

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 47' (93) - ΤΕΥΧΟΣ 2 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2016
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ἑπιμελείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γεωραδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό **ΕΚΚΛΗΣΙΑ:** periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό **ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ:** efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό **ΘΕΟΛΟΓΙΑ:** theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ - 2^ο,
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2016

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	116
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	117
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
Μηνύματα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς Ἐκπαιδευτικούς καί Μαθητές γιά τόν Ἑορτασμό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν	119
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου,</i> Τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στήν Μέση Ἐκπαίδευση	122
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	139
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	219
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	220
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	223

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Φεβρουαρίου τοῦ Περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὰ Μηνύματα, τὰ ὁποῖα ἀπέστειλε ἡ Ἱερά Σύνοδος πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικούς γιὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ διαβάσετε τὴν εἰσήγησι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρῶνεται μὲ τὸν Πίνακα Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν, τοὺς Κανονισμοὺς καὶ τίς Προκηρύξεις θέσεων, καθὼς καὶ μὲ τίς εἰδησεογραφικὰς στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διεκκλησιαστικῶν.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Προκαταρκτικός Πίναξ Ύποψηφίων
πρός ἈρχιερατείανΗ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 190
Ἀριθμ. Ἀθήνησι 15ῃ Ἰανουαρίου 2016
Διεκπ. 101

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τό ἄρθρο 19 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Προκαταρκτικόν Πίνακα Κληρικῶν» ὑποψηφίων δι' ἐγγραφήν εἰς τόν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καί κεκτημένων τά ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικά καί οὐσιαστικά προσόντα.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977, κατά τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω, δύναται νά ἀσκηθῇ παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ, ἔνστασις ἐντός ἐντός δύο (2) μηνῶν ἀπό τῆς δημοσιεύσεως, ἐπί τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τήν Ἀρχιεραματείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διά τά περαιτέρω.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ὁ Ἀρχιμ. Διονύσιος Ἀνθόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας.
2. Ὁ Ἀρχιμ. Καλλίνικος Ἀποστολόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν καί Αἰγιαλείας.
3. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀρτέμιος Ἀργυρόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.
4. Ὁ Ἀρχιμ. Γεννάδιος Βελκογιαννίδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως.
5. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος Γελαδάκης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης.
6. Ὁ Ἀρχιμ. Ἱερεμίας Γεωργαλῆς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας.
7. Ὁ Ἀρχιμ. Νεκτάριος Γεωργογιάννης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.
8. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρας Ζηλιασκόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν καί Αἰγιαλείας.
9. Ὁ Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Ζιώγας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας.
10. Ὁ Ἀρχιμ. Χριστοφόρος Καραβίας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης.
11. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀρσένιος Κατερέλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.
12. Ὁ Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Κουτσογιάννης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου.
13. Ὁ Ἀρχιμ. Θεοφάνης Λάμπας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ.
14. Ὁ Ἀρχιμ. Νεκτάριος Μουλατσιώτης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος.
15. Ὁ Ἀρχιμ. Ἰγνάτιος Μουρτζανός, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου.

16. Ὁ Ἀρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγῆς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας.
17. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀρσένιος Μπαρμπαγιάννης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθεροπόλεως
18. Ὁ Ἀρχιμ. Γρηγόριος Νανακούδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.
19. Ὁ Ἀρχιμ. Νεκτάριος Παπαγιαννούλης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.
20. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀλέξανδρος Σαλιμᾶς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.
21. Ὁ Ἀρχιμ. Ἰλαρίων Σιδῶκος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μάνης.
22. Ὁ Ἀρχιμ. Κωνσταντῖνος Συρίγος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς.
23. Ὁ Ἀρχιμ. Διονύσιος Τζίτζος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.
24. Ὁ Ἀρχιμ. Ἱερόθεος Τομπούλογλου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.
25. Ὁ Ἀρχιμ. Νεκτάριος Χαλετζῆς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας.
26. Ὁ Ἀρχιμ. Δημήτριος Χάνδακας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ὁ Μεθόνης Κλήμης

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Μηνύματα της Ἱερᾶς Συνόδου
πρός Ἐκπαιδευτικούς καί Μαθητές
γιά τόν ἑορτασμό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

(30 Ἰανουαρίου 2016)

*Μήνυμα
πρός τούς Ἐκπαιδευτικούς
ὅλων τῶν βαθμίδων*

Ἀγαπητοί μας Ἐκπαιδευτικοί,

Ὁ κατ' ἔτος ἑορτασμός τῶν Ἐφόρων τῆς Παιδείας μας, τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, εἶναι ἄριστη εὐκαιρία ἐπικοινωνίας τῆς ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας μέ Σᾶς, τούς διδασκάλους καί ἐκπαιδευτικούς τῆς Πατρίδος μας, οἱ ὅποιοι δαπανᾶτε τόν ἑαυτό Σας στό λειτούργημα τῆς ἠθικῆς, τῆς γνωσιακῆς καί τῆς πνευματικῆς διαπλάσεως, καθώς καί τῆς συγκροτήσεως τῶν μαθητῶν καί τῶν μαθητριῶν τῶν σχολείων.

Οἱ Τρεῖς Μέγιστοι Φωστήρες καί διδάσκαλοι, οἱ Ἅγιοι: Μέγας Βασίλειος, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καί Γρηγόριος ὁ Θεολόγος γεύθηκαν καί ἀφομοίωσαν ὅλους τούς καρπούς τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς φιλοσοφίας, δίνοντας στήν ἐξέλιξη τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς ἀνθρωπότητος τό κάλλος τῆς εὐαγγελικῆς ἀποκαλύψεως, τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ, μέ σεβασμό στή γνώση καί στόν ἄνθρωπο, μέ ἐπιστημονικά καί κοινωνικά ἐπιτεύματα, ἐνεργοποιώντας καί μεγιστοποιώντας ὅλες τίς δυνάμεις τους, ζώντας θυσιαστικά τό «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

Γνωρίζουμε πολύ καλά πῶς καί Σεῖς, ὅπως καί ὅλοι μας, μαθητεύετε καί μαθητεύουμε διά βίου· παράλληλα εἶστε κληροδοτημένοι μέ περισπούδαστη κληρονομιά, τήν ὁποία, συχνά μέ θυσιαστικό τρόπο, προσπαθεῖτε νά μεταλαμπαδεύσετε στούς μαθητές καί στίς μαθήτριές Σας.

Ἐπιθυμοῦμε νά γνωρίζετε, ὅτι τιμοῦμε τό ἔργο καί τήν ἀποστολή Σας.

Προσευχόμαστε καθημερινά γιά Σᾶς καί γιά τίς οἰκογένειές Σας, ὥστε ὅσο τό δυνατόν ἀπόσκο-

πτα νά ζεῖτε τίς πλούσιες ἠθικές ἀξίες τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί νά τίς μεταδίδετε στά παιδιά μας.

Ἡ ἱερότητα τῆς ζωῆς, ἡ ἱερότητα τῆς γνώσης, καθώς καί οἱ ἀρετές τῆς Ἀγάπης καί τῆς Ἐλευθερίας, ἀποτελοῦν ἀναντικατάστατες ἀξίες τῆς προσφορᾶς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί ὁδοδείκτες πολύτιμοι στό Ἔργο Σας.

Οἱ Ἅγιοι Λόγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες ἔδρασαν τόν 4ο αἰῶνα, σέ ἐποχή πολιτισμικά κρίσιμη, σέ ἐποχή μετάβασης καί μετασχηματισμοῦ, ἄκρως ἐνδιαφέρουσα ἐξ ἀπόψεως ἱστορικῶν συγκυριῶν καί εὐκαιριῶν συγκροτήσεως, τόσο τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς, ὅσο καί τῶν ὑπαρξιακῶν κατευθύνσεων καί τοῦ νοήματός της. Ἐπραξαν τό καθήκον τους μέ σεβασμό στόν Θεό, στόν ἄνθρωπο καί στήν προσωπική τους εὐθύνη.

Ἡ κοινή Ἐκκλησιαστική ἑορτή τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν καθιερώθηκε τόν 11ο αἰῶνα καί ὡς προστάτες τῆς παιδείας καί τῶν γραμμάτων, διακρίνονται ὡς πρόσωπα καί πρότυπα σπάνιας ἀξίας στήν κοινωνική καί στήν πνευματική ζωή τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀγαπητοί μας Ἐκπαιδευτικοί,

ὡς Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί συναντιλήπτορες Σας, κατανοοῦμε ὅτι ὑπεύθυνοι γιά τήν παιδεία εἶμαστε οἱ πάντες καί θέλουμε νά γνωρίζετε καί Σεῖς, ὅτι εἶμαστε στό πλευρό Σας γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Σας ἔργου καί τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν νέων μας.

Μέσα ἀπό τή γνώση πού ἐλευθερώνει καί χαριτώνει, μέσα ἀπό τήν πνευματική καλλιέργεια πού ἀναπτύσσει καί κοσμοποιεῖ τά πρόσωπα πού γεύονται τό κάλλος καί τήν ἀξία τῆς Ἑλληνορθόδοξου παιδείας μας, δημιουργοῦνται συνθήκες γιά τήν ἐπιλογή ὁλοκληρωμένης ζωῆς, μεστής νοημάτων καί πράξεων ἀρετῆς.

Μέ αὐτές τίς ἐόρτιες σκέψεις, ἀπευθύνουμε ὀλόθυμα τὴν εὐκαρπη εὐλογία τοῦ Θεοῦ, σέ Σᾶς καί στίς οἰκογένειές Σας, ὥστε ἡ ἀνάγνωση τῆς ζωῆς καί τῶν ἐμπειριῶν τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, νά Σᾶς ἐνδυναμώνει στίς δυσκολίες τοῦ Ἔργου Σας καί νά ζωογονεῖ τὴν μαρτυρία τῆς εὐθύνης Σας.

Μέ πατρική ἀγάπη καί θερμές εὐχές,
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
καί τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

*Μήνυμα
πρός τοὺς Μαθητές καί τίς Μαθήτριες
ὄλων τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων*

Ἀγαπητά μας παιδιά,

Τιμοῦμε σήμερα, ἐορτή τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοὺς λόγιους ἱεράρχες πού ἐξῆσαν σέ ἐποχή πολιτισμικά κρίσιμη, σέ ἐποχή μετάβασης καί μετασχηματισμοῦ, ἄκρως ἐνδιαφέρουσα ἐξ ἀπόψεως ἱστορικῶν συγκυριῶν καί εὐκαιριῶν συγκροτήσεως, τόσο τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς, ὅσο καί τῶν ὑπαρξιακῶν κατευθύνσεων καί τοῦ νοήματός της.

Ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καί ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀγιάστηκαν μέσα ἀπό τὴν βιοτὴ τους καί χαρακτηρίζονται «ἰατροὶ ἐπιστήμονες τῶν νοσημάτων τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, ὁδηγοὶ λαῶν καί μεγάλα προπύργια», διότι ἔδρασαν σέ ὄλους τοὺς τομεῖς τοῦ καθήκοντός τους ἄμεσα, ἀναδεικνύοντας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τῆ γνώση τους, τὴν ὑπευθυνότητά τους, τὴν πίστη τους καί τὴν ἀναγωγή τῶν πράξεών τους στίς θεμελιώδεις ἀξίες τῆς ζωῆς.

Ἄς γνωρίζουμε ὅτι καί οἱ Τρεῖς ἐπιφανεῖς Ἅγιοι Ἱεράρχες τοῦ 4ου αἰῶνος ἔδωσαν ἀξία στὴ θέση τους!

Ἄς γνωρίζουμε ὅτι καί οἱ Τρεῖς ἐπιφανεῖς λόγιοι Ἱεράρχες ἐπέτυχαν νά μετατρέψουν σέ τρανὰ τὰ μικρά.

Ἄς μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἡ περίφημη Βασιλειάδα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, πόλη ὀλόκληρη ἀπὸ ξενῶνες, νοσοκομεῖα, γηροκομεῖο, ὑπῆρξε αὐθεντικό ἔργο του, λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Καισάρεια, καί

παραμένει στοὺς αἰῶνες περίτρανη ἀπόδειξη κοινωνικῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία συνεχίζεται ἔκτοτε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας μέ πίστη καί θυσιαστικὴ ἀγάπη.

Ἐπίσης, ὅτι ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, μέ τὸν ὑψηλὸ θεωρητικό, θεολογικὸ καί ποιητικὸ λόγο του, ἔκανε «πρᾶξιν θεωρίας ἐπίβασιν» καί ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, ὡς πρεσβύτερος στὴν Ἀντιόχεια, συντηροῦσε 3.000 χῆρες καί ὀρφανὰ καί ὡς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως διέτρεφε 7.000 ἄτομα καί συντηροῦσε πολλὰ ἰδρύματα καί φιλανθρωπικὲς ἀποστολές ἐντός καί ἐκτός Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀγαπητά μας παιδιά,

μελετώντας τὴ ζωὴ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, τιμᾶτε σήμερα τὸ θαυμαστὸ ἦθος ἐλευθέρων ἀνθρώπων καί γνησίων κοινωνικῶν μεταρρυθμιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίστηκαν μέ πίστη στὸν Χριστό καί μέ ἀγάπη στὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Κύριος ἀπέθανε καί ἀνέστη.

Ἡ φωνὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀκούγεται περισσότερο ἀναγκαῖα καί ἐνθαρρυντικὴ σήμερα, διότι ἡ διαφύλαξη τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας καί ἡ πνευματικὴ ἀναγέννηση τῶν ἀνθρώπων ἐδράζεται στίς θεμελιώδεις ἀνάγκες τους καί προσφέρει ὡς τεκμήριο τὴν ἐγγύηση στοῦ χρόνου, τὴ διάρκεια σέ συνάφεια μέ τὴν προσωπικὴ μας πράξη, τὴν προσωπικὴ μας χειρονομία μέσα στὴ ζωὴ.

Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες γεύθηκαν καί ἀφομοίωσαν ὄλους τοὺς καρπούς τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς φιλοσοφίας, δίνοντας στὴν ἐξέλιξη τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς ἀνθρωπότητος τὸ κάλλος τῆς εὐαγγελικῆς ἀποκαλύψεως, τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ, μέ σεβασμὸ στὴ γνώση καί στὸν ἄνθρωπο, μέ ἐπιστημονικά καί κοινωνικά ἐπιτεύματα, ἐνεργοποιώντας καί μεγιστοποιώντας ὅλες τίς δυνάμεις τους, ζώντας θυσιαστικά τὸ «ἀγαπάτε ἀλλήλους». Παράλληλα ἀξιοποίησαν τὴν συμμετοχὴ τους στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά ξεπεράσουν τὸν ἑαυτό τους. Τοὺς ἐνέπνευσε ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου «...ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι...» (Α΄ Πέτρου, κεφ. α΄, 16). Ἀγωνίστηκαν πνευματικά καί καρπώθηκαν πλουσιότερο ἐσωτερικὸ κόσμο μέ τὴν διαρκῆ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴ ζωὴ τους.

Αυτή, αγαπητά μας παιδιά, είναι και η εὐχή τῆς Ἐκκλησίας μας γιά σᾶς σήμερα στήν μεγάλη Ἐορτή τῆς Παιδείας καί τῶν Γραμμάτων:

Νά ἀγαπήσετε τή μελέτη καί τή γνώση.

Τή γνώση καί τήν πνευματική καλλιέργεια, ἡ ὁποία δέν ἔχει ὡς μοναδικό σκοπό τήν ἀποτελεσματικότητα, ἀλλά πρωτίστως τόν καλλωπισμό τῆς

ὑπαρξης. Αὐτή ἡ γνώση εἶναι πηγή ἀλήθειας, ποι-εῖ ἦθος, στερεώνει τίς ἀφθαρτες ἀξίες καί νοηματοδοτεῖ τήν ζωή.

Μέ πατρική ἀγάπη καί θερμές εὐχές,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
καί τά Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου

ΟΜΙΛΙΑΙ

Τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στήν Μέση Ἐκπαίδευση

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Γεροθέου

(Εἰσήγηση-Πρόταση
ἐνώπιον τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῦς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
καί τῶν ἐκπροσώπων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καί τῶν Συλλόγων Θεολόγων,
12 Ἰανουαρίου 2016)

Θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερώνυμο καί τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑνός μὲν γιά τήν σημερινή συνάντηση, ἀφ' ἑτέρου δέ γιά τήν ἀνάθεση σέ μένα τῆς εἰσηγήσεως γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στούς μαθητές τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης.

Αὕτη ἡ ἀπόφαση εἶναι ἀποτέλεσμα συζητήσεως πού ἔγινε στήν Ἱερά Σύνοδο, τῆς εὐαισθησίας καί τῆς ἀγωνίας τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερωνύμου, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι πρέπει ἐπί τέλους νά καταστρωθῇ μιὰ πρόταση γιά τό θέμα αὐτό πού συζητεῖται τόσο χρόνο, τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν πού συγκροτοῦν τήν Διαρκή Ἱερά Σύνοδο καί τῆς προτάσεώς μου κατά τήν διάρκεια τῆς συζητήσεως τοῦ θέματος σέ αὐτήν.

Ἐχουν κατά καιρούς διατυπωθῇ πολλές ἀπόψεις γύρω ἀπό τό θέμα αὐτό, ἐγράφησαν εἰσηγήσεις, κείμενα, διοργανώθηκαν Συνέδρια, δημοσιεύθηκαν βιβλία, ὡς πρός τά θεωρητικά καί πρακτικά ζητήματα. Αὐτόν τόν καιρό διάβασα ἑκατοντάδες καί χιλιάδες σελίδες γιά νά συγκροτήσω τήν εἰσήγησή μου μέ τήν συγκεκριμένη πρόταση.

Ἐπίσης, ἔχει συζητηθῇ ἐπανειλημμένως τό θέμα στήν Διαρκή Ἱερά Σύνοδο καί τήν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἔγιναν εἰσηγήσεις ἀπό Ἱεράρχες πού γνωρίζουν τά θέματα αὐτά. Θέλω νά σᾶς ἐνημερώσω ὅτι ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱεραῦς Συνόδου Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης ἔθεσε ὑπ' ὄψιν μου ὀγκώδη φάκελο, τόν ὁποῖον ὁ ἴδιος συνεκρότησε μέ ἐνδιαφέρον καί ιδιαίτερη σπουδή, μέσα στόν ὁποῖον ἀποτυπώνεται καθαρά ἡ ὅλη διεργα-

σία πού ἔγινε ἀπό τήν Ἐκκλησία στό θέμα αὐτό. Τόν εὐχαριστῶ θερμότατα. Διάβασα καί ὅλο αὐτό τό ὕλικό.

Νομίζω ὅτι πρέπει νά προχωρήσουμε σέ συγκεκριμένες προτάσεις. Αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τῆς παρούσης εἰσηγήσεως. Θά τεθῇ μιὰ συγκεκριμένη πρόταση, μήπως τελικά βρεθῇ κάποια λύση στό φλέγον αὐτό θέμα τοῦ περιεχομένου τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καί τῆς διδασκαλίας του. Παρακαλῶ, θά ἤθελα τήν προσοχή σας καί τήν κατανόησή σας. Δέν ἐπιθυμῶ νά θίξω κανέναν, οὔτε νά παραθεωρήσω τό ἔργο πού ἐπιτελοῦν ὅλοι στήν Ἐκκλησία καί στήν Παιδεία, δέν ἀμφισβητῶ τήν διάθεση κανενός στό νά προσφέρει στήν Ἐκπαίδευση. Ξεκινῶ μέ τήν ὁμολογία ὅτι ὅλοι ὁμιλοῦν καί γράφουν ἀπό ιδιαίτερη ἄποψη ὁ καθένας, ἀλλά μέ τόν βαθύτερο σκοπό νά προσφερθῇ τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στά Σχολεῖα κατά τόν ἀριότερο τρόπο γιά τήν ὠφέλεια τῶν μαθητῶν.

Διαιρῶ τό θέμα μου σέ τέσσερις ἐνότητες. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ κατά καιρούς συζήτηση τοῦ θέματος στήν Ἱερά Σύνοδο, ἡ δεύτερη εἶναι τό περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, κατά τό τρέχον Πρόγραμμα Σπουδῶν καί τό προτεινόμενο νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν, ἡ τρίτη εἶναι ἡ πρότασή μου γιά τήν ἐνδεχόμενη ἐπίλυση τοῦ ζητήματος, καί ἡ τέταρτη εἶναι ἡ ἀπαλλαγή ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν γιά λόγους συνειδήσεως.

1. Ἡ κατά καιρούς συζήτηση τοῦ θέματος στήν Ἱερά Σύνοδο

Ἦδη ἔχει ἀναφερθῇ ὅτι ἀνεδίφησα στόν φάκελο πού συνεκρότησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος

ματέας Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης καί μελέτησα τό τί ἔχει πράξει ἡ Ἱερά Σύνοδος τήν τελευταία πενταετία πού γίνεται συζήτηση γιά τό σοβαρό αὐτό θέμα. Θά τονισθοῦν κεντρικά σημεῖα, χάριν τῆς ἱστορίας.

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπανειλημμένως στίς Συνεδριάσεις της συνεζήτησε τό θέμα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, μέσα στό πλαίσιο τῆς ἀρμοδιότητάς της, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεργάζεται μετά τῆς Πολιτείας, προκειμένου περί θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς τά τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς τῆς νεότητος...», καί ὕστερα ἀπό εισηγήσεις Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀπό παρεμβάσεις Μελῶν της, ἀπό ὑπομνήματα τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, τῶν Θεολογικῶν Συλλόγων καί ἀρμοδίων προσώπων. Κατά τήν τελευταία διαρρεύσασα πενταετία (2010-2015) συνεζήτησε τό θέμα αὐτό καί τίς ποικίλες πλευρές του, μεταξύ τῶν ἄλλων, τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2010, τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2011, τόν Νοέμβριο τοῦ 2012, τόν Ἰανουάριο τοῦ 2014, τόν Φεβρουάριο τοῦ 2015 καί πρόσφατα τόν Νοέμβριο καί τόν Δεκέμβριο τοῦ 2015. Ὄταν διαβάση κανεῖς τά Πρακτικά τῶν Συνεδριάσεων αὐτῶν, διακρίνει τό ἐνδιαφέρον καί τήν ἀγωνία τῶν Ἀρχιερέων γιά τήν διατήρηση τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν πρὸς τήν κατάλληλη ἀγωγή τῶν νέων.

Ἐπίσης, κατά τήν διάρκεια τῶν Συνεδριῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῦς Συνόδου ἀνεγνώσθησαν ἐμπεριστατωμένες εισηγήσεις Ἱεραρχῶν, ὅπως τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκοπίου, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου καί Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, ὅπως καί κατά καιρούς ἀνεγνώσθησαν γνωμοδοτικά κείμενα τῶν Εἰδικῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν γιά τήν Παιδεία καί τήν Νεότητα, καί τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως Ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

Ἀκόμη, πρέπει νά μνημονεύσω ὅτι ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος διοργάνωσε ἐπανειλημμένως συσκέψεις μεταξύ τῶν Μελῶν τῆς Ἱεραῦς Συνόδου καί Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καί τῶν Θεολογικῶν Συλλόγων. Ὑπενθυμίζω ὅτι τήν 16η Μαρτίου 2011 ἔγινε συζήτηση μεταξύ τῆς Ἱεραῦς

Συνόδου καί τῶν ἐκπροσώπων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης γιά τό μέλλον τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καί τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν. Τήν 30ή Ἀπριλίου 2011 διοργανώθηκε συνάντηση τῆς Ἱεραῦς Συνόδου μέ ἐκπροσώπους τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καί τῶν Θεολογικῶν Ἐνώσεων καί Συνδέσμων ὅλης τῆς Χώρας, γιά τίς ἐξελίξεις σχετικά μέ τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καί εἰδικότερα γιά τίς ὥρες διδασκαλίας στό Λύκειο. Τήν 4η Μαΐου τοῦ 2012 ἔγινε κοινή Συνεδρίαση τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῦς Συνόδου καί τῶν Σχολικῶν Συμβούλων, τῶν ἐκπροσώπων τῆς «Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων» καί ἐκπροσώπων τοῦ Συνδέσμου Θεολόγων «Καιρός». Τήν 26η Ἰουνίου τοῦ 2014 διοργανώθηκε ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο Ἡμερίδα στήν ὁποία παρευρέθησαν οἱ Συνοδικοί Ἀρχιερεῖς, ὁ Ὑπουργός Παιδείας, ὁ Γενικός Γραμματεὺς Θρησκευμάτων, ἡ Γενική Διευθύντρια τῆς Διευθύνσεως Θρησκευμάτων, οἱ Πρόεδροι τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων καί τοῦ «Καιροῦ», οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀνωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν, οἱ Σχολικοί Σύμβουλοι Θεολόγοι ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα καί τά Μέλη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Στήν Ἡμερίδα αὐτή κεντρική εἰσήγηση ἔκανε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεος καί ἀκολούθησε συζήτηση.

Ἐπί πλέον ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε κατά καιρούς ὑπομνήματα τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων, τοῦ Πανελληνίου Θεολογικοῦ Συνδέσμου «Καιρός», τοῦ Παραρτήματος Θεολόγων Πατρῶν, τῆς Ἐνώσεως Θεολόγων Λαρίσης, τῆς ἐπιτροπῆς Ἐμπειρογνομόνων γιά τήν ἐκπόνηση Νέου Προγράμματος Σπουδῶν στά Θρησκευτικά τοῦ Δημοτικοῦ καί Γυμνασίου, τοῦ κ. Γεωργίου Κρίππα, Καθηγητοῦ Ἐλεύθερου Πανεπιστημίου κ.ἄ.

Πέραν τούτων εἶναι σημαντικό τό ὑπόμνημα-παρέμβαση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀρχῆς Προστασίας Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρα μέ θέμα «Νόμιμοι λόγοι ἐξαίρεσης ἀπό τήν παρακολούθηση-ἐξέταση τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στήν πρωτοβάθμια καί δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση».

Υπάρχουν και άλλες πρωτοβουλίες που ανέληφθησαν από την Ίερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, αλλά τό ενδιαφέρον είναι ότι παρὰ ταῦτα δέν ἐπιλύεται αὐτό τό θέμα, ἐνδεχομένως γιατί ὅλες οἱ πλευρές πού ἀσχολοῦνται μέ τό θέμα παραμένουν σταθερές στίς ἀπόψεις τους, ἤ διότι δέν ὠρίμασε ἀκόμη τό θέμα, ἀλλά ἔπρεπε νά περάσει πολὺς καιρός γιά νά ὠριμάσει. Ἔτσι, ἡ παρούσα συνάντηση φιλοδοξεῖ νά δώσει κάποια ἀφορμή ἐπιλύσεως τοῦ θέματος, τοῦλάχιστον ἀπό τήν πλευρά μου θά προσπαθήσω νά καταθέσω συγκεκριμένη πρόταση.

2. Τό περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν

Καίριας σημασίας ζήτημα εἶναι ποῖο θά εἶναι τό περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, ἀπό τό ὅποιο θά ἐξαρτηθῆ καί ὁ τρόπος ἀπαλλαγῆς τῶν μαθητῶν ἀπό αὐτό.

Εἰσαγωγικά πρέπει νά ἐπισημανθῆ ὅτι χαρακτηρίζεται «μάθημα Θρησκευτικῶν» καί ὄχι «μάθημα Ἐκκλησιαστικῶν». Ἀπό τήν φύση του τό μάθημα αὐτό εἶναι γνωσιολογικό, ἐξ οὗ καί χαρακτηρίζεται «μάθημα», καί μάλιστα «θρησκευτικῶν», πού σημαίνει ὅτι δέν ἀναφέρεται στήν κατήχηση τῆς Ἐκκλησίας. Τό λέγω αὐτό, γιατί ἐμεῖς οἱ θεολόγοι γνωρίζουμε ὅτι ὑφίσταται διαφορά μεταξύ θρησκείας καί Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ νά ταυτισθῆ μέ τόν ὄρο θρησκεία, γιατί ἔχει διαφορετικούς σκοπούς, ἐνδιαφέροντα καί μεθοδολογία.

Ἐπομένως, ὅπως διδάσκεται σήμερα τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, δέν εἶναι κατήχηση τῆς Ἐκκλησίας, δέν ταυτίζεται μέ ἕνα κατηχητικό μάθημα, χωρίς ὅμως νά ἀποδεσμεύεται ἀπό τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

α) Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καί τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων

Τό Σύνταγμα εἶναι ὁ Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καί κανεῖς δέν μπορεῖ νά τό ἀρνηθῆ ἢ νά τό ὑπονομεύσει. Εἶναι δέ γνωστόν ὅτι τό Σύνταγμα ἐρμηνεύεται ἀπό τό Ἀνώτατο Διοικητικό Δικαστήριο τῆς Πατρίδας μας, τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας.

Νά ἐνθυμίσω ὅτι γιά τό θέμα τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι σημαντική ἡ ὑπ' ἀριθμ. 3356/1995 Ἀπόφαση

τοῦ ΣΤ' Τμήματος τοῦ Σ.τ.Ε. Θά γίνῃ μιά μικρή ἀνάλυση.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή συνδυάζει τρία βασικά ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, ἦτοι: τό 13 ἄρθρο γιά τόν σεβασμό τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, καί γιά τήν ἐλευθερία κάθε θρησκείας νά ἐπιτελῆ τήν λατρεία της τό ἄρθρο 16 γιά τόν σκοπό τῆς παιδείας πού παρέχεται ἀπό τό Κράτος, ἡ ὁποία πρέπει νά ἀποβλέπῃ «στήν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καί θρησκευτικῆς συνείδησης, καί τήν διάπλάσή τους σέ ἐλεύθερους καί ὑπεύθυνους πολίτες» καί τό 3 ἄρθρο πού χαρακτηρίζει τό Ὁρθόδοξο Δόγμα ὡς «ἐπικρατοῦσα Θρησκεία», πού σημαίνει ὅτι «ἡ συντριπτική πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρεσβεύει τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία». Ἔτσι, ἡ συγκεκριμένη ἀπόφαση συνδυάζοντας τά τρία αὐτά ἄρθρα τοῦ Συντάγματος καταλήγει στό ὅτι ὁ σκοπός τῆς παιδείας πού προσφέρεται στή Σχολεῖα εἶναι «μεταξύ τῶν ἄλλων, καί ἡ “ἀνάπτυξη” τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης τῶν ἑλληνοπαίδων σύμφωνα μέ τίς ἀρχές τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς διδασκαλίας».

Αὐτό συνάγεται καί ἀπό τήν Διεθνή Σύμβαση τῆς Ρώμης τῆς 4ης Νοεμβρίου 1950, σύμφωνα μέ τήν ὁποία κάθε Κράτος στή καθήκοντά του στό πεδῖον τῆς μορφώσεως καί τῆς ἐκπαιδεύσεως «θά σέβεται τό δικαίωμα τῶν γονέων, ὅπως ἐξασφαλίσουν τήν μόρφωσιν καί ἐκπαίδευσιν ταύτην συμφώνως πρός τās ἰδίας αὐτῶν θρησκευτικῆς καί φιλοσοφικῆς πεποιθήσεις». Ἐννοεῖται ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων Πολιτῶν ἀνήκει στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, αὐτό συνεπάγεται ὅτι τό Κράτος πρέπει νά προσφέρει θρησκευτική ἀγωγή, σύμφωνα μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί σέ αὐτό ἀποφασιστικό λόγο ἔχουν οἱ γονεῖς τῶν ἀνηλίκων μαθητῶν. Αὐτό δέν ἀναφέρεται μόνον στό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ἀλλά καί στό ὅτι «οἱ μαθητές εἶναι ὑποχρεωμένοι νά μετέχουν στίς σχολικῆς θρησκευτικῆς ἐκδηλώσεις, ὅπως εἶναι ἡ καθημερινή προσευχή καί ὁ ἐκκλησιασμός».

Ἐπειτα, στήν ἀπόφαση αὐτή λέγεται ὅτι ἐπειδή οἱ μαθητές βάσει τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος καί τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης ἔχουν διαφορές θρησκευτικῆς καί φιλοσοφικῆς πεποιθήσεις, μποροῦν «νά μὴ μετέχουν στίς πιό πάνω θρησκευτικῆς ἐκδηλώσεις καί νά μὴ παρα-

κολουθοῦν τήν διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν», ἀρκεῖ νά δηλώσουν οἱ μαθητές καί οἱ γονεῖς στόν Διευθυντή τοῦ Σχολείου ὅτι ἔχουν «λόγους θρησκευτικῆς συνείδησης» καί αὐτοὶ οἱ λόγοι προσδιορίζονται σαφῶς «ἤτοι διότι εἶναι ἑτερόδοξοι, ἑτερόθρησκοι ἢ ἄθεοι».

Καί ἂν ἡ ἄρνηση τῶν μαθητῶν ἢ τῶν γονέων τους, νά συμμετέχουν στίς ἐκδηλώσεις αὐτές «δέν συνδέεται ἀπό ἐπίκληση λόγων θρησκευτικῆς συνείδησης», τότε, κατά τήν ἀπόφαση αὐτή, «ὁ Διευθυντής ἔχει καί πάλιν τήν ὑποχρέωση πού ἀπορρέει ἀπό τίς πύξ πάνω διατάξεις, νά διερευνήσει μήπως τυχόν ἡ ἄρνηση αὐτή ὀφείλεται σέ τέτοιου εἴδους λόγους, οὕτως ὥστε νά συμπεριφερθῆ ἀναλόγως, σύμφωνα μέ ὅσα ἐκτίθενται πύξ πάνω».

Ἐπειδή, ὁμως, μιά τέτοια ἐνέργεια τοῦ Διευθυντή μπορεῖ νά ἐκληφθῆ ὅτι ἀπαγορεύεται ἀπό τό Σύνταγμα, στήν ἀπόφαση τοῦ Σ.τ.Ε. ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἔρευνα αὐτή «δέν ἀπαγορεύεται ἀπό τό ἄρθρο 13 τοῦ Συντάγματος, διότι δέν ἀποτελοῦν μέσον πύξ δίωξη τοῦ μαθητῆ, λόγω τῶν διαφορῶν, ἐνδεχομένως, θρησκευτικῶν του πεποιθησέων, οἱ ὁποῖες πύρει πάντως νά εἶναι σεβαστές, ἀλλά ὅλως ἀντιθέτως ἀποβλέπουν εἰς τό νά διευκολύνουν τόν μαθητῆ νά ἀπολαύσει “ἀνεμπόδιστα” τήν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς του συνειδήσεως».

Τό περιεχόμενο τῆς ἀπόφασης αὐτῆς παρατηρεῖται καί σέ ἐπόμενη ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἤτοι τήν ὑπ’ ἀριθμ. 2176/1998 ἀπόφαση, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό νά ἐξασφαλίξεται ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν «ἐπί ἰκανόν ἀριθμόν ὥρῶν διδασκαλίας ἐβδομαδιαίως».

Στό ΣΤ’ Τμήμα τοῦ Σ.τ.Ε. πύξ ἐξέδωσε καί τίς δύο αὐτές ἀποφάσεις προήδρευσε ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Ἀναστάσιος Μαρινός, ὁ ὁποῖος μέ σχετικές μελέτες του ἀνέλυσε τό ὅλο περιεχόμενο τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, πύξ νομίζω ὅτι οἱ μελέτες αὐτές ἔχουν ἐξαιρετικό ἐνδιαφέρον.

Νεώτερη ἀπόφαση τοῦ τριμελοῦς Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων κινεῖται στήν ἴδια προοπτική. Πρόκειται γιά τήν ὑπ’ ἀριθμ. 115/2012 ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, πύξ εἶναι

ισόκυρη μέ τίς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διότι ὁ Νόμος 702/1977 ὑπήγαγε τήν ἐκδίκαση τῶν αἰτήσεων τῶν ἀκυρωτικῶν πράξεων πύξ ἀφοροῦν σέ κάθε θέμα ἐκπαιδευτικῆς νομοθεσίας ἀπό τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας σά Τριμελῆ Διοικητικά Ἐφετεία. Ἐπομένως, ἡ ἀπόφαση αὐτή εἶναι ὀριστική καί τελεσίδικη καί δέν ὑπάγεται σέ κανένα ἐνδικο μέσο, εἶναι δέ ὑποχρεωτική γιά κάθε δημόσια ὑπηρεσία.

Ἡ συγκεκριμένη ἀπόφαση στηρίζεται στό Σύνταγμα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τίς ἀποφάσεις ὑπ’ ἀριθμ. 3356/1995 καί 2176/1998 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τίς σχετικές ἀποφάσεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δικαστηρίων, τόν Νόμο πύξ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἄλλους Νόμους καί κανονιστικές Πράξεις τῆς Πολιτείας καί ἀποφαίνεται ὅτι «τά βιβλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, ἐκδίδονται μέ γνώμονα τήν ὥς ἄνω ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐπιβαλλόμενη ἐπιταγή καί ὑλοποιοῦν τόν ἐκτελεστικό αὐτόν νόμο 1566/1985, ἀναγνωρίζεται, ὅπως ἐπιβάλλεται ἀπό τό Σύνταγμα, ἡ ἀξία καί ἡ ἀναγκαιότητα τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς στό σχολεῖο, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται νά μὴν εἶναι ἄσχετη μέ τήν κοινωνική, τήν πολιτισμική καί τήν θρησκευτική συνείδηση τοῦ τόπου στόν ὁποῖον οἱ μαθητές ζοῦν καί ἀναπτύσσονται».

Εἰδικότερα δέ ἡ ἀπόφαση αὐτή κάνει ἀναφορά στό βιβλίο τῆς Α’ τάξεως τοῦ Γενικοῦ Λυκείου, τό ὁποῖο σημειωτέον κατηγορεῖται ὡς κατηχητικό μάθημα, καί ἀποφαίνεται: «Μέ αὐτό δέ τό περιεχόμενο (ὅπως προκύπτει καί ἀπό τά κατ’ ἐπίκληση προσκομισθέντα καί ἀποτελοῦντα στοιχεῖα τῆς δικογραφίας βιβλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν πύξ διδάχθηκαν κατά τήν σχολική περίοδο 2010-2011, μέ ἐνδεικτική παράθεση τοῦ περιεχομένου τοῦ βιβλίου Α’ Γενικοῦ Λυκείου μέ τίτλο «Ὁρθόδοξη Πίστη καί Λατρεία» μέ τά Κεφάλαια πύξ εἶναι τά ἐξῆς ...) (καί ἀναφέρονται τά σχετικά κεφάλαια), τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, καί σέ συνδυασμό μέ τή συνταγματική ἐπιταγή πύξ προστασίας τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης (ἄρθρο 13 πύξ. 1Σ), δέν ἀντιτίθεται στίς ἀπαιτήσεις τοῦ πλουραλισμοῦ, τῆς πολυφωνίας καί τῆς πολυπολιτισμικότητας (ἐδῶ καταγράφονται ἀποφάσεις τοῦ

Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Άνθρωπου), αλλά ακριβώς τίς θεμελιώνει, ό δέ ύποχρεωτικός χαρακτήρας του όχι μόνο δέν άναιρεί, αλλά έπισφραγίζει τόν σεβασμό τών όποιωνδήποτε διαφορετικών πεποιθήσεων, όπως και ιστορικά άναδεικνύεται ή μακρά συνύπαρξη μέ άλλόφυλους και άλλόθρησκους».

Γενικά, σύμφωνα μέ τήν σημαντική αυτή άπόφαση έπιβάλλεται ή ύποχρεωτική διδασκαλία του μαθήματος τών Θρησκευτικών στά Σχολεία, τό όποιο μάθημα, όπως έχει διατυπωθή στά ισχύοντα βιβλία, κινείται στις άπαιτήσεις του πλουραλισμού, τής πολυφωνίας και τής πολυπολιτισμικότητας οι όρθόδοξοι μαθητές δέν μπορούν νά άπαλλάγουν άπό τό μάθημα τών Θρησκευτικών όσους λόγους και άν επικαλεστούν και έπιτρέπεται νά άπαλλάσσονται άπό τό μάθημα τών Θρησκευτικών μόνον οι άθρησκοι, οι άλλόθρησκοι ή έτερόδοξοι μαθητές, μόνον μέ τίς άυστηρώς προδιαγραφόμενες προϋποθέσεις.

Μέ τίς σημαντικές αυτές άποφάσεις τών Άνωτάτων Διοικητικών Δικαστηρίων ή Έλληνική Πολιτεία δέν μπορεί νά προβή τόσο στην άλλαγή του περιεχομένου του μαθήματος τών Θρησκευτικών στους όρθόδοξους μαθητές, όσο και στην άπαλλαγή άπό τήν παρακολούθησή του μέ τήν έπίκληση μόνο λόγων συνειδήσεως, χωρίς νά δηλώνονται οι σαφέστατα λόγοι. Μάλιστα, όπως έπισημαίνεται, οι εκπαιδευτικοί ή κρατικοί λειτουργοί υπέχουν άστικές και πειθαρχικές εϋθύνες όταν παραβούν τίς ύποχρεώσεις τους χωρίς νά άποκλειώνονται και οι ποινικές εϋθύνες.

Έπί πλέον στην Άπόφαση αυτή γράφεται ότι «οι άπόψεις του Συνηγόρου του Πολίτη δέν δεσμεύουν τίς Κρατικές Έπηρεσίες, όπως δέχεται ή νομολογία τών δικαστηρίων και συγκεκριμένα του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, τό όποιο μέ τήν 1041/2004 άπόφασή του δέχεται έπί λέξει: “... ή σιωπηρή άρνηση τής Διοικητικής Άρχής νά συμμορφωθεί σέ πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτου ... δέν άποτελεί παράλειψη όφειλόμενης ένεργείας”».

Έπομένως, οι άποφάσεις αυτές τών Άνωτάτων Δικαστηρίων τής Χώρας μας έπιλύουν τό θέμα αυτό και δέν μπορεί νά γίνη άλλαγή στο περιεχόμενο του μαθήματος τών Θρησκευτικών.

β) Οι παραπλανητικοί χαρακτηρισμοί

Η συζήτηση πού έγινε μέχρι τώρα έχει περιορισθή κυρίως στο κατά πόσον τό μάθημα τών Θρησκευτικών θά είναι κατηχητικό-όμολογιακό ή θρησκευολογικό ή ή ύπέρβασή τους. Η πρώτη περίπτωση (κατηχητικό-όμολογιακό) προϋποθέτει άμιγώς όρθόδοξα Σχολεία, ενώ ή δεύτερη περίπτωση (θρησκευολογικό) προϋποθέτει πολυπολιτισμικά Σχολεία, σέ μιά πλουραλιστική κοινωνία. Έπίσης, αυτή ή συζήτηση γίνεται μέ τήν προοπτική νά μπορούν νά τό παρακολουθούν όλοι οι μαθητές, χωρίς νά χρειάζεται νά ζητήσουν μερικοί άπαλλαγή άπό τό μάθημα.

Μελετώντας τά περισσότερα κείμενα πού έχουν γραφή άπό τους ύποστηρικτές τών δύο τάσεων-κατευθύνσεων, έχω διαπιστώσει ότι δόθησαν χαρακτηρισμοί πού δέν εϋσταθούν και ένδεχομένως άποπροσανατολίζουν τήν προσοχή τών ανθρώπων και δέν βοηθούν στην έπίλυση του θέματος.

Μερικοί ισχυρίζονται ότι τό τρέχον - ισχύον Πρόγραμμα Σπουδών χαρακτηρίζεται ως κατηχητικό - όμολογιακό, πού πρέπει ή δέν πρέπει νά γίνεται σέ μιά σύγχρονη πλουραλιστική κοινωνία. Έπίσης, τό προτεινόμενο νέο Πρόγραμμα Σπουδών χαρακτηρίζεται ως θρησκευολογικό, πού μεταβάλλει τόν χαρακτήρα τής Παιδείας, αντίθετα μέ ό,τι έπιτάσσει τό Σύνταγμα, οι άποφάσεις τών Δικαστηρίων και ό Καταστατικός Χάρτης τής Έκκλησίας τής Έλλάδος ή είναι τό πλέον κατάλληλο για τίς σύγχρονες συνθήκες ζωής. Αυτό τό γράφω κάπως σχηματικά.

Όμως νομίζω ότι τά πράγματα δέν έρμηνεύονται διαζευκτικά, του τύπου: όμολογιακό-κατηχητικό μάθημα ή θρησκευολογικό; Δυστυχώς πάντοτε όταν υπάρχουν άντιπαραθέσεις, δημιουργούνται οι συνθήκες νά άποδίδονται σέ αυτούς πού έχουν διαφορετικές άπόψεις διάφοροι χαρακτηρισμοί, οι όποιοι όμως είναι έπιφανειακοί και δέν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Πάντως, μου δημιουργήθηκε ή έντύπωση, ίσως έσφαλμένα, ότι ή αντίθεση μεταξύ τών προγραμμάτων δέν προέρχεται τόσο άπό τό περιεχόμενο τών βιβλίων, όσο άπό τίς θεολογικές τάσεις πού έκφράζουν οι προτεινόντες, πού άλλοι χαρακτηρίζονται ως συντηρητικοί και άλλοι ως φιλελεύθεροι.

Μελέτησα ὅσον εἶναι δυνατόν καί τά δύο προγράμματα, ἤτοι τό τρέχον Πρόγραμμα Σπουδῶν καί τό προτεινόμενο νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν. Πάντοτε ὑποστήριζα ὅτι στό θέμα αὐτό δέν μπορούμε νά ὀμιλοῦμε θεωρητικά, καί ἀφηρημένα, γι' αὐτό παλαιότερα εἶχα προτείνει νά γραφοῦν γιά ἓνα συγκεκριμένο θέμα κείμενα καί μέ τά δύο προτεινόμενα Προγράμματα, ὥστε νά ἔχουμε μπροστά μας παραδείγματα καί νά κρίνουμε ἀσφαλῶς. Τώρα ὁμως πού συγκεκριμενοποιήθηκαν τά θέματα, μπορούμε νά ἔχουμε συγκριτική γνώμη.

Ἔτσι μελέτησα ἀφ' ἑνός μὲν τά βιβλία τῶν Θρησκευτικῶν πού διδάσκονται στοὺς μαθητές τοῦ Γυμνασίου καί τοῦ Λυκείου ἀφ' ἑτέρου δέ μελέτησα τό προτεινόμενο νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν καί κατέληξα σέ μερικά συμπεράσματα, τά ὁποῖα θά διατυπώσω μέ εἰλικρίνεια.

γ) Τό τρέχον Πρόγραμμα Σπουδῶν

Θεωρῶ ὅτι τό τρέχον Πρόγραμμα Σπουδῶν ἐσφαλμένως χαρακτηρίζεται ὡς κατηχητικό-ὀμολογιακό.

Ὁ ὅρος ὀμολογιακό μάθημα δέν ἐκφράζει τήν Ὁρθόδοξη Παράδοση, ἀλλά παραπέμπει στήν δυτική θρησκευτική παράδοση, διότι ὅπως γνωρίζουμε, αὐτός ὁ ὅρος «ἐπικράτησε μετά τίς μακροῖνες διαμάχες Ρωμαιοκαθολικῶν καί Προτεσταντῶν στήν δυτική καί βόρεια Εὐρώπη, ὅπου οἱ ὀμολογίες πίστεως ἦταν μιά δημόσια παραδοχή τῆς διδασκαλίας τῶν νικητῶν». Αὐτό σημαίνει ὅτι «τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν δέν ἔχει ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ ὀμολογιακό-κατηχητικό χαρακτήρα πού ἔχει στή Δυτική Εὐρώπη». Πιο συγκεκριμένα θά μπορούσα νά πῶ ὅτι τά βιβλία πού δίνονται στοὺς μαθητές δέν κάνουν ἀπολογητική ὑπέρ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας σέ σχέση μέ ἄλλες ὀμολογίες ἢ τόν Ρωμαιοκαθολικισμό, οὔτε ὑπερασπίζονται φονταμενταλιστικές θέσεις ἀπέναντι στίς ἐπιστήμες, ὅπως κάνουν διάφορα ὀμολογιακά προτεσταντικά Sunday Schools.

Εἶναι δέ χαρακτηριστικό ὅτι οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου τῆς Α' Γυμνασίου (Ὁλγα Γριζοπούλου καί Πηγὴ Καζλάρη) ἀρνοῦνται τόν κατηχητικό χαρακτήρα τοῦ βιβλίου πού συνέγραψαν, γι' αὐτό γράφουν: «Τό μάθημα ἔχει ἐνημερωτικό καί μορ-

φωτικό χαρακτήρα καί οἱ δάσκαλοί του θεωροῦν τήν κατήχηση ὡς ἔργο ἀποκλειστικά τῆς Ἐκκλησίας».

Ἐπομένως, τό τρέχον Πρόγραμμα Σπουδῶν τῶν Θρησκευτικῶν δέν εἶναι ὀμολογιακό-κατηχητικό μάθημα, οὔτε πρέπει νά χαρακτηρίζεται μέ τόν ὄρο αὐτό, ἀλλά εἶναι κατά βάση γνωσιολογικό, πολιτιστικό καί ἔχει θρησκευσιολογικά στοιχεῖα. Ἄν ἐξακολουθεῖ νά χαρακτηρίζεται «ἀπό τοὺς ἐπιπόλαιους περιφρονητές τοῦ ἢ τοὺς μικρόψυχους φίλους τοῦ (θελητά ἢ ἀθέλητα)» ὡς ὀμολογιακό-κατηχητικό, τότε ἀδικεῖται τό μάθημα, παραπλανῶνται ὅσοι δέν ἔχουν ἄμεση γνώση τοῦ ἀντικειμένου, γίνεται ἀφορμὴ νά ἀυξάνονται οἱ αἰτήσεις γιά ἀπαλλαγές, γιατί ἀπό τήν φύση του «μάθημα κατηχητικό σημαίνει μάθημα Προαιρετικό» καί ὠθεῖται πρὸς τό ὀλοκληρωτικά θρησκευσιολογικό.

Δέν ὑπάρχουν τεκμηριώσεις μέ συγκεκριμένες κειμενικές ἀναφορές στό τί ἐννοοῦν οἱ ἐπικριτές τῶν τρεχόντων βιβλίων λέγοντας ὅτι τό μάθημα εἶναι κατηχητικό-ὀμολογιακό. Κτίσθηκε μιά ἐπιχειρηματολογία χωρὶς τεκμήρια. Οἱ ἐπικριτές, ἐνίοτε καί σιωπηρά, μπορεῖ νά ὑπονοοῦν τήν στάση ὀρισμένων θεολόγων μέσα στήν τάξη, ὅτι δηλαδή κάνουν κατήχηση. Ὡστόσο, κάτι τέτοιο ἀφορᾷ στήν προσωπικότητα κάθε διδάσκοντος καί δέν ἀποφεύγεται σέ κανένα ἀπολύτως μάθημα, ὅπου εἰσάγονται οἱ προσωπικές ἰδεολογίες κάθε διδάσκοντος. Τά βιβλία δέν μπορεῖ νά εὐθύνονται γιά τοὺς ὅποιους ἐκτροχιασμούς, ἂν ὑπάρχουν, ἀπό πλευρᾶς διδασκόντων.

Ἐπενθυμίζω ὅτι ἡ θεματολογία τῶν βιβλίων εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

Τό βιβλίον τῆς Α' Γυμνασίου ἀσχολεῖται μέ τήν Παλαιὰ Διαθήκη, τῆς Β' Γυμνασίου μέ τήν Καινὴ Διαθήκη, τῆς Γ' Γυμνασίου μέ τήν Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, τῆς Α' Λυκείου μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί λατρεία, τῆς Β' Λυκείου μέ τόν Χριστιανισμό καί τά Θρησκευτά, καί τῆς Γ' Λυκείου μέ τήν Χριστιανικὴ Ἠθική.

Τρεῖς παρατηρήσεις θά κάνω γιά τήν θεματικὴ διάρθρωση τοῦ τρέχοντος Προγράμματος Σπουδῶν, δηλαδή τοῦ Προγράμματος πού ἰσχύει σήμερα.

Ἡ πρώτη παρατήρηση εἶναι ὅτι υφίσταται μιὰ μεθοδολογία πού ἀναπτύσσεται στήν ἱστορική ἐξέλιξή της, ἤτοι ὁ μαθητής ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη ὀδηγεῖται στήν Νέα Διαθήκη, τήν Ἐκκλησία, τά ἄλλα Θρησκευάματα καί τήν σύγχρονη ζωή. Οἱ μαθητές ἔχουν τήν δυνατότητα νά παρακολουθήσουν τήν ἐξέλιξη τῆς Ἐκκλησίας μέσα στήν ἱστορία, τόν πολιτισμό καί τήν σύγχρονη ζωή. Ἔτσι, ἀποκοτῶν μεθοδικά σταθερές βάσεις γιά νά γνωρίσουν καί ἄλλα θρησκευάματα. Μάλιστα, στήν Β΄ Λυκείου δίδεται ἡ δυνατότητα στούς μαθητές, ἀφοῦ προηγουμένως γνώρισαν τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας, στήν ὁποία ἀνήκουν, καί τίς ἄλλες Χριστιανικές Ὁμολογίες, ἔπειτα νά μάθουν καί τά ιδιαίτερα στοιχεῖα τῶν ἄλλων Θρησκειῶν, ὥστε νά μή ὑποστοῦν σύγχυση ἰδεολογική, πολιτιστική.

Ἡ δεύτερη παρατήρησή μου εἶναι ὅτι οἱ συγγραφείς τῶν βιβλίων εἶναι ἱκανοί ἐπιστήμονες μέ ἐπιστημονική ἔρευνα καί ἐμπειρία στήν διδασκαλία. Δέν μπορεῖ κανεῖς νά τούς ἀποδώσει μομφή ὅτι εἶναι ὀπισθοδρομικοί ἢ συντηρητικοί, μάλιστα μερικοί ἀπό αὐτούς χαρακτηρίζονται ὡς φιλελεύθεροι θεολόγοι.

Ἡ τρίτη παρατήρησή μου εἶναι ὅτι τά ἴδια βιβλία εἶναι ἀνοικτά, σέ μερικά σημεῖα πολύ προχωρημένα στόν πλουραλισμό, καί δέν μπορεῖ κανεῖς εὐκολά νά τούς ἀποδώσει τόν χαρακτήρα τοῦ κατηχητικοῦ ἢ ὁμολογιακοῦ μαθήματος, ἀφοῦ γίνεται λόγος γιά τήν οἰκουμενική κίνηση κ.λπ.

Θά κάνω μιὰ μικρή ἀναφορά, ἡ ὁποία θά δείξει ὅτι τά ἰσχύοντα βιβλία ὑπερβαίνουν τόν κατηχητικό-ὁμολογιακό χαρακτήρα καί θά μπορούσαν νά τά παρακολουθήσουν καί μαθητές πού διαπνέονται ἀπό ἀθεϊστικές ἀπόψεις γιά νά πληροφορηθοῦν τά θρησκευτικά γνωστικά ἀντικείμενα, ἀλλά καί μαθητές πού ἀνήκουν σέ ἄλλα Θρησκευάματα, γιά νά πληροφορηθοῦν τό πολιτιστικό ἐπίπεδο τῆς Χώρας πού ζοῦν, στό ὁποῖο πολιτιστικό ἐπίπεδο κυρίαρχη θέση κατέχει ἡ θρησκευτική-ἐκκλησιαστική πίστη.

Δύο βιβλία τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης (Α΄ Γυμνασίου καί Β΄ Λυκείου) εἶναι στήν οὐσία τους Θρησκευολογικά. Συγκεκριμένα:

Τό βιβλίο τῆς Α΄ Γυμνασίου ἀναφέρεται στήν Παλαιά Διαθήκη, πού εἶναι ἱστορία τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, (προϊστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ) καί ἔχει

στοιχεῖα πού χρησιμοποιεῖ ὁ Ἰσλαμισμός. Παράλληλα γίνεται ἀναφορά γιά τήν Αἴγυπτο, τήν Βαβυλώνα καί τόν Ἑλληνισμό. Εἶναι καθαρά θρησκευολογικό βιβλίο.

Τό βιβλίο τῆς Β΄ Γενικοῦ Λυκείου εἶναι καθαρά θρησκευολογικό. Στήν ἀρχή γίνεται λόγος γιά τόν Χριστιανισμό, ὡς πρὸς τήν προσφορά του, μεταφέροντας καταπληκτικά μηνύματα, ὡς πρὸς τό κακό, τόν ἀπολυτρωτικό χαρακτήρα, τήν δικαιοσύνη, τόν συνάνθρωπο ὡς ἀδελφό· γιά τήν ὑπέρβαση τῶν προκαταλήψεων τοῦ κόσμου, τήν πολιτική θεολογία, τήν θεολογία τῆς ἀπελευθέρωσης, τήν θεολογία τῆς ἐλπίδας, τήν ὑπαρξιακή θεολογία, τήν φεμινιστική θεολογία, τήν μαύρη θεολογία· ἀλλά ἔχει καί κεφάλαια ὅπου ἀναπτύσσονται θέματα, ὅπως ὁ πλουραλιστικός κόσμος, ἡ χριστιανική θεώρηση τοῦ Κράτους καί τῆς πολιτικῆς, ὁ φανατισμός καί ἡ ἀνεξιθρησκεία, τό φαινόμενο τῆς ἀθεΐας, ἡ σχέση μεταξύ Πίστεως καί Ἐπιστήμης, ἡ σχέση μεταξύ Χριστιανισμοῦ καί Πολιτισμοῦ. Ἔπειτα, παρουσιάζονται τά κυριότερα θρησκευάματα, ὅπως ἡ ἀρχαία ἑλληνική θρησκεία, τά ἀφρικανικά θρησκευάματα, ὁ Ἰουδαϊσμός, τό Ἰσλάμ, ὁ Ἰνδουϊσμός, ἡ Γιόγκα, ὁ Βουδισμός, ἡ κινεζική θρησκεία, ἡ ἰαπωνική θρησκεία. Στό τέλος ἀντιμετωπίζεται τό θέμα ἡ θρησκεία μπροστά στό πρόβλημα τοῦ θανάτου.

Τό βιβλίο τῆς Γ΄ Γενικοῦ Λυκείου κάνει λόγο γιά τίς προϋποθέσεις τῆς ἠθικῆς ζωῆς, ἤτοι γιά τήν ἠθική συνείδηση καί τά θέματα τῆς ἐλευθερίας· γιά τό χριστιανικό ἦθος καί τήν σύγχρονη κοινωνία, ἤτοι τά κοινωνικά προβλήματα, τήν εἰρήνη, τήν βούληση τοῦ ἀνθρώπου γιά διάκριση καί δύναμη· γιά τήν βιολογική διάσταση τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, τό σῶμα, τά δύο φύλα, τήν οἰκογένεια· γιά συνειδησιακά προβλήματα στήν ζωή τοῦ ἀνθρώπου ὡς πρὸς τήν ἀνθρώπινη ζωή, τήν βιοϊατρική, τήν ἄρνηση καί ὑποτίμηση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, τό πρόβλημα τῶν ναρκωτικῶν· γιά τήν χριστιανική ἠθική καί τήν σύγχρονη τεχνολογία, ὅπου γίνεται λόγος καί γιά τό οἰκολογικό πρόβλημα, τήν πληροφορική καί τά Μέσα Ἐνημέρωσης τῶν πολιτῶν· καί γιά τίς ὑπαρξιακές καταστάσεις, ἤτοι τό ἄγχος, τήν μοναξιά, τήν περιθωριοποίηση, τήν ἀλλοτρίωση, τήν χαρά καί τήν λύπη, τόν θάνατο.

Ἐπειτα, τὰ ἄλλα τρία βιβλία ἀναφέρονται στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλά κάνουν λόγο καί γιά ἄλλες Χριστιανικές Ὁμολογίες καί γιά ἄλλα θρησκευτικά φαινόμενα. Συγκεκριμένα:

Τό βιβλίο τῆς Β΄ Γυμνασίου ἀναφέρεται στήν Καινή Διαθήκη, τόν Χριστό καί τό ἔργο Του. Στό βιβλίο αὐτό, ἐκτός τῶν ἄλλων, γίνεται λόγος γιά τόν ἑλληνορωμαϊκό κόσμο στήν ἐποχή τοῦ Χριστοῦ στήν γῆ τοῦ Ἰσραήλ· τόν ἰσραηλιτικό κόσμο στά χρόνια τοῦ Χριστοῦ· καί γιά τήν ἐμφάνιση καί τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Μέσα ἀπό τίς σελίδες τοῦ βιβλίου μεταφέρονται στούς μαθητές πανανθρώπινα μηνύματα, ὅπως ἡ ἀγάπη ὡς ὑπέρβαση τοῦ φυλετισμοῦ καί ἡ ἀνευ ὀρίων φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ, ὁ πλοῦτος καί ἡ φτώχεια, ἡ ἐξύψωση τῆς γυναίκας καί τῶν παιδιῶν, ἡ ἀπελευθέρωση ἀπό τίς ἀσθένειες κ.ἄ.

Τό βιβλίο τῆς Γ΄ Γυμνασίου ἀναφέρεται σέ θέματα ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τήν Πεντηκοστή μέχρι τό ὄραμα καί τίς προσπάθειες γιά τήν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν. Τό βιβλίο εἶναι ἀνοικτό, ἀφοῦ στά κεφάλαιά του ἀναπτύσσονται θέματα γιά τήν συνάντηση τοῦ Χριστιανισμοῦ καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καί τίς αἰρέσεις· γιά τόν Χριστιανισμό στόν εὐρύτερο εὐρωπαϊκό χῶρο καί στούς σλαβικούς λαούς· γιά τήν Ἐκκλησία στά νεώτερα χρόνια, ὅπου ἀναπτύσσονται τά σχετικά μέ τήν Μεταρρύθμιση, τήν Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία· γιά τόν Χριστιανικό κόσμο σήμερα, ὅπου γίνεται λόγος γιά τούς Ρωμαιοκαθολικούς, τούς Προτεστάντες καί τήν Ὁρθοδοξία στόν σύγχρονο κόσμο, καί φυσικά τίς προσπάθειες γιά τήν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν. Ἡ ἀνάπτυξη τῶν θεμάτων αὐτῶν δέν γίνεται μέ τρόπο κατηχητικό, ὁμολογιακό καί συντηρητικό, ἀλλά μᾶλλον πολύ ἐλεύθερα, ἀφοῦ ὑπάρχουν θέματα τά ὁποῖα εἶναι ἐνδεχόμενο νά προκαλέσουν ἕναν συντηρητικό θεολόγο.

Τό βιβλίο τῆς Α΄ Γενικοῦ Λυκείου ἀναφέρεται σέ θέματα Ὁρθοδόξου πίστεως καί λατρείας. Τό βιβλίο αὐτό στά δύο πρῶτα κεφάλαια παρουσιάζει τήν λατρεία τῆς Ἐκκλησίας καί τήν ἱστορία καί τό περιεχόμενο τῶν Μυστηρίων. Ὅμως, στά ἐπόμενα τρία κεφάλαια παρουσιάζει τούς σύγχρονους λειτουργικούς προβληματισμούς, ὅπως γιά τήν γλώσσα καί τήν μουσική τῆς χριστιανικῆς λατρείας· τήν θέση τῶν λαϊκῶν στήν σύγχρονη λα-

τρεία, τῶν γυναικῶν στήν λατρεία καί τόν ἐκκλησιασμό ὡς ἀνάγκη ἢ συνήθεια· κάνει λόγο γιά τά παραθρησκευτικά φαινόμενα καί τίς φιλοσοφικές ὀργανώσεις θρησκευτικοῦ χαρακτήρα, ὅπως τήν μαγεία, τόν σατανισμό, τόν πνευματισμό, τήν Μασονία· γιά τίς νέες θρησκευτικές διδασκαλίες καί λατρεῖες, προσφέροντας χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Ἐπομένως, ὅταν διάβασα τά βιβλία τοῦ τρέχοντος Προγράμματος Σπουδῶν διαπίστωσα ὅτι δέν μποροῦν νά χαρακτηριστοῦν ὡς ὁμολογιακά-κατηχητικά βιβλία, ἀλλά εἶναι βιβλία πού ἔχουν γνωστικό καί ἐνημερωτικό περιεχόμενο γιά τήν ἱστορία τοῦ παρελθόντος καί τοῦ παρόντος στήν χώρα μας, καί κινοῦνται πρὸς τόν θρησκευτολογικό προσανατολισμό. Ὁ μαθητής, κάθε χριστιανικῆς, θρησκευτικῆς καί ἀθειστικῆς ἀπόψεως, πού διδάσκει αὐτά τά μαθήματα ἀπό ἕναν καλό θεολόγο ὄχι μόνον δέν φανατίζεται, ἀλλά ἐνημερώνεται, προβληματίζεται καί κρίνει δημιουργικά τό θρησκευτικό φαινόμενο. Ἀπορῶ γιατί τά ἀποκαλοῦν κατηχητικά-ὁμολογιακά! Τό κάνουν ἀπό ἄγνοια ἢ γιά παραπληροφόρηση;

Ἀκόμη καί ὅταν γίνεται ἀναφορά στόν Χριστιανισμό, ὁ μαθητής ἔρχεται σέ ἐπαφή μέ ὅλες τίς τάσεις τοῦ Χριστιανισμοῦ καί μέ ὅλες τίς μορφές τῆς σύγχρονης θεολογίας, ὅπως τήν πολιτική θεολογία, τήν θεολογία τῆς ἀπελευθέρωσης, τήν δράση τῶν λατινοαμερικανῶν θεολόγων.

Δέν μπόρεσα νά καταλάβω γιατί κάποιος ζητᾷ νά ἀπαλλαγῇ ἀπό ἕνα τέτοιο μάθημα γιά λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως, παρά μόνον ἕαν ἔχη προβλήματα μέ τόν θεολόγο καθηγητή, ἢ ἂν ὄντως εἶναι ἄθεος.

Φυσικά, ἐπιδέχονται καί τά βιβλία αὐτά βελτιώσεις, πράγμα πού θά τονίσω στήν πρόταση πού θά καταθέσω.

δ) Τό προτεινόμενο Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν

Τό προτεινόμενο Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν φιλοδοξεῖ, ὅπως ὑποστηρίζεται ἀπό τούς ὑποστηρικτές του, νά ὑπερβῇ τήν παρουσίαση τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν διαζευκτικά ὡς μαθήματος ὁμολογιακοῦ-κατηχητικοῦ ἢ θρησκευτολογικοῦ καί προτείνει ἕνα νέο τρόπο διδασκαλίας, ὥστε νά παρακολουθηταί ἀπό ὅλους τούς μαθητές.

Ἡ Ἐπιτροπή Ἐμπειρογνομόνων πού ἐκπόνησε τό νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν γιά τά ἐπιλεγόμενα «πυλοτικά σχολεία» σέ κείμενό της μέ τίτλο «ἀπόκριση στίς ἐπιρροίσεις σχετικά μέ τό νέο πρόγραμμα Σπουδῶν», ἀφοῦ διαπιστώνει ὅτι «οἱ μοναδικές προτάσεις γιά νά ὑπάρξῃ στήν λειτουργία τῶν Θρησκευτικῶν κινουῦνται διαζευκτικά μεταξύ τοῦ ὁμολογιακοῦ-κατηχητικοῦ καί τοῦ θρησκευολογικοῦ μαθήματος», ἐνημερώνει ὅτι τό Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν «δέν ἀκολουθεῖ αὐτήν τήν ὑπεραπλουστευτική λογική», γι' αὐτό «κατηγορεῖται αὐθαίρετα καί ἀδικαιολόγητα ὡς “θρησκευολογικό”». «Προκαλεῖ δέος ἢ τόσο μεγάλη ἀγνοια». Ἐπισημαίνεται δέ ὅτι οἱ ἐπιρροίτες τους χαρακτηρίζουν τό νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν «ἄλλοτε ὡς κοινωνιολογία τῆς θρησκείας, ἄλλοτε ὡς κοινωνική ἠθική, ἄλλοτε ὡς συγκριτιστική θρησκευολογία καί ἄλλοτε ὡς πολιτιστικό μάθημα». Πάντως, οἱ ἴδιοι οἱ συντάκτες τοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν ἀρνοῦνται αὐτούς τους χαρακτηρισμούς.

Ἔτσι, ὅπως γράφουν, τό Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν «ὑπερβαίνει τήν πρό πολλοῦ παρωχημένη κλειστή ὁμολογιακή προσέγγιση χωρίς, ὅμως, νά μετατρέπει τό μάθημα σέ θρησκευολογικό». Τό Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν «χαρακτηρίζεται ἀπό ἓνα στιβαρό μορφωτικό πλαίσιο πού ἀφορᾶ στήν οἰκεία θρησκευτική παράδοση καί τό ὅποιο δημιουργεῖ τίς προϋποθέσεις καί τό κατάλληλο ἐκπαιδευτικό περιβάλλον γιά ἓνα ἀνοιγμα στήν ἐτερότητα σέ θεμιτό βαθμό καί, κυρίως, μέ βάση τά παιδαγωγικά χαρακτηριστικά, τίς οὐσιαστικές μορφωτικές ἀνάγκες καί τά συνεχῶς ἀνανεούμενα ἐρωτήματα τῶν σημερινῶν παιδιῶν καί ἐφήβων σέ ἓναν ραγδαῖα μεταβαλλόμενο κόσμο».

Γιά νά φανῇ ποιά εἶναι ἡ ἀποψη τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐμπειρογνομόνων, θά παρατεθῇ ἓνα σημείο τοῦ κειμένου της πού δείχνει πῶς λειτουργεῖ τό Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν.

«Τό ΠΣ δέν εἶναι διδακτέα ὕλη, δέν εἶναι κατάλογος μαθημάτων, δέν εἶναι διδακτικό ἐγχειρίδιο, δέν εἶναι βιβλίο τοῦ μαθητῆ. Τό ΠΣ μπορεῖ νά ὀδηγήσει στόν σχεδιασμό πολλαπλά διαφοροποιημένης διδασκαλίας, ἀνάλογα μέ τήν τάξη καί τόν μαθητικό πληθυσμό πού ἀπευθύνεται ὁ ἐκπαιδευτικός. Στόν Ὁδηγό τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ἔχουν κα-

ταχωριστεῖ ὁλοκληρωμένα διδακτικά σενάρια καί ἀφθονες διδακτικές προτάσεις πού τεκμηριώνουν αὐτή τήν θέση, ἀλλά καί δείχνουν καθαρά ὅτι ἡ κατηγορία γιά τήν ἀπεμπόληση τῆς πίστεως εἶναι παντελῶς ἔωλη».

Παρατηρῶ ὅμως ὅτι ἐνῶ προσπαθεῖ νά ἀποφύγει τήν διάζευξη μεταξύ ὁμολογιακοῦ-κατηχητικοῦ καί θρησκευολογικοῦ, ἐν τούτοις περισσότερο μοῦ ὁμοιάζει ἀπό πλευρᾶς ἐπιστημονικῆς μεθοδολογίας ὅτι ἔχει χαρακτηρεῖ συγκριτικῆς θρησκευολογίας, πού δημιουργεῖ μιά ἰδεολογική σύγχυση κυρίως στούς μαθητές αὐτῶν τῶν ἡλικιῶν. Μπορεῖ νά κάνω λάθος, ἀλλά αὐτή εἶναι ἡ ἐντύπωση πού ἀπεκόμισα.

Διάβασα ἑκατοντάδες σελίδες πού γράφθηκαν ἀπό τούς ὑποστηρικτές τοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν. Γιά νά εἶμαι ἀκριβῆς θά ἔλεγα ὅτι ἡ θεωρητική τους τοποθέτηση, ἂν καί ἀντιβαίνει στίς ἀποφάσεις τῶν Ἀνωτάτων Δικαστηρίων, εἶναι πειστική καί διακρίνεται ἀπό ρεαλισμό. Ἀλλά ὅταν προχώρησα νά δῶ πῶς ἐφαρμόζονται ὅλα αὐτά στήν πράξη, τότε προβληματίστηκα, τόσο ἀπό τόν δραματοποιημένο τρόπο πού παρουσιάζονται μέ διαθρησκευτική προοπτική ὅσο καί μέ τήν ἐνδεικτική βιβλιογραφία πού προτείνεται στούς καθηγητές θεολόγους, ἢ ὅποια, ἐν πολλοῖς, ἀφορᾶ σέ μιά συγκεκριμένη τάση θεολόγων.

Φυσικά δέν παραγνωρίζω τά ιδιαίτερα πλεονεκτήματα τοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν, ὡς πρὸς τήν προσαρμοστικότητα, ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες κάθε τάξεως, ἀλλά συγχρόνως αὐτό μπορεῖ νά προσκρούσῃ στήν ἀδυναμία τοῦ καθηγητῆ νά προστρέξῃ στίς πηγές, καθὼς ἐπίσης νά δώσῃ στόν καθηγητή δυνατότητα νά ξεφύγῃ ἀπό τήν κατεύθυνση τῆς παιδείας, χωρίς νά ἔχῃ κάποιο ἔλεγχο, ἀφοῦ τοῦ δίνει αὐτήν τήν ἐλευθερία τό ἴδιο τό πρόγραμμα.

Πρέπει νά ὑπογραμμισθῇ ὅτι ἡ βασική ἀρχή πού ἐμπνέει τό προτεινόμενο Νέο Πρόγραμμα εἶναι ὁ λεγόμενος «θρησκευτικός γραμματισμός». Σημειώνεται ὅτι «στήν νέα θεώρηση τοῦ Μ.τ.Θ. προβάλεται μέ ἔμφαση τό αἶτημα τοῦ θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ ὡς μιά καίρια διάσταση τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς, ἢ ὅποια συμβάλλει στήν διαμόρφωση πολιτῶν μέ θρησκευτική αὐτοσυνειδη-

οία και δεκτικότητα στον διάλογο με τό διαφορετικό».

Τί σημαίνει όμως ο όρος «Θρησκευτικός γραμματισμός»; Ο όρος «γραμματισμός», όπως σημειώνεται στην Φιλοσοφία του Νέου Προγράμματος Σπουδών των Θρησκευτικών, είναι απόδοση στα ελληνικά του αγγλικού όρου «literacy», που μεταφράζεται «ως έγγραμματισμός ή/και έγγραμματοσύνη». Μέ την χρήση αυτή του όρου σκιαγραφείται «ή δεξιότητα του μαθητή να επικοινωνεί με ποικίλα περιβάλλοντα, όχι αποκλειστικά με λεκτικά μηνύματα, αλλά και με μη γλωσσικά κείμενα».

«Συνεπώς, ο θρησκευτικός γραμματισμός είναι κάτι περισσότερο από τό να γνωρίζει κάποιος για την θρησκεία του άλλου, αν και αυτό θεωρείται σημαντικό βήμα. Τό σπουδαίο είναι να μάθει να σέβεται τή θρησκεία των άλλων και να αντιλαμβάνεται τή συνεισφορά τους στην κοινωνική ζωή».

Έτσι, τό προτεινόμενο Νέο Πρόγραμμα Σπουδών για τό Λύκειο «ακολουθεί τή φιλοσοφία και τίς αρχές του γραμματισμού έτσι όπως αποτυπώθηκαν στό Π.Σ. (Πρόγραμμα Σπουδών) Θρησκευτικών που δημοσιεύτηκε τό 2011 και εφαρμόστηκε “πilotικά” σε εξήντα όκτώ (68) Γυμνάσια στην Έπικράτεια» για μία τριετία (2011-2014).

Θά κάνω μία μικρή παρουσίαση των βιβλίων του Γυμνασίου, τά όποια διδάχθηκαν στους μαθητές.

Στήν Α΄ Γυμνασίου υπάρχουν έξι θεματικές ενότητες. Στίς πρώτες τέσσερις γίνεται αναφορά στην δυναμική της Έκκλησίας στον κόσμο και πώς ζούν οι Χριστιανοί, και στίς επόμενες δύο ενότητες γίνεται λόγος για τίς μονοθεϊστικές θρησκείες, ήτοι τον Ίουδαϊσμό και τό Ίσλάμ και για τίς θρησκευτικές αναζητήσεις της μακρινής Ανατολής. Έτσι, στό βιβλίο αυτό χωρίζεται τό έκκλησιαστικό από τίς άλλες θρησκείες, αλλά τό σημαντικό είναι ότι ό μαθητής της Α΄ τάξεως Γυμνασίου έρχεται σε έπαφή με τά Θρησκευόμενα και τά πρόσωπά τους, τά κείμενα και τίς αξίες, χωρίς να γνωρίσει έπαρκώς τον Χριστιανισμό, χωρίς να έχη βάσεις της δικής του παραδόσεως.

Στήν Β΄ Γυμνασίου διαφοροποιείται ή μεθοδολογία των μαθημάτων. Ένα παράδειγμα. Η πρώτη θεματική ενότητα άπαντα στό έρώτημα: «Μπορούν οι άνθρωποι να εικονίζουν τον Θεό»; Στίς

τρεις ύποενότητες παρουσιάζεται ή δύναμη της εικόνας, ή άπεικόνιση του Θεού στον Χριστιανισμό και ή άπεικόνιση του Θεού σε άλλες θρησκευτικές παραδόσεις, ήτοι τον Ίουδαϊσμό, τό Ίσλάμ, τίς Ανατολικές Θρησκείες και στον Ίνδουϊσμό. Αυτό συνεχίζεται και στίς επόμενες θεματικές ενότητες. Η τελευταία θεματική ενότητα, αναφέρεται «στην Όρθοδοξία και τον Νέον Έλληνισμό».

Στήν Γ΄ Γυμνασίου συνεχίζεται ή ίδια μεθοδολογία. Για παράδειγμα: Στήν πρώτη ενότητα με θέμα «ό Χριστιανισμός στον σύγχρονο κόσμο», σε τέσσερις ύποενότητες, γίνεται αναφορά στίς Χριστιανικές Έκκλησίες (Όρθόδοξη, Ρωμαιοκαθολική, Προτεσταντικές Όμολογίες, Άγγλικανική Έκκλησία): στην λατρεία και την τέχνη στην Ανατολή και την Δύση: στην Έραποστολή και Διακονία: και στό αίτημα της ενότητας (Άρχιερατική προσευχή του Χριστού, άρση άναθεμάτων, κοινή Διακήρυξη Ρωμαιοκαθολικών-Όρθοδόξων, τό Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών, Θεολογικοί διάλογοι).

Στήν δεύτερη ενότητα με θέμα «τό ζήτημα της Θρησκείας στην σύγχρονη Εύρώπη», υπάρχουν έξι ύποενότητες, ήτοι: Η θρησκεία στίς πολυπολιτισμικές κοινωνίες της Εύρώπης: ή Εύρώπη σήμερα: Τάσεις και στάσεις άπέναντι στην Θρησκεία (ή θρησκευτική πίστη ως ιδιωτική ύπόθεση, άθεϊσμός και άντιχριστιανισμός, σχετικοποίηση, έσωτερισμός, φαινόμενα άρχαιολατρίας, άντισημητισμός και ισλαμοφοβία, θρησκευτικός φονταμεταλισμός): ό σεβασμός του άλλου στον Χριστιανισμό: ό σεβασμός του άλλου στίς θρησκείες του κόσμου (Ίσλάμ, Ίνδουϊσμός, Βουδισμός: άνοχή άπέναντι στίς ποικίλες θρησκευτικές έκφράσεις): προσπάθειες των θρησκειών για διάλογο και συνύπαρξη: οι θρησκείες στην έκπαίδευση των Εύρωπαίων μαθητών.

Στίς πέντε επόμενες ενότητες γίνεται λόγος για τίς «σύγχρονες θρησκευτικές μορφές στην Όρθοδοξία και τον κόσμο» «που είναι ό Θεός;» «ή όδύνη του σύγχρονου κόσμου και τό αίτημα της σωτηρίας από τό κακό» «ή έλπίδα και άγωνία για την μεταμόρφωση της ζωής και του κόσμου» «άπό την άρχή μέχρι τό τέλος του κόσμου» «διευρύνοντας τίς έμπειρίες μας - χτίζοντας τον κόσμο μας».

Ἡ θεματολογία αὐτή, νομίζω, παρά τὰ ἐνδιαφέροντα θέματα, εἶναι πολύ φορτική γιὰ τὴν ἡλικία τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ δύσκολη γιὰ τὸν διδάσκοντα Καθηγητὴ, καὶ τελικὰ τὸ περιεχόμενό τους καὶ ἡ μεθοδολογία τους ἔχουν χαρακτηριστὰ συγκριτικῆς θρησκευολογίας.

Γιὰ παράδειγμα, στὴν ἐνότητα γιὰ τίς «σύγχρονες θρησκευτικὲς μορφές στὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸν κόσμος», γίνεται λόγος: Ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία, γιὰ τὸν ἅγιο Πορφύριο, τὸν π. Γεώργιο Φλωρόφσκυ, τὸν Νίκο Νησιώτη, τὸν νεομάρτυρα Ἀλέξανδρο Σμάρετ, τὸν Ὀλιβιέ Κλεμάν. Ἀπὸ τίς σύγχρονες χριστιανικὲς παρουσίες γίνεται λόγος γιὰ τὴν Μητέρα Τερέζα, τὸν Μπονχέφερ, τὸν Μάρτιν Λούθερ Κίγγκ καὶ τὸν Τούτου. Ἀπὸ τίς ἄλλες θρησκευτικὲς ἐκφράσεις γίνεται λόγος γιὰ τὸν Γκάντι.

Τὸ προτεινόμενο Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν γιὰ τὸ Λύκειο δὲν διδάχθηκε, δηλαδή δὲν ἐφαρμόσθηκε στὰ Λύκεια. Ὅμως, σχεδιάσθηκε βάσει τῆς βασικῆς θεωρίας μαθήσεως πού καλεῖται «ἐποικοδομισμός» σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία «μάθηση δὲν εἶναι ἡ ἀπόκτηση γνώσεων μὲ τὴ μεσολάβηση τῶν γνωστικῶν δομῶν καὶ διαδικασιῶν τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ μιὰ διαδικασία δόμησης καὶ ἀναδόμησης». Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ μαθητὴς δὲν προσλαμβάνει τὴν γνώση ἕτοιμη ἀπὸ τὸν διδάσκοντα, ἀλλὰ καλεῖται νὰ τὴν «οἰκοδομήσει» μόνος του.

Δύο εἶναι οἱ προτεινόμενες μέθοδοι γιὰ τὴν πρόσκτηση τῆς γνώσης. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ Βιωματικὴ μέθοδος ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ τὰ στάδια-βήματα πού σχεδιάζονται ὡς ἑξῆς: βιώνοντας, νοηματοδοτώντας, ἀναλύοντας, ἐφαρμόζοντας. Ἡ δευτέρη εἶναι ἡ Διερευνητικὴ μέθοδος μὲ τὰ ἑξῆς στάδια: περιγράφοντας, ἐφαρμόζοντας, διερευνώντας, ἀναπλαισιώνοντας, ἀξιολογώντας.

Τελικὰ, οἱ μαθητὲς καλοῦνται νὰ ἐνθυμηθοῦν, νὰ παίξουν νὰ δραματοποιήσουν τὴν πληροφορία ἀνάλογα μὲ μιὰ ἀπὸ τίς δύο προτεινόμενες μεθόδους πού ἀναφέρθηκαν προηγουμένως, χρησιμοποιώντας διάφορους τρόπους, ὅπως «καταγισμός ἰδεῶν», «Σκέψου, Συζήτησε, Μοιράσου», «καθοδηγούμενος διάλογος», «ἀνακριτικὴ καρτέλα» κ.λπ.

Δὲν θὰ ἀναφέρω παραδείγματα γιὰ τὸ πῶς ἐφαρμόζονται στὴν πράξη ὅλα αὐτά, ἀλλὰ ἐκεῖνο πού θέλω νὰ ὑπογραμμίσω εἶναι ὅτι ὡς πρὸς τὸ

εὐαίσθητο θέμα τῆς θρησκείας καὶ πολύ περισσότερο τῆς Ὁρθοδόξου θεολογίας, δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει ἀποκλειστικὴ προσήλωση στὸ «πῶς» θὰ διδαχθῇ τὸ μάθημα, ἀλλὰ καὶ στὸ «τί» θὰ διδαχθῇ. Ἡ σύγχρονη παιδαγωγικὴ προσφέρει τὸ «πῶς» θὰ παρουσιασθῇ ἓνα μάθημα, ἀλλὰ αὐτὸ πού ἔχει καίρια σημασία εἶναι καὶ τὸ «τί», δηλαδή τὸ ἴδιο τὸ θέμα. Αὐτὸ εἶναι μεγάλο θέμα καὶ ἐδῶ ἀπλῶς τὸ ἔθιξα.

Δὲν εἶμαι διδάσκων καθηγητὴς γιὰ νὰ γνωρίζω ἀπὸ προσωπικὴ πείρα τὰ θέματα αὐτά, τὸ πῶς ἐφαρμόζονται στὸ Σχολεῖο, γι' αὐτὸ καὶ ἐρώτησα σχετικῶς ἓναν ἐπιστήμονα θεολόγο, ὁ ὁποῖος διδάσκει στὴν Μέση Ἐκπαίδευση, τὸ Σχολεῖο του χαρακτηρίσθηκε ὡς πιλοτικὸ καὶ προέβη σὲ διδακτικὲς ἐφαρμογές μὲ βάση τὸ νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν τοῦ Γυμνασίου, ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ ἐπιμόρφωση καὶ, ἐπομένως, ἔχει σαφὴ γνώση τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ. Σὰς μεταφέρω τίς γραπτὲς ἐντυπώσεις του.

«Ἡ θεματικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ φαινομένου τῆς θρησκείας, ἡ ὁποία προτείνεται, μὲ τὴν ταυτόχρονη σύγκριση ἰδεολογιῶν, ὁμολογιῶν, θρησκειῶν δημιουργεῖ σοβαρὰ προβλήματα τόσο κατανόησης στὰ παιδιά ὅσο καὶ ἐπιστημονικῆς μεθοδολογίας.

Συγκεκριμένα, ἡ θεματικὴ-κοινωνιολογικὴ ἀνάλυση πού προτείνεται καταργεῖ τὴν ἱστορικὴ διάρθρωση τῆς ὕλης μὲ ἄμεσο ἀποτέλεσμα τὴν ἀσπασματικὴ τῆς θεματικῆς πραγμάτευσης.

Ἐπειτα, οἱ ὥρες πού προτείνονται γιὰ νὰ καλύψουν κάθε θέμα εἶναι λιγοστὲς σὲ ἄμεση ἀναφορὰ μὲ τὴν προηγούμενη ἄγνοια τῶν ἱστορικῶν θεμελίων τοῦ ὑπὸ ἐξέταση θρησκευτικοῦ ζητήματος καὶ μὲ δεδομένο ὅτι ζητούμενο εἶναι ἡ κριτικὴ ἀποτίμηση πολλαπλῶν θρησκειῶν, ἰδεολογιῶν καὶ ὁμολογιακῶν διαφορῶν. Ἐνδεικτικὰ στὴν Α' Γυμνασίου παιδιά σὲ πολὺ μικρὴ ἡλικία καλοῦνται σὲ 3 δῶρα νὰ κατανόησουν καὶ νὰ συγκρίνουν (!) Βουδισμό, Ταοϊσμό, Ἰνδουισμό καὶ Κομφουκιανισμό. Μάλιστα νὰ ἀναγνωρίζουν σύμβολα, μνημεῖα, ἱερά κείμενα, ἱερά πρόσωπα, νὰ ἐντοπίζουν τίς ἐπιδράσεις τῶν θρησκειῶν στὴν τέχνη καὶ τὸν πολιτισμό. Καὶ αὐτὰ σὲ 5-6 ὥρες παιδιά 13 ἐτῶν, ἐνῶ στὸ Πανεπιστήμιό κάθε ἓνα ἀπὸ αὐτὰ διδάσκεται σὲ διαφορετικὸ μάθημα ἐνίοτε καὶ ἐξάμηνο.

Αυτονόητη συνέπεια εκτός από την αποσπασματικότητα είναι και η ισχυρή συσκότιση κάθε κατανόησης από τους μαθητές, αφού τούς ζητούνται πολλαπλά πράγματα χωρίς να έχουν τα ιστορικά θεμέλια να τα κατανοήσουν. Μπορεί η Έπιτροπή Έμπειρογνομόνων να επιμένει στο ότι το Νέο Πρόγραμμα Σπουδών είναι πρόγραμμα διαδικασίας, το οποίο προσαρμόζεται στο επίπεδο κάθε τάξης, ωστόσο οι τιθέμενοι εκπαιδευτικοί σκοποί και στόχοι αφορούν κριτικές αποτιμήσεις φαινομένων, θρησκευτών, ιδεολογιών και ακριβή γνώση επιμέρους θεμάτων. Άρα ο διδάσκων δεν μπορεί να μην υπηρέτηση τούς παραπάνω στόχους, οι οποίοι για τούς παραπάνω λόγους παραμένουν αναπόφευκτα ανολοκλήρωτοι.

Η μόνη έξ αυτών αναπόφευκτη συνέπεια είναι μία προσέγγιση φαινομενολογική και άβαθης, η οποία περισσότερο παραπέμπει σε τουριστική ξενάγηση παρά σε μία βαθιά κατανόηση και γνώση. Διότι όταν π.χ. στην Α΄ Γυμνασίου σε 5-6 διδακτικές ώρες ζητούμενο είναι πέντε (5) αιώνες Χριστιανισμού με θέματα όπως αρχαία Έκκλησία και εκκλησιολογικές δομές, διωγμοί, μοναχισμός, χριστιανική ανθρωπολογία και Πατέρες της Έκκλησίας, χωρίς καμιά απολύτως βάση στα θέματα Καινής και Παλαιάς Διαθήκης, τότε το μόνο που μπορεί να προλάβει κανείς να πραγματοποιηθεί είναι κάποιες ελάχιστες επιφανειακές διαπιστώσεις. Το ίδιο φυσικά συμβαίνει και σε περιπτώσεις όπως η Β΄ και Γ΄ Γυμνασίου, όπου ζητείται π.χ. από μαθητές μια κριτική αποτίμηση ενός φαινομένου στις θρησκείες, ενώ δεν έχει προηγηθεί καμιά συστηματική και ιστορική πραγμάτευσή τους. Ήδη οι μαθητές στην Β΄ Λυκείου με το τρέχον Πρόγραμμα Σπουδών εκφράζουν την έντονη δυσφορία τους από την δυσκαταληψία της θρησκευολογίας. Άς φαντασθούμε κανείς τι θα γίνει, αν χωρίς προϋποθέσεις και αποσπασματικά εισαχθούν κομμάτια θρησκευολογικά στις υπόλοιπες τάξεις.

Το πρόβλημα δεν είναι η εισαγωγή της πολυθρησκευτικότητας και της πολυπολιτισμικότητας στο πρόγραμμα εν είδει ενός θρησκευτικού έγγραμματισμού. Το πρόβλημα είναι ότι συσσωρεύονται όλα μαζί άνοργάνωτα και άτακτα, χωρίς καμιά άλλη λογική εκτός από την υποτιθέμενη θεματική αντιμετώπιση θρησκευτικών φαινομένων που

αρκούζει στην ηλικία και τα ενδιαφέροντα των παιδιών. Μία ιστορική θρησκευολογία θα ήταν ωφελιμότερη, εν προκειμένω θα ήταν ασύγκριτα προτιμότερη, διότι δεν θα σύγκρινε τα πάντα με τα πάντα, αλλά αντ' αυτού θα προσέγγιζε μεθοδικά κάθε θρησκεία.

Έφ' όσον είναι αίτημα των καιρών η εισαγωγή της πολυθρησκευτικότητας και της πολυπολιτισμικότητας, κανείς δεν αρνείται την υλοποίηση του αιτήματος. Ωστόσο, με παιδαγωγικά εύληπτο τρόπο και λογική και ιστορική συγκρότηση των γεγονότων.

Η έμφαση στον νέο τύπο προγράμματος ως προγράμματος διαδικασίας κατά το οποίο ο κάθε διδάσκων υλοποιεί μόνος του την διδασκαλία χωρίς παρουσία έγχειριδίου, καταργεί μια μεθοδική και επιστημονική έκθεση της ύλης από ειδικούς επιστήμονες και αφήνει στον αυτοσχεδιασμό και το φιλότιμο του διδάσκοντος την κατάρτιση των θρησκευτικών γνώσεων. Με αποτέλεσμα οι διδάσκοντες ως μη ειδικοί σε επιμέρους ζητήματα να ανατρέχουν στο διαδίκτυο, όπου μπορεί να συναντήσει κανείς κάθε είδους ανακριβεία και παραπληροφόρηση περί των θεμάτων. Συνεπώς, το έγχειρίδιο είναι απαραίτητο ως υποκείμενο στον επιστημονικό έλεγχο, και από εκεί και πέρα ο διδάσκων είναι ελεύθερος να το εμπλουτίσει ή να το προσαρμόσει αναλόγως του επιπέδου της τάξης του.

Αντίθετα, δεν αναιρείται κανένα παιδαγωγικό πλεονέκτημα του Νέου Προγράμματος Σπουδών με μια ιστορική και κειμενική διάρθρωση της ύλης, όπως αυτή υπάρχει στο ισχύον Πρόγραμμα. Με έναν μεθοδικό τρόπο μπορούν να εξετασθούν βήμα προς βήμα όλα τα θρησκευτικά φαινόμενα, χρησιμοποιώντας κάθε τεχνική που προσφέρει το Νέο Πρόγραμμα Σπουδών. Έξ άλλου βασική θέση του Προγράμματος είναι ότι τα πάντα μπορούν να διδαχθούν σε όλους με προσαρμογή στο επίπεδο των μαθητών και σπειροειδώς επαναλαμβανόμενα. Συνεπώς, η κριτική του παρόντος Προγράμματος ότι υποφέρει από ακαδημαϊσμό κατά την διάρθρωση της ύλης δεν ευσταθεί».

Νομίζω ότι οι παρατηρήσεις αυτές είναι καιρικές και σημαντικές.

3. Πρόταση για την επίλυση του θέματος

Μετά τα όσα εκτέθηκαν πιο πάνω, θέλω να χωρήσω στην πρότασή μου για την επίλυση του θέματος.

Εισαγωγικά θέλω να τονίσω ότι ο Σταύρος Γιαγκάζογλου σέ άρθρο του με τίτλο «Τό μάθημα τών Θρησκευτικών και τό ζήτημα τής απαλλαγής» μεταξύ άλλων γράφει:

«Τό ύφιστάμενο μάθημα τών θρησκευτικών, όπως και οί γενικότεροι προσανατολισμοί και οί επιλογές τής δημόσιας εκπαίδευσης, πέρασε από διάφορες φάσεις, μέ αποτέλεσμα νά μήν είναι πλέον μονοφωνικό ή κατηχητικό ή αυστηρά όμολογιακό. Σήμερα τείνει σταθερά νά είναι ένα μάθημα άνοιχτό, πλουραλιστικό και άνεκτικό πρός τίς άλλες χριστιανικές όμολογίες αλλά και τίς άλλες θρησκείες μέ γνωσιακό και παιδαγωγικό χαρακτήρα.

Ώς εκ τούτου, τό ύφιστάμενο μάθημα τών Θρησκευτικών συνιστά γνωριμία μέ τά μορφωτικά αγαθά, τίς αξίες και τόν πολιτισμό πού διαμόρφωσε ό Χριστιανισμός και ή όρθόδοξη παράδοση, ένω παράλληλα διδάσκεται τό θρησκευτικό φαινόμενο γενικά και οί μεγάλες θρησκευτικές παραδόσεις τών λαών. Ακόμη, στό πλαίσιο του μαθήματος, τά κοινωνικά και ύπαρξιακά προβλήματα του ανθρώπου προσεγγίζονται μέ πνεύμα διαλόγου, έλευθερίας και καταλλαγής, χωρίς όμολογιακή έμμονή, κατηχητισμό, φανατισμό ή μισαλλοδοξία. Μέ άλλα λόγια, τό σύγχρονο μάθημα τών Θρησκευτικών βοηθά στην κατανόηση τής παράδοσης και εκφράζει τόν θρησκευτικό πολιτισμό μας μέ σεβασμό πρός κάθε έτερότητα».

Φυσικά, όπως ό ίδιος ύποστηρίζει, πρέπει νά υπάρξουν «προοπτικές περαιτέρω άλλαγής του θεσμικού πλαισίου του μαθήματος τών θρησκευτικών».

Επίσης, ή Πανελλήνιος Ένωσις Θεολόγων σέ πρόσφατη αναφορά της πρός τόν Αρχιεπίσκοπο Άθηνών και πάσης Ελλάδος και τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας (7.10.2015) μεταξύ άλλων γράφει:

«Η ΠΕΘ δέν είναι αντίθετη μέ τή διδασκαλία τών θρησκευτικών στό έλληνικό σχολείο σέ ήλικιακό και πνευματικό στάδιο, πού μπορεϊ αυτές νά γίνουν κατανοητές από τούς μαθητές, χωρίς τόν κίν-

δυνο τής σύγχυσης. Ώστόσο, ύποστηρίζει ότι θά πρέπει νά ύπάρχει ξεκάθαρη διάκριση ανάμεσα στην βιωματική διδασκαλία τής χριστιανικής πίστης από την μία και στην πληροφόρηση τών μαθητών, γενικά, για τό θρησκευτικό φαινόμενο και την ιστορία τών θρησκευτικών από την άλλη. Απαραίτητη και άπαραβίαστη προϋπόθεση, επίσης, για την διδασκαλία τών θρησκευτικών θεωρούμε ότι είναι ή μεθοδική εξέταση και έρευνα κάθε θρησκείας ξεχωριστά και όχι όλων μαζί στην κάθε ώρα διδασκαλίας, μέ την μορφή του θρησκευτικού συγκρητισμού...».

Επομένως, απ' όλες τίς κατευθύνσεις τονίζεται ότι σέ κάποια σημεία πρέπει νά γίνουν άλλαγές και βελτιώσεις του μαθήματος τών Θρησκευτικών, όπως διδάσκεται σήμερα. Μέσα σέ αυτήν την προοπτική κινείται ή πρότασή μου.

Νομίζω ότι ή επίλυση του θέματος πρέπει νά έχη ως βάση τό τρέχον Πρόγραμμα Σπουδών, τό όποιο θά τό βελτιώσει περισσότερο ένισχύοντας τά θρησκευτολογικά στοιχεία πού έχει και μπορεϊ νά γίνη κατά κάποιον τρόπο σύνδεση τών δύο δισταμένων προτάσεων μέ την προϋπόθεση ότι δέν θά αντιβαίνει στις αποφάσεις τών Άνωτάτων Δικαστηρίων.

Η βάση τής προτάσεως είναι ότι σέ κάθε βιβλίο κάθε τάξεως του ισχύοντος Προγράμματος Σπουδών, από τίς περίπου 30 ένότητες οί έξι από αυτές ήτοι ποσοστό 20% νά αφιερώνονται σά άλλα Θρησκευτά και τίς άλλες Όμολογίες σέ σχέση μέ την θεματολογία τους. Αυτό, όμως, θά γίνεται πρός τό τέλος του βιβλίου, αφού προηγουμένως οί μαθητές, τών όποιων ή πλειοψηφία ανήκει στην Όρθόδοξη Έκκλησία, θά αποκτούν βάσεις και μετά θά έχουν την δυνατότητα νά επεκτείνονται σέ άλλους θρησκευτικούς χώρους. Ακόμη, αυτό θά βοηθήσει και τούς μαθητές άλλων Θρησκευμάτων νά αποκτούν γνώση του πολιτισμού τής χώρας στην όποία διαβιούν, αφού μάλιστα αυτή ή χώρα δέν τούς περιφρονεί, διότι διδάσκονται και τά δικά τους θρησκευτά στό μάθημα τών Θρησκευτικών.

Μελετώντας όλα αυτά και συζητώντας μέ καθηγητή θεολόγο πού «παλεύει» μέσα στην τάξη νά κάνει καλά τό έργο του μέ ύπευθυνότητα, για τό πώς μπορεϊ νά γίνη μιά τέτοια έπεξεργασία και

διάρθρωση στο τρέχον Πρόγραμμα Σπουδών, διαμορφώσαμε την εξής πρόταση, με βάση τα βιβλία που διδάσκονται σήμερα:

Α΄ Γυμνασίου: Παλαιά Διαθήκη (Γριζοπούλου-Καζλάρη)

Στό βιβλίο κεντρικός άξονας είναι οι κειμενικές παραθέσεις της Παλαιάς Διαθήκης. Θα βελτιωνόταν αν παρέθετε έκτενέστερα τα κείμενα, αντί να τα αφηγούνται οι συγγραφείς του βιβλίου. Θα μπορούσε στις τελευταίες ενότητες και όπωσδήποτε αυτόνομα και ξεχωριστά να τεθούν δυο παράλληλες θρησκευολογικές θεωρήσεις α) του Ίουδαϊσμού και β) του Ίσλάμ σε αναφορά με την Παλαιά Διαθήκη, ούτως ώστε να μην δημιουργηθεί σύγχυση στο μυαλό των παιδιών από τις υποτιθέμενες θρησκευολογικές συγκρίσεις. Ο σκοπός της παράθεσης του Ίουδαϊσμού και του Ίσλάμ αφορά στην πρόσληψη της Παλαιάς Διαθήκης και την διαμόρφωση της θεολογίας των εν λόγω θρησκειών μέσα από αυτήν την πρόσληψη.

Τό βιβλίο αυτή την στιγμή έχει 30 ενότητες. Οι έξι (τό 20%) από αυτές μπορούν να αφιερωθούν στα άλλα δύο θρησκευόμενα. Ούτως ή άλλως ή Παλαιά Διαθήκη δεν είναι αποκλειστικό κτήμα του Χριστιανισμού για να κατηγορηθούν οι Θεολόγοι ότι διδάσκουν μονομερώς τα του Χριστιανισμού.

Β΄ Γυμνασίου: Καινή Διαθήκη (Τσανανᾶς-Μπάρολος)

Ίσως είναι τό καλύτερο βιβλίο και των έξι τάξεων, κατά τις απόψεις των διδασκόντων. Τό κύριο πλεονέκτημά του είναι ή παράθεση αυτούσιου του κειμένου της Καινής Διαθήκης. Στο σύνολο 35 ενότητων θά μπορούσαν να παρατεθούν ίσως τά νευραλγικά σημεία όρθοδοξίας, ρωμαιοκαθολικισμού και προτεσταντισμού. Αυτό καλύτερα να γίνει πάλι στό τέλος του βιβλίου για να μην επικρατήσει ή σύγχυση. Πρώτα ᾶς μπουν οι μαθητές στις πηγές και κατόπιν στην έρμηνεία τους.

Γ΄ Γυμνασίου: Έκκλησιαστική Ίστορία (Καραχάλιας-Μπράτη-Φίλιας-Πασσάκος)

Μᾶλλον είναι τό δυσκολότερο βιβλίο όλων των τάξεων εξαιτίας του έντονου δοκιμακού του ύφους. Τά παιδιά έχουν άγνωστες λέξεις σε κάθε πρόταση. Η δέ δοκιμακή σύνταξη τό καθιστά στά παιδιά κάπως ακατάληπτο.

Προτείνεται, χωρίς να αλλάξει ή θεματική του, να παρατεθούν πολύ περισσότερες πηγές στην νεοελληνική, οι όποιες σε κάθε περίπτωση είναι ασύγκριτα πιο βιωματικές και εύληπτες. Παραδείγματα: Έκτενη παραθέματα από τις Πράξεις Άποστόλων για την πρώτη Έκκλησία και την ιεραποστολή, συναξάρια μαρτύρων, διατάγματα αυτοκρατόρων, θεολογικά κείμενα Πατέρων, όροι των Συνόδων, κείμενα των φράγκων και δυτικών (Άνσέλμου, Λούθηρου, Άγουστίνου, Άκινάτη).

Μέ βάση αυτά μπορεί να γίνει μία έκτενης αποτίμηση στό τέλος του βιβλίου για τά πολιτιστικά θεμέλια της χριστιανικής Εύρώπης, όπως και για τις άφορμές που έδωσαν αυτά τά κείμενα στην πολεμική του Διαφωτισμού άπέναντι στην Έκκλησία σε Εύρώπη και Ελλάδα. Έδω μπορεί να αναπτυχθεί ή πολιτιστική τροπή της Εύρώπης τούς τελευταίους 2-3 αιώνες με την ανάπτυξη της έπιστήμης και συχνά αντίθετικά με την θρησκεία.

Α΄ Λυκείου: Όρθόδοξη Πίστη και Λατρεία (Γκότσης - Μεταλληνός - Φίλιας)

Τό βιβλίο είναι αρκετά ξεειδικευμένο για τούς καιρούς μας. Τό βιβλίο θεωρεί δεδομένο ότι απευθύνεται σε Χριστιανούς κατηχούμενους και αυτό πλέον μοιάζει για μειονέκτημα. Χρησιμοποιεί πολύ εκφράσεις τύπου «Ο Χριστός μας», «Η θρησκεία μας», ενώ πλέον οι εκκλησιαζόμενοι μαθητές είναι μειοψηφίες, με τόν αριθμό των άλλωδων να φθάνει στό 40% κάποιες φορές.

Ίσως πρέπει με βάση την δογματική διδασκαλία να καταρτισθεί ή δομή των Μυστηρίων, και με βάση την δογματική των άλλων Όμολογιών να παρατεθούν οι όποιες λατρείες αυτών. Τέλος μπορεί να γίνει μία θρησκευολογική παράθεση δογμάτων και λατρείας στις τελευταίες ενότητες.

Β΄ Λυκείου: Χριστιανισμός και Θρησκευόμενα (Μόσχος-Δρίτσας-Παπαλεξανδρόπουλος)

Τό βιβλίο αυτό θεωρείται πολύ δύσκολο από τούς μαθητές, ώστόσο παραμένει πολύτιμο και βαθύ στην πραγμάτευση των θεμάτων. Θα μπορούσε να ενισχυθεί κειμενικά.

Πρέπει να σημειωθεί ότι θά μπορούσε ή ύλη της Β΄ Λυκείου να διδαχθεί στην Α΄ Λυκείου και της Α΄ Λυκείου να περάσει στην Β΄ Τάξη. Αυτό έχει τό μειονέκτημα του μικρότερου της ηλικίας κατά

ένα έτος, αλλά τό τεράστιο πλεονέκτημα ότι όλα τά παιδιά στήν Α΄ Λυκείου δίνουν βάρος σέ όλα τά μαθήματα καί δέν έχει ξεκινήσει ή προετοιμασία τών πανελληνίων, όπως γίνεται κατά τήν Β΄ Λυκείου, όπου κάθε μή πανελλαδικώς εξεταζόμενο περνάει στό περιθώριο. Έτσι εύκολα θά γίνη καί ή μετάβαση από τό δόγμα στίς μορφές Λατρείας.

Γ΄ Λυκείου: Χριστιανική Ήθική (Μπέγζος-Παπαθανασίου)

Τό βιβλίό υποφέρει από τόν έκτενη δοκιμακό λόγο. Τά θρησκευτικά στήν Γ΄ Λυκείου εἶναι μόνο μιά ώρα καί δεδομένου ότι οἱ μαθητές στό σπίτι δέν διαβάζουν ποτέ λόγω πανελληνίων, ὅλη ή ἐργασία αναγκαστικά γίνεται στό Σχολεῖο. Κρίνεται σκόπιμο νά πολλαπλασιαστοῦν οἱ πηγές τῆς Ήθικῆς καί οἱ μαθητές μέ τόν καθηγητή νά τίς χειριστοῦν κατά τό δοκοῦν, ἀντί νά παρατίθεται ἕνα ἐκτενές δοκίμιο ἔτοιμων ἀπαντήσεων.

Ύστερα από ὅλα αὐτά νομίζω ότι μελετώντας οἱ μαθητές τῆς Α΄ Γυμνασίου τήν Παλαιά Διαθήκη, θά ἔχουν τήν δυνατότητα νά δοῦν πῶς ἐρμηνεύεται ἀπό τόν Χριστιανισμό, τόν Ἰουδαϊσμό καί τόν Ἰσλαμισμό, οἱ μαθητές τῆς Β΄ Γυμνασίου θά δοῦν πῶς ή Καινή Διαθήκη ἐρμηνεύεται ἀπό τήν Ὁρθόδοξια καί τίς ἄλλες Ὁμολογίες οἱ μαθητές τῆς Γ΄ Γυμνασίου θά διαπιστώσουν πῶς ή ἐκκλησιαστική ἱστορία ἀναπτύχθηκε ἐν μέσῳ ποικίλων ιδεολογιῶν καί θρησκευτικῶν ρευμάτων, οἱ μαθητές τῆς Α΄ Λυκείου θά καταλάβουν πῶς λατρεύεται ὁ Θεός σέ ὅλες τίς θρησκείες, κατ' ἐξοχήν ὅμως στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί οἱ μαθητές τῆς Β΄ καί Γ΄ Λυκείου θά ἔχουν τήν εὐκαιρία νά ἐξετάσουν πῶς οἱ ἄνθρωποι ὅλων τῶν θρησκείων καί Ὁμολογιῶν μποροῦν νά ἀνταποκριθοῦν στίς ἀπαιτήσεις τῆς σύγχρονης ζωῆς.

Γιά τήν πρόταση αὐτή κανένα ἀπό τά πλεονεκτήματα πού προσφέρει τό κάθε ἕνα ἀπό τά δύο Προγράμματα δέν ἀναιρεῖται, διότι: Πρῶτον, δημιουργεῖται μιά ἱστορική καί χρονολογικά ἐκτενῆς ἀναλυτική συγκρότηση τῶν θρησκευτικῶν φαινομένων. Δεύτερον, ἀξιοποιεῖται κάθε δυνατή παιδαγωγική μέθοδος τῆς σύγχρονης ἐπιστήμης. Καί, τρίτον, ὁ διδάσκων ἔχοντας μιά μεθοδική - ἀναλυτική, ἱστορικοφιλολογική βάση μπορεῖ νά προσαρμόση τό μάθημα στό ἐπίπεδο τῆς τάξης του καί

νά χρησιμοποιήση ὅ,τι μέσα διδασκαλίας θεωρεῖ καταλληλότερα.

Ένα τέτοιο μάθημα θά μπορούσαν νά παρακολουθοῦν ὅλοι οἱ μαθητές, ἐκτός ἀπό τούς ἄθρησκους καί ἄθεους, οἱ ὁποῖοι θά ἤθελαν νά ἀπαλλαγοῦν, καί αὐτό τούς τό ἐπιτρέπει ή ἰσχύουσα νομοθεσία.

Ὁ Νομικός Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεόδωρος Παπαγεωργίου σέ ἕνα ἐνδιαφέρον ἄρθρο του μέ τίτλο «Νόμιμοι λόγοι ἐξαιρέσης ἀπό τήν παρακολούθηση τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν», τό ὁποῖο πρόκειται προσεχῶς νά δημοσιευθῆ, κάνει ἀνάλυση τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος καί τῆς νομοθεσίας ὡς πρὸς τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν ὡς κριτηρίου ἀπαλλαγῆς, παρουσιάζει δέ τά σύγχρονα πορίσματα ἀπό τήν νομολογία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρώπου ὡς πρὸς τόν νόμιμο λόγο ἐξαιρέσης καί ὑποστηρίζει ότι τελικά μποροῦν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν γιά λόγους θρησκευτικῆς συνείδησης, οἱ ὁποῖοι ὀρίζονται, ὅπως ἔχει ἀποφανθῆ σχετικῶς τό Διοικητικό Ἐφετεῖο Χανίων, πού εἶδαμε πῶς πάνω.

Άλλη πρόταση-λύση, πρὸς τό παρόν, δέν μπορεῖ νά ὑπάρξη γιά τήν ἐπίλυση τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Ἄν μερικοί ἐπιμείνουν στό νά εἰσαχθῆ ἕνα διαθρησκευτικό συγκριτικῆς θρησκευτολογίας μάθημα θρησκευτικῶν, τότε θά συμβοῦν τέσσερα γεγονότα.

Πρῶτον, θά κινοῦνται ἔξω ἀπό τό Σύνταγμα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τίς ἐρμηνευτικές ἀποφάσεις τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων, ἀλλά καί τῆς εὐρωπαϊκῆς πρακτικῆς.

Δεύτερον, οἱ ἄθεοι καί οἱ ἄθρησκοι καί πάλι θά ζητήσουν ἀπαλλαγῆ ἀπό τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, γιά τούς δικούς τους λόγους καί ἐπειδή θά διδάσκεται ἀπό ἕναν ὀρθόδοξο θεολόγο.

Τρίτον, οἱ ἑτεροδόξοι καί ἑτεροθρησκοί θά ζητήσουν ἀπαλλαγῆ ἀπό ἕνα τέτοιο μάθημα, τό ὁποῖο θά ἔχη συγκρητιστικό περιεχόμενο καί μάλιστα θά διδάσκεται καί ἀπό ἕναν ὀρθόδοξο θεολόγο, καί

Τέταρτον, θά ζητήσουν ἐπί πλέον καί οἱ ὀρθόδοξοι γονεῖς τῶν μαθητῶν νά ἀπαλλάσσονται τά παιδιά τους ἀπό ἕνα τέτοιο διαθρησκευτικό μάθη-

μα, για λόγους «θρησκευτικής συνειδήσεως», ώστε να μη ἀμβλυνθῆ τό ὀρθόδοξο κριτήριο στά παιδιά τους.

Ἐπομένως, οὕτως ἢ ἄλλως, μιά τέτοια ἐνέργεια θά συντελέσει ὥστε τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν νά καταργηθῆ ἀπό τά Σχολεῖα ἐν τοῖς πράγμασιν. Αὐτό εἶναι φοβερό, ἐκτός κι ἂν κάποιοι τό ἐπιθυμοῦν.

4. Ἀπαλλαγὴ ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν

Νομίζω ὅτι ἐάν τά προγράμματα καταρτισθοῦν σύμφωνα μέ τήν πρόταση πού ἐξέθεσα καί οἱ διδάσκοντες θεολόγοι εἶναι κατάλληλοι φορεῖς τῆς ἀγωγῆς, τότε δέν θά ὑπάρχη ἡ τάση νά ζητοῦν οἱ γονεῖς καί οἱ μαθητές τήν ἀπαλλαγὴ τους ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν μπορεῖ νά ἰσχύσει, ὅταν συντρέχουν δύο ὅροι.

Ὁ *πρῶτος ὅρος*, ὅταν δηλώνεται ἀπό τούς μαθητές ἢ τούς γονεῖς τους ὅτι οἱ μαθητές θέλουν νά ἀπαλλαγοῦν γιά λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἐπειδή εἶναι «ἐτερόδοξοι, ἐτερόθρησκοι καί ἄθεοι ἢ ἄθρησκοι», ὅπως ἐπιτάσσει ἡ νομολογία τῶν Ἀνωτάτων Δικαστηρίων.

Ὁ *δεύτερος ὅρος* εἶναι ὅσοι ζήτησαν νά ἀπαλλαγοῦν, πρέπει νά διδαχθοῦν ἄλλο μάθημα, τό ὁποῖο θά ἀναφέρεται στόν πολιτισμό τῆς χώρας. Στό πολιτιστικό αὐτό μάθημα θά ἔχουν τήν δυνατότητα οἱ μαθητές νά μάθουν τό πολιτιστικό πλαίσιο στό ὁποῖο ἐντάσσονται. Αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο, γιατί ὅταν κανεῖς δέν δέχεται τόν κοινωνικό χῶρο στόν ὁποῖον ζῆ, μέ τήν ὅλη πολιτιστική του δομή, τότε θά ἀπωθηθῆ στό λεγόμενο περιθώριο τῆς κοινωνίας.

Ὅταν κάνουμε λόγο γιά περιθώριο τῆς κοινωνίας ἐννοοῦμε τά διάφορα γκέτο, οἱ κοινότητες πού βρίσκονται σέ κατάσταση κοινωνικῆς μειονεξίας, ὁ «ἐξω-κοινωνικός χῶρος», ὅσοι βρίσκονται σέ «κοινωνικό ἀποκλεισμό», καί γενικά περιθωριακός ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος πού εἶτε μέ τήν θέλησή του εἶτε χωρίς αὐτήν, ἀπομακρύνεται ἀπό τήν κοινωνία ἢ ὁ τρόπος παραγωγῆς τόν πετάει ἔξω ἀπό τήν κοινωνία ἔστω γιά λίγο χρονικά διάστημα (Ἀριστείδης Βαροῖας, *Περιθωριακότητα καί Ἐκκλησία*).

Βέβαια, μερικοί ἰσχυρίζονται ὅτι γιά νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, δέν θέλουν νά ἐκφράσουν τήν θρησκευτική ἢ ἀθειστική τους συνείδηση γιά νά προστατευθοῦν, γι' αὐτό ζητοῦν τήν ἀπαλλαγὴ τους, χωρίς νά προσδιορίζουν τά ἰδεολογικά πιστεύματά τους.

Ὅμως, τό ἐπιχείρημα αὐτό δέν εὐσταθεῖ γιά δύο σοβαροῦς λόγους.

Ὁ *πρῶτος λόγος*, σύμφωνα μέ τόν Εὐάγγελο Βενιζέλο, εἶναι ὅτι σέ κάθε εὐνομούμενη Πολιτεία ὑπάρχουν πολλές περιπτώσεις, στίς ὁποῖες ἐπιτρέπεται καί ἐπιβάλλεται «ἡ γνωστοποίηση τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τοῦ ἀτόμου πρὸς τό κράτος». Αὐτές οἱ γνωστοποιήσεις εἶναι «πολύ συχνά ἀναγκαῖες γιά τήν ἀτομική ἢ ὁμαδική ἄσκηση τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, εἴτε ὡς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, εἴτε ὡς ἐλευθερίας τοῦ θρησκευτικοῦ συνεταιρισμοῦ, εἴτε ὡς ἐλευθερίας τῆς λατρείας».

Μερικά παραδείγματα μέ τά ὁποῖα ὁ πολίτης γνωστοποιεῖ τίς θρησκευτικές του πεποιθήσεις εἶναι ἡ δήλωση μὴ ἐκπλήρωσης «τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων γιά λόγους συνειδησιακῆς ἀντίρρησης» πού τεκμηριώνεται, ἡ δήλωση καί τέλεση θρησκευτικοῦ γάμου, «ἐφ' ὅσον αὐτή καταχωρίζεται ἀπό τήν ἀρμόδια κρατική ἀρχή καί ἔχει ἔννομες συνέπειες», ἡ δήλωση σέ ὀρισμένα εὐρωπαϊκά κράτη σέ ποιά ἐκκλησία ἀνήκει ἕνας πολίτης πού ἔχει σχέση μέ τήν φορολογία, ἡ δήλωση γιά τό ὄνομα ἑνός ἀνθρώπου καί ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος «λόγῳ ἀλλαγῆς θρησκευτικῶν πεποιθήσεων», ἀλλά καί ἡ ἀμφίεση, ὅταν τό κράτος τηρεῖ φωτογραφικό ἀρχεῖο, ἡ αἴτηση τῶν μελῶν «μιᾶς θρησκευτικῆς συσσωμάτωσης» γιά τήν ἴδρυση ναοῦ ἢ εὐκτηρίου οἴκου, ἡ ζήτηση ἀδείας γιά ἴδρυση ραδιοφωνικοῦ ἢ τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ, ἡ ἴδρυση θρησκευτικοῦ σωματείου καί ἡ ἐγγραφή στά βιβλία τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἑδρας του ἢ ἡ σύσταση ἰδρύματος θρησκευτικοῦ χαρακτήρα μέ τήν ἔκδοση Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Γενικά, «ἡ δήλωση τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων πρὸς κρατική ἀρχή εἶναι σέ ἀρκετές περιπτώσεις στοιχεῖο ἀναγκαῖο γιά τήν θετική προστασία τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἰδίως ὅταν οἱ φορεῖς ἄσκησής της συνιστοῦν μειονότητα σέ σχέ-

ση μέ τήν ἐπικρατοῦσα θρησκεία, ἀλλά καί ὄχι μόνον».

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι ὅτι ὁ φόβος νά ὑποστοῦν οἱ μαθητές διάφορες συνέπειες, ἐάν ἀποκαλύψουν τό θρήσκευμά τους, δηλώνει τήν ὑπαρξη ἑνός Κράτους πού δέν λειτουργεῖ μέ δημοκρατικό τρόπο. Μιά καλῶς εὐνομούμενη Δημοκρατία προστατεύει τούς πολίτες της, ἀκόμη καί αὐτοῦς πού ἀποτελοῦν μειοψηφία, μέ τούς θεσμούς, τούς νόμους, ὅποτε δέν πρέπει νά ὑφίσταται κίνδυνος καταδιώξεως ἢ καταπατήσεως τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Ἄλλωστε, ἐμεῖς στήν Ἑλλάδα ἔχουμε δώσει δείγματα, ἀκόμη καί σέ δύσκολες περιστάσεις, ὅτι εἴμαστε εὐαίσθητοι σέ κάθε ξένον, πρόσφυγα, μετανάσταση, ἀλλόθρησκο καί ἀλλόδοξο καί προστατεύουμε τά δικαιώματά τους τό νά πιστεύουν καί νά λατρεύουν σύμφωνα μέ τίς ἀτομικές τους πεποιθήσεις. Ἐάν παρατηρήθηκαν διάφορες ἐκτροπές, αὐτό εἶναι ἐξαίρεση τοῦ κανόνος.

Μακαριώτατε,
ἀγαπητοί ἀδελφοί

Μέ τήν εἰσήγησή μου αὐτή δέν φιλοδόξεσα νά ἐξαντλήσω τό θέμα τοῦ περιεχομένου καί τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν,

ἀλλά νά θίξω μερικές πλευρές του. Κυρίως ἐκεῖνο πού ἤθελα νά τονίσω εἶναι ὅτι πρέπει νά ὑπερβούμε τίς ἀντιπαλότητες, νά βροῦμε μιά λύση, ἢ ὅποια νά συγκεράση τίς δύο ἀντίθετες πλευρές.

Ἡ πρότασή μου, λοιπόν, εἶναι νά ἐπικεντρωθῇ τό ἐνδιαφέρον στό τρέχον Πρόγραμμα Σπουδῶν μέ τήν δική του θεματική μεθοδολογία, στό ὅποιο ὅμως νά γίνουν μερικές βελτιώσεις, ἐντάσσοντάς το στά σύγχρονα παιδευτικά δεδομένα, ὅποτε νά εἰσαχθοῦν σέ κάθε βιβλίο –ὄχι σέ κάθε μάθημα– μερικά κεφάλαια θρησκευτολογικά, ἀνάλογα μέ τήν θεματολογία τοῦ βιβλίου, ἀφοῦ ὅμως δοθῇ προτεραιότητα στήν ὀρθόδοξη παράδοση, τήν ὅποια ἀκολουθεῖ ἡ πλειοψηφία τῶν ἐλλήνων πολιτῶν, ἀλλά καί νά χρησιμοποιηθοῦν ὡς ἐφαρμογές καί τά καλά στοιχεῖα τοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν.

Αὕτη ἡ πρόταση εἶναι σύμφωνη μέ τό Σύνταγμα, τίς ἀποφάσεις τῶν Ἀνωτάτων Διοικητικῶν Δικαστηρίων τῆς Χώρας μας καί τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς. Ὡστόσο, μόνον οἱ ἐτερόδοξοι, ἐτερόθρησκοι καί οἱ ἄθρησκοι ἔχουν τό συνταγματικό δικαίωμα νά ζητήσουν ἀπαλλαγὴ ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, γιά λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως, μέ τήν ὑποχρέωση ὅμως νά διδαχθοῦν ἄλλο μάθημα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμός Σταυριδείου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
Περιθάψεως Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Κυπριανός»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14,

2) τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,

3) τὰς ὑφισταμένες κοινωνικάς, ποιμαντικάς καὶ πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως,

4) τὴν ὑπ' ἀριθμ. Φ. 49/302/20.5.2015 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου,

5) τὴν ἀπὸ 29.5.2015 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τὴν ἀπὸ 10.9.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τὴν τροποποίησιν καὶ κωδικοποίησιν τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Σταυρίδειον Ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα Περιθάψεως Χρονίως Πασχόντων "Ὁ Ἅγιος Κυπριανός" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως*» (Φ.Ε.Κ. 251/ Β'/1990), ὡς ἑξῆς:

Κανονισμός

Σταυριδείου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος

Περιθάψεως Χρονίως Πασχόντων

«Ὁ Ἅγιος Κυπριανός»

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΣΥΣΤΑΣΗ - ΣΚΟΠΟΙ - ΠΟΡΟΙ

Ἄρθρον 1

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως μέ τὴν ἐπωνυμίαν

«*Σταυρίδειο Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα Περιθάψεως Χρονίως Πασχόντων "Ὁ Ἅγιος Κυπριανός"*» μέ ἔδρα τὴν Μάκρην Ἐβρου, τὸ ὁποῖο ἀνηγέρθη μέ δωρεὰ τοῦ Φωτίου Σταυρίδη καὶ συνεστήθη μέ τὴν ἀπὸ 26.2.1990 Ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου (Φ.Ε.Κ. 251/Β/1990), ἀποτελεῖ νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, τὸ ὁποῖο ἐπικουρεῖ τὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία αὐτῆς.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει δική του κυκλικὴ σφραγίδα, ἡ ὁποία φέρει στὸ κέντρο τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ ἐξωτερικά, σὲ δύο ὁμόκεντρος κύκλους, τὴν ἐπιγραφή: «*ΣΤΑΥΡΙΔΕΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ Ο ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ - ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ*».

Ἄρθρον 3

1. Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ γενικὴ περίθαλψη τῶν χρονίως πασχόντων ἐνηλίκων, στὰ εἰδικὰ κατασκευασμένα κτίρια αὐτοῦ.

2. Τὸ Ἰδρυμα περιθάλλει χρονίως πάσχοντες ἢ ἀνιάτως πάσχοντες ἢ ἄτομα πού εισέρχονται γιὰ ἀποκατάσταση καὶ ἀποθεραπεία ἐξ αἰτίας κινητικῶν προβλημάτων, ἀνεξαρτήτως φύλου ἢ θρησκείας καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ ἔχουν συμπληρώσει τὸ 18ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους καὶ νὰ μὴν πάσχουν ἀπὸ μεταδοτικὸ νόσημα ἢ ὁποιαδήποτε μορφή ψύχωσης ἢ χρήζον ἐιδικῆς νοσηλείας. Δέν γίνονται δεκτὰ ἐπίσης περιστατικά πού χρήζον μηχανικῆς ὑποστήριξης, ἢ γενικά δέν μποροῦν νὰ ὑποστηρικθοῦν ἀπὸ τὸν ἐξοπλισμὸ καὶ τίς δυνατότητες τοῦ Ἰδρύματος.

3. Τὸ Ἰδρυμα μεριμνᾷ (καὶ μέ τὴν συνδρομὴ τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων) γιὰ τὴν παροχὴ στοῦς πάσχοντες ὑγιεινῆς, ἀσφάλειας, κατάλληλης διατροφῆς, συνεχοῦς φροντίδας γιὰ τὴν ἀτομικὴ τους καθαριότητα, ἰατρικῆς παρακολούθησης, φαρμακευτικῆς ἀγωγῆς καὶ ἐξασφάλισης συνθηκῶν εὐχάριστης ἀπασχολήσεως καὶ ψυχικῆς τονώσεως.

4. Τίς πνευματικὲς ἀνάγκες τῶν πασχόντων καλύπτει ὁ ἐφημέριος τοῦ παρακειμένου προσκυνηματικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Κυπριανοῦ.

~ Άρθρον 4

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

- α) Οι υπέρ αυτού εισφορές της Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ τῶν Ίερῶν Ναῶν αὐτῆς
- β) Οι ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐιδικῶν Εὐρωπαϊκῶν προγραμμάτων
- γ) Οι δωρεές, κληρονομίες καὶ χρηματοδοτήσεις ἀπὸ κάθε φυσικό ἢ νομικό πρόσωπο
- δ) Τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ἔξοδα διαμονῆς καὶ περιθάλψεως τῶν ἀσθενῶν, τὰ ὁποῖα καταβάλλουν οἱ ἴδιοι ἀπὸ τίς συντάξεις τους, ἢ ἀπὸ περιουσιακά τους στοιχεῖα, ἢ τὰ ἀσφαλιστικά ταμεία τους, ἢ οἱ συγγενεῖς τους ἢ ἡ κοινωνικὴ κρατικὴ πρόνοια. Οἱ ἀποδεδειγμένους ἀποροι περιθάλλονται δωρεάν.
- ε) Οἱ τόκοι ἀπὸ καταθέσεις
- στ) Τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν διαχείριση τῆς περιουσίας τοῦ Ίδρύματος
- ζ) Κάθε ἄλλο νόμιμο ἔσοδο.

~ Άρθρον 5

Οἱ πόροι τοῦ Ίδρύματος διατίθενται γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ ἰδρύματος, ὅπως ἐπίσης:

- α) Γιὰ τὴν διατροφή καὶ τὴν περιθαλψη τῶν ἀσθενῶν
- β) Γιὰ τὴν μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ
- γ) Γιὰ τὴν προμήθεια καὶ τὴν ἐγκατάσταση - τοποθέτηση τοῦ ὑλικοτεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ πού ἀπαιτεῖται γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν καὶ τῆς εὐρυθμῆς λειτουργίας τοῦ Ίδρύματος
- δ) Γιὰ τὴν συντήρηση, τίς ἐπισκευές, τὴν ἀνακαίνιση τοῦ κτιρίου καὶ τὴν ἀνέγερση νέας πτέρυγας γιὰ τὴν ἐπέκταση αὐτοῦ
- ε) Γιὰ τίς δαπάνες τῶν κοινοχρήστων καὶ τὴν ἐν γένει συντήρηση τῆς ἀκίνητης περιουσίας τοῦ Ίδρύματος
- στ) Γιὰ τὴν ἀπόδοση κάθε ὀφειλῆς τοῦ Ίδρύματος, ἢ ὁποῖα ἔχει ἀναγραφεῖ στὸν Προϋπολογισμό
- ζ) Γιὰ τὴν οικονομικὴ στήριξη εἴτε μέσω δωρεῶν εἴτε μέσω ἄτοκων δανείων ἄλλων ἰδρυμάτων ἢ νομικῶν προσώπων τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως ἢ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Εὐποιίας αὐτῆς.

~ Άρθρον 6

Τὰ χρήματα τοῦ Ίδρύματος κατατίθενται σὲ λογαριασμό ταμειουτηρίου σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ ὑποκαταστήματα τῶν τραπεζῶν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως ἢ στὸ Ταχυδρομικὸ Ταμειυτήριο ἢ καὶ σὲ λογαριασμούς προθεσμίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ίδρύματος, λαμβανομένων ἀποδείξεων βεβαιώσεως τῶν τόκων καὶ καταχωριζομένων στὰ ἔσοδα. Τῆς πρᾶξης ἀναλήψεως χρημάτων ὑπογράφει ὁ Πρόεδρος. Τῆς πληρωμῆς διενεργεῖ ὁ διαχειριστὴς μὲ ἐνυπόγραφη ἐντολὴ τοῦ Διευθυντοῦ.

~ Άρθρον 7

Ἡ Διεύθυνση τοῦ Ίδρύματος τηρεῖ τὰ ἑξῆς βιβλία:

- α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου

β) Βιβλίον Εἰσαγωγῆς - Ἐξόδου ἀσθενῶν καὶ ἱστορικοῦ αὐτῶν

γ) Βιβλίον Κτηματολογίου

δ) Βιβλίον ἀπογραφῆς οἰκοσκευῆς καὶ ἐξοπλισμοῦ

ε) Βιβλίον Ἀποθήκης τροφίμων κ.λπ.

στ) Βιβλίον Ταμείου

ζ) Βιβλίον Πρακτικῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ἐπίσης χρησιμοποιεῖ τριπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων, τριπλότυπα Ἐντάλματα Πληρωμῶν καὶ ἀντίστοιχες τριπλότυπες ἀποδείξεις. Τὰ βιβλία θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

~ Άρθρον 8

1. Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον (Δ.Σ.) πού ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη ὡς Πρόεδρο καὶ τέσσερα ἄτομα, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, πού κατοικοῦν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως ἢ κατάγονται ἀπὸ αὐτὴν καὶ διακρίνονται γιὰ τὴν εὐσέβεια, τὸ ἥθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση, τὴν ὠριμότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ τέσσερα μέλη τοῦ Δ.Σ., καὶ δύο ἀναπληρωματικά, διορίζονται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως μὲ τριετὴ θητεία. Τὰ μέλη τῶν ὁποίων ἡ θητεία ἔληξε δύνανται νὰ ἐπαναδιοριστοῦν. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτη τὰ μέλη πού δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ ἀπέχουν ἀδικοιολόγητα ἀπὸ τίς Συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ., ἀντικαθίστανται καὶ πρὶν τὴν λήξη τῆς θητείας τους. Τὰ μέλη παρέχουν τίς ὑπηρεσίες τους ἄμισθα, ὡστόσο σὲ περιπτώσεις πού τὸ Δ.Σ. ἀναθέτει σὲ κάποια ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἔκτακτα ἢ αὐξημένα καθήκοντα, δύνανται νὰ προσδιοριστεῖ μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτη, χρηματικὸ ποσὸ ἀντὶ ὀδοιπορικῶν ἢ ἐξόδων παραστάσεως.

3. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον συνέρχεται ὅταν κρίνει ὁ Πρόεδρος ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο, ἔχει ἀπαρτία μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν τριῶν ἐκ τῶν πέντε μελῶν καὶ σὲ περίπτωσι ἰσοψηφίας ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου μετρᾷ διπλῆ. Χρέη γραμματέως κατὰ τίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. ἐκτελεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ίδρύματος, ὁ ὁποῖος τηρεῖ τὸ βιβλίον πρακτικῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ίδρύματος, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγῳ πρακτικά τὰ ὁποῖα συντάσσει καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Ίδρύματος.

~ Άρθρον 9

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον:

- α) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα πού ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωση, διοίκηση, λειτουργία, διαχείριση καὶ ἀξιοποίηση τῶν ἐν γένει περιουσιακῶν στοιχείων, στὴν διάθεση τῶν πόρων τοῦ ἰδρύματος, καθὼς καὶ σὲ κάθε ἐνέργεια πού σχετίζεται μὲ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Συνεργάζεται με πολιτιστικούς, επιστημονικούς φι-
λανθρωπικούς κ.ά. συλλόγους που δραστηριοποιούνται
στήν Ελλάδα και στο εξωτερικό καθώς και με τους
Ο.Τ.Α., τους τοπικούς φορείς και εν γένει τις αρμόδιες
κρατικές υπηρεσίες για την προαγωγή και επίτευξη των
σκοπών του ιδρύματος.

γ) Καταρτίζει τον ετήσιο προϋπολογισμό και απολογι-
σμό του Ιδρύματος, και τους υποβάλλει στο Μητροπο-
λιτικό Συμβούλιο για έγκριση.

δ) Προσλαμβάνει το απαραίτητο για τη λειτουργία του
Ιδρύματος προσωπικό και καθορίζει το ύψος των απο-
δοχών του, σύμφωνα με την κειμένη νομοθεσία.

ε) Αποφασίζει για κάθε ζήτημα που αφορά στην
εϋρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος, ακόμα και αν δεν
προβλέπεται ρητά στον παρόντα Κανονισμό.

Άρθρον 10

1. Ο Σεβασμιώτατος Πρόεδρος έχει την ανώτατη κανο-
νική και διοικητική εποπτεία του Ιδρύματος και είναι
αρμόδιος να αποφασίζει για κάθε υπόθεση που αφορά
στην οργάνωση και λειτουργία του, πλην των περιπτώ-
σεων που ορίζει αλλιώς ο παρών Κανονισμός. Ειδικότε-
ρα, ο Μητροπολίτης ως Πρόεδρος του Δ.Σ.:

α) Έχει την εποπτεία οργάνωσης, διοίκησης, λειτουρ-
γίας, και διαχείρισης του Ιδρύματος, καθώς επίσης της
άξιοποίησης εν γένει των περιουσιακών στοιχείων και
της διάθεσης των πόρων αυτού

β) Εκπροσωπεί το Ίδρυμα ενώπιον κάθε αρχής και σε
όλες τις σχέσεις με άλλα ιδρύματα, οργανισμούς, νομικά
και φυσικά πρόσωπα.

γ) Συγκαλεί το Δ.Σ. σε συνεδριάσεις, καταρτίζει την
ήμερησία διάταξη αυτών, εισηγείται τα θέματα, διευθύ-
νει τις συζητήσεις και υπογράφει τα Πρακτικά των συνε-
δριάσεων.

δ) Συντονίζει τα μέλη του Δ.Σ. για την υλοποίηση των
σκοπών του ιδρύματος.

ε) Λαμβάνει γνώση όλων των εισερχομένων και εξερ-
χόμενων εγγράφων του ιδρύματος και υπογράφει όλη
την αλληλογραφία, τα οικονομικής φύσεως έγγραφα, τα
συμβόλαια και τις συνεδριάσεις.

2. Τόν Πρόεδρο απόντα ή κληυόμενο αναπληροί πά-
ντοτε ο Πρωτοσύγκελος της Ιερᾶς Μητροπόλεως. Σε πε-
ρίπτωση που και ο αναπληρωτής κληύεται ή απουσιάζει,
τόν Πρόεδρο αναπληροί μόνον κατά τὰς μὴ ἐχούσας
οικονομικό ή συναλλακτικό χαρακτήρα πράξεις μέλος
του Διοικητικού Συμβουλίου οριζόμενο δι' απόφασης
του Προέδρου. Για την διενέργεια πράξεων οικονομικού
ή συναλλακτικού χαρακτήρα εκ μέρους του νομίμου
αναπληρωτή του Προέδρου ή μέλους του Διοικητικού
Συμβουλίου απαιτείται ειδική απόφαση του Διοικητικού
Συμβουλίου που μπορεί να έχει διάρκεια ἐπ' ἄοριστο και
νά ισχύει μέχρι εγγράφου ανακλήσεώς της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΑΥΤΟΥ

Άρθρον 11

1. Για τις ανάγκες του Ιδρύματος συνιστώνται οι ἑξῆς
θέσεις:

Α. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ:

Μία (1) θέση διευθυντή
Μία (1) θέση ἐπιμελητή
Μία (1) θέση γραμματέως
Μία (1) θέση διαχειριστή - λογιστή
Τρεῖς (3) θέσεις κοινωνικών λειτουργῶν.

Β. ΙΑΤΡΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ:

Δύο (2) θέσεις ιατρῶν διαφόρων ειδικοτήτων.

Γ. ΕΙΔΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ:

Μία (1) θέση ψυχολόγου
Μία (1) θέση ἐργοθεραπευτή
Τρεῖς (3) θέσεις φυσικοθεραπευτῶν.

Δ. ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ:

Μία (1) θέση προϊσταμένης νοσηλευτικού προσωπι-
κοῦ, ἀπόφοιτη σχολῆς νοσηλευτῶν τετραετοῦς φοιτήσε-
ως ἢ τριετοῦς με διετή τουλάχιστον νοσηλευτική πείρα
Δεκαπέντε (15) θέσεις νοσηλευτῶν - νοσηλευτριῶν
τριετοῦς φοιτήσεως

Τριάντα (30) θέσεις νοσηλευτῶν - νοσηλευτριῶν διε-
τοῦς φοιτήσεως.

Ε. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ:

Μία (1) θέση μάγειρα ἢ μαγειρίσσας
Πέντε (5) θέσεις βοηθῶν μαγειρισσῶν
Ὀκτώ (8) θέσεις καθαριστριῶν - τραπεζοκόμων
Μία (1) θέση πλύντριας ρούχων
Μία (1) θέση θυρωροῦ - νυχτοφύλακα
Μία (1) θέση συντηρητή (ύδραυλικοῦ - ἠλεκτρολό-
γου)

Μία (1) θέση ὁδηγοῦ.

2. Ὁ ἀριθμὸς θέσεων τοῦ προσωπικοῦ που θά πλη-
ρωθοῦν καθορίζεται με ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. κάθε χρόνο ἢ
καί ἐκτάκτως, ἐάν ἡ ἀνάγκη τό ἐπιβάλλει, καί σύμφωνα
με τίς ὑπό τοῦ νόμου προβλεπόμενες θέσεις, ἀνάλογα
με τίς ἐκάστοτε ἀνάγκες καί τόν ἀριθμὸ τῶν περιθαληπο-
μένων.

3. Σέ περίπτωση που ἀπαιτεῖται ἡ πρόσληψη προσωπι-
κοῦ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβλεπομένων ὑπό τοῦ
παρόντος Κανονισμοῦ, δύναται τό Δ.Σ. νά προσλαμβάνει
καί ἑκτακτο προσωπικό.

4. Στήν θέση τοῦ διευθυντή καί τοῦ ἐπιμελητή μπο-
ροῦν νά διορίζονται ἀπό τό Δ.Σ. ἱερεῖς ἢ λαϊκοί ἢ συντα-
ξιῶχοι με ἐπιμίσθιο.

5. Σέ περίπτωση που εἶναι ἀδύνατη ἡ πρόσληψη νο-
σηλευτῶν ἀποφοίτων τριετοῦς φοιτήσεως μποροῦν στίς
προβλεπόμενες θέσεις νά προσληφθοῦν νοσηλευτές
διετοῦς φοιτήσεως.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ - ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

~ Άρθρον 12

1. Η πρόσληψη του έν γενεί προσωπικού του Ίδρύματος γίνεται με άτομικές συμβάσεις έργου ή εργασίας ιδιωτικού δικαίου, έπειτα από απόφαση του Δ.Σ. του Ίδρύματος. Ανάλογα με τό είδος τής συμβάσεως (έργου ή εργασίας, μερικής ή πλήρους απασχόλησης) καθορίζονται από τό Δ.Σ. και συνομολογούνται μεταξύ εργαζομένου και εργοδότη τό ύψος τής άμοιβής και οι ασφαλιστικές εισφορές, σύμφωνα με τήν κειμένη νομοθεσία.

2. Απαγορεύεται ή πρόσληψη άτομων πού πάσχουν από οποιασδήποτε μορφής ψυχικό νόσημα ή από μοιλοσμητική ασθένεια και για τόν λόγο αυτό απαιτείται πάντα να φέρουν βιβλιάριο υγείας, τό όποιο εκδίδεται από τήν αρμόδια Ύγειονομική Αρχή. Για τήν πρόσληψη απαιτείται έπιπλέον βεβαίωση για τήν έλληψη τών άνωτέρω από Δημόσιο Νοσοκομείο. Εάν διαπιστωθεί κατά τήν διάρκεια τής σύμβασης ότι δέν τηρείται ό ως άνω όρος, ή σύμβαση διακόπτεται.

3. Λαμβανομένου υπ' όψει τής ιδιαιτερότητας του Ίδρύματος ως προς τόν χαρακτήρα του (έκκλησιαστικό), επιβάλλεται ή συμπεριφορά του προσωπικού του Ίδρύματος να είναι κοσμία, εύπρεπής και με ιδιαίτερα περισσεύματα αγάπης, έπιείκειας και ύπομονής. Η έλληψη τών άνωτέρω καθώς και ή μή ένδεδειγμένη σε χριστιανό άπρεπής συμπεριφορά, άσμενη περιβολή κ.λπ., συνιστούν παραπτώματα, τά όποια έλέγχονται πειθαρχικά.

4. Θέσεις εργαζομένων δύνανται να καλύπτονται και με έθελοντές άμισθους υπαλλήλους, οι όποιοι κατά τά λοιπά διέπονται από τίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού. Για τό προσωπικό αυτής τής κατηγορίας δύνανται τό Δ.Σ. να όρίζει τήν καταβολή χρηματικού ποσού αντί όδοιπορικών. Επίσης, έπειτα από έγκριση του Δ.Σ., τό Ίδρυμα δέχεται τήν πάσης φύσεως έθελοντική προσφορά ύπηρεσιών από άτομα πού εκφράζουν τήν έπιθυμία τους να προσφέρουν τή βοήθειά τους σε αυτό.

5. Τό Ίδρυμα μετά από απόφαση του Δ.Σ. δύνανται να συνάπτει συμβάσεις με έξωτερικά εργαστήρια ώστε να πραγματοποιούνται οι έξειδικευμένες ιατρικές εξετάσεις (αιματολογικές, ακτινολογικές κ.λπ.) τών περιθαλπομένων, έφ' όσον αυτές δέν έπιχορηγούνται από τά ασφαλιστικά τους ταμεία ή άλλο όργανισμό.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

~ Άρθρον 13

Τό προσωπικό του Ίδρύματος, πέρα από τά ειδικά καθήκοντα, τά όποια είτε άπορρέουν από τήν θέση ή τή φύση τής εργασίας του κάθε υπαλλήλου, είτε περιγράφονται λεπτομερώς στον παρόντα Κανονισμό, έχει τά ακόλουθα γενικά καθήκοντα:

α) Όφείλει να εφαρμόζει πιστά τόν παρόντα Κανονισμό και τίς έντολές και όδηγίες τής Διευθύνσεως του Ίδρύματος.

β) Όποχρεούται να συμπεριφέρεται προς όλους τούς περιθαλπομένους με ευγένεια και κατανόηση. Να δείχνει στοργή και ένδιαφέρον για τήν κατάστασή τους, ένδιαφέρον πού άπορρέει από τήν ιδέα τής άληθινής αγάπης και του σεβασμού για τήν προσωπικότητα του ανθρώπου.

γ) Όφείλει να μην κάνει διάκριση τών περιθαλπομένων άλλα να παρέχει σε όλους κάθε δυνατή περιποίηση και άνακούφιση, και περισσότερο στους κατάκοιτους και μη αυτοεξυπηρετούμενους.

δ) Όφείλει να γνωρίζει ότι για τήν προσφορά τών ύπηρεσιών του πρέπει να είναι όπλισμένο με όλη τήν ύπομονή και καρτερία πού επιβάλλουν οι ιδιαίτερες συνθήκες τής εργασίας του και να μη παραλείπει σε περίπτωση δυσκολίας να ζητεί τή βοήθεια και συμπαράσταση τών προϊσταμένων του.

ε) Είναι ύποχρεωμένο, κατά τήν άσκηση τής εργασίας του, να φορεϊ ένιαία στολή. Τό χρωματιστό τής στολής για κάθε ειδικότητα καθορίζει ό Διευθυντής του Ίδρύματος, πλίν τής στολής του ιατρού, τών νοσοκόμων και μαγειρισών, πού θά φορούν τήν καθιερωμένη για τίς αντίστοιχες ειδικότητες στολή τών νοσηλευτικών ίδρυμάτων.

στ) Απαγορεύεται στά μέλη του προσωπικού να δέχονται προς φύλαξη είδη ή χρήματα πού άνήκουν στους περιθαλπομένους.

ζ) Απαγορεύεται να δέχονται φιλοδωρήματα ή δώρα από τούς περιθαλπομένους ή τούς συγγενείς αυτών.

η) Πολλό περισσότερο απαγορεύεται να ζητούν με όποιοδήποτε άλλο συκεκαλυμμένο τρόπο να επιδιώκουν άμοιβή σε χρήμα ή άλλα είδη ως άντάλλαγμα για δήτην ύπηρεσίες πού τούς προσέφεραν και οι όποιες είναι στά καθήκοντά τους.

θ) Απαγορεύεται να κάνουν κρίσεις ή να σχολιάζουν στους περιθαλπομένους ή σε τρίτους, τίς έντολές και όδηγίες τών προϊσταμένων τους και τής Διευθύνσεως του Ίδρύματος.

~ Άρθρον 14

1. Ό Διευθυντής του Ίδρύματος είναι ύπεύθυνος για τήν έφαρμογή τών διατάξεων του Νόμου και τήν τήρηση του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα:

α) Έχει τήν άνώτερη έποπτεία τής λειτουργίας του Ίδρύματος και παίρνει άποφάσεις πού κρίνει άπαραίτητες για τή σωστή λειτουργία του Ίδρύματος και τήν καλή διαβίωση τών περιθαλπομένων.

β) Τηρεί ιδιαίτερο φάκελο του Ίδρύματος πού περιέχει τήν αρχική άδεια ίδρύσεως, τήν άδεια λειτουργίας, τά έγκριθέντα σχεδιαγράμματα, τόν Κανονισμό λειτουργίας αυτού και κάθε έγγραφο σχετικό με τό Ίδρυμα, τίς μεταβολές και τήν έν γενεί ιστορία αυτού.

γ) Τηρεί ήμερολόγιο του Ίδρύματος, στό όποιο καταγράφει κάθε μέρα, κάθε γεγονός πού κατά τήν κρίση του

θεωρείται άξιο νά μνημονευθεί καί πού έχει σχέση μέ τήν λειτουργία του Ίδρύματος, τήν κατάσταση τών περιθαλπομένων καί του προσωπικού του Ίδρύματος.

δ) Τηρεί γιά κάθε περιθαλπόμενο άτομικό φάκελο, τόν οποιο ένημερώνει μέ αντίγραφο τής συμβάσεως έκμισθώσεως τής θέσεως γιά περίθαλψη καί μέ κάθε άλλη μεταβολή ή ένέργεια πού έχει σχέση μέ τή ζωή του περιθαλπομένου στό Ίδρυμα, όπως τό ιατρικό ιστορικό, τήν καθοριζόμενη φαρμακευτική άγωγή, τήν ειδική δίαιτα, τίς άδειες άπουσίας, τά Νοσοκομεία καί τίς Κλινικές μέ τίς οποίες είναι συμβεβημένο τό άσφαλιστικό του Ταμείο, καθώς καί κάθε άλλο στοιχείο τό οποιο κατά τήν κρίση του είναι άπαραίτητο γιά τήν σωστή, όμαλή καί άσφαλή περίθαλψη αυτού, τηρουμένων τών κειμένων διατάξεων περί προστασίας τών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καί προσβασιμότητας αυτών από τόν άμεσα ένδιαφερόμενο.

ε) Τηρεί τούς άτομικούς ύπηρεσιακούς φακέλους του προσωπικού του Ίδρύματος καί τό Μητρώο Προσωπικού κατά κατηγορίες (Διοικητικό, Ίατρικό, Νοσηλευτικό, Ειδικό καί Βοηθητικό). Στους άτομικούς φακέλους του προσωπικού άπαιτητως πρέπει νά περιέχονται τά στοιχεία πού άφορούν στά προσόντα του κάθε ύπαλληλου, ή σύμβαση τής εργασίας, τό βιβλιόριο ύγείας, τό πιστοποιητικό ύγείας του καθενός καί κάθε άλλο λεπτομερές στοιχείο τό οποιο κατά τήν κρίση του Διευθυντή είναι άπαραίτητο γιά τόν σχηματισμό γνώμης περί τών ικανοτήτων καί τής δράσεως του ύπαλληλου.

στ) Τηρεί τό βιβλίο τών άποβιωσάντων.

ζ) Έχει τήν ευθύνη γιά όλη τήν οικονομική διαχείριση καί τή λογιστική ύπηρεσία του Ίδρύματος καί τηρεί τά νόμιμα λογιστικά βιβλία είτε ό ίδιος ή μέ έντεταλμένο υπό τήν άμεσο έποπτεία του ύπάλληλο.

η) Καταρτίζει τό διαιτολόγιο, σέ συνεργασία μέ τούς ιατρούς του Ίδρύματος, βάσει του άριθμού τών περιθαλπομένων καί του σιτιζόμενου προσωπικού, καί λαμβάνοντας ύπόψη τίς συνιστώμενες γιά τούς περιθαλπομένους δίαιτες. Τό εβδομαδιαίο πρόγραμμα διατροφής κοινοποιείται στά μαγειρεία καί τοιχοκολληΐται στόν πίνακα άνακοινώσεων.

θ) Φροντίζει γιά τήν βελτίωση τής όράσεως, άκοής καί μασήσεως τών περιθαλπομένων, σέ συνεννόηση μέ τούς άσφαλιστικούς φορείς ή τούς συγγενείς τών τροφίμων, ύστερα από τίς ύποδείξεις τών ιατρών του Ίδρύματος.

ι) Μεριμνά γιά τήν έξασφάλιση τών μέσων πού διευκολύνουν τήν αυτοεξυπηρέτηση καί αυτοπροστασία τών περιθαλπομένων, όπως είναι οι χειρολαβές, περιπατητήρες, κ.λπ., μετά από ύπόδειξη τών ιατρών του Ίδρύματος.

2. Τά παραπάνω καθήκοντα άσκοΐνται από τόν ίδιο τόν Διευθυντή ή έφόσον αυτό δέν είναι δυνατό λόγω τής μεγάλης κινήσεως του Ίδρύματος, μέ τή βοήθεια του έντεταλμένου κατά περίπτωση προσωπικού, μέ δική του όμως ευθύνη.

3. Σέ περίπτωση άπουσίας ή κωλύματος του Διευθυντή, τόν άναπληρώνουν εκ τών διοικητικών ύπαλλήλων ό έπιμελητής ή ό γραμματεΐς.

Άρθρον 15

Ό έπιμελητής έχει τά εξής καθήκοντα:

α) Συνεπικουρεί τόν Διευθυντή στην άσκηση τών καθηκόντων του.

β) Άναλαμβάνει τήν εκτέλεση έργασιών πού ό Διευθυντής του άναθέτει.

γ) Άναπληρώνει τόν Διευθυντή κατά τήν άπουσία του σέ ότι άφορά στόν συντονισμό του προσωπικού, στην έπικοινωνία μέ τούς περιθαλπομένους καί τούς συγγενείς αυτών καί στην διαχείριση ζητημάτων τρέχοντος χαρακτήρος.

Άρθρον 16

Ό γραμματεΐς συνεργάζεται καί βοηθεί τόν Διευθυντή του Ίδρύματος στή διεκπεραίωση τής άλληλογραφίας, στην τήρηση του άρχείου, τών φακέλων, τών Βιβλίων κλπ., καθώς επίσης καί σέ κάθε ύποδεικνυόμενη από αυτόν έργασία. Τηρεί επίσης τό Βιβλίο Πρωτοκόλλου τών εισερχομένων καί έξερχομένων έγγραφων.

Άρθρον 17

Καθήκοντα λογιστου - διαχειριστου:

α) Συνεργάζεται καί βοηθεί τόν Διευθυντή στην έν γένει διαχείριση τών οικονομικών καί τών άγαθών του Ίδρύματος.

β) Τηρεί καί ένημερώνει τά διαχειριστικά βιβλία: i) Πρωτόκολλο είσαγωγής καί έξαγωγής τροφίμων - ύλικου, ii) Βιβλίο Άποθήκης άναλώσιμου καί μή άναλώσιμου ύλικου, iii) Βιβλίο Έσόδων - Έξόδων του Ίδρύματος.

γ) Παρίσταται κατά τήν παραλαβή ή έξαγωγή τών τροφίμων καί λοιπών ύλικών στις άποθήκες, κρατεί τά κλειδιά τών άποθηκών καί είναι ύπεύθυνος γιά τυχόν παρουσιαζόμενο έλλειμμα.

δ) Καταρτίζει τά δικαιολογητικά τών δαπανών τών προμηθευτών του Ίδρύματος μηνιαίως.

ε) Παρακολουθεί τήν πιστή έφαρμογή του προγράμματος συσσιτίου του Ίδρύματος από τήν ύπεύθυνη μαγειρίσσα (ή μάγειρα) καί έλέγχει γιά τήν πλήρη χρησιμοποίηση τών έξαγομένων ύλικών γιά τήν παρασκευή του συσσιτίου καθώς επίσης καί τών ειδών καθαριότητας καί εΐπρεπισμου από τό βοηθητικό προσωπικό.

Άρθρον 18

1. Τό έργο του κοινωνικού λειτουργου του Ίδρύματος συνίσταται:

α) Στην πρόληψη ή αντιμετώπιση κοινωνικοοικονομικών ή συναισθηματικών προβλημάτων πού προκαλούνται είτε από τήν επέλευση του γήρατος ή τίς συνέ-

πειες τῆς χρόνιας νόσου, εἴτε ἀπό προσωπικές ἢ οικογενειακές αἰτίες ἢ τὴν παραμονή τους στό Ἴδρυμα.

β) Στὴν ἱκανοποίηση συναισθηματικῶν, κοινωνικῶν, πολιτιστικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐξυπηρετούμενων.

2. Γιά τὴν ἐπίτευξη τῶν ἀνωτέρω ὁ κοινωνικός λειτουργός ἐπιδιώκει νά συμβάλῃ:

α) Στὴν ἐπισήμανση κοινωνικῶν προβλημάτων τῶν περιθαλπομένων στό Ἴδρυμα, στὸν προσδιορισμό τῆς ἐκτάσεώς τους, τῶν αἰτιῶν πού τὰ προκαλοῦν καὶ τῶν ἐπιπτώσεων πού ἔχουν, καθὼς καὶ τῶν ἐνδεξιγμένων τρόπων καὶ μέσων γιά τὴν ἐπίλυσή τους.

β) Στὴν εὐαισθητοποίηση τῶν οἰκείων τῶν περιθαλπομένων, γιά τὶς ἐπιπτώσεις (ψυχολογικές - κοινωνικές), πού προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν ἐπέλευση τοῦ γήρατος ἢ τῆς χρόνιας νόσου στὴν προσωπικότητα καὶ συμπεριφορά τῶν περιθαλπομένων, μὲ σκοπὸ τὴν ἐξασφάλιση θετικῆς στάσεώς τους, στὴν προσπάθεια προλήψεως ἢ ἀντιμετώπισεως καταστάσεων ἢ προβλημάτων, πού δημιουργοῦνται ἰδιαίτερα κατὰ τὸ στάδιο τῆς προσαρμογῆς τῶν περιθαλπομένων στό Ἴδρυμα.

γ) Στὴν ὑποβοήθηση τοῦ υπερῆλικα ἢ τοῦ χρονίως πάσχοντα γιά τὴν ἐπιτυχή προσαρμογῆς του στὶς συνθήκες ζωῆς στό Ἴδρυμα.

ε) Στὴ διατήρηση ἐπικοινωνίας καὶ στὴν ἀνάπτυξη ἐπικοινωνητικῶν σχέσεων τόσο μεταξύ τῶν περιθαλπομένων, ὅσο καὶ καθενὸς μὲ τοὺς οἰκείους τους.

στ) Στὴ δημιουργία καὶ ἀνάπτυξη προγραμμάτων ἢ δραστηριοτήτων, πού ἀποβλέπουν στὴν ἱκανοποίηση κοινωνικῶν, πολιτιστικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ἀναγκῶν τῶν περιθαλπομένων,

ζ) Στὴν ἐνθάρρυνση καὶ δραστηριοποίηση τοῦ υπερῆλικα ἢ χρονίως πάσχοντα, γιά τὴν ἀξιοποίηση τόσο τῶν παρεχομένων ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Ἰδρύματος μέσων καὶ ὑπηρεσιῶν, ὅσο καὶ τῶν δικῶν τοῦ δυνατοτήτων.

η) Στὴν ἀνάπτυξη καὶ ἀξιοποίηση τῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς ὑπηρεσιῶν πού διατίθενται στό Ἴδρυμα ἢ πού εἶναι δυνατό νά διατεθοῦν γιά τοὺς περιθαλπομένους.

3. Κατὰ τὴν ἀσκηση τοῦ ἔργου του καὶ γιά τὴν ἀποτελεσματικότερη προώθησή του, ὁ κοινωνικός λειτουργός:

α) Πραγματοποιεῖ συνεντεύξεις ἢ ἐπικοινωνεῖ μὲ τοὺς περιθαλπομένους ἢ τοὺς οἰκείους του (στό Ἴδρυμα, στὴν κατοικία τῶν οἰκείων ἢ ἀλλοῦ), βάσει προγραμματισμοῦ καὶ σέ χρόνο πού καθορίζεται κατὰ τὸ δυνατόν, μὲ τὴ συνεργασία τῶν ἐνδιαφερομένων.

β) Ἐπιδιώκει ἐπικοινωνία, ἀμοιβαία ἐνημέρωση καὶ συνεργασία μὲ τοὺς ἀρμόδιους παράγοντες Ἀρχῶν, Ὑπηρεσιῶν, Ὁργανισμῶν, Ἰδρυμάτων, κ.ἄ. πού ἀσχολοῦνται ἢ πού μπορεῖ νά ἐπιληφθοῦν μὲ τὴ ρύθμιση θεμάτων ἢ ἀντιμετώπιση προβλημάτων τῶν ἐξυπηρετούμενων στό Ἴδρυμα.

γ) Συνεργάζεται μὲ τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος καὶ μετέχει σέ συγκαλούμενα “συμβούλια”, γιά τὴν ἀπό κοι-

νοῦ ἐξέταση ἢ ἀντιμετώπιση ἀτομικῆς ἢ γενικῆς φύσεως θεμάτων πού ἀπασχολοῦν τοὺς ἐξυπηρετούμενους.

δ) Προγραμματίζει τὶς δραστηριότητές του κατὰ τρόπο πού νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἔγκαιρη προώθηση τῶν ἀπαιτούμενων διαδικασιῶν καὶ φροντίζει γιά τὴν τήρηση τῶν προγραμματισθέντων.

ε) Φροντίζει, σέ συνεργασία μὲ τὴ Διεύθυνση, γιά τὴν ἀκριβῆ, μεθοδική καὶ ἔγκαιρη ἐνημέρωση, σέ ὅ,τι ἀφορᾶ στὰ καθήκοντά του, στοῦ γραφειακοῦ συστήματος πού τηρεῖται ἀπὸ τὴν Διοικητικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ἰδρύματος (Μητρώο - Εὐρετήριο, ἀτομικούς φακέλους τῶν ἀσθενῶν κ.ἄ.)

στ) Τηρεῖ τακτικά καὶ συστηματικά τὰ στατιστικά στοιχεία, πού προκύπτουν κατὰ τὴν ἀσκηση τοῦ ἔργου του καὶ ἀξιολογεῖ τὰ συμπεράσματα πού προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασία τῶν στατιστικῶν καὶ λοιπῶν στοιχείων.

ζ) Συντάσσει ἐκθέσεις γιά τὶς περιπτώσεις ἐκείνες πού ἡ πρότασή του ἀποτελεῖ, μεταξύ ἄλλων, προϋπόθεση γιά τὴν ἐφαρμογὴ κοινωνικοῦ προγράμματος, ἢ κρίνεται ἀπαραίτητη γιά τὴ λήψη κάποιου μέτρου.

η) Συντάσσει τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ ἔργου του, στὸν ὁποῖο παρατίθενται τὰ ἀναγκαῖα στατιστικά στοιχεία, ἀξιολογοῦνται τὰ ἀποτελέσματα, ἐπισημαίνονται ἀδυναμίες ἢ μὴ καλυπτόμενες ἀνάγκες καὶ προτείνονται ληπτέα μέτρα.

ἄρθρον 19

Ὁ ἰατρός τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ὑπεύθυνος γιά τὴν παρακολούθηση τῆς υγείας τῶν περιθαλπομένων. Κατὰ τὰ ἐπιμέρους καθήκοντά του:

α) Ἐπισκέπτεται καθημερινά τὸ Ἴδρυμα καὶ τοὺς περιθαλπομένους κατὰ τὶς πρωινές ὥρες καὶ ἐπιλαμβάνεται κάθε προβλήματός τους, ἰατρικῆς φύσεως.

β) Συνεργάζεται μὲ τὸν ἰατρὸ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ἢ τῶν περιθαλπομένων καὶ τοὺς παρέχει κάθε δυνατὴ συνδρομή.

γ) Ρυθμίζει τὴν θεραπευτικὴ ἀγωγή τῶν περιθαλπομένων καὶ ἐξατομικεύει, ἀνάλογα μὲ τὶς παθήσεις των, τὴν διαιτητικὴ ἀγωγή τους.

δ) Παρακολουθεῖ καὶ συντονίζει τὴν ἐργασία τοῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ.

ε) Ὑποχρεοῦται νά τηρεῖ καὶ νά ἐνημερώνει ἀνελλιπῶς τὸν ἀτομικὸ ἰατρικὸ φάκελο τῶν ἀσθενῶν περιθαλπομένων μὲ πλήρη ἱστορικὸ (φαρμακευτικὴ ἀγωγή, διαιτητικὴ, κ.λπ.).

στ) Παρέχει ὑπεύθυνες πληροφορίες στοὺς συγγενεῖς τῶν περιθαλπομένων γιά τὴν ψυχοσωματικὴ τους κατάσταση.

ζ) Σέ περίπτωση ἀσθενείας περιθαλπομένου πού ἔχει ἀνάγκη νοσοκομειακῆς περίθαλψης, φροντίζει σέ συνεργασία μὲ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Ἰδρύματος γιά τὴ μεταφορὰ τοῦ ἀσθενοῦς στό Νοσοκομεῖο τῆς πόλεως.

η) Φροντίζει γιά τὴν ἀναγραφή, σέ βιβλιάρια τῶν ἀσφαλισμένων, τῶν ἀναγκαίων φαρμάκων πού χρειάζονται γιά τὴν συντηρητικὴ του ἀγωγή.

Άρθρον 20

Ο φυσικοθεραπευτής, ύστερα από γραπτή έντολή του γιατρού, εφαρμόζει όπου χρειάζεται τη φυσικοθεραπεία, η οποία συνιστάται στην εφαρμογή των έξης μέσων και μεθόδων: α) Κινησιοθεραπεία - θεραπευτική γυμναστική, β) Μάλαξη γενική ή τοπική με τα χέρια ή με ηλεκτρικές συσκευές (ηλεκτρομάλαξη), γ) Αναπνευστική κινησιοθεραπεία. Οι παραπάνω μέθοδοι εκτελούνται ή στην αίθουσα φυσικοθεραπείας ή στο θάλαμο διαμονής του περιθαλπομένου. Μεριμνά επίσης για την ειδική θεραπεία των περιθαλπομένων σε φυσικοθεραπευτήριο ή εργαστήριο φυσικοθεραπείας, όταν κρίνεται ότι αυτό μπορεί να βελτιώσει τις δυνατότητες αυτοεξυπηρέτησώς τους.

Άρθρον 21

Η προϊσταμένη αδελφή:

α) Προϊσταται όλου του νοσηλευτικού προσωπικού του Ίδρυματος, τό όποιο καί καθοδηγεί καί ελέγχει κατά την άσκηση των καθηκόντων του καί συντάσσει τό πρόγραμμα εργασίας του προσωπικού.

β) Παρακολουθεί την επίσκεψη του ιατρού στους θαλάμους καί κρατεί σημειώσεις για τίς έντολές που αυτός δίνει στους άσθενείς περιθαλπομένους, προκειμένου να φροντίσει για την πιστή εφαρμογή τους.

γ) Χορηγεί με τη βοήθεια της αδελφής νοσοκόμας τά φάρμακα που διάταξε ό ιατρός καί σε περίπτωση δυστροπίας ή άρνήσεως του άσθενή να συμμορφωθεί στη θεραπευτική άγωγή που καθόρισε ό ιατρός, τό αναφέρει στον ιατρό καί τον διευθυντή καί ενημερώνει τό τηρούμενο ήμερολόγιο του Ίδρυματος.

δ) Συνεργάζεται με τίς αδελφές νοσοκόμες για την άκριβή εκτέλεση των όδνηγιών των ιατρών σχετικά με τη νοσηλεία, τη δίαιτα, τη θεραπεία καί την περίθαλψη των άσθενών.

ε) Είται υπεύθυνη για την καλύτερη δυνατή περίθαλψη καί φροντίδα των περιθαλπομένων, παρέχει στίς αδελφές νοσοκόμες κάθε δυνατή όδνηγία που μπορεί να ζητηθεί από αυτές σχετικά με την εκτέλεση των συνταγών του ιατρού καί την εφαρμογή της θεραπευτικής άγωγής, που έχει υποδείξει ό ιατρός για τους άσθενείς.

στ) Επιθεωρεί τους θαλάμους των περιθαλπομένων καί τους λοιπούς χώρους του Ίδρυματος σε όποιαδήποτε ώρα, εξετάζει καί επιμελείται όσα άφορούν στη γενική κατάσταση των περιθαλπομένων, όπως καθαριότητα, τάξη, άερισμό, φωτισμό, θέρμανση καθώς καί τη συμπεριφορά του λοιπού προσωπικού μεταξύ τους καί άπέναντι στους περιθαλπομένους.

ζ) Έποπτεύει για την έγκαιρη διανομή του συσσιτίου σε όλους τους περιθαλπομένους καί φροντίζει ώστε οι άσθενείς να παίρνουν τη δίαιτα που καθόρισε για καθενα ό ιατρός.

η) Φροντίζει για τη συγκέντρωση καί παράδοση στο πληντήριο του άκαθάρτου ίματισμού καί για την παραλαβή του καθαρού.

θ) Με την υποδειγματική συμπεριφορά των ενεργειών της, καθοδηγεί καί προτρέπει τίς αδελφές νοσοκόμες στο ενδιαφέρον καί στη φροντίδα που πρέπει να δείχνουν στους περιθαλπομένους καί ιδιαίτερα σε αυτούς που δεν μπορούν να αυτοεξυπηρευθούν, εκτελώντας πάντοτε τά καθήκοντά τους με ειλικρινή στοργή, ευγένεια, υπομονή καί σεβασμό προς την προσωπικότητα των περιθαλπομένων.

Άρθρον 22

Ο νοσηλευτής - νοσηλεύτρια:

α) Είται η άμεση βοηθός της προϊσταμένης αδελφής σε ό,τι άφορα την παροχή περιθάληψης όσων περιθάληπται στο Ίδρυμα.

β) Αναπληρώνει την αδελφή προϊσταμένη στα καθήκοντά της σε περίπτωση άπουσίας της.

γ) Χορηγεί τά φάρμακα που διάταξε ό ιατρός για κάθε άσθενή.

δ) Επιδεικνύει τον άπαιτούμενο σεβασμό καί πειθαρχία προς την προϊσταμένη καί τη συμβουλευεται για κάθε άπορία που έχει σχετικά με την εκτέλεση της υπηρεσίας της.

ε) Φροντίζει να παρέχεται η νοσηλεία, ιδιαίτερα στους άσθενείς, σύμφωνα με τίς έντολές του ιατρού καί τίς προφορικές όδνηγίες της προϊσταμένης αδελφής.

στ) Παρακολουθεί στενά την πρόοδο της θεραπευτικής άγωγής καί αναφέρει στον ιατρό καί την προϊσταμένη αδελφή κάθε τί τό έκτακτο που παρατηρεί καί τό όποιο έχει σχέση με την περίθαλψη των άσθενών.

ζ) Φροντίζει για την έγκαιρη καθαριότητα καί περιποίηση των περιθαλπομένων καθώς καί για την έγκαιρη λήψη γευμάτων.

η) Επιμελείται καί φροντίζει για την παροχή κάθε δυνατής άνεσης, σωματικής, ψυχικής καί ήθικής ανακούφισης στους περιθαλπομένους, καθώς επίσης για την προσαρμογή στο νέο περιβάλλον των νεοεισερχομένων στο Ίδρυμα.

θ) Αναφέρει έγκαιρα στην προϊσταμένη αδελφή, στον ιατρό ή τον Διευθυντή του Ίδρυματος άνάλογα με τη φύση του θέματος, κάθε τί που παρατηρεί καί έχει σχέση με τη λειτουργικότητα του Ίδρυματος, ώστε να γίνονται οι αντίστοιχες έέργειες που θα εξασφαλίζουν πιο άνετες συνθήκες διαβίωσης των περιθαλπομένων.

ι) Οφείλει γενικά να φέρεται προς όλους με κοσμιότητα καί ευπρέπεια, όπως επιβάλλει η δεοντολογία του λειτουργήματός της, καί να επιδεικνύει υπομονή, ενδιαφέρον, φροντίδα, στοργή καί άγάπη προς τους περιθαλπομένους, όπως άξίζει καί επιβάλλει η άξιοπρέπεια της ανθρώπινος ζωής.

Άρθρον 23

1. Καθήκοντα μαγείρισσας:

α) Είται υπεύθυνη για την κανονική παρασκευή του καθημερινού συσσιτίου των περιθαλπομένων καί του

προσωπικού του Ίδρυματος, σύμφωνα με το διατολόγιο που καθορίζει η Διεύθυνση σε σύμπραξη με τον ιατρό.

β) Παραλαμβάνει με υπογραφή της τά τρόφιμα και υλικά που απαιτούνται για την παρασκευή του συσσιτίου και τις δίαιτες που καθόρισε ο ιατρός και έχει την ευθύνη για την καλή και υγιεινή παρασκευή των φαγητών.

γ) Επιμελείται για την καθαριότητα των χώρων του μαγειρείου και των μαγειρικών σκευών.

2. Η βοηθός μαγείρισσα βρίσκεται υπό την άμεση επίβλεψη της μαγείρισσας και βοηθεί αυτή στην παρασκευή των φαγητών. Καλύπτει το βραδινό ωράριο εργασίας για όσα φαγητά ή ροφήματα παρασκευάζονται κατά τις απογευματινές και βράδυες ώρες, και κατά την απουσία της μαγείρισσας έχει τά ίδια καθήκοντα με εκείνη.

Άρθρον 24

Οι καθαρίστριες - τραπεζοκόμες:

α) Μεριμνούν για την καθαριότητα όλων των χώρων του Ίδρυματος (θάλαμοι, διάδρομοι, σκάλες, γραφεία, μαγειρεία, τραπεζαρία, αποχωρητήρια κ.λπ.) και εκτελούν με ιδιαίτερη σχολαστικότητα τό πλύσιμο των δαπέδων, τοίχων, θυρών, κ.λπ.

β) Φροντίζουν για τόν έπαρκή άερισμό των θαλάμων κατά την πρωινή καθαριότητα, ώστε νά μή παρατηρείται ή χαρακτηριστική όσμή που συνήθως επικρατεί σέ κλειστούς χώρους.

γ) Απομακρύνουν έγκαιρα τά δοχεία που τυχόν χρησιμοποιούν βαριά άσθενείς ή κατάκοιτοι περιθαληπόμενοι.

δ) Επιμελούνται για την τακτοποίηση, μετά τόν καθαρισμό, των διαφόρων επίπλων, άλλων πραγμάτων (ραδιοφώνων, τηλεοράσεων, ύποστηριγμάτων) που βρίσκονται στους θαλάμους για έξυπνηρήτηση ή ψυχαγωγία των περιθαληπομένων.

ε) Μεριμνούν για την έγκαιρη παραλαβή από τό μαγειρείο και τή διανομή στους περιθαληπόμενους του ροφήματος, γεύματος και δείπνου είτε στην τραπεζαρία είτε στους θαλάμους.

στ) Έχουν ύποχρέωση νά βοηθούν τους περιθαληπομένους, οί όποιοι δέν μπορούν νά αυτοεξυπηρετηθούν στή λήψη του ροφήματος και φαγητού με ύπομονή, στοργή και καρτερικότητα.

ζ) Κατά τή διανομή του φαγητού άκολουθούν τις οδηγίες της προϊσταμένης ή της άδελφής νοσοκόμου, για τις δίαιτες που τυχόν έχει διατάξει ό ιατρός για όρισμένους περιθαληπόμενους.

η) Είναι υπεύθυνες για την καθαριότητα και εύπρεπή εμφάνιση της τραπεζαρίας καθώς και των άλλων ειδών που χρησιμοποιούνται κατά την λήψη των γευμάτων.

θ) Μετά τό πέρας του φαγητού μεριμνούν για τή συγκέντρωση και απομάκρυνση από την τραπεζαρία ή τούς θαλάμους, των ύπολειμμάτων (άποφάγια) και των σκευών φαγητού, τά όποια και πλένουν.

Άρθρον 25

Ό θυρωρός - νυχτοφύλακας:

α) Έχει τή ευθύνη του έλέγχου των εισερχομένων στό Ίδρυμα άτόμων, των όποιων και έπιτρέπει ή άπαγορεύει τήν είσοδο ανάλογα με τις έντολές της Διευθύνσεως και του ώραριου έπισκεπτηρίου του Ίδρυματος.

β) Άπαντά σέ τηλεφωνικές κλήσεις και παρέχει πληροφορίες σέ κάθε αίτημα, έφ' όσον έχει γι' αυτό σχετική άδεια από την Διεύθυνση.

γ) Γενικά εκτελεί τά καθήκοντα εκείνα που του αναθέτει ή Διεύθυνση, αντίστοιχα με τά καθήκοντα των θυρωρών - νυχτοφύλακων που εργάζονται σέ νοσηλευτικά ιδρύματα.

Άρθρον 26

Καθήκοντα έργοθεραπευτή:

α) Συνεργάζεται με τόν φυσικοθεραπευτή και τόν βοηθό στά καθήκοντά του.

β) Άσχολείται με τούς άσθενείς, άξιοποιώντας δημιουργικά τόν διαθέσιμο χρόνο τους, βοηθώντας τους νά παράγουν έργο με τά άκρα τους.

Άρθρον 27

Ό ψυχολόγος συνεργάζεται με τόν/τήν κοινωνικό λειτούργο και είναι στή διάθεση των άσθενών, συζητεί μαζί τους και κρατεί σημειώσεις για τόν κάθε άσθενή ξεχωριστά. Μεριμνά για τήν όμαλή ψυχική υγεία τους και ένημερώνει τόσο τόν κοινωνικό λειτουργό όσο και τόν διευθυντή του Ίδρυματος για τις περιπτώσεις περιθαληπομένων, οί όποιοι χρειάζονται ιδιαίτερη, κατά τήν κρίση του, προσοχή κατά τήν περίθαλησή τους.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ - ΠΟΙΝΕΣ

Άρθρον 28

1. Τόν Ίανουάριο κάθε έτους οί υπάλληλοι του Ίδρυματος άξιολογούνται με κριτήρια τήν εργατικότητά τους, τήν συνέπεια ως προς της γενικές και είδικές ύποχρεώσεις τους, τήν άποτελεσματικότητα του έργου τους, τή συμπεριφορά τους και τήν έν γένει διαγωγή τους, καθώς επίσης και από τυχόν άλλα κριτήρια ή στόχους τούς όποιους προσδιορίζει και γνωστοποιεί στό προσωπικό τό Δ.Σ. του Ίδρυματος.

2. Η άξιολόγηση των υπαλλήλων πραγματοποιείται, ανάλογα με τή θέση του κάθε υπαλλήλου, από τόν Διευθυντή ή τόν Έπιμελητή ή τήν Προϊσταμένη ή τόν Ιατρό του Ίδρυματος, κατ' αναλογία των κειμένων για τούς εκκλησιαστικούς υπαλλήλους διατάξεων.

3. Σέ περίπτωση που υπάλληλος θεωρεί ότι άδικήθηκε από τόν άξιολογητή, ύποβάλλει ένσταση στό Δ.Σ. τό όποιο άποφάινεται όριστικά.

4. Τό Δ.Σ. δύναται, έπειτα από τήν άξιολόγηση των υπαλλήλων, νά άποφασίζει για τήν καταβολή έκτακτης άνταμοιβής, ως έπιβράβευση της έν γένει συμπεριφοράς

των υπαλλήλων που διακρίνονται για την επίτευξη των καθηκόντων τους με ιδιαίτερο ζήλο, αυταπάρνηση και αποτελεσματικότητα, και με σκοπό την καλλιέργεια της ευγενούς αμιλλής μεταξύ των εργαζομένων. Τό ύψος της χρηματικής επιβράβευσης καθορίζεται από τό Δ.Σ., ανάλογα με τίς δυνατότητες του Ίδρύματος, και δέν μπορεί νά υπερβαίνει τίς άκαθάριστες μηνιαίες άποδοχές τίς θέσεως του επιβραβευόμενου υπαλλήλου.

Άρθρον 29

1. Πειθαρχικά παραπτώματα των υπαλλήλων συνιστούν:

α) Ή παρέκκλιση από τίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού

β) Ή μή πιστή τήρηση του ώραρίου ή των υποχρεώσεων και καθηκόντων του εργαζομένου, όπως αυτά καθορίζονται τόσο στον παρόντα Κανονισμό όσο και στην άτομική σύμβασή του με τό Ίδρυμα

γ) Ή έλλειψη έχεμύθειας

δ) Ή έκθεση των περιθαλπομένων σε κίνδυνο

ε) Ή διαπίστωση ήθικών παραπτωμάτων ή συμπεριφοράς που δέν συνάδει με την ιδιότητα του χριστιανού, τόσο προς τους υπόλοιπους εργαζόμενους όσο και προς τους περιθαλπόμενους του Ίδρύματος ή τους συγγενείς αυτών

στ) κάθε ενέργεια του εργαζομένου ή όποία θέτει άποδεδειγμένα σε κίνδυνο την όμαλή λειτουργία του Ίδρύματος

2. Τά πειθαρχικά παραπτώματα έπισημαίνονται και διερευνώνται από τον Διευθυντή ή από τον Πρόεδρο του Ίδρύματος, αυτεπάγγελτα ή έπειτα από ένυπόγραφη άναφορά του θιγομένου προσώπου ή των οικείων αυτού. Άρμόδιο για τον έλεγχο των πειθαρχικών παραπτωμάτων και για τον προσδιορισμό των ποινών, ανάλογα με την βαρύτητα του περιστατικού, είναι τό Δ.Σ. του Ίδρύματος. Μετά την σχετική άπόφαση του Δ.Σ., τίς ποιές επιβάλλει ό Πρόεδρος.

3. Οι προβλεπόμενες πειθαρχικές ποινές είναι:

α) Έπίπληξη

β) Χρηματικό πρόστιμο

γ) Διαθεσιμότητα

δ) Άπόλυση.

Σέ βαριά παραπτώματα (χειροδικία, βιαιοπραγία, προσβολές γενετήσιας έλευθερίας κ.λπ.) επιβάλλεται ή ποινή τίς άπόλυσης, ανεξάρτητα από την προσφυγή στην Δικαιοσύνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΛΙΚΩΝ, ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ

Άρθρον 30

1. Τό Ίδρυμα διαθέτει πρόχειρο φαρμακείο, έμπλουτισμένο με όλο τό άπαραίτητο φαρμακευτικό και άναλώ-

σιμο ύλικό (γάντια, γάζες, έπιδέσμοι, καθετήρες κ.λπ.), σε ίκανές ποσότητες, για την κάλυψη τίς φαρμακευτικής άγωγής των άσθενών, για την παροχή πρώτων βοηθειών, και για την αντιμετώπιση έκτάκτων περιστατικών.

2. Ό καθορισμός του άπαραίτητου φαρμακευτικού και άναλώσιμου ύλικού, τόσο ως προς τό είδος όσο και ως προς την ποσότητα αυτού, γίνεται με ευθύνη του ίατρού. Ό ίατρος επίσης έλέγχει τά φάρμακα και τά ύλικά, πριν αυτά εισαχθούν στο φαρμακείο, τόσο ως προς την καταλληλότητα όσο και ως προς την ποιότητά τους, και σε περίπτωση που παρατηρήσει ότι αυτά δέν ανταποκρίνονται ως προς τίς άνάγκες του ίδρύματος ή ως προς τίς άπαιτούμενες ποιοτικές προδιαγραφές, άπαγορεύει την είσοδό τους στο φαρμακείο και άναφέρεται έγγράφως στη Διεύθυνση.

3. Ή προϊσταμένη άδελφή επιμελείται την διακίνηση του φαρμακευτικού και άναλώσιμου ύλικού και σε συνεργασία με τον ίατρο παρακολουθεί την έπάρκεια αυτού.

4. Τό Ίδρυμα δέχεται δωρεές φαρμάκων ή άλλων σκευασμάτων από πολίτες ή υπηρεσίες ή άλλους φορείς, τά όποια καταγράφονται και κρατούνται σε ξεχωριστό από τά άγορασμένα φάρμακα χώρο.

Άρθρον 31

Ή προμήθεια των άγαθών, των φαρμάκων και των έκτακτων εργασιών που είναι άπαραίτητα για την εύρυθμη λειτουργία του Ίδρύματος, πραγματοποιείται ως έξής:

α) για δαπάνες μέχρι 1.500 ευρώ μηνιαίως, με έντολή του διευθυντή του Ίδρύματος

β) για δαπάνες άνω των 1.500 και μέχρι 5.000 ευρώ μηνιαίως με έντολή του Προέδρου, γ) για δαπάνες άνω των 5.000 και μέχρι 15.000 ευρώ με άπόφαση του Δ.Σ.

Γιά έξοδα που άφορούν σε όφειλές προς Νοσοκομεία ή Κλινικές, λόγω έκτακτης νοσηλείας περιθαλπομένων του Ίδρύματος, δέν ισχύει τό όριο των 5.000 ευρώ.

Γιά την προμήθεια ύλικοτεχνικού έξοπλισμού και την έκτέλεση έργων ισχύουν οι σχετικοί Κανονισμοί προμηθειών έκκλησιαστικών έργων και συμπληρωματικά οι κείμενη περί προμηθειών του Δημοσίου νομοθεσία. Δύναται επίσης τό Δ.Σ., με σχετική άπόφαση, νά άναθέτει τίς σχετικές διαδικασίες έργων στην Τεχνική Ύπηρεσία τίς Ίερās Μητροπόλεως.

Άρθρον 32

Κάθε είδος που παραλαμβάνει και εισάγεται στο Ίδρυμα, είτε προέρχεται από δωρεά είτε από προμήθεια, άποθηκεύεται για νά χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό που προορίζεται.

Τά είδη που προμηθεύεται τό Ίδρυμα από τό έμπόριο παραδίδονται στον άρμόδιο για τή φύλαξή τους, παρόντων του διευθυντή και του διαχειριστή, οι όποιοι προβαίνουν, μαζί με τον υπεύθυνο για την διαχείριση του συγκεκριμένου ύλικού, στον ποιοτικό και ποσοτικό έλεγχο.

Ο υπεύθυνος κατά περίπτωση φύλαξης και διαχείρισης των αγαθών (διαχειριστής, προϊσταμένη κ.λπ.) καταγράφει λεπτομερώς στο Βιβλίο εισαγωγής - εξαγωγής υλικών τα νεοεισαχθέντα είδη, και τό ενημερώνει κάθε φορά που εξάγει κάποιο ή κάποια από αυτά.

Άρθρον 33

1. Τό υλικό, τό όποιο λόγω τής χρήσεώς του δέν μπορεί πλέον νά χρησιμοποιηθεί και δέν πληροί τόν άρχικό προορισμό του, χαρακτηρίζεται άχρηστο. Ο χαρακτηρισμός και ή καταστροφή του ένεργείται ως εξής: Μέ απόφαση του Δ.Σ. συνιστάται τριμελής έπιτροπή, ή όποια διενεργεί έλεγχο μέ σκοπό νά διαπιστώσει ότι τά συγκεκριμένα είδη είναι πράγματι άχρηστα και δέν μπορούν νά χρησιμοποιηθούν για άλλο σκοπό. Έπειτα από τόν έλεγχο, ή έπιτροπή υποβάλλει στό Δ.Σ. σχετικό πρακτικό μέ τά πορίσματά της και τίς προτάσεις της. Τό Δ.Σ. αποφασίζει τήν καταστροφή ή έκποίηση αυτού, και στή συνέχεια ή έπιτροπή αναλαμβάνει τήν έκτέλεση τής σχετικής απόφάσεως και συντάσσει σχετικό πρακτικό, τό όποιο υποβάλλει στό Δ.Σ.

2. Η έκποίηση ή ή καταστροφή άχρηστου υλικού δύνανται νά πραγματοποιηθεί είτε μέ άπευθείας άνάθεση είτε διά πλειοδοτικού ή μειοδοτικού διαγωνισμού, άνάλογα μέ τήν περίπτωση, και πάντα υπό τήν άπόλυτη κρίση του Δ.Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΕΙΣΑΓΩΓΗ, ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ

Άρθρον 34

Άπαραίτητη προϋπόθεση για τήν εισαγωγή άσθενούς στό Ίδρυμα είναι νά υπάρχει διαθέσιμη κενή θέση.

Η εισαγωγή τών άσθενών γίνεται μετά από αίτηση τών ιδίων, ή όποια συνοδεύεται από γνωμάτευση ειδικού για τήν κάθε περίπτωση ιατρού Κρατικού Νοσοκομείου ή του ΙΚΑ, στήν όποια περιγράφεται ή πάθηση ή όποια υπαγορεύει τήν περίθαλψη αυτού στό Ίδρυμα.

Η εισαγωγή γίνεται μέ άποκλειστική ευθύνη του διευθυντή και έπειτα από απόφαση του Δ.Σ. του Ίδρυματος. Σέ έπείγουσες περιπτώσεις έπιτρέπεται ή προσωρινή εισαγωγή άσθενών έπειτα από προφορική έντολή του προέδρου, και ή ένέργεια αυτή υπόκειται στήν κρίση του Δ.Σ. για τήν λήψη τής όριστικής απόφάσεως.

Άπαιτούμενα δικαιολογητικά για τήν εισαγωγή στό Ίδρυμα είναι:

α) Αίτηση του άσθενούς ή του συγγενή αυτού που άποδεδειγμένα έχει τόν άσθενή υπό τήν άμεσο προστασία του, συνοδευόμενη από τήν γνωμάτευση, όπως όρίζονται άνωτέρω.

β) Ιατρική γνωμάτευση από παθολόγο, ότι δέν πάσχει από μολυσματική ή μεταδοτική νόσο.

γ) Γνωμάτευση από ψυχίατρο, ότι δέν πάσχει από ψυχική νόσο.

δ) Καρδιολογική εξέταση, συνοδευόμενη από ήλεκτροκαρδιογράφημα

ε) Άκτινογραφία θώρακος

στ) Πλήρεις γενικές μικροβιολογικές εξετάσεις κατά τό υπόδειγμα του ίδρυματος

ζ) Πιστοποιητικό γεννήσεως και οικογενειακής καταστάσεως

η) Έπικυρωμένο αντίγραφο άστυνομικής ταυτότητας

θ) Άντίγραφο θεωρημένου και ισχύοντος βιβλιαρίου υγείας

ι) Ύποχρεωτική εξέταση από τόν ιατρό του ίδρυματος

Κατά τήν εισαγωγή στό Ίδρυμα οι οικείοι του προσκομίζουν στή γραμματεία τήν άστυνομική ταυτότητα του πάσχοντος, δύο φωτογραφίες, υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 Ν. 1599/86, και τό τελευταίο άπόκομμα συντάξεως, τά όποια φυλάσσονται στόν προσωπικό φάκελο του άσθενούς

Κατά τήν εισαγωγή στό Ίδρυμα συντάσσεται σύμβαση περίθαλψης άνάμεσα στόν άσθενή ή τόν νόμιμο κηδεμόνα του και στόν Πρόεδρο του Ίδρυματος, στό όποιο συνομολογούνται οι όροι τής παρεχόμενης περίθαλψης, ή τήρηση τών όρων του Κανονισμού του Ίδρυματος και ό τρόπος κάλυψης τής δαπάνης περιθάλψεως, σύμφωνα μέ τό άρθρο 4 περίπτ. δ΄ του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρον 35

Όλοι οι τρόφιμοι όφείλουν νά διαβιώνουν στό Ίδρυμα χωρίς άντεγκλήσεις μεταξύ τους και νά συμμορφώνονται πρός τίς διατάξεις του Ίδρυματος.

Τό κάπνισμα άπαγορεύεται άυστηρά στά δωμάτια τών άσθενών και τούς κοινόχρηστους έσωτερικούς χώρους. Έπιτρέπεται μόνον στίς βεράντες και τούς υπαίθριους χώρους του Ίδρυματος.

Σέ κανέναν τρόφιμο δέν έπιτρέπεται ή εισαγωγή και χρήση οινόπνευματώδων ποτών στό Ίδρυμα.

Τό Ίδρυμα μπορεί νά ζητήσει από κάποιον άσθενή, άνάλογα μέ τίς δυνάμεις του, έλαφριά έργασία, είτε σε τακτική βάση είτε έκτάκτως, χάριν τών άναγκών του Ίδρυματος.

Σέ κανέναν τρόφιμο δέν έπιτρέπεται νά άσκει έπαγγελματική έργασία για προσωπικό του όφελος, εντός ή εκτός του Ίδρυματος.

Κανέναν τρόφιμο δέν μπορεί ν΄ άπαιτεί ιδιαίτερη μεταχείριση επειδή προσφέρει έργασία ή έχει εκχωρήσει περιουσιακά στοιχεία στό Ίδρυμα.

Όποιος από τούς τροφίμους δέν συμμορφώνεται ως πρός τίς υποχρεώσεις του, οι όποιες άπορρέουν από τόν παρόντα Κανονισμό, ή ή συμπεριφορά του είναι αντίθετη πρός τής οδηγίες του διευθυντή ή του προσωπικού, ή είναι άπαξιακή ή προσβλητική πρός τόν διευθυντή, τούς ιατρούς, τό προσωπικό και τούς άλλους τροφίμους,

κατ' αρχήν ελέγχεται και παρατηρείται από τον διευθυντή και σε μή συμμόρφωση επιλαμβάνεται το Δ.Σ., το οποίο μπορεί να αποφασίσει και να εκδώσει πειθαρχικό εξιτήριο. Στην περίπτωση αυτή κοινοποιείται το εξιτήριο πέντε εργάσιμες ημέρες πριν από την ημερομηνία εξόδου στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, στην διεύθυνση κοινωνικής πρόνοιας και στους υπευθύνους κατά την εισαγωγή συγγενείς ή άλλως στον νόμιμο αντιπρόσωπο του τροφίμου.

8. Πειθαρχικό εξιτήριο, κατά την ως άνω διαδικασία, εκδίδεται και στην περίπτωση που οι τρόφιμοι δέν καταβάλλουν τα όριζόμενα από το Δ.Σ. έξοδα διαμονής).

Άρθρον 36

Γιά κάθε πρόβλημα που σχετίζεται με την περιθαλψή του ή για κάθε παράπονο έξ αιτίας κακής συμπεριφοράς άλλου περιθαλπομένου ή έξ αιτίας κακής συμπεριφοράς ή παραλείψεως μέλους του προσωπικού του Ίδρύματος, οφείλουν οι περιθαλπόμενοι ή οι συγγενείς τους να αναφέρονται στον διευθυντή του Ίδρύματος, ο οποίος έχει καθήκον να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για διευθέτηση του ζητήματος. Σε περίπτωση μή ικανοποίησης από τη λύση που έδωσε ο διευθυντής, ή σε περίπτωση παραπόνου κατά του διευθυντή του Ίδρύματος, οφείλουν να το αναφέρουν γραπτώς, οι ίδιοι ή οι συγγενείς τους, στον Πρόεδρο του Δ.Σ. γραπτώς, για να επακολουθήσει η σχετική εισήγηση από αυτόν στο Δ.Σ. για τη λήψη αποφάσεων. Γιά θέματα που άπτονται των συνθηκών περιθαλψής, μπορεί επίσης ο περιθαλπόμενος, με έγγραφη αναφορά του, να απευθυνθεί στην Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας της Νομαρχίας.

Η έξοδος των περιθαλπομένων από το Ίδρυμα προς τους γύρω από αυτό χώρους, είναι ελεύθερη κατά την διάρκεια της ημέρας, εκτός των περιπτώσεων με μειωμένες κινητικές ή πνευματικές ικανότητες, για τους οποίους η έξοδος είναι επιτρεπτή μόνο με συνοδό συγγενή ή υπάλληλο του Ίδρύματος. Η έξοδος πέραν του ευρύτερου χώρου του Ίδρύματος είναι επιτρεπτή έπειτα από προφορική άδεια του διευθυντή και πραγματοποιείται με ευθύνη του περιθαλπομένου ή του συνοδοῦ του.

Σε περίπτωση διανυκτέρευσης έξω από το Ίδρυμα, υποχρεώνεται ο περιθαλπόμενος ή ο κηδεμόνας του να ειδοποιήσει εγκαίρως τη Διεύθυνση του Ίδρύματος.

Η μέχρι δέκα (10) εικοσιτετράωρα παραμονή του περιθαλπομένου έξω από το Ίδρυμα, δέν συνεπάγεται και ανάλογη μείωση του συμφωνημένου μηνιαίου τιμήματος περιθαλψέως, εκτός και εάν πρόκειται για μεταφορά σε νοσοκομείο, όποτε η πληρωμή του μηνιαίου τιμήματος περιθαλψέως μειώνεται κατά τόσα τριακοστά, όσες είναι οι ημέρες νοσηλείας του. Σε περίπτωση που επιθυμεί ο περιθαλπόμενος να απουσιάσει για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από δέκα (10) εικοσιτετράωρα συνε-

χώς και μέχρι τριάντα (30) τό πολύ, υποχρεούται ο ίδιος ή ο συγγενής ή ο κηδεμόνας του να συνεννοηθεί προηγουμένως με τη Διεύθυνση του Ίδρύματος, όποτε τό ημερήσιο τίμημα περιθαλψής που αναλογεί στο εικοσιτετράωρο από την 11η μέχρι την 30ή μέρα απουσίας μειώνεται στο μισό (1/2) του καταβαλλομένου και προπληρώνεται όπωσδήποτε.

Αν ο περιθαλπόμενος απομακρυνθεί από τό Ίδρυμα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από τριάντα (30) ημέρες, τότε τό Ίδρυμα μπορεί χωρίς δέσμευση, να διαγράψει τον περιθαλπόμενο και να παραχωρήσει τη θέση του σε τρίτο.

Τό Ίδρυμα έχει υποχρέωση να παρασκευάζει ειδικές δίαιτες για τούς άσθενείς, ύστερα από σύσταση του γιατροῦ του Ίδρύματος.

Αν κάποιος από τούς περιθαλπομένους έχει στην κατοχή του πολύτιμα αντικείμενα ή σοβαρό χρηματικό ποσό, τότε ο ίδιος ή οι οικείοι του οφείλουν να ενημερώσουν τη Διεύθυνση του Ίδρύματος και αν ο κάτοχος επιθυμεί, μπορεί να τά παραδώσει στη Διεύθυνση για φύλαξη. Στην περίπτωση αυτή συντάσσεται πρωτόκολλο παραδόσεως και παραλαβής σε τρία αντίτυπα, από τά όποια ένα τίθεται στον φάκελο του περιθαλπομένου, ένα παραλαμβάνει ο περιθαλπόμενος και τό τρίτο φυλάσσεται από τον Διευθυντή του Ίδρύματος μαζί με τά παραδόμενα χρήματα ή πολύτιμα αντικείμενα. Όταν παυρίσκεται και συγγενής ή οικείος, τό πρωτόκολλο συντάσσεται σε τέσσερα αντίτυπα, προσυπογράφεται και από τον συγγενή ή οικείο, ο οποίος επίσης παραλαμβάνει ένα αντίτυπο. Γιά μεγαλύτερη έγγυηση περί του τί ο περιθαλπόμενος παρέδωσε και τί η Διεύθυνση του Ίδρύματος παρέλαβε προς φύλαξη, τό Ίδρυμα τηρεί βιβλίο σεληδομετρημένο και θεωρημένο από τον διευθυντή του Ίδρύματος, στο όποιο καταχωρούνται σε περίληψη τά πρακτικά παράδοσης - παραλαβής των χρημάτων και των πολύτιμων αντικειμένων.

Γιά πολύτιμα αντικείμενα ή χρηματικά ποσά που δέν παραδίδονται κατά τη διαδικασία της προηγουμένης παραγράφου, η Διεύθυνση του Ίδρύματος δέν φέρει καμία ευθύνη.

Τά είδη επιπλώσεως, εστίασεως και κλινοστρωμνής γενικά, τά σκεύη εστιατορίου και τά απαραίτητα είδη ατομικής καθαριότητας παρέχονται από τό Ίδρυμα.

Τό Ίδρυμα υποχρεούται στην πλήση και τό σιδέρωμα του ατομικού ιματισμού των περιθαλπομένων και στην τακτική αλλαγή και καθαριότητα των κλινοσκεπασμάτων.

Οι περιθαλπόμενοι οφείλουν να τηρούν με προσωπική τους ευθύνη τούς κανόνες ατομικής υγιεινής και καθαριότητας. Γιά την φροντίδα για την ατομική καθαριότητα των περιθαλπομένων που αδυνατούν να αυτοεξυπηρετηθούν, επιμελείται η προϊσταμένη άδελφή, η οποία αναθέτει σε νοσοκόμες την εργασία αυτή.

Ἐάν ὁ περιθαλπόμενος ἐμφανίσει ψυχιατρικά προβλήματα ἢ ἀσθένεια πού χρήζει νοσοκομειακῆς περίθαλψης πάνω ἀπό τίς δυνατότητες τοῦ ἰδρύματος, τότε ὁ Διευθυντής ἢ ὁ ἀναπληρωτής του εἰδοποιεῖ τοὺς συγγενεῖς πού ἦταν ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν εἰσαγωγή του, ὥστε νά μεταφέρουν τόν ἀσθενῆ σέ νοσοκομεῖο ἢ ἄλλο θεραπευτήριον. Σέ περίπτωση ἀμέλειας ἢ ἄρνησῆς τους φροντίζει τό ἴδιο τὸ ἴδρυμα γιὰ τὴν μεταφορά τοῦ ἀσθενοῦς, ἐνημερώνοντας ταυτόχρονα τόν Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν καί τὴν Διεύθυνση Κοινωνικῆς Πρόνοιας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄
ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 37

Τό Σταυρίδειο Ἰδρυμα Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Κυπριανός» συνεργάζεται μέ τό Ἰωακείμειο Γηροκομεῖο Ἀλεξανδρουπόλεως καί δύναται νά παραλαμβάνει τοὺς κατοικοῦτες ὑπερήλικες αὐτοῦ προσωρινῶς ἢ καί μονίμως, ἐξασφαλιζομένης τῆς ἀντιστοίχου δαπάνης ὑπέρ τοῦ Σταυριδείου.

ἄρθρον 38

1. Τό Σταυρίδειο Ἰδρυμα Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Κυπριανός» ἀποτελεῖ νομικό πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου καί διαθέτει ἀποκλειστικό Α.Φ.Μ., ἐνῶ ἀσκεῖ πράξεις αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως.

2. Κάθε θέμα πού ἀναφέρεται στήν λειτουργία τοῦ ἰδρύματος καί δέν περιλαμβάνεται στόν παρόντα κανονισμό, ρυθμίζεται μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καί σύμφωνα μέ τίς ισχύουσες γιὰ κάθε περίπτωση διατάξεις.

3. Ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν τίγονται οἱ ἀποφάσεις τοῦ Νομάρχου Ἐβρου μέ ἀριθμό 1531/12.7.2001 (ΦΕΚ 978/Β΄/2001) καί 5044/22.12.2005 (Φ.Ε.Κ. 1935/Β΄/2005).

ἄρθρον 39

Σέ περίπτωση διαλύσεως τοῦ Σταυριδείου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Κυπριανός», ὀλοκλήρη ἢ κινητή καί ἀκίνητη περιουσία τοῦ ἀνήκει αὐτοδικαίως στό Νομικό Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

ἄρθρον 40

Ὁ παρῶν Κανονισμός μπορεῖ νά τροποποιηθεῖ ἀπό τὴν Ἱερά Σύνοδο μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., ὑπέρ τῆς ὁποίας θά πλειοψηφήσουν τουλάχιστον 4 μέλη του, καί κατόπιν προτάσεως τοῦ Μητροπολίτου.

Ὁ παρῶν Κανονισμός καθώς καί κάθε ἀπόφαση τροποποιήσεώς του ἢ καταργήσεώς τοῦ ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στό ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καί στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 41

Ἀπό τόν παρόντα Κανονισμό δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βᾶρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθῆ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

Ἀθήνα, 10 Σεπτεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3897/11.9.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ,
3. τὴν ἀπὸ 12.10.2015 Ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας:

Ἐνορία

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλία χωρίου Ἅγιος Ἡλίας, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἁγίου Ἡλία Πηνείας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιιάδος, τοῦ Δήμου Ἡλίδας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 556/17.4.1947 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.
2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλία χωρίου Ἁγία Ἄννα Γουμέρου, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἁγίας Ἄννας Γουμέρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ὠλένης, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1942.
3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Λαντζοῖον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Λαντζοῖου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ὠλένης, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1942.
4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενέσεως Θεοτόκου χωρίου Ἅγιος Γεώργιος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἁγίου Γεωργίου Πύργου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πύργου, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τὸ

ἔτος 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1924/29.11.1947 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Ἅγιος Δημήτριος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἁγίου Δημητρίου Πηνείας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιιάδος, τοῦ Δήμου Ἡλίδας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1943 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 525/18.5.1943 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλία χωρίου Ἅγιος Ἡλίας, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἁγίου Ἡλία Πύργου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πύργου, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 914/ 10.8.1945 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας πρὸς τὸν Ἐφημέριον.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Ἅγιος Ἰωάννης, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἁγίου Ἰωάννου Πύργου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πύργου, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1945 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 1944 ἐγγράφου.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Ἁγία Μαύρα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἁγίας Μαύρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Τραγανοῦ, τοῦ Δήμου Πηνειοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1118/1.9.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος χωρίου Ἁγία Τριάδα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἁγίας Τριάδος Πηνείας, τοῦ Δήμου Ἡλίδας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1956 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 153/23.1.1956 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

10. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Ἅγναντα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἅγνάντων,

της Δημοτικής Ένότητας Πινεύας, του Δήμου Ήλιδας, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1951, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 742/23.3.1951 έγγραφου του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου.

11. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Δημητρίου χωρίου Άγραμπελά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άγραμπελών, της Δημοτικής Ένότητας Άροανίας, του Δήμου Καλαβρύτων, της Περιφερειακής Ένότητας Άχαΐας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1859/31.12.1941 έγγραφου του Μητροπολίτου Ήλειας.

12. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Γενέσεως Θεοτόκου χωρίου Άγραπιδохώριον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άγραπιδохωρίου, της Δημοτικής Ένότητας Πινεύας, του Δήμου Ήλιδας, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1961, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 371/15.2.1961 έγγραφου του Ίεροϋ Ναοϋ.

13. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου χωρίου Άκροποταμιά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άκροποταμιάς, του Δήμου Ήλιδας, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1946, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1000/23.7.1946 έγγραφου του Μητροπολίτου Ήλειας.

14. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Νικολάου χωρίου Άλποχώριον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άλποχωρίου, της Δημοτικής Ένότητας Ιαρδανουϋ, του Δήμου Πύργου, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1946, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 962/1.8.1941 έγγραφου του Ίεροϋ Ναοϋ.

15. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Άθανασίου Άμαλιιάδος, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Άμαλιιάδος, της Δημοτικής Ένότητας Άμαλιιάδος, του Δήμου Ήλιδας, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1969, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 5581/20.10.1969 έγγραφου του Ίεροϋ Ναοϋ.

16. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Γεωργίου Άμαλιιάδος, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Άμαλιιάδος, της Δημοτικής Ένότητας Άμαλιιάδος, του Δήμου Ήλιδας, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1947, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 808/31.5.1947 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

17. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Τρύφωνος Άμαλιιάδος, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Άμαλιιάδος, της Δημοτικής Ένότητας Άμαλιιάδος, του Δήμου Ήλιδας, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1947, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 118/27.1.1947 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

18. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Εϋαγγελισμού της Θεοτόκου Άμαλιιάδος, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Άμαλιιάδος, της Δημοτικής Ένότητας Άμαλιιάδος, του Δήμου Ήλιδας, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1947, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1133/18.7.1947 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

19. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίας Παρασκευής χωρίου Άμπελόκαμπος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άμπελόκαμπος, της Δημοτικής Ένότητας Άμαλιιάδος, του Δήμου Ήλιδας, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1946, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1726/16.12.1946 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

20. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Γεωργίου χωρίου Άμπελώνα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άμπελώνας, της Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1946, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1946.

21. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Γεωργίου χωρίου Άμυγδαλής, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άμυγδαλής, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1943, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1943.

22. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίων Κωνσταντίνου καί Ελένης Άνδραβίδας, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Άνδραβίδας, της Δημοτικής Ένότητας Άνδραβίδας, του Δήμου Άνδραβίδας - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1946, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1161/29.8.1946 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

23. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Παμμεγίστων Ταξιαρχών Άνδραβίδας, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Άνδραβίδας, της Δημοτικής Ένότητας Άνδραβίδας, του Δήμου Άνδραβίδας - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1946, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 516/4.5.1946 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

24. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Κωνσταντίνου χωρίου Άνδρώνιον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άνδρωνίου, της Δημοτικής Ένότητας Λασιώνος, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1964, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1964.

25. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Νικολάου χωρίου Άνθών, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άνθώνος, της

Δημοτικής Ένότητας Πνείας, του Δήμου Ήλιδος, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1954, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 490/27.2.1954 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

26. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Γεωργίου χωρίου Άνω Κουρτέσιον, με έδραν την τοπική Κοινότητα Άνω Κουρτεσιού, της Δημοτικής Ένωσης Βουπρασίας, του Δήμου Άνδραβίδας - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1947, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 2298/30.12.1947 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

27. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Δημητρίου χωρίου Άρβανίτι, με έδραν την τοπική Κοινότητα Άρβανιτίου, της Δημοτικής Ένωσης Ωλένης, του Δήμου Πύργου, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1943, ως έμφαίνεται εκ του από 1943 έγγραφου.

28. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Ζωοδόχου Πηγής χωρίου Άρετή, με έδραν την τοπική Κοινότητα Άρετης, της Δημοτικής Ένωσης Λεχαιών, του Δήμου Άνδραβίδας - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1959, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 2353/14.8.1959 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

29. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Άρχαία Όλυμπία, με έδραν την τοπική Κοινότητα Άρχαίας Όλυμπίας, της Δημοτικής Ένωσης Άρχαίας Όλυμπίας, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1945, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1688/23.11.1945 έγγραφου.

30. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Γεωργίου χωρίου Άσπρα Σπίτια, με έδραν την τοπική Κοινότητα Άσπρων Σπιτιών, της Δημοτικής Ένωσης Άρχαίας Όλυμπίας, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1954, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1247/2.7.1954 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ήλειας.

31. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Γεωργίου χωρίου Άστρα, με έδραν την τοπική Κοινότητα Άστρα, της Δημοτικής Ένωσης Λαμπείας, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1946, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 376/12.3.1946 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ήλειας.

32. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Δημητρίου χωρίου Αϋγειον, με έδραν την τοπική Κοινότητα Αϋγείου, της Δημοτικής Ένωσης Αμαλιάδος, του Δήμου Ήλιδος, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται

ται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 730/19.6.1941 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ήλειας.

33. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Χαραλάμπους χωρίου Αϋγή, με έδραν την τοπική Κοινότητα Αϋγής, της Δημοτικής Ένωσης Πνείας, του Δήμου Ήλιδος, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 243/26.2.1941 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ήλειας.

34. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Ίωάννου του Θεολόγου χωρίου Άχλαδινη, με έδραν την τοπική Κοινότητα Άχλαδινής, της Δημοτικής Ένωσης Φολόνης, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1944, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 298/22.3.1944 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ήλειας.

35. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Άθανασίου χωρίου Βαρβάσαινα, με έδραν την τοπική Κοινότητα Βαρβασαίνης, της Δημοτικής Ένωσης Πύργου, του Δήμου Πύργου, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1947, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 454/24.3.1947 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

36. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίας Τριάδος Βάρδας, με έδραν την Δημοτική Κοινότητα Βάρδας, της Δημοτικής Ένωσης Βουπρασίας, του Δήμου Άνδραβίδας -Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1947, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 180/8.2.1947 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

37. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Ίωάννου του Προδρόμου Βαρθολομιού, με έδραν την Δημοτική Κοινότητα Βαρθολομιού, της Δημοτικής Ένωσης Βαρθολομιού, του Δήμου Πνειοϋ, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1965, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 4581/27.3.1965 έγγραφου του Ίεροϋ Ναοϋ.

38. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Κοιμήσεως της Θεοτόκου Βαρθολομιού, με έδραν την Δημοτική Κοινότητα Βαρθολομιού, της Δημοτικής Ένωσης Βαρθολομιού, του Δήμου Πνειοϋ, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 703/18.7.1941 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ήλειας.

39. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Νικολάου χωρίου Βασιλάκιον, με έδραν την τοπική Κοινότητα Βασιλακίου, της Δημοτικής Ένωσης Άρχαίας Όλυμπίας, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 725/17.6.1941 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ήλειας.

40. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγιων Κωνσταντίνου και Έλένης χωρίου Βελανίδιον, με έδραν την τοπική Κοινό-

τητα Βελανιδίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πινείας, τοῦ Δήμου Ἰλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1454/12.11.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

41. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Βουλιαγμένη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βουλιαγμένης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πινείας, τοῦ Δήμου Ἰλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 2302/1947 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

42. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Βούναργον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βουναργου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἰαρδανοῦ, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 828/8.7.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἡλείας.

43. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης χωρίου Βουπρασίον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βουπρασίου, τοῦ Δήμου Δυτικῆς Ἀχαΐας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀχαΐας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 4422/1.1.1964 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

44. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος χωρίου Βροχίτσα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βροχίτσας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἰαρδανοῦ, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1952, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1982/5.8.1952 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἡλείας.

45. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Πεῦκα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πεύκων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1858/14.12.1942 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

46. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων χωρίου Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἁγίων Ἀποστόλων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἰαρδανοῦ, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1952, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1952.

47. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων χωρίου Βυτινείκα Κυλλήνης, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βυτινείκων Κυλλήνης, τοῦ Δήμου Ἀνδραβίδας - Κυλλήνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1943, ὡς ἐμφαίνεται

ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 605/4.6.1943 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἡλείας.

48. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Τρύφωνος χωρίου Βυτινείκα Πύργου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βυτινείκων Πύργου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πύργου, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 242/20.2.1947 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

49. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Γαστούνης, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Γαστούνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γαστούνης, τοῦ Δήμου Πινειοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1698/11.11.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

50. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Γαστούνης, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Γαστούνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γαστούνης, τοῦ Δήμου Πινειοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 465/6.3.1943 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

51. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος χωρίου Γεράκιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γερακίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιάδος, τοῦ Δήμου Ἰλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1037/16.8.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

52. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Γούμερον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γουμέρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ὠλένης, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 343/18.3.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἡλείας.

53. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Γρανιτσέικα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γρανιτσέικων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πύργου, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ 1948 ἐγγράφου.

54. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Δάφνη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δάφνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιάδος, τοῦ Δήμου Ἰλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ 1964 ἐγγράφου.

55. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου χωρίου Δαφνιώτισσα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δαφνιώτισσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιάδος, τοῦ Δήμου Ἰλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περι-

φερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ώς έμφαίνεται έκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1225/19.9.1941 έγγραφου του Μητροπολίτου Ηλείας.

56. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίου Νικολάου χωρίου Δήμητρα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δήμητρας, τής Δημοτικής Ένότητας Βαρθολομιού, του Δήμου Πννειοϋ, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1957, ώς έμφαίνεται έκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναου έτους 1957.

57. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίου Νικολάου χωρίου Δούκας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δούκα, τής Δημοτικής Ένότητας Φολόης, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1943, ώς έμφαίνεται έκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1035/26.7.1943 έγγραφου του Μητροπολίτου.

58. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίου Γεωργίου χωρίου Δουνείκα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δουνείκων, τής Δημοτικής Ένότητας Άμαλιάδος, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1943, ώς έμφαίνεται έκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναου έτους 1943.

59. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Έλαιών, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Έλαιώνος, τής Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ώς έμφαίνεται έκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1852/30.12.1941 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

60. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίου Γεωργίου χωρίου Έφύρα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Έφύρας, τής Δημοτικής Ένότητας Πννείας, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1947, ώς έμφαίνεται έκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναου έτους 1947.

61. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίων Θεοδώρων χωρίου Άναλήψης, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άναλήψεως (Ζεροϋ) Άμαλιάδος, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ώς έμφαίνεται έκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 635/27.5.1941 έγγραφου του Μητροπολίτου Ηλείας.

62. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Ηράκλεια, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ηρακλείας, τής Δημοτικής Ένότητας Άρχαίας Όλυμπίας, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1949, ώς έμφαίνεται έκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 724/26.7.1949 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

63. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίου Γεωργίου χωρίου Καβάσιλα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καβασιλών,

τής Δημοτικής Ένότητας Γαστούνης, του Δήμου Πννειοϋ, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1943, ώς έμφαίνεται έκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναου έτους 1943.

64. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίου Άθανασίου χωρίου Καγκάδιον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καγκαδίου, τής Δημοτικής Ένότητας Λαρίσσου, του Δήμου Δυτικής Άχαΐας, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1946, ώς έμφαίνεται έκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 615/6.5.1946 έγγραφου του Μητροπολίτου Ηλείας.

65. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίου Γεωργίου χωρίου Κακοτάριον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κακοταρίου, τής Δημοτικής Ένότητας Λασιώνος, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1943, ώς έμφαίνεται έκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναου έτους 1943.

66. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίου Φωκά χωρίου Καλαθά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλαθά, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ώς έμφαίνεται έκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1308/1.10.1941 έγγραφου του Μητροπολίτου Ηλείας.

67. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίου Ίωάννου του Χρυσοστόμου χωρίου Καλύβια Βαρθολομιού, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλυβίων Βαρθολομιού, τής Δημοτικής Ένότητας Βαρθολομιού, του Δήμου Πννειοϋ, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ώς έμφαίνεται έκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 715/17.6.1941 έγγραφου του Μητροπολίτου Ηλείας.

68. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Ζωοδόχου Πηγής χωρίου Καλύβια Ήλιδος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλυβίων Ήλιδος, τής Δημοτικής Ένότητας Άμαλιάδος, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1970, ώς έμφαίνεται έκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1161/28.3.1970 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

69. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Άγίου Γεωργίου χωρίου Κάμενα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κάμενας, τής Δημοτικής Ένότητας Άρχαίας Όλυμπίας, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1952, ώς έμφαίνεται έκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 2099/25.8.1952 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

70. Ένορία του Ίεροϋ Ναου Μεταμορφώσεως του Σωτήρος χωρίου Κάμπος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κάμπου, τής Δημοτικής Ένότητας Πννείας, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, τής Περιφερείας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1948, ώς

έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 45/48/5.3.1948 εγγράφου του Ίερού Ναού.

71. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου χωρίου Καπελήτον, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καπελήτου, τής Δημοτικής Ένοττος Βουπρασίας, του Δήμου Άνδραβίδας - Κυλλήνης, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1942, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίερού Ναού έτους 1942.

72. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Δημητρίου χωρίου Καράτουλας, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καράτουλα, τής Δημοτικής Ένοττος Ωλένης, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίερού Ναού έτους 1942.

73. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου χωρίου Καρδαμάς, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καρδαμά, τής Δημοτικής Ένοττος Άμαλιάδος, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1942, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 542/28.4.1942 εγγράφου του Μητροπολίτου Ήλείας.

74. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Δημητρίου χωρίου Καρδιακαύτιον, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καρδιακαυτίου, τής Δημοτικής Ένοττος Γαστούνης, του Δήμου Πννειού, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1942, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίερού Ναού έτους 1942.

75. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Καρυά, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καρυάς, τής Δημοτικής Ένοττος Ωλένης, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του από 1942 εγγράφου.

76. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου χωρίου Κάστρον, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κάστρον, τής Δημοτικής Ένοττος Κάστρον - Κυλλήνης, του Δήμου Άνδραβίδας - Κυλλήνης, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 806/4.7.1941 εγγράφου του Μητροπολίτου.

77. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου χωρίου Κατάκωλον, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κατάκωλου, τής Δημοτικής Ένοττος Πύργου, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1945, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1041/28.8.1945 εγγράφου του Μητροπολίτου Ήλείας.

78. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίας Μαρίνης χωρίου Καταρράχιον, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καταρραχίου, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό

έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1349/8.10.1941 εγγράφου του Μητροπολίτου Ήλείας.

79. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Δημητρίου χωρίου Κατσαρόν, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κατσαρού, τής Δημοτικής Ένοττος Άαρδανού, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1942, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 946/3.7.1942 εγγράφου του Μητροπολίτου Ήλείας.

80. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Κάτω Παναγιά, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κάτω Παναγιάς, τής Δημοτικής Ένοττος Κάστρον - Κυλλήνης, του Δήμου Άνδραβίδας - Κυλλήνης, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1942, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίερού Ναού έτους 1942.

81. Ένορία του Ίερού Ναού Αγ. Παρασκευής χωρίου Καυκανιά, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καυκανιάς, τής Δημοτικής Ένοττος Άρχαίας Όλυμπίας, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1254/25.9.-1941 εγγράφου του Μητροπολίτου Ήλείας.

82. Ένορία του Ίερού Ναού Προφήτου Ήλία χωρίου Κέντρον, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κέντρον, τής Δημοτικής Ένοττος Άμαλιάδος, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1382/26.11.1941 εγγράφου του Μητροπολίτου Ήλείας.

83. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου χωρίου Κεραμιδιά, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κεραμιδιάς, τής Δημοτικής Ένοττος Άμαλιάδος, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1942, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1232/2.9.1942 εγγράφου του Μητροπολίτου Ήλείας.

84. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίας Κυριακής χωρίου Άγία Κυριακή, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άγίας Κυριακής Λαμπείας, τής Δημοτικής Ένοττος Λαμπείας, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1941, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1364/9.10.1941 εγγράφου του Μητροπολίτου Ήλείας.

85. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Άθανασίου χωρίου Κηλαδέο, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κηλαδέου, τής Δημοτικής Ένοττος Άρχαίας Όλυμπίας, του Δήμου Άρχαίας Όλυμπίας, τής Περιφερειακής Ένοττος Ήλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Έλλήδος, ιδρυθείσα τό έτος 1954, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίερού Ναού έτους 1954.

86. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Βασιλείου χωρίου Κλεινδιά, μέ ξδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κλεινδιά, τής

Δημοτικής Ένότητας Ώλίνης, του Δήμου Πύργου, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1948, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1403/29.9.1948 έγγραφου του Μητροπολίτου Ήλειας.

87. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγιων Θεοδώρων χωρίου Κοιλιύριον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κοιλιυρίου, της Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1942, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 556/29.4.1942 έγγραφου του Μητροπολίτου Ήλειας.

88. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγιου Δημητρίου χωρίου Κορακοχωρίου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κορακοχωρίου, της Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1943, ως

έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 782/28.6.1943 έγγραφου του Μητροπολίτου Ήλειας.

89. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίας Παρασκευής χωρίου Κόροιβο, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κοροίβου, της Δημοτικής Ένότητας Γαστούνης, του Δήμου Πννειοϋ, της Περιφερειακής Ένωσης Ήλειας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα τό έτος 1946, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1565/16.11.1946 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Η παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τῆ 12ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεϋς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας συμφώνως πρός τό ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τό ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τάς ὑπ' ἀριθμ. 12/4073/24.9.2015 καί 15/4286/9.-10.2015 εισηγήσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ,
3. τήν ἀπό 3.11.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τήν σύστασιν πρό τῆς ἐνάργεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας:

Α' Ἐνορίαί

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Κορυφή, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κορυφῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἰαρδανοῦ, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1204/8.12.1942 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.
2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Κοσκινά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κοσκινά, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1952, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1952.
3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλία χωρίου Κουζουλίον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κουζουλίον, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πύργου, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1204/ 18.11.1942 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.
4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Κούμανι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κούμανι, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φολιῶν, τοῦ Δήμου Ἀρ-

χαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 390/19.4.1943 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλία χωρίου Κουτσοκέρα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κουτσοκέρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ὠλένης, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1943.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Κρεμμύδιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νησίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βουπρασίας, τοῦ Δήμου Ἀνδραβίδας - Κυλλήνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1956, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 2861/65,1468/14.4.1956 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Κρυόβρυση, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κρυόβρυσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λασιῶνος, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1943.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου χωρίου Κρουονέριον Πηνείας, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κρουονερίου Πηνείας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πηνείας, τοῦ Δήμου Ἡλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1152/6.9.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Κρουονέριον Ἡλείας, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κρουονερίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀπό 1.11.1941 ἀναφορᾶς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

10. Ένορία του Ίερού Ναού Ἀγίου Διονυσίου χωρίου Κυλλήνην, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κυλλήνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κάστρου - Κυλλήνης, τοῦ Δήμου Ἀνδραβίδας - Κυλλήνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1942.

11. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Σπυριδῶνος χωρίου Λαγανᾶ, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαγανᾶ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πηνειάς, τοῦ Δήμου Ἡλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1942.

12. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης χωρίου Λάλα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λάλα, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φολῆος, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 626/26.5.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

13. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Μαρίας χωρίου Λαμπεῖα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαμπεῖας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαμπεῖας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 4427/1.1.-1964 ἐγγράφου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

14. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Λαμπεῖα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαμπεῖας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαμπεῖας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 475/22.2.-1964 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

15. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν χωρίου Λαμπεῖα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαμπεῖας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαμπεῖας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1687/15.10.1947 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

16. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Λαμπεῖα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαμπεῖας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πύργου, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 2190/5.3.1948 ἐγγράφου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

17. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Λάνθιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λανθίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ὠλένης, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς

ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1942.

18. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Λαντζόιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαντζοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ὠλένης, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 278/26.2.1942 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

19. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Λάππα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λάππα, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δυτικῆς Ἀχαΐας, τοῦ Δήμου Δυτικῆς Ἀχαΐας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀχαΐας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1965, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 3181/-28.6.1965 ἐγγράφου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

20. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Σπυριδῶνος χωρίου Λαστείκα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαστείκων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πύργου, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 3883/29.10.1964 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

21. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Λάττα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λάττα, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πηνειάς, τοῦ Δήμου Ἡλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1836/30.12.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

22. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Τριάδος χωρίου Λεβεντοχώρι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λεβεντοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πύργου, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1942.

23. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Λευκοχώριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λευκοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γαστοῦνης, τοῦ Δήμου Πηνειοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1204/28.-10.1942 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

24. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Λεχαινῶν, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Λεχαινῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λεχαινῶν, τοῦ Δήμου Ἀνδραβίδας - Κυλλήνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1942.

25. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Λεχαινῶν, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Λεχαινῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λεχαινῶν, τοῦ Δήμου Ἀνδραβί-

δας - Κυλλήνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1962, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 6118/4.12.1969 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

26. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Λιναριά, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Λιναριάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1643/17.11.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἡλείας.

27. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Λούβρον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Λούβρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1204/18.10.1942 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

28. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Λουκάς, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Λουκά, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πηνείας, τοῦ Δήμου Ἡλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1894/ 28.12.1945 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

29. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Λυγιά, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Λυγιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βαρθολομιοῦ, τοῦ Δήμου Πηνειοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1957, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 3880/ 18.12.1957 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

30. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Μάγαιρα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μάγαιρα, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1951, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 658/9.3.1951 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

31. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς χωρίου Μαγούλα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μαγούλας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ὠλένης, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1942.

32. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου χωρίου Μαζαράκιον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μαζαράκιου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πηνείας, τοῦ Δήμου Ἡλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς

ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 2457/20.7.1964 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἡλείας.

33. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Μαραθιά, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Ἀμαλιάδος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιάδος, τοῦ Δήμου Ἡλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1944, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 140/11.2.1944 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἡλείας.

34. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Ματαράγκα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ματαράγκας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαρίσσου, τοῦ Δήμου Δυτικῆς Ἀχαΐας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀχαΐας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1748/10.12.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἡλείας.

35. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλία χωρίου Μάχου, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μάχου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βαρθολομιοῦ, τοῦ Δήμου Πηνειοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1942.

36. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Τρύφωνος χωρίου Μέλισσα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μέλισσας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λεχαιῶν, τοῦ Δήμου Ἀνδραβίδας - Κυλλήνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1957, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 3600/13.2.-1957 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ἡλείας.

37. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Νικολάου Μετοχίου, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Μετοχίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαρίσσου, τοῦ Δήμου Δυτικῆς Ἀχαΐας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀχαΐας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 641/30.5.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἡλείας.

38. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου χωρίου Μηλέα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μηλεῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φολιῶν, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1943.

39. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Ἀρχαία Πίσσα (Μιράκα), μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀρχαίας Πίσσας (Μιράκας), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1942.

40. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλία χωρίου Μουζάκιον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μουζακίου,

της Δημοτικής Ένότητας Ωλένης, του Δήμου Πύργου, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1945, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1974/28.12.1945 εγγράφου του Ίερού Ναού.

41. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Βασιλείου χωρίου Μουριά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μουριάς, της Δημοτικής Ένότητας Αρχαίας Όλυμπίας, του Δήμου Αρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1948, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 2201/5.3.1948 εγγράφου του Ίερού Ναού.

42. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου χωρίου Μυρσίνη, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μυρσίνης, της Δημοτικής Ένότητας Λεχαιών, του Δήμου Ανδραβίδος - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1046/19.8.1941 εγγράφου του Μητροπολίτου Ηλείας.

43. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Αθανασίου χωρίου Μυρτιά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μυρτιάς, της Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 924/26.7.1941 εγγράφου του Μητροπολίτου Ηλείας.

44. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου χωρίου Νέα Μανωλάδα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νέας Μανωλάδος, της Δημοτικής Ένότητας Βουπρασίας, του Δήμου Ανδραβίδας - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1016/12.8.1941 εγγράφου του Μητροπολίτου Ηλείας.

45. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Πέτρου χωρίου Νέα Μανωλάδα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νέας Μανωλάδος, της Δημοτικής Ένότητας Βουπρασίας, του Δήμου Ανδραβίδας - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1973, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1305/7.3.1973 εγγράφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

46. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου χωρίου Νεάπολης, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νεαπόλεως, της Δημοτικής Ένότητας Βουπρασίας, του Δήμου Ανδραβίδας - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1955, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 150/23.1.1955 εγγράφου του Σεβ. Μητροπολίτου Ηλείας.

47. Ένορία του Ίερού Ναού Γενεσίου της Θεοτόκου χωρίου Νεμούτα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νεμούτας, της Δημοτικής Ένότητας Φολόνης, του Δήμου Αρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας,

της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1942, ως εμφαίνεται εκ της από 8.3.1942 αναφοράς του Έφημερίου πρός τήν Ίεράν Μητρόπολιν.

48. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου χωρίου Νεοχώριον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νεοχωρίου, της Δημοτικής Ένότητας Ζαχάρας, του Δήμου Ανδραβίδας - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 822/7.7.1941 εγγράφου του Μητροπολίτου Ηλείας.

49. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Τριάδος χωρίου Νεράιδα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νεραΐδας, της Δημοτικής Ένότητας Φολόνης, του Δήμου Αρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1958, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 253/ 22.1.1958 εγγράφου του Ίερού Ναού.

50. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου χωρίου Νησίον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νησίου, της Δημοτικής Ένότητας Βουπρασίας, του Δήμου Ανδραβίδας - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 2158/11.10.1941 εγγράφου της Ίερας Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

51. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Ξενιές, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ξενιών, της Δημοτικής Ένότητας Βουπρασίας, του Δήμου Ανδραβίδας - Κυλλήνης, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1946, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 151/15.2.1946 εγγράφου του Μητροπολίτου Ηλείας.

52. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Μαρίνης χωρίου Ξηροκάμπος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ξηροκάμπου, της Δημοτικής Ένότητας Αρχαίας Όλυμπίας, του Δήμου Αρχαίας Όλυμπίας, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1942, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 557/29.4.1942 εγγραφόν του Μητροπολίτου Ηλείας.

53. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Σπυρίδωνος χωρίου Ξυλοκέρα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ξυλοκέρας, της Δημοτικής Ένότητας Ιαρδανού, του Δήμου Πύργου, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1943, ως εμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίερού Ναού έτους 1943.

54. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου χωρίου Οινόη, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Οινόνης, της Δημοτικής Ένότητας Πηνειάς, του Δήμου Ηλιδος, της Περιφερειακής Ένότητας Ηλείας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως εμφαίνεται

έκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 936/28.7.1941 έγγραφου του Μητροπολίτου Ἡλείας.

55. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Ὀλγα - Μαρκόπουλον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ὀλγας - Μαρκοπούλου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Τραγανοῦ, τοῦ Δήμου Πννείου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. πρωτ. 771/23.7.1943 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

56. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Θεοδώρων χωρίου Ὀρεινή, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ὀρεινῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαμπείας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. πρωτ. 1626/15.11.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

57. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν χωρίου Παλαιά Μανωλάδα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιῆς Μανωλάδος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βουπρασίας, τοῦ Δήμου Ἀνδραβίδας - Κυλλήνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. πρωτ. 4693/1.1.1964 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

58. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Παλαιοβαρβάσινα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιοβαρβασίνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πύργου, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. πρωτ. 879/21.7.1941 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

59. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος χωρίου Παλαιοπόλης, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιοπόλεως, τοῦ Δήμου Πννείου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. πρωτ. 472/7.4.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

60. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Παλαιοχώριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γαστούνης, τοῦ Δήμου Πννείου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1942.

61. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος χωρίου Πανόπουλον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πανοπούλου, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1954, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. πρωτ. 1069/19.5.1954 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

62. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου χωρίου Πελοπίον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πελοπίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1942.

63. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Μαρίνης χωρίου Περιστερί, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Περιστερίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιάδος, τοῦ Δήμου Ἡλιδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. πρωτ. 1663/ 21.11.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

64. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Περσαίνα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Περσαίνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φολόνης, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1943.

65. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου χωρίου Πετροῦλες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καρδαμᾶ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιάδος, τοῦ Δήμου Ἡλιδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1965, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. πρωτ. 5166/19.1.1965 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

66. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Πεύκη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πεύκης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ὠλένης, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1942.

67. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου χωρίου Πλάτανος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πλατάνου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1942.

68. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Πόθος - Λάσδικα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πόθου - Λάσδικα, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φολόνης, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἡλείας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. πρωτ. 36/6.1.1942 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας.

69. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Πουρνάριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πουρνάριου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος

Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1942, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1942.

70. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Γεωργίου χωρίου Πράσινον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πρασίνου, τής Δημοτικής Ένότητας Ίαρδανοϋ, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1942, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1942.

71. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Δημητρίου χωρίου Πρόδρομος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαζαρακίου, τής Δημοτικής Ένότητας Πηνείας, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1683/25.11.1941 έγγραφου του Μητροπολίτου Ήλειας.

72. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίας Κυριακής Πύργου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Πύργου, τής Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1951, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 3196/31.12.1951 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

73. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Άθανασίου χωρίου Πύργου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Πύργου, τής Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1965, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 4390/27.3.1965 έγγραφου του Ίεροϋ Ναοϋ.

74. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Νικολάου Πύργου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Πύργου, τής Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1951, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 2731/12.11.1951 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

75. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Σπυρίδωνος Πύργου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Πύργου, τής Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1954, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 3387/15.12.1954 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

76. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίας Παρασκευής χωρίου Ροβιάτα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ροβιάτας, τής Δημοτικής Ένότητας Άμαλιάδος, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1400/15.10.1941 έγγραφου του Μητροπολίτου Ήλειας.

77. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Εισοδίων τής Θεοτόκου χωρίου Ροδιά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ροδιάς,

τής Δημοτικής Ένότητας Πηνείας, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1959, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 3046/18.2.1959 έγγραφου τής Νομαρχίας Ήλειας.

78. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Μαύρας χωρίου Ρουπάκι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ρουπακίου, τής Δημοτικής Ένότητας Γαστούνης, του Δήμου Πηνειοϋ, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1943, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1943.

79. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Νικολάου χωρίου Σαβάθια, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαβαθίων, τής Δημοτικής Ένότητας Άμαλιάδος, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1434/21.10.1941 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

80. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Γεωργίου χωρίου Σαθμώνη, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαθμώνης, τής Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1258/25.9.1941 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

81. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Νικολάου χωρίου Σιμίζα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σιμίζης, τής Δημοτικής Ένότητας Τραγανοϋ, του Δήμου Πηνειοϋ, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ. 1171/10.9.1941 έγγραφου του Μητροπολίτου Ήλειας.

82. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Νικολάου χωρίου Σιμόπουλον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σιμοπούλου, τής Δημοτικής Ένότητας Πηνείας, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1942, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1942.

83. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Άθανασίου χωρίου Σκλήβα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σκλήβας, τής Δημοτικής Ένότητας Πηνείας, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1942, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1942.

84. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Σπυρίδωνος χωρίου Σκουροχώριον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σκουροχωρίου, τής Δημοτικής Ένότητας Πύργου, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένότητας Ήλειας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1941, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. πρωτ.

176/17.2.1941 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

85. Ένορία του Ίερού Ναού Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Σμίλα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σμίλας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1942.

86. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Σόπιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σοπίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ὠλένης, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1098/22.3.1962 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἠλείας πρὸς τόν Ἐφημέριον.

87. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Ἅγιος Νικόλαος (Σπάτα), μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἅγιος Νικόλαος (Σπάτα), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαρίσου, τοῦ Δήμου Δυτικῆς Ἀχαΐας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀχαΐας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 188/11.2.1942 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἠλείας.

88. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου χωρίου Σταφιδόκαμπος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σταφιδόκαμπος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀνδραβίδος, τοῦ Δήμου Ἀνδραβίδας - Κυλλήνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1943.

89. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Στρέφιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Στρεφίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1942.

90. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Κυριακῆς χωρίου Στρούσι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Στρουσίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀνδραβίδας, τοῦ Δήμου Ἀνδραβίδας - Κυλλήνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 103/26.1.1942 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἠλείας.

91. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Σώσιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σωσίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιάδος, τοῦ Δήμου Ἡλίδας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1676/24.11.1941 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἠλείας.

92. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Τραγανόν, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Τραγανού, τῆς

Δημοτικῆς Ἐνότητος Τραγανού, τοῦ Δήμου Πννειοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1952, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀπὸ 15.11.1952 ἀναφορᾶς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

93. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Τσιπίανα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τσιπιάνων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λασιώνος, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1943.

94. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος χωρίου Ὑψηλόν, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βασιλακίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 772/23.6.1943 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἠλείας.

95. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους χωρίου Φλώκα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φλώκα, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1943.

96. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Φολλόν, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φολλόν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φολλόν, τοῦ Δήμου Ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1967, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 3798/21.9.1967 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

97. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Φραγκαβίλλη) Ἀμαλιάδος, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ἀμαλιάδος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιάδος, τοῦ Δήμου Ἡλίδας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1950, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 163/23.2.1950 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἠλείας.

98. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Φωναίτικα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φωναίτικων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἰαρδανού, τοῦ Δήμου Πύργου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 488/ 16.4.1942 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἠλείας.

99. Ένορία του Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Τριάδος χωρίου Χαβάρι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χαβαρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀμαλιάδος, τοῦ Δήμου Ἡλίδας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἠλείας, τῆς Περιφέρειας

Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1942, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 1204/ 18.11.1942 έγγραφου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

100. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Γεωργίου χωρίου Χάβαρι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χαβαρίου, τής Δημοτικής Ένοτίας Αμαλιάδος, του Δήμου Ήλιδος, τής Περιφερειακής Ένοτίας Ηλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1942, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1942.

101. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Δημητρίου χωρίου Χαριά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χαριάς, τής Δημοτικής Ένοτίας Ωλένης, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένοτίας Ηλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1943, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 4823/2.12.1963 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ηλείας.

102. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης χωρίου Χειμαδιού, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χειμαδιού, τής Δημοτικής Ένοτίας Ωλένης, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένοτίας Ηλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1942, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1942.

103. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Βασιλείου χωρίου Χελιδόνιον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χελιδονίου, τής Δημοτικής Ένοτίας Αρχαίας Όλυμπίας, του Δήμου Αρχαίας Όλυμπίας, τής Περιφερειακής Ένοτίας Ηλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1942, ως έμφαίνεται εκ του Προϋπολογισμού του Ίεροϋ Ναοϋ έτους 1942.

104. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Ψάριον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βάρδας, τής Δημοτικής Ένοτίας Βουρασίας, του Δήμου Άνδραβίδας - Κυλλήνης, τής Περιφερειακής Ένοτίας Ηλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1945, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 705/4.7.1945 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ηλείας.

105. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Νικολάου χωρίου Ήλινα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ωλένης, τής Δημοτικής Ένοτίας Ωλένης, του Δήμου Πύργου, τής

Περιφερειακής Ένοτίας Ηλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1945, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 705/4.7.1945 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ηλείας.

Β' Ίεραί Μοναί

1. Ίερά Μονή Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Σκαφιδιάς, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σκαφιδιάς, τής Δημοτικής Ένοτίας Πύργου, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένοτίας Ηλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1921, ως έμφαίνεται εκ τής από 3.12.1921 αναφορας του Ήγουμενοσυμβουλίου προς τον Μητροπολιτην Πατρών, Τοποτηρητην Επισκοπής Ηλείας.

2. Ίερά Μονή Αγίου Νικολάου Φραγκοπηδήματος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βουνάργου, τής Δημοτικής Ένοτίας Ιαρδανού, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένοτίας Ηλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1933, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. πρωτ. 71/2.2.1933 έγγραφου του Μητροπολιτικού Ηλείας.

3. Ίερά Μονή Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Κρεμαστής, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λανθίου, τής Δημοτικής Ένοτίας Ωλένης, του Δήμου Πύργου, τής Περιφερειακής Ένοτίας Ηλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1933, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. Φ.Ε.Κ. 230/τ.Α'3.8.1933.

4. Ίερά Μονή Παναγίας Χρυσοπηγής Λαμπείας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαμπείας, τής Δημοτικής Ένοτίας Λαμπείας, του Δήμου Αρχαίας Όλυμπίας, τής Περιφερειακής Ένοτίας Ηλείας, τής Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, ιδρυθείσα πρό του έτους 1929, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. 15434/26.4.1929 Συμφωνητικού.

Η παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθί εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 3η Νοεμβρίου 2015

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Άρχιγραμματεϋς

Ο Μεθώνης Κλήμης

Ἐναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν, Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν συμφώνως πρός τό ἄρθρον 25 τοῦ Ν.4301/2014

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τό ἄρθρον 25 παρ.1 τοῦ Ν.4301/2014,
2. τήν ὑπ' ἀριθμ. 3363/2.11.2015 εἰσήγησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
3. τήν ἀπό 4.11.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τήν σύστασιν πρό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν, Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν:

Ἐνορία

Α' Ἀρχιερατική Περιφέρεια
Περιοχή Κέντρου Ἀθηνῶν
(Ἀθήνα)

1. Ἐνορία Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (Πλατεία Μητροπόλεως) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1862, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 73/10.6.2015 ἔγγραφον.
2. Ἁγίας Αἰκατερίνης Πλάκας (ὁδός Γαλανοῦ καί Χαίρεφώντος) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).
3. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Πλάκας (ὁδός Κυδαθηναίων 10) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).
4. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων Ψυρρῆ (Πλατεία Ἁγίων Ἀναργύρων 1), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).
5. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ψυρρῆ (ὁδός Ἁγίου Δημητρίου 13) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).
6. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδός Αἰόλου 36), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).
7. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Ραγκαβᾶ (ὁδός Πρυτανείου 1), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).

8. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μοναστηρακίου (Πλατεία Μοναστηρακίου), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).

9. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Γεννήσεως Χριστοῦ Χριστοκοπίδου (ὁδός Χριστοκοπίδου 1), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).

10. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χρυσοπηλαιωτίσσης (ὁδός Αἰόλου 60) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).

11. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χρυσοκαστριωτίσσης (ὁδός Θρασυβούλιου 9), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).

12. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Φιλίππου (ὁδός Ἀδριανοῦ καί Ἁγίου Φιλίππου 1) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).

Β' Ἀρχιερατική Περιφέρεια

Περιοχή Θησείου - Ἄνω Πετραλιῶνων - Κουκακίου
(Ἀθήνα)

13. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Φιλοπάπου (ὁδός Δυοβουνιώτου 56), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1939, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 23/8.10.2015 ἔγγραφον.

14. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Γαργαρέττας (Λεωφ. Βεῖκου 17) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

15. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης Θησείου (ὁδός Ἁγίας Μαρίνης 1) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

16. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Θησείου (ὁδός Ἐπτατάηκου 2), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

17. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀσωμάτων Θησείου (ὁδός Θερμοπυλῶν 5) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

18. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Πετραλιῶνων (ὁδός Δημοφώντος 121) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1931 (Π.Δ. ἀπό 3.4.1931, Φ.Ε.Κ. 97/τ.Α'/1931).

19. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν Πετραλιῶνων (ὁδός Τριῶν Ἱεραρχῶν 91), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912.Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

Γ' Αρχιερατική Περιφέρεια
Περιοχή Κέντρου Ἀθηνῶν
(Ἀθήνα)

20. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύκη (Πλατεία Ἁγίου Γεωργίου) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).

21. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου Κολωνακίου (ὁδὸς Σκουφᾶ 34) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1900, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 172/30.12.2014 ἔγγραφο.

22. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς (ὁδὸς Ἀκαδημίας 67) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858, Φ.Ε.Κ. 26/1858).

23. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πευκακίων (ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 38) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

24. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου ὁδοῦ Μετσόβου (ὁδὸς Μπουμπουλίνας 48), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1933 ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 61/12.10.2015 ἔγγραφο.

25. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ὁμοιοίας (Λεωφ. Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Κουμουνοῦρου 20) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912 Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

Δ' Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Κάτω Πετραλιῶνων - Ταύρου
(Ἀθήνα)

26. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης Πετραλιῶνων (ὁδὸς Κεiriaδῶν - Αἰγινιδῶν) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1924 (Π.Δ. ἀπὸ 20.12.1924, Φ.Ε.Κ. 322/τ.Α'/1924).

27. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ταύρου (ὁδὸς Σμύρνης 7) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1930 (Π.Δ. ἀπὸ 26.8.1930 Φ.Ε.Κ. 303/τ.Α'/1930).

28. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ταύρου (ὁδὸς Ταύρου 8), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1927, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 25/21.7.2015 ἔγγραφο.

29. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας Ταύρου (ὁδὸς Ἁγίας Σοφίας 37) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1930 (Π.Δ. ἀπὸ 26.8.1930, Φ.Ε.Κ. 303/τ.Α'/1930).

30. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἐσταυρωμένου Ταύρου (Πλατεία Ἐσταυρωμένου) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1962 (Β.Δ.578/3.9.1962, Φ.Ε.Κ. 144/τ.Α'/1962).

31. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ταύρου (ὁδὸς Ἐπταλόφου καὶ Χρυσσοστόμου Σμύρνης), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1930 (Π.Δ. ἀπὸ 26.8.1930, Φ.Ε.Κ. 303/τ.Α'/1930).

32. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Ἑἰς Ἁννης Περιβολίων (ὁδὸς Ἁγίας Ἑἰς Ἁννης 10) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1930, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀπὸ 15.7.2015 ἔγγραφο του Ἱεροῦ Ναοῦ (ἀριθμ. Πρωτ. Αρχιεπισκοπῆς 3430/17.7.2015).

Ε' Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Κεραμικοῦ - Βοτανικοῦ
(Ἀθήνα)

33. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Κεραμικοῦ

(ὁδὸς Πειραιῶς 67β) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1900, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 26/17.7.2015 ἔγγραφο.

34. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Δανιήλ Βοτανικοῦ (Λεωφ. Ἀθηνῶν 17) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

35. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σάββα Βοτανικοῦ (Ἱερά Ὁδὸς 134) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1960, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 199/16.7.2015 ἔγγραφο.

36. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρκελλίας Βοτανικοῦ (ὁδὸς Σπ. Πάτσι 87) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1922, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 20/17.7.2015 ἔγγραφο.

37. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Πολλυκάρπου Βοτανικοῦ (ὁδὸς Ἁγίου Πολλυκάρπου 50) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1921 (Β.Δ. ἀπὸ 4.6.1921, Φ.Ε.Κ. 102/τ.Α'/1921).

38. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου Σταθμοῦ Λαρίσης (ὁδὸς Χίου - Κρήτης καὶ Ψαρῶν), ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

ΣΤ' Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Ἀκαδημίας Πλάτωνος -
Κολλοκυνθοῦς - Λόφου Σκουζέ
(Ἀθήνα)

39. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἀκαδημίας Πλάτωνος (ὁδὸς Πλάτωνος 51), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1921, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. Δ.Υ./17.7.2015 ἔγγραφο (ἀριθμ. Πρωτ. Αρχιεπισκοπῆς 3468/20.7.2015).

40. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Κολωνοῦ (Λεωφ. Λένορμαν 140) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1901, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀπὸ 16.10.2015 ἔγγραφο (ἀριθμ. Πρωτ. Αρχιεπισκοπῆς 4462/16.10.2015).

41. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Τρύφωνος Κολωνοῦ (ὁδὸς Μαραθωνομάχων - Ἀλεξανδρείας) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1949, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 21/15.7.2015 ἔγγραφο.

42. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κολλοκυνθοῦς (Λεωφ. Λένορμαν 272) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

43. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἐσταυρωμένου Κολλοκυνθοῦς (Λεωφ. Λένορμαν 228) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1990 (Π.Δ.295/6.9.1990, Φ.Ε.Κ. 121/τ.Α'/1990).

44. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ Λόφου Σκουζέ (ὁδὸς Ἀθαμανίας 17), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1935 (Π.Δ. ἀπὸ 6.5.1935 Φ.Ε.Κ. 190/τ.Α'/1935).

Ζ' Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Ἀχαρνῶν - Πατησίων - Σεπολίων
(Ἀθήνα)

45. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὁδοῦ Ἀχαρνῶν (ὁδὸς Ἀχαρνῶν 113-117), ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912 Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

46. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου ὁδοῦ Ἀχαρνῶν (Πλατεία Ἁγίου Νικολάου) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος

1923, ως αναφέρεται εις τό υπ' αριθμ. 98/27.7.2015 έγγραφόν του Ἱεροῦ Ναοῦ.

47. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου Σεπολίων (ὁδός Βορείου Ἡπείρου 144 καί Ἀγκιάλλου) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912 Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

48. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου Κάτω Πατνσίων (ὁδός Γιάνναρη 24), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1935, (Π.Δ. ἀπό 26.2.1935, Φ.Ε.Κ. 53/τ.Α'/1935).

49. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ Κάτω Πατνσίων (ὁδός Ἀλεξ. Παπαναστασίου 48), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1967 (Β.Δ.378/1.7.1967, Φ.Ε.Κ. 116/τ.Α'/1967).

Ἡ Ἀρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Κάτων Πατνσίων (Ἀθήνα)
- Ἀγίων Ἀναργύρων (Ἀττικῆς)

50. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου ὁδοῦ Ἀχαρνῶν (ὁδός Ἀχαρνῶν 382) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1932 (Π.Δ. ἀπό 14.4.1932 Φ.Ε.Κ. 119/τ.Α'/1932). Μετονομασία δυνάμει τοῦ ἀπό 31.5.1957 Β.Δ., Φ.Ε.Κ. 155/τ.Α'/1957.

51. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ὁπίλων Κάτω Πατνσίων (ὁδός Στρατηγοῦ Καλλῆρη 57), ἰδρυθεῖσα τό 1964 (Β.Δ. 655/17.10.1964, Φ.Ε.Κ. 187/τ.Α'/1964).

52. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Κάτω Πατνσίων (ὁδός Ζαχαρία Παπαντωνίου 65) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1956 (Β.Δ. ἀπό 31.1.1956, Φ.Ε.Κ. 83/τ.Α'/1956).

53. Εὐαγγελιστοῦ Λουκά Πατνσίων (ὁδός Πατνσίων 287) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

54. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀναργύρων Ἀττικῆς (Πλατεία Ἀγίων Ἀναργύρων) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1928 (Π.Δ. ἀπό 13.4.1928, Φ.Ε.Κ. 70/τ.Α'/1928).

55. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀκινδύνων Δήμου Ἀγίων Ἀναργύρων (ὁδός Νίκ. Πλαστήρα καί Ἀγίου Ἀκινδύνων 2) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1998 (Π.Δ.355/9.10.1998, Φ.Ε.Κ. 239/τ.Α'/1998).

56. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Συνοικισμοῦ «Μυκονιάτικα» (ὁδός Μ. Μαυρογένους 8), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1953 (Β.Δ. ἀπό 18.2.1953, Φ.Ε.Κ. 98/τ.Α'/1953).

57. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Ἀνακάσσης (ὁδός Νικολάου Πλαστήρα 258) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1975 (Π.Δ. 382/7.6.1975, Φ.Ε.Κ. 117/τ.Α'/1975).

Θ Ἀρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Ἄνω Πατνσίων - Γαλιτασίου

58. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Βαρβάρας Ἄνω Πατνσίων (ὁδός Ἀγίας Λαύρας καί Πατνσίων) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1955, ως αναφέρεται εις τό υπ' αριθμ. 102/27.7.2015 έγγραφον.

59. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου Ἄνω Πατνσίων (ὁδός Ὠρωποῦ καί Τέω) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1963 (Β.Δ.587/19.9.1963, Φ.Ε.Κ. 161/τ.Α'/1963).

60. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου Ἄνω Πατν-

σίων (ὁδός Ἡρακλείου 112) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1954, ως αναφέρεται εις τό υπ' αριθμ. 132/12.10.2015 έγγραφον.

61. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλίου Ριζουπόλεως (ὁδός Διοπόλεως 2) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1930, ως αναφέρεται εις τό υπ' αριθμ. 6/12.1.2015 έγγραφον.

62. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Γλυκερίας Γαλιτασίου (ὁδός Ἀγίας Γλυκερίας 13) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1923, ως αναφέρεται εις τό υπ' αριθμ. 8/19.1.2015 έγγραφον.

63. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Εἰρήνης Γαλιτασίου (ὁδός Ἀλκυόνης καί Πανουργιά), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1976 (Π.Δ. 486/7.7.1976, Φ.Ε.Κ. 176/τ.Α'/1976).

64. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κυπριάδου (ὁδός Ἀνδροπούλου 2), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1975 (Π.Δ. 384/7.6.1975, Φ.Ε.Κ. 117/τ.Α'/1975).

Ι Ἀρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Κυψέλης
(Ἀθήνα)

65. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ζώνης Κυψέλης (ὁδός Ἀγίας Ζώνης 27), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912 Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

66. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης (Πλατεία Ἀγίου Γεωργίου) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1900, ως αναφέρεται εις τό υπ' αριθμ. 89/20.7.2015 έγγραφον.

67. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Εὐθυμίου Κυψέλης (ὁδός Ὠλένου 19) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1974 (Π.Δ. 562/20.8.1974, Φ.Ε.Κ. 229/τ.Α'/1974).

68. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Θωμᾶ Ἄνω Κυψέλης (ὁδός Καρτερίας 11) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1937 (Β.Δ. ἀπό 14.10.1937, Φ.Ε.Κ. 431/τ.Α'/1937).

69. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Κυψέλης (ὁδός Καυκάσου - Λαζαράδων 2) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1952 (Β.Δ. ἀπό 17.6.1952, Φ.Ε.Κ. 227/τ.Α'/1952).

ΙΑ Ἀρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Γκύζη - Ἀμπελοκήπων
(Ἀθήνα)

70. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου Γκύζη (ὁδός Ἰ. Βαρβάκη 28) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1913 (Β.Δ. ἀπό 18.8.1913, Φ.Ε.Κ. 161/τ.Α'/1913).

71. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους Πολυγώνου (Πεδίον τοῦ Ἄρεως) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1924, ως αναφέρεται εις τό υπ' αριθμ. 18/15.10.2015 έγγραφον.

72. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Στυλιανοῦ Γκύζη (ὁδός Παπαστραῦτου 12), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1924 ως αναφέρεται εις τό ἀπό 7.10.2015 έγγραφον (ἀριθμ. Πρωτ. Ἀρχιεπισκοπῆς 4352/9.10.2015).

73. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων (ὁδός Πανόρμου 16), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912 Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α'/1912).

74. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Ἀμπελοκήπων (Λεωφ. Κηφισίας 80), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1928 (Β.Δ. ἀπό 13.4.1928 Φ.Ε.Κ. 87/τ.Α'/1928).

ΙΒ΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Γουδι - Ζωγράφου

75. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Θωμᾶ Γουδι (ὁδός Παπαδιαμαντοπούλου 115), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1930, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4/15.1.2015 ἔγγραφο.

76. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους Ἰλισσίων (ὁδός Δραγοῦμη 7) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1952, (Β.Δ. ἀπὸ 26.3.1952, Φ.Ε.Κ. 97/τ.Α΄/1952).

77. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γερασίμου Ἐνω Ἰλισσίων (ὁδός Ἀγίου Γερασίμου 30) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1926, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 264/23.2.2015 ἔγγραφο.

78. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρίνης Ἐνω Ἰλισσίων (ὁδός Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 29), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1976 (Π.Δ. 106/17.2.1976, Φ.Ε.Κ. 39/τ.Α΄/1976).

79. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Θεράποντος Ζωγράφου (Πλατεία Ἀγίου Θεράποντος) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1929 (Π.Δ. ἀπὸ 6.12.1929 Φ.Ε.Κ. 430/τ.Α΄/1929).

80. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Ζωγράφου (ὁδός Ἀγίου Γεωργίου καὶ Καζαντζάκη) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1976 (Π.Δ. 296/7.5.1976 Φ.Ε.Κ. 117/τ.Α΄/1976).

81. Εἰσοδίων Θεοτόκου Γουδι (ὁδός Γεωργίου Παπανδρέου 95) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1998 (Π.Δ.356/ 9.10.1998 Φ.Ε.Κ. 239/τ.Α΄/1998).

ΙΓ΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Σταδίου - Ἰλισσοῦ
(Ἀθήνα)

82. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Σπυριδωνος Σταδίου (ὁδός Ἐρατοσθένους 13) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α΄/1912).

83. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλίου Παγκρατίου (ὁδός Ἀρύββου 1) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912 Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α΄/1912).

84. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου ὁδοῦ Φιλοθέου (ὁδός Φιλοθέου 165) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1923, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 174/21.12.2014 ἔγγραφο.

85. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Φωτεινῆς Ἰλισσοῦ (Λεωφ. Καλλιρρόης 1) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912.Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α΄/1912).

86. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος Ἰλισσοῦ (Λεωφ. Καλλιρρόης 19) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912, Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α΄/1912).

87. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Κυνηοῦ (Λεωφ. Βουλιαγμένης), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1892, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 3/19.1.2015 ἔγγραφο.

88. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κυνοσάργου (ὁδός Σωστράτου 19) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1924, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 7/23.9.2015 ἔγγραφο.

89. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυνοσάργου (ὁδός Μπαρμπάνου 61), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1924 (Β.Δ. ἀπὸ 11.1.1924, Φ.Ε.Κ. 24/τ.Α΄/1924).

90. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου Νέου Κόσμου (ὁδός Λαγουμιτζῆ καὶ Ντελακρούα) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1976 (Π.Δ. 381/ 2.6.1976, Φ.Ε.Κ. 135/τ.Α΄/1976).

ΙΔ΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Δήμου Ἀγίου Δημητρίου

91. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Βαρβάρας Δάφνης (ὁδός Ἀγίας Βαρβάρας 85) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1930, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 148/13.7.2015 ἔγγραφο.

92. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Δάφνης (Πλατ. Ζωοδόχου Πηγῆς) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1944 (Β.Δ. ἀπὸ 9.11.1944, Φ.Ε.Κ. 22/τ.Α΄/1944).

93. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Παναγίας Θεοτόκου Δήμου Ἀγίου Δημητρίου (Λεωφ. Βουλιαγμένης 260), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1957 (Β.Δ. ἀπὸ 11.10.1957, Φ.Ε.Κ. 233/τ.Α΄/1957).

94. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Βασιλείου Δήμου Ἀγίου Δημητρίου (ὁδός Ἀγίου Βασιλείου 52), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1963, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 15/22.7.2015 ἔγγραφο.

95. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Δήμου Ἀγίου Δημητρίου (ὁδός Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης 48) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1965 (Β.Δ. 1057/23.12.1965, Φ.Ε.Κ. 243/τ.Α΄/1965).

96. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Δήμου Ἀγίου Δημητρίου (Πλατεία Βασ. Κωνσταντίνου) ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912, (Β.Δ. ἀπὸ 16.4.1912 Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α΄/1912).

97. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἐνορία Ίεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἀσσυμάτου (ὁδός Μεταμορφώσεως 3) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1959, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 27/20.9.2015 ἔγγραφο.

ΙΕ΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Ἡλιοπόλεως

98. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀναργύρων Ἡλιοπόλεως (ὁδός Κεφαλληνίας καὶ Δαμασκηνοῦ) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1981 (Π.Δ. 921/19.8.1981, Φ.Ε.Κ. 233/τ.Α΄/1981).

99. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ἡλιοπόλεως (ὁδός Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1926, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 11/21.1.2015 ἔγγραφο.

100. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρίνης Ἡλιοπόλεως (ὁδός Ἀλεξάνδρου Παναγούλη 2) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1939, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 9/20.8.2015 ἔγγραφο.

101. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Τιμοθέου καὶ Μαύρας Ἡλιοπόλεως (ὁδός Μαραθωνομάχων 1) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1981, (Π.Δ.120/7.2.1981/, Φ.Ε.Κ. 37/τ.Α΄/1981).

102. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολαίου Ἡλιοπόλεως (ὁδός Θεοτόκη 5) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1966, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀπὸ 27.4.2015 ἔγγραφο (ἀριθμ. πρωτ. Ἀρχιεπισκοπῆς 2355/27.4.2015).

103. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Ἡλιοπόλεως (ὁδός Κυπρίων Ἡρώων καὶ Μαραμβέλια), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1976 (Π.Δ. 106 /17.2.1976, Φ.Ε.Κ. 39/τ.Α΄/1976).

104. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἡλιουπόλεως (ὁδός Εἰρήνης 29) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1934 ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ἀπό 24.8.2015 ἔγγραφον (ἀριθμ. πρωτ. Ἀρχιεπισκοπῆς 3834/7.9.2015).

ΙΣΤ΄ Ἀρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Καλλιθέας

105. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Καλλιθέας (Λεωφ. Ἐλευθ. Βενιζέλου 173), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1932 (Π.Δ. ἀπό 23.2.1932, Φ.Ε.Κ. 55/τ.Α΄/1932).

106. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων Καλλιθέας (Λεωφ. Ἐλευθ. Βενιζέλου 90), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1930 (Π.Δ. ἀπό 26.8.1930, Φ.Ε.Κ. 306/τ.Α΄/1930).

107. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Καλλιθέας (ὁδός Μεταμορφώσεως καί Ὑψηλάντου), ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912 Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α΄/1912).

108. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ Θεότοκου Καλλιθέας (ὁδός Σαυφούς 20), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1926, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ὑπ΄ ἀριθμ. 68/5.9.2015 ἔγγραφον.

109. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Χαροκόπου Καλλιθέας (ὁδός Εὐαγγελιστρίας 22) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1936, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ὑπ΄ ἀριθμ. 75/30.9.2015 ἔγγραφον.

ΙΖ΄ Ἀρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Μοσχάτου - Τζιτζιφίων

110. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Τζιτζιφίων (ὁδός Ἀγίων Ἀποστόλων 5) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1903, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ἀπό 29.7.2015 ἔγγραφον (ἀριθμ. πρωτ. Ἀρχιεπισκοπῆς 3629/3.8.2015).

111. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Παντανάσσης - Προφήτου Ἡλίου Τζιτζιφίων (ὁδός Πραξιτέλους 35) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1925, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό πρακτικόν 3/21.5.2015 τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὑποβαλλόμενον μέ τό ἀπό 21.5.2015 ἔγγραφον.

112. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Μοσχάτου (ὁδός Ἀγίου Κωνσταντίνου 8), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1933, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ὑπ΄ ἀριθμ. 4/24.7.2015 πρακτικόν του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὑποβαλλόμενον μέ τό ὑπ΄ ἀριθμ. 79/24.7.2015 ἔγγραφον.

113. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Μοσχάτου (ὁδός Μακρυγιάννη 96) ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912 (Β.Δ. ἀπό 16.4.1912 Φ.Ε.Κ. 120/τ.Α΄/1912).

114. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μοσχάτου (ὁδός Ταξιαρχῶν 43) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1975 (Π.Δ.381/3.6.1975 Φ.Ε.Κ. 117/τ.Α΄/1975).

ΙΗ΄ Ἀρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Παπάγου - Ψυχικοῦ - Φιλοθέης

115. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Σοφίας Νέου Ψυχικοῦ (Πλάτεια Ἀγίας Σοφίας) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1940, ὡς ἀνα-

φέρεται εἰς τό ἀπό 5.10.2015 ἔγγραφον τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ (ἀριθμ. πρωτ. Ἀρχιεπισκοπῆς 4316/6.10.2015).

116. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Νέου Ψυχικοῦ (ὁδός Χρυσοστόμου Σμύρνης 22) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1934, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ὑπ΄ ἀριθμ. 37/17.7.2015 ἔγγραφον.

117. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Δημητρίου Παλαιοῦ Ψυχικοῦ (ὁδός Δημοκρατίας 17) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1930, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ὑπ΄ ἀριθμ. 17/2.9.2015 ἔγγραφον.

118. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Φιλοθέης Δήμου Φιλοθέης (ὁδός Ἀγίας Φιλοθέης) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1936, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ὑπ΄ ἀριθμ. 20/9.2.2015 ἔγγραφον.

119. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Θεοτόκου Νέας Φιλοθέης (ὁδός Χατζοπούλου καί Γεωργ. Μπάκου) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1959 (Π.Δ. ἀπό 23.10.1959, Φ.Ε.Κ. 244/τ.Α΄/1959).

120. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Συνοικισμού «Ἐλ. Βενιζέλου», (ὁδός Μπουαίων 24) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1955 (Β.Δ. ἀπό 9.4.1955, Φ.Ε.Κ. 114/τ.Α΄/1955).

121. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Σκέπης Ἀγίου Ἀλεξάνδρου Παπάγου (ὁδός Ἰωνίας καί Κύπρου) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1960, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ὑπ΄ ἀριθμ. 12/18.9.2015 ἔγγραφον.

122. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Παπάγου (ὁδός Ἀλεβιζάτου καί Μ. Γρηγορίου), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1978 (Π.Δ. 361/1978, Φ.Ε.Κ. 78/τ.Α΄/1978), μέ μετονομασία δυνάμει τῶν : Π.Δ. 449/1987, Φ.Ε.Κ. 212/τ.Α΄/1987 καί Π.Δ.73 /7.6.2012, Φ.Ε.Κ. 130τ.Α΄/2012).

ΙΘ΄ Ἀρχιεπισκοπική Περιφέρεια
Περιοχή Χαλανδρίου - Βριλησίων - Πεντέλης

123. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου Χαλανδρίου (ὁδός Ἀγίου Ἀντωνίου) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1976 (Π.Δ. 776/16.10.1976, Φ.Ε.Κ. 279/τ.Α΄/1976).

124. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Χαλανδρίου (ὁδός Μεσσηνίας καί Ταυγέτου), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1995 (Π.Δ. 120/7.4.1995, Φ.Ε.Κ. 75/τ.Α΄/1995).

125. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χαλανδρίου (ὁδός Μεταμορφώσεως 126) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1962 (Β.Δ. 443/30.6.1962, Φ.Ε.Κ. 107/τ.Α΄/1962).

126. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου Βριλησίων (Πλάτεια Ἀναλήψεως), ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1939 (Β.Δ. ἀπό 8.8.1939, Φ.Ε.Κ. 331/τ.Α΄/1939).

127. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βριλησίων (ὁδός Μεταμορφώσεως 16) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1961 (Β.Δ. 850/26.10.1961 Φ.Ε.Κ. 213 /τ.Α΄/1961).

128. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Βριλησίων (ὁδός Ροδόπης 20α) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 2003 (Π.Δ. 281/13.10.2003, Φ.Ε.Κ. 242/τ.Α΄/2003).

129. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Πεντέλης (ὁδός Ἀγίας Παρασκευῆς 13) ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1955 (Β.Δ. ἀπό 26.4.1955, Φ.Ε.Κ. 127/τ.Α΄/1955).

130. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ - Προφ. Ἡλιοῦ Παλαιᾶς Πεντέλης (ὁδὸς Βασ. Γεωργίου) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1975 (Π.Δ. 381/3.6.1975 Φ.Ε.Κ. 117/τ.Α'/1975) καὶ μετωνομάσθη κατὰ τὰ ἄνω διὰ τοῦ Π.Δ. 609/5.7.1980, Φ.Ε.Κ. 162/τ.Α'/1980.

Κ' Ἀρχιεπισκοπικὴ Περιφέρεια
Περιοχὴ Χολαργοῦ - Ἁγίας Παρασκευῆς

131. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Δήμου Ἁγίας Παρασκευῆς (ὁδὸς Ψαρρῶν 57) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1975 (Π.Δ. 381/3.6.1975, Φ.Ε.Κ. 117/τ.Α'/1975).

132. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου «Κοντοπεύκου» Δήμου Ἁγίας Παρασκευῆς (ὁδὸς Δερβενακίων καὶ Χρυσοστόμου Σμύρνης), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1997 (Π.Δ. 301/7.10.1997, Φ.Ε.Κ. 214/τ.Α'/1997).

133. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Δήμου Ἁγίας Παρασκευῆς (Πλατεῖα Ἁγίας Παρασκευῆς), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1923, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποβληθέν ἱστορικὸν τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ (ἀριθμ. πρωτ. Ἀρχιεπισκοπῆς 3547/23.7.2015).

134. Προφῆτου Ἡλιοῦ Δήμου Ἁγίας Παρασκευῆς (Προφῆτου Ἡλιοῦ 17) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1953 (Β.Δ. ἀπὸ 13.3.1953, Φ.Ε.Κ. 91/τ.Α'/1953).

135. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Χολαργοῦ (Πλατεῖα Πλαστήρα), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1965 (Β.Δ. 509/11.6.1965, Φ.Ε.Κ. 114/τ.Α'/1965).

136. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Φανερωμένης Χολαργοῦ (Πλατεῖα Φανερωμένης), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1930 (Π.Δ. ἀπὸ 5.12.1930, Φ.Ε.Κ. 391/τ.Α'/1930).

137. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Χολαργοῦ (ὁδὸς Ἀναστάσεως καὶ Κηλιού) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1955 (Β.Δ. ἀπὸ 11.5.1955 Φ.Ε.Κ. 158/τ.Α'/1955) καὶ μετωνομάσθη κατὰ τὰ ἄνω διὰ τοῦ Β.Δ. 732/31.10.1970, Φ.Ε.Κ. 241/τ.Α'/1970).

ΚΑ' Ἀρχιεπισκοπικὴ Περιφέρεια
Περιοχὴ Κάτω Χαλανδρίου

138. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Πολυδρόσου Χαλανδρίου (ὁδὸς Ροδοδάφνης 20), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1930 (Π.Δ. ἀπὸ 31.5.1930, Φ.Ε.Κ. 195/τ.Α'/1930).

139. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Ἑἰς Ἁγίας Χαλανδρίου (ὁδὸς Κ. Παλαιοδόγου καὶ Ἁγίας Ἑἰς Ἁγίας) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1961 (Β.Δ. 850/26.10.1961, Φ.Ε.Κ. 213/τ.Α'/1961).

140. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Χαλανδρίου (ὁδὸς Ἁγίας Παρασκευῆς 81) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1955 (Β.Δ. ἀπὸ 27.5.1955, Φ.Ε.Κ. 172/τ.Α'/1955).

141. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Χαλανδρίου (ὁδὸς Ἡρώων Πολυτεχνείου) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1975 (Π.Δ.360/30.5.1975, Φ.Ε.Κ. 107/τ.Α'/1975).

142. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Χαλανδρίου (Πλατεῖα Ἐλευθερωτῶν) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1862 ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 10/27.1.2015 ἔγγραφο.

143. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Χαλανδρίου (ὁδὸς Ἁγίου Παντελεήμονος 1) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1955 (Β.Δ. ἀπὸ 20.3.1955 Φ.Ε.Κ. 77/τ.Α'/1955).

144. Προφῆτου Ἡλιοῦ Χαλανδρίου (ὁδὸς Προφῆτου Ἡλιοῦ) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1990 (Π.Δ. 213/28.5.1990 Φ.Ε.Κ. 80/τ.Α'/1990).

145. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Παναγίας Μαρμαριωτίσσης Χαλανδρίου (ὁδὸς Σοφοκλή Βενιζέλου), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1955 (Β.Δ. ἀπὸ 18.12.1954, Φ.Ε.Κ. 16/τ.Α'/1955).

Πρώην Ένορία

146. Ίεροῦ Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν - Πύλης Ἀγορᾶς «Παναγία Γρηγορούσα» ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1858 (Β.Δ. 3513, 5063/30.5.1858 Φ.Ε.Κ. 26/1858). Ἀνεκηρύχθη εἰς «Προσκύνημα» ἐν ἔτει 2010 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 206/2010 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 121/τ.Α'/2010).

Ἱεραὶ Μοναί

1. Ἱερά Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ταῶ Πεντέλης (Περιοχὴ Παλαιᾶς Πεντέλης, Νομοῦ Ἀττικῆς), ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1578, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 53/4.5.2015 ἔγγραφο, μετὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 10/4.5.2015 πρακτικοῦ (Ἀπόφασις 1).

2. Ἱερά Μονὴ Ἀσωμάτων - Πετράκη (ὁδ. Ἰωάννου Γενναδίου 14, Ἀθήνα) ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1673, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 688/16.12.2014 ἔγγραφο.

Ἡσυχαστήριον

3. Ἡσυχαστήριον Προφῆτου Ἡλιοῦ - Μεταμορφώσεως Σωτήρος - Νέον Θαβώριον Ὑψώσεως - Γαλατσίου, ἰδρυθέν τὸ ἔτος 1938, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 44856/38 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐθνικῆς Παιδείας, δι' ἀνέγερσιν Παρεκκλησίου συγκατατιθεμένου, διὰ τὴν ἀνέγερσιν, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 754/30.4.1938 ἔγγραφου.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 214/21.10.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου,
3. τὴν ἀπὸ 4.11.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, ὡς τεκμαίρεται ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1972, σελ. 402-403, τῶν παλαιότερων Ἀρχείων αὐτῆς καταστραφέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου:

Ἐνορίαί

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου χωρίου Νέα Ἡρακλῆια, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Νέας Ἡρακλῆιας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἡρακλῆιας, τοῦ Δήμου Ἡρακλῆιας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1968.
2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς χωρίου Ψωμοτόπιον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Δασοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἡρακλῆιας, τοῦ Δήμου Ἡρακλῆιας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1932.
3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Τριάδα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Τριάδος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Στρυμονικοῦ τοῦ Δήμου Ἡρακλῆιας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1935.
4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου χωρίου Βυρώνεια, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Βυρωνείας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Στρυμονικοῦ τοῦ Δήμου Ἡρακλῆιας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1955.
5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλίου χωρίου Ἀχλαδοχώριον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀχλα-

δοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀχλαδοχωρίου τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1850.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Παραπόταμος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀνατολῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερκίνης τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1950.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Δασοχώριον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Δασοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἡρακλῆιας τοῦ Δήμου Ἡρακλῆιας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1951.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους χωρίου Λιθότοπος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Λιθοτόπου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἡρακλῆιας, τοῦ Δήμου Ἡρακλῆιας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1955.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Καλοκάστρο, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καλοκάστρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Στρυμονικοῦ, τοῦ Δήμου Ἡρακλῆιας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1932.

10. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολαίου χωρίου Ζευγολατιό, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ζευγολατιοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Στρυμονικοῦ, τοῦ Δήμου Ἡρακλῆιας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1957.

11. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης χωρίου Καστανούσσα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καστανούσσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερκίνης, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1954.

12. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος χωρίου Ὀδηγήτρια, μέ ἔδραν τὸν οἰκισμὸν Ὀδηγητριάς τῆς τοπικῆς Κοινότητος Ροδοπόλεως, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερκίνης, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρῶν, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1928.

13. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου χωρίου Θερμοπυγῆ, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Θερμοπυγῆς, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1967.

14. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος χωρίου Θεοδώρειον, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Θεοδώρειου, τῆς τοπικῆς Κοινότητος Ἀνατολῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερκίνης, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1909.

15. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου χωρίου Ἀμμουδιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀμμουδιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σκοτούσης, τοῦ Δήμου Ἡρακλείας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1865.

16. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου χωρίου Χορτερό, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χορτεροῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σιδηροκάστρου, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1952.

17. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἡρακλείας, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ἡρακλείας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἡρακλείας, τοῦ Δήμου Ἡρακλείας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1930.

18. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Κάτω Ἀμπέλα, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Κάτω Ἀμπέλας, τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Σιδηροκάστρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σιδηροκάστρου, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1955.

19. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολαίου χωρίου Χρυσοχώραφα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χρυσοχωράφων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἡρακλείας, τοῦ Δήμου Ἡρακλείας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1934.

20. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Χείμαρρος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χείμαρρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Στρυμονικοῦ, τοῦ Δήμου Ἡρακλείας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1953.

21. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Νεοχώριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νεοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερκίνης, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1950.

22. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλίου χωρίου Ἀνατολή, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀνατολῆς,

τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερκίνης, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1950.

23. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Ποντισμένο, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ποντισμένου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἡρακλείας, τοῦ Δήμου Ἡρακλείας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1920.

24. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Λιβαδιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λιβαδιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερκίνης, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1922.

25. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Ὀμαλὸ - Θρακικό, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Ὀμαλοῦ - Θρακικοῦ, τῆς τοπικῆς Κοινότητος Βυρωνείας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πετριτσίου, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1952.

26. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Σιμών, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Σιμώνος, τῆς τοπικῆς Κοινότητος Ποντισμένου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἡρακλείας, τοῦ Δήμου Ἡρακλείας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1952.

27. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου χωρίου Λαγώνιον, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Λαγώνιου, τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Σιδηροκάστρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σιδηροκάστρου, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1890.

28. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Πολύβρυσον, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Πολυβρύσου, τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Σιδηροκάστρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σιδηροκάστρου, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1895.

29. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Βασιλείου χωρίου Μοναστηράκιον, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Μοναστηρακίου, τῆς τοπικῆς Κοινότητος Ροδοπόλεως, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερκίνης, τοῦ Δήμου Σιντικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1952.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4ῃ Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου συμφώνως πρός τό ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τό ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τήν ὑπ' ἀριθμ. 527/10.9.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου κ. Τίτου,
3. τήν ἀπό 3.11.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τήν σύστασιν πρό τῆς ἐνάργεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου:

Αἱ Ἐνορίαί

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δονάτου (παλαιά ὀνομασία Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου) Παραμυθίας, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Παραμυθίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραμυθίας, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1973, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2279/24.10.1973 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καί Πάργας κυροῦ Παύλου.
2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Παραμυθίας, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Παραμυθίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραμυθίας, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1973, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 20/20.10.1973 πράξεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.
3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Ἀγιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πάργας, τοῦ Δήμου Πάργας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πρεβέζης, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.
4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Κυριακῆς χωρίου Ἀγία Κυριακή Σουλίου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα

Ἀγίας Κυριακῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραμυθίας, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Ἀγία Μαρίνα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίας Μαρίνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἠγουμενίτσας, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων χωρίου Ἅγιοι Πάντες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίων Πάντων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Ἅγιος Βλάσιος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίου Βλασίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἠγουμενίτσας, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Ἅγιος Νικόλαος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίου Νικολάου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Ἅγιος Νικόλαος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίου Νικολάου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

10. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος χωρίου Ἀγορά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σκανδάλλου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀχέροντος, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

11. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Ἀμπελιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀμπελιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραμυθίας, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

12. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Ἀμπελιῶν, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀμπελιῶνος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

13. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων χωρίου Ἀναβρυτός, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀναβρυτοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

14. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου χωρίου Ἀνθοῦσα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀνθοῦσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πάργας, τοῦ Δήμου Πάργας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πρεβέζης, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

15. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Ἀργυρότοπος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀργυροτόπου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Συβότων, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

16. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Ἀσπροκλήσιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀσπροκλήσιου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σαγιάδας, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

17. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Κυριακῆς χωρίου Αὐλότοπος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Αὐλοτόπου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σουλίου, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς

ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

18. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος χωρίου Ἀχερουσία, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀχερουσίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φαναρίου, τοῦ Δήμου Πάργας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πρεβέζης, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

19. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Βαβούρι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βαβουρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

20. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Βερενίκη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βερενίκης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μολοσσῶν, τοῦ Δήμου Ζίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἰωαννίνων, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

21. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Βουβοπόταμος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βουβοπόταμου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φαναρίου, τοῦ Δήμου Πάργας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πρεβέζης, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

22. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Βροσίνα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βροσίνας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μολοσσῶν, τοῦ Δήμου Ζίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἰωαννίνων, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

23. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων χωρίου Βρυσέλλα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βρυσέλλας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

24. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Βρυσούλας, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βρυσούλας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μολοσσῶν, τοῦ Δήμου Ζίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἰωαννίνων, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

25. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Κυριακῆς χωρίου Γαρδίκι Σουλίου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γαρδι-

κίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀχέροντος, τοῦ Δήμου Σουλήιου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

26. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Γαρδίκι Φιλιατῶν, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Γαρδικίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

27. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου χωρίου Γηρομέριον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Γηρομερίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

28. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δονάτου χωρίου Γκρίκα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Γκρίκας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραμυθίας, τοῦ Δήμου Σουλήιου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

29. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου χωρίου Γλυκὴ, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Γλυκῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀχέροντος, τοῦ Δήμου Σουλήιου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

30. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Γολλᾶ, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Γολλᾶς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

31. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος (παλαιὰ ὄνομασία Ἀγίου Δημητρίου) χωρίου Γραικοχώρι, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Γραικοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἠγουμενίτσας, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 91/9.8.1963 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

32. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν χωρίου Γρανίτσα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Γρανίτσας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μοιλοσσῶν, τοῦ Δήμου Ζίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἰωαννίνων, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

33. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος χωρίου Δάφνη, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ξεχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

34. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Δοβλιᾶς, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Δοβλιᾶς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μοιλοσσῶν, τοῦ Δήμου Ζίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἰωαννίνων, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

35. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Ἐλθαία, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Φιλιατῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

36. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Ἐλευθέριον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἐλευθερίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μαργαριτίου, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

37. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Κάτω Ζάλλογγον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ζαλλόγγου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μοιλοσσῶν, τοῦ Δήμου Ζίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἰωαννίνων, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

38. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Ζερβοχώρι, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ζερβοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραμυθίας, τοῦ Δήμου Σουλήιου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

39. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἠγουμενίτσας, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Ἠγουμενίτσας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἠγουμενίτσας, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

40. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Θέμελον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Θεμέλου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φαναρίου, τοῦ Δήμου Πάργας, τῆς

Περιφερειακής Ένωσης Πρεβέζης, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

41. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου χωρίου Καλλιθέα Σουλίου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλλιθέας Σουλίου, της Δημοτικής Ένωσης Παραμυθίας, του Δήμου Σουλίου, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

42. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Καλλιθέα Φιλιατών, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλλιθέας Φιλιατών, της Δημοτικής Ένωσης Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

43. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου χωρίου Καμίτσιανη, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τσαμαντά, της Δημοτικής Ένωσης Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

44. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καναλακίου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Καναλακίου, της Δημοτικής Ένωσης Φαναρίου, του Δήμου Πάργας, της Περιφερειακής Ένωσης Πρεβέζης, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

45. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου χωρίου Καρτέρι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καρτερίου, της Δημοτικής Ένωσης Μαργαριτίου, του Δήμου Ήγουμενίτσας, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

46. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίας Τριάδος χωρίου Καρυώτι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καρυωτίου, της Δημοτικής Ένωσης Παραμυθίας, του Δήμου Σουλίου, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 4/12.5.1972 πράξεως του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ίερού Ναού.

47. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου χωρίου Καστρί Ήγουμενίτσας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καστρίου, της Δημοτικής Ένωσης Ήγουμενίτσας, του Δήμου Ήγουμενίτσας, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ.

112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

48. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους χωρίου Καστρί Πρεβέζης, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καστρίου, της Δημοτικής Ένωσης Φαναρίου, του Δήμου Πάργας, της Περιφερειακής Ένωσης Πρεβέζης, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

49. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Δημητρίου χωρίου Κεραμίτσα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κεραμίτσας, της Δημοτικής Ένωσης Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

50. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίας Παρασκευής χωρίου Κερασχωρί, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κερασχωρίου, της Δημοτικής Ένωσης Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

51. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Μηνά χωρίου Κεστρίνη, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κεστρίνης, της Δημοτικής Ένωσης Σαγιάδας, του Δήμου Φιλιατών, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

52. Ένορία του Ίερού Ναού Γεννήσεως του Προδρόμου χωρίου Κεφαλοχώρι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κεφαλοχωρίου, της Δημοτικής Ένωσης Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

53. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου χωρίου Κλειςούρα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μουζακαϊκών, της Δημοτικής Ένωσης Φαναρίου, του Δήμου Πάργας, της Περιφερειακής Ένωσης Πρεβέζης, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

54. Ένορία του Ίερού Ναού Γεννήσεως της Θεοτόκου χωρίου Κοκκινιά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κοκκινιάς, της Δημοτικής Ένωσης Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, της Περιφερειακής Ένωσης Θεσπρωτίας, της Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ της υπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

55. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίων Αποστόλων χωρίου Κοκκινόλιθари, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κοκ-

κινολιθαρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1966, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς Ἐκθέσεως Ἐπιδόσεως Τριετίας εἰς ἐφημέριον μὲ ἡμερομηνία 5.11.1968.

56. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Κορίτιανη, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κορίτιανης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραποτάμου, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

57. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Κορώνη, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κορώνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φαναρίου, τοῦ Δήμου Πάργας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πρεβέζης, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

58. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Κουρεμάδι, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κουρεμαδίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1972, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1972 εἰς τὴν Ἱερά Μητρόπολιν Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας καὶ μεταφερθεῖσα εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καὶ Πάργας μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 2514/24.9.1981 ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

59. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος χωρίου Κορωνόπουλον, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κορώνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φαναρίου, τοῦ Δήμου Πάργας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πρεβέζης, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

60. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Κουκουλιοί, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κουκουλιῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σουλίου, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

61. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Κρυόβρυση, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κρυόβρυσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἠγουμενίτσας, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

62. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Κρυονέρι, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κρυονερίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

63. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ (παλαιὰ ὄνομασία Ἀγίων Θεοδώρων) χωρίου Κρυσταλλοπηγή, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κρυσταλλοπηγῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραμυθίας, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1974, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/27.3.1974 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

64. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου χωρίου Κυπάρισσος, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κυπαρίσσου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

65. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Κυρά Παναγιά, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καρβουναρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραμυθίας, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

66. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Κυψέλη, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κυψέλης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φαναρίου, τοῦ Δήμου Πάργας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πρεβέζης, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

67. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Λαδοχώρι, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Λαδοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἠγουμενίτσας, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

68. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ χωρίου Λιβαδάρι, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Λιβαδαρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πάργας, τοῦ Δήμου Πάργας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πρεβέζης, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

69. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρίνης χωρίου Λεπτοκαρυά, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Λεπτοκαρυᾶς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς

Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

70. Ένορία του Ίερού Ναού Άγίας Τριάδος χωρίου Λιά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λιάς, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

71. Ένορία του Ίερού Ναού Άγίου Προκοπίου χωρίου Λίστα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λίστας, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

72. Ένορία του Ίερού Άγίου Άθανασίου χωρίου Μαζαρακιά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαζαρακιάς, τής Δημοτικής Ένότητας Μαργαριτίου, του Δήμου Ήγουμενίτσας, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

73. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Μαηούνι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαηουίνου, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

74. Ένορία του Ίερού Άγίου Βασιλείου χωρίου Μαργαρίτι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαργαριτίου, τής Δημοτικής Ένότητας Μαργαριτίου, του Δήμου Ήγουμενίτσας, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

75. Ένορία του Ίερού Ναού Άγίου Γεωργίου χωρίου Μαυρούδι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαυρουδίου, τής Δημοτικής Ένότητας Ήγουμενίτσας, του Δήμου Ήγουμενίτσας, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

76. Ένορία του Ίερού Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Μεσοβούνι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μεσοβουίνου, τής Δημοτικής Ένότητας Μαργαριτίου, του Δήμου Ήγουμενίτσας, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

77. Ένορία του Ίερού Ναού Τιμίου Προδρόμου χωρίου Μεσοπόταμος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Με-

σοποτάμου, τής Δημοτικής Ένότητας Φαναρίου, του Δήμου Πάργας, τής Περιφερειακής Ένότητας Πρεβέζης, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 3/1.7.1972 πράξεως του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ίερού Ναού.

78. Ένορία του Ίερού Ναού Γεννήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Μηλέα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μηλέας, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

79. Ένορία του Ίερού Ναού Άγίου Νικολάου χωρίου Μουζακαίικα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μουζακαίικων, τής Δημοτικής Ένότητας Φαναρίου, του Δήμου Πάργας, τής Περιφερειακής Ένότητας Πρεβέζης, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

80. Ένορία του Ίερού Ναού Άγίου Λουκά (παλαιά όνομασία Άγίου Νικολάου) χωρίου Νάρκισσος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ναρκίσσου, τής Δημοτικής Ένότητας Φαναρίου, του Δήμου Πάργας, τής Περιφερειακής Ένότητας Πρεβέζης, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1976, ως έμφαίνεται εκ του ύπ' αριθμ. Δ4δ/3374/6.4.1976 έγγραφου του Ύπουργείου Κοινωνικών Ύπηρεσιών.

81. Ένορία του Ίερού Ναού Άγίας Παρασκευής χωρίου Νεοχώρι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νεοχωρίου, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλίου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

82. Ένορία του Ίερού Ναού Άγίων Κωνσταντίνου και Έλένης χωρίου Νεράιδα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νεοχωρίου, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλίου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

83. Ένορία του Ίερού Ναού Άγίου Νικολάου χωρίου Νεροχώρι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κοκκινολιθαρίου, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

84. Ένορία του Ίερού Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Άνω Ξέχωρον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ξεχωρου, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964,

ώς έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

85. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Γεωργίου χωρίου Κάτω Ξέχωρον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κάτω Ξέχωρου, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

86. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Γεωργίου χωρίου Ξηρόλοφος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ξηρόλοφου, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλίου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

87. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Ιωάννου χωρίου Παγκράτιον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παγκρατίου, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλίου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

88. Ένορία του Έρου Ναου Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Παλαιοκκλήσι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιοκκλήσιου, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

89. Ένορία του Έρου Ναου Γενήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Παλαιοχώρι Άγίων Πάντων, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άγίων Πάντων, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

90. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Δημητρίου χωρίου Παλαιοχώρι Σκάλας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιοχωρίου, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

91. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Γεωργίου χωρίου Παλαμπάς, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαμπά, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

92. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Μηνά (παλαιά όνομασία Παμμεγίστων Ταξιαρχών) χωρίου Παραπόταμος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παραποτάμου, τής Δημοτικής Ένότητας Παραποτάμου, του Δήμου Ήγουμενίτσας, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1963, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 91/9.8.1963 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

93. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Νικολάου Πάργας, μέ έδραν τήν Δημοτική Κοινότητα Πάργας, τής Δημοτικής Ένότητας Πάργας, του Δήμου Πάργας, τής Περιφερειακής Ένότητας Πρεβέζης, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

94. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Νικολάου χωρίου Πέντε Έκκλησιές, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πέντε Έκκλησιών, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλίου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

95. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Γεωργίου χωρίου Πέρδικα, μέ έδραν τήν Δημοτική Κοινότητα Πέρδικας, τής Δημοτικής Ένότητας Πέρδικας, του Δήμου Ήγουμενίτσας, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

96. Ένορία του Έρου Ναου Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Πετροβίτσα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πετροβίτσας, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλίου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

97. Ένορία του Έρου Ναου Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Πηγαδουλίων, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πηγαδουλιών, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

98. Ένορία του Έρου Ναου Προφήτου Ήλίου χωρίου Πλάσιον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πλάσιου, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

99. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Γεωργίου χωρίου Πλακωτή, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πλακωτής, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλίου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περι-

φερείας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

100. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίας Μαρίνης χωρίου Πλάτανος (παλαιά όνομασία Άχούρια Βαβουρίου), μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πλατάνου, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

101. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Παμμεγίστων Ταξιαρχών χωρίου Πλαταριά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πλαταριάς, τής Δημοτικής Ένότητας Συβότων, του Δήμου Ήγουμενίτσας, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1966, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 21/15.4.1966 πράξεως του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ίεροϋ Ναοϋ.

102. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Δημητρίου χωρίου Ποιλύδροσον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ποιλύδροσου, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλήου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

103. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Ποιλύδωρον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ποιλύδωρου, τής Δημοτικής Ένότητας Μοιλοσών, του Δήμου Ζίτσας, τής Περιφερειακής Ένότητας Ίωαννίνων, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

104. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Παμμεγίστων Ταξιαρχών χωρίου Ποταμιά Σουλήου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γλυκής, τής Δημοτικής Ένότητας Άχέροντος, του Δήμου Σουλήου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

105. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Γενήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Ποταμιά Φιλιατών, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κάτω Ψεχώρου, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

106. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Μηνά χωρίου Προδρομί, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Προδρομίου, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλήου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

107. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Ραβενή, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ραβενής, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

108. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίας Παρασκευής χωρίου Ράγιον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ραγίου, τής Δημοτικής Ένότητας Σαγιάδας, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

109. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Νικολάου χωρίου Ραχούη, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ξηρολόφου, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλήου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

110. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Κοιμήσεως τής Θεοτόκου χωρίου Ριζόν, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ριζοϋ, τής Δημοτικής Ένότητας Φιλιατών, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

111. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Γεωργίου χωρίου Σαγιάδα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαγιάδας, τής Δημοτικής Ένότητας Σαγιάδας, του Δήμου Φιλιατών, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

112. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Νικολάου χωρίου Σαλονίκη, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαλονίκης, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλήου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

113. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Εϋαγγελισμού τής Θεοτόκου χωρίου Σαμονίδα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαμονίδας, τής Δημοτικής Ένότητας Σουλήου, του Δήμου Σουλήου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

114. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Άρσενίου χωρίου Σεβαστόν, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σεβαστοϋ, τής Δημοτικής Ένότητας Παραμυθίας, του Δήμου Σουλήου, τής Περιφερειακής Ένότητας Θεσπρωτίας, τής Περιφέρειας Ήπειρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1964, ως

έμφαίνεται εκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

115. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Νέα Σελεύχεια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νέας Σελεύκειας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἠγουμενίτσας, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

116. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου χωρίου Σίδερη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σίδερης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιππιάδων, τοῦ Δήμου Φιλιππιάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

117. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Σκάνδαλον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σκανδάλου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀχέροντος, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

118. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος χωρίου Σπαθαράϊοι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σπαθαράϊων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μαργαριτίου, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

119. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος χωρίου Σταυροχώρι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σταυροχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φαναρίου, τοῦ Δήμου Πάργας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πρεβέζης, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

120. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Σύβοτα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Συβότων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Συβότων, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

121. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης χωρίου Τρικόρυφον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τρικορύφου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιππιάδων, τοῦ Δήμου Φιλιππιάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1968, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/24.3.1968 πράξεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

122. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Τσαγγάρι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τσαγγαρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σουλίου, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

123. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Τσαμαντᾶς, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τσαμαντᾶς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιππιάδων, τοῦ Δήμου Φιλιππιάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

124. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Φανερωμένη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φανερωμένης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιππιάδων, τοῦ Δήμου Φιλιππιάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

125. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος χωρίου Φασκομηλιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φασκομηλιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Συβότων, τοῦ Δήμου Ἠγουμενίτσας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

126. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Φιλιππιάδων, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Φιλιππιάδων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιππιάδων, τοῦ Δήμου Φιλιππιάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

127. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος χωρίου Φοινίκι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φοινικίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιππιάδων, τοῦ Δήμου Φιλιππιάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

128. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Βλασίου χωρίου Φροσύνη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φροσύνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σουλίου, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

129. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Χαραυγή, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χαραυγῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φιλιππιάδων, τοῦ Δήμου Φιλιππιάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους

1964, ως εμφαίνεται εκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

130. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Χρυσσαυγῆ, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χρυσσαυγῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραμυθίας, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ως εμφαίνεται εκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

131. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Χόικα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χόικας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀχέροντος, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ως εμφαίνεται εκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 112/14.11.1964 πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Β' Ἱεραὶ Μοναί

1. Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Γηρομερίου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γηρομερίου, τῆς Δημο-

τικῆς Ἐνότητος Φιλιατῶν, τοῦ Δήμου Φιλιατῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1969, ως εμφαίνεται εκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1201/16.1.1969 Ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Θεσπρωτίας.

2. Ἱερά Μονή Ὑπεραγίας Θεοτόκου Παγανιῶν, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλλιθέας Σουλίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραμυθίας, τοῦ Δήμου Σουλίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσπρωτίας, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1969, ως εμφαίνεται εκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1201/16.1.1969 Ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Θεσπρωτίας.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3ῃ Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἐσωτερικός Κανονισμός τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Παναγίας Γοργοπηκῆς Μάνδρας Ἀττικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καί Σαλαμίνος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α'/30.6.1972),
3. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1025/15.12.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεγάρων καί Σαλαμίνος κ. Κωνσταντίνου,
4. τὸ ὑπ' ἀριθμ. 195/12.10.2015 Πρακτικόν συνεδριάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,
5. τὴν ἀπὸ 3.11.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀποφασίζει

ἐγκρίνει τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Γοργοπηκῆς Μάνδρας Ἀττικῆς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καί Σαλαμίνος, ἔχοντα οὕτω:

Ἐσωτερικός Κανονισμός
τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς
Παναγίας Γοργοπηκῆς Μάνδρας Ἀττικῆς
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καί Σαλαμίνος

Ἄρθρον 1
Ἰδρυσις

Ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Γοργοπηκῆς εἰς τοποθεσίαν Κιάφα -Λεκανέζα - Μαθιαζέζα Μάνδρας Ἀττικῆς, ὑπαγομένη εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Μεγάρων καί Σαλαμίνος, ἰδρύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 506 Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 12ης Αὐγούστου 1972, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ.148 ΦΕΚ (Τεύχος Α'/28.8.72), καί λειτουργεῖ ὡς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου. Εἶναι γυναικεία καί κοινόβιος κατὰ τοὺς ἱεροῦς μοναχικοῦς Κανόνας καί τὴν γνησίαν μοναχικὴν Παράδοσιν.

Ἄρθρον 2
Σκοπός

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἡ συνεχὴς ἀθλήσις τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων ἀδελφῶν, εἰς τὴν ἀπάρνησιν τοῦ ἰδίου θελήματος αὐτῶν, κατὰ μίμησιν τῆς ἐν σαρκὶ πολιτείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἀπεκδυσάμεναι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἐνωθοῦν μετὰ τοῦ Κυρίου καί ἐνδύσονται τὴν τῶν Ἀγγέλων ἀφθαρσίαν καί οὕτω ἀκούσουν τῆς μακαρίας φωνῆς «δεῦτε οἱ εὐλόγημένοι τοῦ Πατρὸς μου».

Ἄρθρον 3
Κανονικὰ δικαιοδοσίαι
οἰκείου Μητροπολίτου

Ἡ Ἱερά Μονὴ διέπεται ἀπὸ τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἀπὸ τὸν παρόντα ἐσωτερικὸν κανονισμὸν. Ἐποπεύεται δέ πατρικῶς καί προστατευτικῶς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Μεγάρων καί Σαλαμίνος.

Διὰ τοῦτο ὁ Μητροπολίτης:

Ἄσκει εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τὴν κατὰ τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας πνευματικὴν ἐποπτείαν, ἥτοι:

α) Μνημονεύεται εἰς πάσας τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας, ὡς ὀρίζει ἡ τάξις τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β) Ἐπικυρώνει τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγείσαν ἀδελφὴν, ὡς Καθηγουμένην, καί ἐγκαθιδρύει αὐτήν, ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διὰ τῆς νενομισμένης Ἱερᾶς Ἀκολουθίας.

γ) Ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

δ) Παρέχει τὴν ἐγκρίσιν καί εὐλογίαν Αὐτοῦ, διὰ τὴν κουράν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων ἀδελφῶν καί τελεῖ ταύτην αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ὀριζομένου δεόντως.

ε) Μεριμνᾷ διὰ τὰς παιδευτικὰς ἀνάγκας τῆς ἀδελφότητος καί διορίζει τὸν κατάλληλον Ἐφημέριον.

στ) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως (Προϋπολογισμὸς-Ἀπολογισμὸς).

ζ) Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀνακρίνει τὰ κανονικὰ παραπτώματα τῶν ἐν τῇ Μονῇ διαβιουσῶν μοναχῶν.

ἄρθρον 4

Διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

- α) Ἡ Ἱγουμένη
- β) Τό Ἱγουμενοσυμβούλιον
- γ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Ἱερά Μονή θεωρεῖται ὑφισταμένη καί λειτουργοῦσα καί ἂν ἀκόμη ἀπομείνῃ ἐν αὐτῇ μία μόνον ἀδελφή, εἰς τό πρόσωπον τῆς ὁποίας συγκεντροῦνται ἅπασαι αἱ διοικητικά ἐξουσίαι καί τὰ καθήκοντα, ὡς ἀναγράφονται εἰς τόν κανονισμόν.

Εἰς περίπτωσιν πού δέν ἀπομείνῃ καμμία ἐγγεγραμμένη μοναχή, ἡ Μονή λογιζέται ὅτι τελεῖ «ἐν διακοπαῖς» καί ἡ διοίκησις της μεταβιβάζεται εἰς τήν οικεῖαν Μητροπολιτικὴν ἀρχὴν μέχρι τῆς ἐκ νέου ἐπανδρώσεώς της, ἀποκληιομένης τῆς διαλύσεώς της, διατηροῦσα πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς αὐτήν.

ἄρθρον 5

Ἡ Καθηγουμένη: Καθήκοντα καί ἀρμοδιότητες

Ἡ Καθηγουμένη εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τοῦ Κοινοβίου, ἡ πνευματικὴ Μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος.

Εἶναι ὑπεύθυνος, κατὰ τόν Μέγα Βασιλεῖον, ὅπως ἀγρυπνῇ καί μεριμνᾷ μέχρι θανάτου, ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτήν ἐμπειστευμένων ψυχῶν.

Δέον ὅπως ἀποτελῇ ἐξαιρετόν ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν, μοναχικῆς αὐταπαρνήσεως, κοσμεῖται δέ, ὑπὸ τῶν ἀρετῶν τῆς ἀγάπης καί ταπεινοφροσύνης, τῆς μακροθυμίας καί ἀνεξικακίας, τῆς ἀμεροληψίας καί διακρίσεως, τῆς ἀνιδιοτελείας καί ὑπομονῆς.

Εἰς τύπον Χριστοῦ οὔσα, ὀφείλει ἐν ἐπιγνώσει, νά ἀσκῇ τὴν πνευματικὴν ἐπιστάσιαν ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν, χωρὶς ἀπολυταρχικά δικαιώματα, ἀλλὰ μετὰ πάσης μητρικῆς στοργῆς καί μερίμνης, ὡς πρώτη μετὰ τῶν ἰσῶν ἀδελφῶν.

ἔχουσα βαθυτάτην συναίσθησιν ὅτι εὐρίσκεται ἐν ὑπηρεσίᾳ καί «ἐν ἐπιμελείᾳ ψυχῶν αἵματι Χριστοῦ ἐξηγορασμένων», ὡς λόγον ὑπὲρ αὐτῶν ἀποδώσουσα τῷ Κυρίῳ, ἐπαγρυπνεῖ μετὰ φόβου καί τρόμου διὰ τὴν πνευματικὴν προκοπὴν τῶν ἀδελφῶν, ὡς καί τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν μοναχικῶν θεσμῶν καί Κανόνων, μὴ ἐπιτρέπουσα ἀλλοιώσιν τινά, δίδουσα αὕτη πρώτη τὸ παράδειγμα.

Ἀσκοῦσα πᾶσαν τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ πασῶν τῶν ἀδελφῶν, παρακολουθεῖ καί ἐποπεύει τὴν πολιτείαν ἐκάστης, καθοδηγεῖ, συμβουλεύει, ἐμψυχώνει, συμπάσχει ἐν ἀγάπῃ, συχαίρει, ἐλέγχει πᾶσαν παράβασιν, ἐπιπλήττει, ἐπιτιμᾷ, τοῖς πᾶσι γίνεται τὰ πάντα ἕως οὗ μορφωθῇ ὁ Χριστός εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μοναχῶν.

Στηρίζει διὰ τῆς συνεχοῦς διδασκαλίας τὰς ἀδελφάς, ὥστε νά βαστάζουσι τὰ στίγματα καί τόν σταυρόν τοῦ Ἰησοῦ ἐν ὑπομονῇ καί ἀνδρείᾳ.

Ρυθμίζει τὰ διακονήματα τῶν μοναχῶν, τὸ δαιτολόγιον, τόν ἀτομικόν κανόνα, τὴν ἀνάγνωσιν καί οἰανδήποτε

τε προσωπικὴν ἄσκησιν, τὴν μετὰ τῶν συγγενῶν ἢ ἄλλων ἠαῖκῶν ἐπαφὴν ἐκάστης καί γενικῶς, οὐδέν λαμβάνει χώραν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἄνευ γνώσεως καί εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

Ἡ εὐλογία τῆς Ἱγουμένης εἶναι ὁ ἄξων περὶ τόν ὁποῖο στρέφεται ἅπασα ἡ ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Καθηγουμένη δέχεται τὴν ἐξαγόρευσιν τῶν λογισμῶν τῶν ἀδελφῶν καί ἐπιβάλλει εἰς τὰς παρεκτρεπομένας ἐπιτίμια.

Εἰσέρχεται εἰς τὰ κελῆλια τῶν ἀδελφῶν πρὸς ἐπιτήρησιν.

Ἐπιμελεῖται τὴν ἀνελλιπήν τέλεισιν τῶν Ἱερῶν ἀκολουθιῶν.

Προτείνει εἰς τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν ἢ ἀποβολὴν δοκίμων. Ἀποφασίζει ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ καί τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τὴν κουράν τῶν ἀδελφῶν.

Ἐπιλέγει τὸ μοναχικόν ὄνομα αὐτῶν.

Προνοεῖ διὰ τὰς ὑλικὰς καί σωματικὰς χρεῖας τῶν ἀδελφῶν. Διὰ δέ τὰς ἀσθενούσας ἡ Καθηγουμένη καί μόνον ἔχει ὄλην τὴν μερίμναν, ὡς γνησίᾳ Μήτηρ καί μόνῃ κηδεμῶν.

Ἐπογράφει καί σφραγίζει πᾶν ἔγγραφον ἐξερχόμενον τῆς Μονῆς καί τὰ διπλότυπα πληρωμῶν καί εἰσπράξεων. Ἀποσφραγίζει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἀσκεῖ ἀμερολήπτως ἐν ταπεινώσει τὴν ἐπιστάσιαν ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν, διαφυλάττουσα παντὶ σθένει τὴν εἰρήνην καί ἐνότητα τῆς Ἀδελφότητος καί τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ὅλου Κοινοβιακοῦ σώματος.

Κατὰ τοὺς Ἱεροῦς μοναχικοῦς Κανόνας ὀφείλεται αὐτῇ, ὡς ἀπὸ Θεοῦ λαβοῦσα τὴν διακονίαν ταύτην, ἡ κατὰ Θεὸν ὑπακοή, ἡ τιμὴ καί ὁ σεβασμὸς παρὰ πασῶν τῶν ἐνασκουμένων ἀδελφῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ταύτῃ.

ἄρθρον 6

Χρεῖα Θεέσεως Ἱγουμένης

- α) Ἐνεκα θανάτου
- β) Ἐνεκα παραιτήσεως, ἡ ὁποία γίνεται δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Ἀδελφότητος
- γ) Ἐνεκα ἐκπτώσεως ἧτοι:

1. Ἐάν παραχαράττῃ ἢ παραβιάζῃ τὰ θέσμια τοῦ μοναχικοῦ βίου ἢ ἐάν ἀθετῇ τινὰς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ ἠθελημένως ἢ ἐξ ἀμελείας, παρὰ τὰς γενομένας συστάσεις πρὸς διόρθωσιν, μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, ἅπαξ καί πολλῶν ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου πρὸς αὐτήν. Ἐάν καί πάλιν ἐμμένῃ εἰς τὴν παρατυπίαν, τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καί συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

2. Ἐάν περιπέσῃ εἰς αἵρεσιν ἢ βαρῆα ἠθικά καί κανονικά παραπτώματα.

3. Ἐάν περιπέσῃ εἰς ἀνίατον διανοητικὴν νόσον.

δ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητας δύναται νά παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν μὲ τὸ αἴτημα τῆς ἐκπτώσεως, διὰ κρίσιν εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος θά ἀσκήσῃ ἔλεγχον διοικητικῆς καὶ πειθαρχικῆς ὑφῆς, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ θά ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς οὐσιαστικῆς βασιμότητος τοῦ αἰτήματος τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητας.

ἄρθρον 7

Ἐκλογή Καθηγουμένης

α) Μετὰ τὴν χρεῖαν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης ὡς τοποτηρήτρια ἀναλαμβάνει ἀμέσως ἡ ἀρχαιότερα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

β) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τὸ ἀργότερον δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως.

γ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουν αἱ Μεγαλόσχημοι καὶ Μικρόσχημοι ἀδελφαὶ καὶ αἱ Ρασοφόροι αἱ μονίμως ἐγκαταβιοῦσαι, τουλάχιστον ἐπὶ ὀκταετίαν, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

δ) Τὰ τῆς προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων καὶ τῆς ἀρχαιότερας τῆ τάξει ἀδελφῆς. Πλὴν τῶν ἀδελφῶν, τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου, οὐδὲν ἄλλο πρόσωπον παρίσταται κατὰ τὴν ἐκλογήν.

ε) Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ γνωστοποιεῖ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῶν ἐκλογῶν πέντε ἡμέρας ἐνωρίτερον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεσημβρινῆς Τραπέζης, ἀναρτᾷ δὲ τὴν γνωστοποίησιν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Τραπέζης. Τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας προηγεῖται τριήμερος νηστεία καὶ ἐκτενῆς προσευχή.

στ) Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, διὰ μουσικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ ψηφοδέλτιων ἐσφραγισμένων διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἀναγραφῆ ἅπαντα τὰ ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐχουσῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδεμίαν ἀδελφὴν νά θέσῃ ὑποψηφιότητα ἄφ' ἑαυτῆς.

Διαπιστωθείσης τῆς ἀπαρτίας, ἦτοι τῆς παρουσίας τῶν 4/5 τῶν ἀδελφῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸ δικαίωμα ψήφου ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἄρχεται ἡ ἐκλογικὴ διαδικασία ὡς ἀκολουθῶν:

ζ) Ἐκάστη ἀδελφή, καθ' ἱεραρχικὴν τάξιν, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τῆς νεωτέρας (τῆς πλεον δηλαδὴ νεώκουρης), προσέρχεται εἰς τὸ τραπέζιον περὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ λαμβάνει φάκελλον καὶ ψηφοδέλτιον, ἐν ᾧ εἶναι δακτυλογραφημένα τὰ ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ἐσφραγισμένα, ἀποσύρεται εἰς τινα θέσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ θέτει τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ + πρὸ τοῦ ὀνόματος τῆς ἀδελφῆς, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς ἀξιοτέραν διὰ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἡγουμένης. Μόνον ἓνα Σταυρὸν εἰς ἕκαστον ὄνομα. Περισσότερα τοῦ ἐνὸς ὀνόματα «ἐσταυρωμένα» καθιστοῦν ἄκυρον τὸ ψηφο-

δέλτιον. Ἄκυρα θεωροῦνται καὶ τὰ ψηφοδέλτια πού εἶναι «σημαδεμένα». Εἰς τὴν συνέχεια ἡ ἀδελφὴ θέτει τὸ ψηφοδέλτιον ἐντὸς τοῦ φακέλου καὶ παρουσίᾳ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ἀδελφότητας ρίπτει αὐτὸ εἰς τὴν ψηφοδόχον (κλήρην), ὑπογράφει δέ, εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐκλογέων καὶ παραμένει ἐν τῷ Ναῷ μέχρι τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς.

η) Μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐνώπιον πασῶν τῶν ψηφισσῶν Ἀδελφῶν ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποσφραγίζει τὴν ψηφοδόχον, ἀνοίγει τοὺς φακέλους, καταμετρᾷ τὰ ψηφοδέλτια καὶ ἀνακοινώνει τὸ ἀποτέλεσμα.

θ) Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμία τῶν υποψηφίων συγκεντρώσῃ πλειοψηφίαν, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς τῆς Συνελεύσεως. Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἐκείνη, ἡ ὁποία ἔλαβε τὰς περισσοτέρας ψήφους, ἡ ὁποία καὶ ἀναλαμβάνει εὐθέως τὰ καθήκοντά της. Ἐπὶ πρώτης καὶ δευτέρας ἰσοψηφίας τίθεται κλήρος.

ι) Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς ἐνστάσεων κατὰ τὴν ἐκλογήν, αὗται ἐπιλύονται χωρὶς νά διακοπῇ ἡ ἐκλογικὴ διαδικασία, εἰς περίπτωσιν δὲ ἀποδοχῆς αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκλογή κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον.

ια) Ἀκοιούθως ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει Πρακτικὸν Ἐκλογῆς, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρ' αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πασῶν τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἐψήφισαν, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ κοινοποιεῖται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος, ὅστις παρακαλεῖται νά ἐγκρίνῃ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ νά προβῇ εἰς τὴν δι' Ἐκκλησιαστικῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας χειροθεσίαν καὶ κατάστασιν τῆς νέας Καθηγουμένης.

ἄρθρον 8

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι τριμελὲς μετὰ τῆς Ἡγουμένης, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου εἶναι μικρότερος τῶν 15 καὶ πενταμελὲς, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου εἶναι ἀνώτερος τῶν 15 μοναχῶν, τὰ μέλη του ἐκλέγονται ἀνά πενταετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουν αἱ Μεγαλόσχημοι καὶ Μικροσχημοὶ ἀδελφαὶ καὶ αἱ Ρασοφόροι αἱ μονίμως ἐγκαταβιοῦσαι, τουλάχιστον ἐπὶ ὀκταετίαν, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

Ἐκλόγιμοι διὰ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τυγχάνουν ἅπασαι αἱ ἀδελφαὶ Μεγαλόσχημοι, Μικρόσχημοι καὶ Ρασοφόροι.

Ἡ ἐκλογή τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων εἶναι ἡ αὐτὴ μέ τὴν τῆς Ἡγουμένης μὲ τὴν διαφορὰ:

α) Ἡ Ἡγουμένη συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον πρὸς ὀρισμὸν τῆς ἡμερομηνίας ἐκλογῶν.

β) Τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ἡ Ἡγουμένη.

γ) Ἐπί τοῦ ψηφοδελτίου σημειοῦνται δύο σταυροί ἐπί τριμελοῦς Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τέσσαρες σταυροί ἐπί πενταμελοῦς.

Καθήκοντα Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Συντάσσει τόν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καί ἀπολογισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τόν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον πρὸς ἔγκρισιν.

β) Ἀσκεῖ γενικῶς καθήκοντα διοικήσεως καί διαχειρίσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

γ) Τῇ εἰσηγήσει τῆς Ἡγουμένης ἀποφασίζει τήν πρόσληψιν ἢ ἀποβολήν δοκίμων, καθὼς καί τήν κουράν ἀδελφῶν.

δ) Διὰ θέματα νομικῆς φύσεως δύναται νά ἐξουσιοδοτήσῃ ἢ προσλάβῃ μόνιμον νομικόν σύμβουλον πρὸς ἐκπροσώπησιν καί ὑπεράσπισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 9

Ἡ Σύναξις τῆς ἀδελφότητος

Ἡ Γενική Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον διοικητικόν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἀπαρτίζεται ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἀδελφῶν ἐνίοτε δέ, καί τῶν δοκίμων ἄνευ ψήφου.

Συγκαλεῖται δέ:

α) Εἰς περίπτωσιν λίαν σοβαροῦ θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, προκειμένου νά ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος ἢ πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῆς διὰ σοβαρά ἐθνικά ἢ ἐκκλησιαστικά ζητήματα.

β) Διὰ τήν προσθήκην τυχόν ἀναγκαίων ἄρθρων, εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν.

γ) Ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης, δέον ὅπως συγκαλεῖται ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος μετὰ τῶν δοκίμων πρὸς συζητήσιν πνευματικῶν θεμάτων διὰ τήν οἰκοδομήν τῶν ἀδελφῶν.

Ἄρθρον 10

Δόκιμοι ἀδελφαί

Πᾶσα ψυχὴ ποθοῦσα τήν ἰσόβιον ἀφιέρωσιν εἰς τόν Χριστόν, γίνεται δεκτὴ εἰς τήν ἀδελφότητα κατὰ τὸ Δεσποτικόν λόγιον «τόν ἐρχόμενον πρὸς μέ οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω».

Ἡ συγκαταρίθμησις ὁμως, τῆς προσερχομένης μεταξὺ τῶν δοκίμων γίνεται μετὰ πολλῆς προσοχῆς καί ἐξετάσεως τῆς κλίσεως αὐτῆς πρὸς τόν μοναχικόν βίον.

Πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς ὑποψηφίας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ὡς δοκίμου, ἐπιβάλλεται ὅπως ἐπισκέπτεται συχνά τήν Μονήν, παραμένῃ εἰς αὐτήν καί ἐπικοινωνῇ μετὰ τῆς Ἡγουμένης κυρίως, ἐνημερώνουσα αὐτήν περὶ τοῦ προτέρου βίου τῆς καί ἐξαγορευομένη τούς λογισμούς τῆς, ἀλλὰ καί ἐπικοινωνοῦσα ἐν φιλαδελφείᾳ μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

Δέον νά διαθέτῃ διανοητικὴν, ψυχικὴν καί σωματικὴν ὑγείαν πρὸς ἀποφυγὴν προβλημάτων εἰς τήν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου.

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, εἰς τήν Ἡγουμένην πλέον, μετὰ τόν Θεόν, παραδίδει ἑαυτήν, ὅπως δοκιμασθῇ διὰ τῆς ἐκκοπῆς τοῦ ἰδίου θελήματος, τῆς ἀπαρνήσεως τοῦ ἑαυτοῦ τῆς καί διὰ τήν σταθεράν ἀπόφασίν τῆς εἰς τήν ἄρσιν τοῦ Σταυροῦ τοῦ μονήρους βίου.

Κατὰ τόν χρόνον τῆς δοκιμασίας ὀφείλει ἀπαραιτήτως νά ἐγκαταβιοῖ συνεχῶς ἐν τῇ Ἱερά Μονῇ.

Συμμετέχει δέ, εἰς τήν ὄλην ζωὴν καί τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου, ἐπιμελουμένη τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῇ διακονημάτων μετὰ ζήλου καί ὑποταγῆς πρὸς πάσας τὰς ἀδελφᾶς.

Ἡ Ἱερά Μονὴ ἀναλαμβάνει τήν κάλυψιν ὄλων τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς ἄνευ ἀπαιτήσεως ἐκ τῆς ὑποψηφίας χρημάτων ἢ περιουσίας.

Ὁ χρόνος δοκιμασίας διαρκεῖ τρία ἔτη δυνάμενος νά συντμηθῇ ἢ παραταθῇ εἰς σοβαράς καί ἐκτάκτους περιπτώσεις.

Ἡ ἐγγραφείσα εἰς τὸ Δοκιμολόγιον, παραδίδει πάντα τὰ ἑαυτῆς ὑπάρχοντα εἰς τήν Ἡγουμένην πρὸς φύλαξιν.

Ἡ τυχόν περιουσία τῆς δοκίμου ἀνήκει κατὰ μὲν τήν κυριότητα εἰς αὐτήν, κατὰ δέ τήν ἐπικαρπίαν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν.

Ἐάν ἀπέληθῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, λαμβάνει μόνον ὅτι παρέδωσεν κατὰ τήν προσέλευσίν τῆς.

Ἐάν ἐγκαταλείψῃ τήν Ἱεράν Μονήν, γίνεται ἐκ νέου δεκτὴ, ἐφ' ὅσον τὸ ἀποφασίσῃ ἡ Καθηγουμένη μετὰ τῶν 3/4 τουλάχιστον τῆς Ἀδελφότητος, ἀπόλλησι ὁμως τήν σειρὰν τῶν πρεσβείων.

Ἡ δοκίμος, ἐάν ἀποδειχθῇ ἀνυπάκουος, φιλοκατήγορος, φίληρις, ἰδιόρρυθμος καί εἶναι ἀνεπίδεκτος βελτιώσεως, ἀποβάλλεται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Μοναχὴ προσερχομένη ἐξ ἐτέρας Μονῆς δέν γίνεται δεκτὴ, ἐκτός σπανιωτάτης ἐξαιρέσεως, τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Γυνὴ ἄνω τῶν 60 ἐτῶν δέν γίνεται δεκτὴ, ἐκτός σπανιωτάτης περιπτώσεως, ἐγκρίσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ ὁ θερμὸς ζῆλος αὐτῆς διὰ τήν μοναχικὴν ζωὴν.

Ἄρθρον 11

Καθήκοντα τῶν ἀδελφῶν

Κατὰ τήν Δεσποτικὴν φωνὴν τὴν λέγουσαν, «ὄστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι», ὀφείλει ἐκάστη μοναχὴ, ἔχουσα Αὐτόν Τόν Χριστόν, τέλειον πρότυπον πρὸς μίμησιν, νά ἐφαρμόζῃ μὲ ἀκρίβειαν τούς περὶ κοινοβιακοῦ Μοναχισμοῦ ἱεροῦ Κανόνας καί ἱεράς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

“Απασαι αι ἀδελφαί ὑποχρεοῦνται νά γίνουν «σύμψυχοι τό ἔν φρονοῦσαι» μετά τῆς Καθηγουμένης, ὥστε νά καταστῆ ἡ ἀδελφότης μία ψυχή εἰς πολλὰ σώματα καί τὰ πολλὰ σώματα νά ἔχουν τήν αὐτήν θέλησιν καί γνώμην.

Διά νά ἐπιτευχθῆ τοῦτο ὀφείλουν πρωτίστως αἱ ἀδελφαί νά τηροῦν ἐλευθέρως καί αὐτοβούλως ἀδιάκριτον ὑπακοήν, ὡς εἰς τόν Δεσπότην Χριστόν ὑπεσχέθησαν, καί κοπήν τοῦ ἰδίου θελήματος καί φρονήματος κατά τό Τοῦ Κυρίου παράδειγμα, “Ὅστις «ἐγένετο ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ, Σταυροῦ», καθ’ ὅτι «ὁ κεκτημένος τήν ὑπακοήν εἰσακουσθήσεται ὑπό τοῦ Θεοῦ καί μετά παρρησίας Τῷ Σταυρωθέντι παραστήσεται».

Οἱ Θεῖοι Πατέρες διαγορεύουσι:

«Ὡς Αὐτόν Τόν Χριστόν καί ὄρων καί λαλῶν οὕτω σεβάσθητι τήν Πνευματικήν σου Μητέρα καί οὕτω διδάχθητι παρ’ αὐτῆς τά συμφέροντα» συνεπῶς, πᾶσαν ἐντολήν, ὑπόδειξιν ἢ καί γνώμην τῆς Καθηγουμένης ὀφείλουν αἱ ἀδελφαί νά δέχωνται ὡς παρά Θεοῦ δοθεῖσαν καί νά ὑπακούουν ἀδιακρίτως, ἄνευ ἀντιλογίας τινός.

Ὁ λόγος καί ἡ εὐλογία τῆς Καθηγουμένης εἶναι ἡ ἔκφρασις καί ἡ γνώσις τοῦ Θεοῦ θελήματος διὰ τήν Ἀδελφότητα. Ὡστε αἱ ἀδελφαί οὐδέν δικαίωμα κέκνηται οὔτε ἀποφασίζουσι ἢ πράττουσι τι, ἄνευ εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

Ἐκάστη μοναχή δέον νά γνωρίζῃ μόνον δύο φράσεις τό «εὐλόγησον» καί «νά εἶναι εὐλογημένον» ἐάν ἐπιθυμῆ διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως νά εἶπῃ μετά τοῦ ἀποστόλου: «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός».

Καθαράν καί εἰλικρινῆ ἐξαγόρευσις ὀφείλουν αἱ ἀδελφαί εἰς τήν Καθηγουμένην, πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοῦ καί τῆς καρδίας, διότι «οὐδέν οὕτω βλάπτει τοὺς μοναχοὺς καί χαροποιεῖ τοὺς δαίμονας, ὡς τό κρύπτειν τοὺς ἰδίους λογισμούς».

Κοινόν καί ἰσόβιον χρέος μεταξύ τῶν ἀδελφῶν παραμένει ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη, ἀποκλειομένης παντελῶς τῆς ἐπαράτου μερικῆς φιλίας, ἥτις ὑποσκάπτει τά θεμέλια τῆς ἐνότητος τοῦ Κοινοβίου.

Ἡ παραμονή ἀδελφῆς εἰς κελίον ἐτέρας ἄνευ εὐλογίας δέν ἐπιτρέπεται.

“Απασαι αι ἀδελφαί ὀφείλουν νά συμμετέχουν εἰς τὰς κοινὰς Συνάξεις τὰς ὑπό τῆς Καθηγουμένης ὀριζόμενες διότι «τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης συνδεόμεναι» καί συνδιαλεγόμεναι πνευματικῶν θεμάτων ἐπιτυχάνουν μετ’ ἀλληλήλων μείζονα προσέγγισιν καί ἰσχυροτέραν ἔνωσιν.

Διά τήν εὐρρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου, αἱ ἀδελφαί εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις, εἰς τὰς Ἀκολουθίας καί πάσας τὰς ἐκδηλώσεις, τηροῦν μὲν τήν ἱεραρχικὴν σειρὰν κατά τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς, ὀφείλουν ὅμως νά αισθάνονται «ἀλλήλων ἰσόδοιοι, ἀλλήλων κυρίαί» καί νά ἐφαρμόζουσι τήν ἀποστολικὴν προτροπήν «τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι».

Αἱ νεώτεροι τῇ τάξει δέον νά ἀπονέμουν τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας, αἱ ὁποῖαι ὡσαύτως πρέπει νά περιβάλλουσι μετ’ ἀγάπης καί κατανοήσεως

τὰς νεωτέρας, τουτέστιν «μηδενὶ μηδὲν ὀφείλομεν εἰ μὴ τό ἀγαπᾶν ἀλλήλους».

Αἱ ἀδελφαί προσφωνοῦν τήν Καθηγουμένην διὰ τῆς παραδοσιακῆς ἐπωνυμίας «Γερόντισσα» μεταξύ τῶν δέ προσφωνοῦνται «ἀδελφῆ» καί τό ὄνομα ἐκάστης.

Παρούσης τῆς Ἰγουμένης ἢ ἀρχαιοτέρων ἀδελφῶν δέν εἶναι πρέπον νά λαμβάνῃ τὸν λόγον ἢ μοναχή.

Ἀνάρμοστον τῆς ἀγγελιομιμήτου πολιτείας καί ἐπιτιμίου ἄξιον κατά τοὺς Ἁγίους Πατέρας, δύο ἀδελφαί νά σχολιάζουσι καί κατακρίνουσι τρίτην ἢ νά κρίνουσι τὰς ἀποφάσεις τῆς Καθηγουμένης.

Ἔξον ἐπίσης τοῦ μονήρους βίου εἶναι τό νά ἐλέγχῃ ἢ ἐπιπληττῇ ἀδελφῆ τίς ἐτέραν ἀδελφήν μὲ ἐπιτακτικὸν ὕφος.

Πᾶσα ὑπόδειξις ἢ διόρθωσις δέον νά γίνεται ἐν πνεύματι ἀγάπης, ἐπιεικείας καί συγκαταβάσεως.

Ἐάν μεταξύ τῶν ἀδελφῶν προκύψῃ σκάνδαλόν τι, ἡ φρονιμωτέρα δέον νά βάλῃ πρώτη μετάνοια, καταπατήσασα τήν αὐτοδικαίωσιν καί ἡ ἀλλήν νά τήν μιμηθῆ ἀδιαμαρτυρητῶς, ἵνα ἐκδιωχθῆ ἐκ μέσου ὁ πειράζων.

Ἀδελφῆ τις, ἐάν ἀντιληφθῆ παραπτώμα ἐτέρας ἀδελφῆς, κινουμένη ἐκ καθαρᾶς φιλαδελφίας νά τό ἀναφέρῃ εἰς τήν Καθηγουμένην πρὸς διόρθωσιν καί θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ἡ σφάληουσα ὀφείλει εὐχαριστίας καί οὐκ διαμαρτυρίας διότι ἀλλήως εἶναι ἐπίβουλος τῆς ψυχῆς τῆς.

Ἐκάστη μοναχή ὑποχρεοῦται νά ἔχῃ τελείαν ἀποταγήν καί ξενιτείαν, κατά τὰς συνθήκας, ἃς ἔδωκε εἰς τόν Χριστόν, περιορίζουσα τὰς σχέσεις τῆς μετὰ τῶν συγγενῶν εἰς τό ἐλάχιστον δυνατόν ὄριον, ἔχουσα κατά νοῦν τό τοῦ Ἁγίου Συμεῶν: «ἔσθαι δέ τῷ λογισμῷ τοιαύτην πληροφάνειαν, μετὰ τήν εἰς τό Κοινόβιον εἴσοδον, τεθνάναι πάντας, γονεῖς τε καί φίλοι καί μόνον ἡγεῖσθαι Πατέρα τε καί Μητέρα Τόν Θεόν καί τόν προεστῶτα». Ὅθεν, ὀφείλουν αἱ ἀδελφαί νά καταπατοῦν πᾶσαν προσκόλλησιν καί προσπάθειαν εἰς πρόσωπα καί πράγματα.

Ἡ ἐπικοινωνία μετὰ συγγενῶν ἢ γνωστῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης καί διὰ περιορισμένον χρόνον. Δέν παρακοινοῦν ἐξόδιον συγγενοῦς.

Ἡ περιποίηση τῶν συγγενῶν ἀνήκει εἰς τήν ἀρχοντάρισσαν.

Ἀλληλογραφία ἢ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία ἀδελφῶν μετὰ συγγενῶν ἢ γνωστῶν ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ἔκτακτον ἀνάγκην, μὲ εὐλογίαν καί γνώσιν τοῦ περιεχομένου των ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης.

Αἱ μοναχαὶ δέν συνάπτουν φιλίας καί γνωριμίας μετὰ λαϊκῶν, διότι τοῦτο τυγχάνει ἀλλήλοτριον τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος, οὔτε πάλιν ὑπὸ τοῦ προσχήματος, τῆς πνευματικῆς ἐνισχύσεως τῶν λαϊκῶν, ἐπιτρέπεται νά λησμονοῦν τὸν σκοπὸν δι’ ὃν ἐξῆλθον τοῦ κόσμου.

Εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐξόδους ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀποστέλλονται δύο ἀδελφαί ὁμοῦ, μὲ εὐλογία τῆς Καθηγουμένης, οὐδέποτε μία μόνη. Ἐκτός τῆς Μονῆς εὐρισκόμε-

ναι καί ἀντιπροσωπεύουσαι αὐτήν, ὀφείλουσαν νά συμπεριφέρονται ὡς ἀρμόζει εἰς Μοναχάς καί νά μή καθυστεροῦν ἄνευ λόγου. Δέν ἐπισκέπτονται οἰκίας συγγενῶν ἢ γνωστῶν, ἀποφεύγουν περιττάς συναντήσεις καί οὐδέν πράττουν ἄνευ εὐλογίας. Οὐδέποτε διανυκτερεύουσαν ἐκτός Μονῆς.

Ἐκάστη ἀδελφή διάγει ἐν ἀκτημοσύνη «οὐδέν ἴδιον κέκτηται ἢ ὀνομάζειν λογιζέται». Καταργεῖ τήν ἀκτημοσύνην ἢ ἔχουσα προσκόλλησιν καί προσπάθειαν ἀκόμα καί εἰς παραμικρόν ἀντικείμενον, ἔστω καί εἰς μίαν βελόνην.

Ἄπαντα ἐν τῷ Κοινοβίῳ εἶναι κοινά καί οὐδέν ὑπάρχει ἴδιον, ἄρα δέν δύναται μοναχά νά δωρίζη τι εἰς συγγενεῖς ἢ γνωστούς οὐδέ προσφῆρη ἑλλημοσύνας εἰς ἐνδεεῖς ἄνευ εὐλογίας καί γνώμης τῆς Καθηγουμένης.

Δῶρα ἢ χρήματα προερχόμενα ἀπό συγγενεῖς ἢ γνωστούς παραδίδονται εἰς τό Κοινόβιον.

Ἡ μοναχά δέν διαχειρίζεται τήν τυχόν περιουσίαν της, μετά τήν κουράν της περιέρχεται αὕτη εἰς τήν Μονήν.

Ἡ ἐνδυμασία καί τά κελήλια τῶν μοναχῶν δέον νά εἶναι λιτά καί ἀπέριττα.

Ὁ χώρος ὅπου εὐρίσκονται τά κελήλια παραμένει ἄβυστος μή ἐπιτρεπομένης τῆς προσεγγίσεως λαϊκῶν.

Μία ἐκ τῶν πρωταρχικῶν ὑποσχέσεων καί ἐπιδιώξεων τῶν μοναχῶν εἶναι ἡ διατήρησις τῆς παρθενίας, τῆς ἀγγελίας καί καθαρότητος ἀπό παντός μόλυσμου σαρκός καί πνεύματος.

Διά τήν κουράν τῶν ἀδελφῶν δέν εἶναι ἀπαραίτητον νά τηρεῖται ἡ σειρά ἱεραρχίας. Τοῦτο ἐπαφίεται εἰς τήν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης, ἡ ὁποία καί κάμνει σχετικήν πρότασιν εἰς τό Ἡγουμενοσυμβούλιον καί οὕτω λαμβάνεται ἡ ἀπόφασις.

Ἡ κεκαρμένη μοναχά συμφώνως μέ τόν 21ον καί 4ο κανόνα τῆς Ζ' καί Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου δεσμεύεται νά παραμείνῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν καθ' ὅλην τήν ζωήν αὐτῆς, διότι διά τῆς κουράς δημιουργεῖται αἰώνιος καί ἀκατάλυτος ἱερός δεσμός. Μεταξύ Καθηγουμένης καί ὑποτακτικῆς συνάπτεται «σύμβασις πνευματικῆς συμβιώσεως τῆς ἀλήτου καί αἰωνίου τήν συνάφειαν κεκτημένης» συνεπῶς «ὁ πνευματικῆ κοινωῖα συναρμοσθεῖς, ὑπ' αὐτῷ μάρτυρι καί μεσίτῃ τῷ Πνεύματι, ὑπόδικος ἐπὶ τῷ χωρισμῷ γίνεται». (Μ. Βασίλειος Ἄσκητ. Διατάξεις κα', κβ').

Μοναχά ἀποχωρήσασα ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γίνεται ἐκ νέου δεκτῆ ἐάν ἐπιστρέψῃ μετ' εἰλικρινοῦς μετανοίας καί ἐφ' ὅσον τήν ἀποδέχεται ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἀδελφότητος ἀπόλλησι ὁμως τήν ἱεραρχικήν της σειράν.

Ἄρθρον 12 Λατρευτική Ζωή

«Τάξις συνέχει ἐπίγειαν καί ἐπουράνιαν». Ὡσαύτως αἱ ἀδελφαί ὀφείλουσαν νά τηροῦν τό πρόγραμμα τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου, ὥστε νά μήν διασαλευεῖται ἡ μοναχική τάξις.

Μέ τήν κρούσιν τοῦ ταλάντου ὑποχρεοῦνται ἅπασαι, ὅπως σπεύδουσαν μέ μοναχικήν περιβολήν (ράσο, κάλυμμα) ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ, εἰς τήν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, δι' ὃν ὕψιστον σκοπόν ζητῆ ἡ μοναχά.

Μετ' εὐλαβείας δέ, καί σιωπῆς νά ἀκροῶνται προσευχόμεναι τὰς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας. Αἱ ψάλτρια ἔργον τῶν θείων ἀγγέλων ἐπιτελοῦσαι, ὀφείλουσαν, ὡς κατενώπιον Θεοῦ μετά φόβου καί τρόμου καί βαθείας συναισθήσεως νά ψάλλουσαν τά ἱερά ἄσματα, μηδεμιᾶς συζητήσεως, ἐπιπλήξεως, παρατηρήσεως καί ἀντιλογίας ἐπιτρεπομένης κατά τήν ὥραν τῆς Θείας λατρείας, καθ' ὅτι τά τοιαῦτα δηλοῦσαν περιφρόνησιν καί ἀσέβειαν εἰς τό Θεῖον Πρόσωπον.

Προφάσει διακονήματος δέν ἐπιτρέπεται ἡ μοναχά νά ἀπουσιάσῃ τῶν Ἱερῶν ἀκολουθιῶν, διά νά ἐξέλθῃ δέ τοῦ Ναοῦ εἶναι ἀπαραίτητον νά λάβῃ εὐλογίαν.

Ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ εἴσοδος τῶν ἀδελφῶν, ἐκτός κατ' ἀνάγκην τῶν διακονητριῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἐάν ἔχουσαν εἰδικήν εὐχήν, αἱ ὁποῖαι μετὰ πολλοῦ τοῦ φόβου καί τῆς εὐλαβείας καί ἐν ἄκρῃ σιωπῇ, ἀδιαλείπτως δέ προσευχόμεναι, ἐκτελοῦσαν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον. Κατά τὰς Θείας Λειτουργίας εἰσέρχεται μόνον ἡ βηματάρισσα, διακονοῦσα ἔντρομος, οὐδόλως ὀμιλοῦσα μετὰ τοῦ ἐφημερίου καί ἀποφεύγουσα ἐπιμελῶς τήν ἐξοικείωσιν μέ τά Ἄγια.

Ἡ δοξολογία τοῦ Θεοῦ ἐπιβάλλεται ὑφ' ἐκάστης τῶν ἀδελφῶν ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ διά τῆς καλλιέργειας τῆς εὐχῆς τοῦ Ἰησοῦ καί τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Κυρίας Θεοτόκου, οὓς δέον νά ἰλέγουσαν ἀπαραιτήτως τρεῖς φορές τήν ἡμέραν ἐκφώνως, κατά τήν ἐπιθυμίαν καί προτροπήν τῆς Κιτορίσεως τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς.

Ἐκάστη μοναχά εἶναι ὑποχρεωμένη νά ἐκτελῇ καθ' ἡμέραν τόν ἀτομικόν της κανόνα ὁ ὁποῖος καθορίζεται ὑπό τῆς Καθηγουμένης βάσει τῆς μοναχικῆς παραδόσεως καί τῶν Πατερικῶν κανόνων.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν σημαίνει ἡ καμπάνα εἰς τὰς 4 π.μ. διά τόν ἀτομικόν κανόνα καί τήν Ὁρθρινήν ἀκολουθίαν. Μετά τό Ἀπόδειπνο δέν ἐπιτρέπονται ὀμιλῖαι, συναθροίσεις καί θόρυβοι, αἱ ἀδελφαί ἀποσύρονται ἐν σιωπῇ εἰς τά κελήλια, διά τὰ πνευματικά καθήκοντα καί ἀνάπαυσιν.

Ἀγρυπνία τελοῦνται εἰς τὰς Θεομτορικός ἐορτάς, καθῶς καί εἰς μνήμας μεγάλων Ὁσίων τῇ ἀποφάσει τῆς ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 13 Ἡ Τράπεζα

Ἄπασαι αἱ ἀδελφαί μετέχουσαν εἰς τήν Τράπεζαν καί ἐσθίουσαν πᾶν τό παρατιθέμενον ἄνευ μεμψιμοιρίας καί γογγυσμοῦ, ἀλλὰ μετ' εὐχαριστίας καί ἐν σιωπῇ ἀκροῶμεναι τήν ἐπιβεβλημένην ἀνάγνωσιν.

Ἀδικαιολόγητος καθυστέρησις ἢ ἀπουσία δηλοῖ ἰδιορρυθμον ἄτομον καί προκαλεῖ ἀκαταστασίαν. Μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης δύναται ἀδελφῆ

διά λόγους σοβαράς ασθένειας ή αφεύκτου διακονήματος να άπουσιάση.

Δέν επιτρέπεται άδελφή να έσθίη έκτός τής κοινής Τραπεζής ή εις τό κελλίον της ή μετά συγγενών και άλλων γνωστών.

Άπαγορεύεται άνήρ λαϊκός ή και κληρικός να συμμετέχη εις τήν Τράπεζαν των μοναχών. Γυναίκες επιτρέπεται εις έξαιρετικές περιπτώσεις έξ οικογενείας ευεργετών τής Μονής και κατά τήν κρίσιν και άπόφασιν του Ήγουμενοσυμβουλίου.

Νηστεία τηρούνται πάσαι αι κεκανονισμένοι υπό των εκκλησιαστικών και μοναστικών διατάξεων.

Άρθρον 14 Διακονήματα

Η άσκσις των μοναχών εις τά διακονήματα άποτελεί άπαραίτητον και βασικήν προϋπόθεσιν διά τήν πνευματικήν όλοκληρώσιν αυτών.

Κατά συνέπειαν πάσαι αι άδελφαί όφείλουν να εργάζονται μετά ζήλου και έπιμελείας «ώς τῷ Χριστῷ διακονούσαι» άπροφασίστως και άδιαμαρτυρήτως έκτελοΰσαι και τά ευτελέστερα διακονήματα.

Κύριον μέλημα των άδελφών ή επιδίωξις τής ειρήνης κατά τήν εργασίαν, ήτις επιτυχάνεται μέ τήν υποχωρητικότητα, τό πνεΰμα συνεργασίας και δή και τήν εφαρμογήν του Προδρομικού λόγου «αυτόν δεϊ αύξάνειν, έμέ δε έλαττοΰσθαι».

Ουδέποτε άδελφή αναγράφει τό όνομά της εις τό εργόχειρον. Τυχόν έσοδα έξ αυτού ή έκ συντάξεων ή άλλιαχοΰ, άνήκουν εις τό Κοινόβιον, άνευ ουδεμίας δικαιοδοσίας τής μοναχής επ' αυτών.

Εκάστη άδελφή δέον να χρησιμοποιή μετά ύπευθυνότητος, προσοχής και οικονομίας παν ό,τι άνήκει εις τήν περιουσίαν τής Μονής, σκεΰη, εργαλεία, αντικείμενα και οικήματα, τά όποια άπεκτήθησαν μετά πολλών κόπων των άρχαιοτέρων άδελφών και δωρεάς των πιστών.

Άρθρον 15 Ο πνευματικός του Ήρου Κοινοβίου

Ο πνευματικός πατήρ επιλέγεται υπό τής Καθηγουμένης, τή συμφώνῳ γνώμη των 3/4 τουλάχιστον τής Άδελφότητος και επικυροΰται υπό του οικείου Μητροπολίτου.

Οΰτος δέον να είναι πρόσωπον σοβαρόν ώριμου ήλικίας, έμπειρος τής μοναχικής και δή και τής κοινοβιακής ζωής, διάγων βίον άνεπίληπτον. Έν συνέσει, άμεροληψία και άνιδιοτελεία και δικαιοσύνη έκτελεί τήν Ήραν διακονίαν του, άποσκοπών εις τήν πνευματικήν πρόοδον των άδελφών, ύποβοηθών οΰτω τήν Καθηγουμένην εις τό τής διαποιμάνσεως έπίπονον έργον της.

Συνεργάζεται άπολύτως μετά τής Καθηγουμένης διά τήν πνευματικήν καθοδήγησιν τής Άδελφότητος, μή δικαιούμενος να εισαγάγη καινοτομίας και να χαράττη

άλλην γραμμήν από εκείνην τήν όποίαν έχάραξεν ή Κτιτόρισσα τής Ήρας ταύτης Μονής.

Λαμβάνων γνώσιν του παρόντος Κανονισμού, οΰδόλως δικαιούται να διδάσκη τάς άδελφάς εις παρέκκλισιν αυτού. Οΰτω θα άποφευχθή ή άθέτησις των Κανόνων τής Ήρας Μονής και ή αντίθεσις τής διδαχής του Πνευματικού, μέ τάς έντολής και τό πνεΰμα τής Κτιτορίσεως.

Διά τήν επιβολήν επιτιμίου, ό πνευματικός ζητεί τήν γνώμη τής Ήγουμένης, διότι εκείνη φέρει τήν όλην ευθύνην των ψυχών, ως ό Δεσπότης Χριστός τής ενεπιστεύθη. Καθ' όσον και ό Μέγας Βασίλειος εις τούς Όρους κατ' επιτομήν Έρώτησις και Άπόκρισις ΡΙ' και ΡΙΑ' άποφαίνεται ότι «Εΰσχημονέστερον και ευλαβέστερον (έστίν) μετά τής πρεσβυτέρας προς τόν πρεσβύτερον ή έξαγόρευσις γενήσεται, τόν δυνάμενον έπιστημόνως τόν τρόπον τής μετανοίας και τής διορθώσεως υποθέσθαι». Άλλήλωσε ό ίδιος μέ σφοδρότητα επιβεβαιώνει ότι άγανακτεί ή Πρεσβυτέρα (ήτοι ή Ήγουμένη) «εί του Πρεσβυτέρου γενέσθαι τι προστάξαντος έν ταις άδελφαίς παρά γνώσιν τής Πρεσβυτέρας». (Ε.Π.Ε. Μ. Βασιλείου ΄Έργα τ. 9, σελ. 140, Θεσ/νίκη 1973).

Δέν παρεμβαίνει εις τήν διοίκησιν τής Ήρας Μονής, παρά μόνον όταν ζητηθή ή γνώμη του υπό τής Καθηγουμένης.

Μηδόλως άπαιτεί δικαίωμα διαποιμάνσεως, παρά τήν θέλησιν τής Άδελφότητος.

Ο πνευματικός είναι ό αυτός δι' όλην τήν Άδελφότητα. Δέν επιτρέπεται εις τάς άδελφάς ή μετάβασις εις έτερον πνευματικών.

Έξομολογεί, και κατόπιν άδείας και προτροπής του Μητροπολίτου δύναται να τελήση ρασσοφορίας, μικροσχημίας ή και μεγαλοσχημίας των.

Διδάσκει εις συνάξεις συγκαληούμενας υπό τής Ήγουμένης τήν εκμάθησιν «τής επιστήμης των επιστημών» του Μοναχισμού.

Παραμένει έκτός του χώρου διαμονής των μοναζουσών, φιλοξενούμενος εις ειδικόν προς τούτο όρισθέντα χώρον.

Άρθρον 16 Ο Έφημέριος

Ο έφημέριος διορίζεται υπό του οικείου Μητροπολίτου και άσχολεΐται μόνον μέ τά έφημεριακά καθήκοντα.

Δέν επιτρέπονται συνομιλίες άδελφών μετά του έφημερίου πλήν τής Ήγουμένης.

Έντός του Ήρου Βήματος άπαγορεύονται αύστηρώς αι συζητήσεις έκτός σοβαράς άπορίας τελετουργικής φύσεως, διά τήν όποίαν τόν ένημερώνει, μόνον ή βηματάρισσα, τή ευλογία τής Καθηγουμένης.

Παραμένει εις ιδιαίτερον χώρον έκτός του χώρου διαμονής των μοναχών και ουδεμίαν άνάμειξιν επιτρέπεται να έχη εις τάς διοικητικές και πνευματικές υποθέσεις τής Ήρας Μονής. Τουτόν περιποιήται ήλικιωμένη τις άδελφή, ταχθείσα υπό τής Ήγουμένης.

Άρθρον 17 Φιλοξενία

Τούς προσκυνητάς υποδέχεται ἡ τεταγμένη κατάλληλος ἀδελφή, μετὰ συνέσεως, προσηνείας, σοβαρότητος καί κυρίως μοναχικοῦ ἠθους.

Διανυκτέρευσις ἐπισκεπτῶν δέν ἐπιτρέπεται, ἐκτός σπανίων περιπτώσεων, τῆ ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Οἱ φιλοξενούμενοι παραμένουν εἰς τόν ξενῶνα, δέν εἰσέρχονται εἰς τὰ κελῖα καί τούς χώρους διαβιώσεως καί ἐργασίας τῶν μοναχῶν διά νά μήν καταργῆται τό ἡσυχαστικόν πρόγραμμα τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου.

Αἱ μοναχαί ἀποφεύγουν τās συντυχίας μετὰ τῶν λαϊκῶν, διά νά μένουν ἀπερίσπαστοι εἰς τὰ καθήκοντά των.

Οἱ προσκυνηταί δέον νά προσέρχωνται μέ εὐπρεπή περιβολήν καί νά φέρωνται κοσμίως. Ἀπαγορεύεται νά χρησιμοποιοῦν μουσικά ὄργανα καί ἄσματα ἢ νά καπνίζου.

Δέν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις φωτογραφικῶν μηχανῶν καί ἄλλων τοιοῦτων ἐντός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, οὔτε ἡ φωτογράφησις μοναχῶν μετὰ λαϊκῶν.

Δέν ἐπιτρέπεται εἰς τήν Μονήν ἡ τέλεισις Βαπτίσεων, Γάμων, καθὼς καί ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ, τηλεοράσεως καί διαδικτύου.

Ἡ Ἱερά Μονή παραμένει ἀνοικτή κατά τās ὥρας, καθ' ὅς ἀποφασίζει τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς, οὐχί ὅμως, πέραν τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

Ἐκάστην Τρίτην μετὰ τήν μεσημβρίαν παραμένει κλειστή, διά Σύναξιν τῆς ἀδελφότητος.

Κλειστή ἐπίσης, παραμένει ἡ Μονή ἀνεξαιρέτως, κατά τό πρῶτον τριήμερόν της Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Άρθρον 18

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί διάθεσις αὐτῶν

Οἱ πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς προέρχονται: ἐκ τῆς κηροπωλησίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐκ δωρεῶν καί εἰσφορῶν τῶν χριστιανῶν, ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν μοναχῶν καί ἐκ πάσης ἄλλης χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς.

Αἱ ἀνωτέρω πρόσοδοι διατίθενται, διά τās πάσης φύσεως ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν, διά τήν συντήρησιν καί ἀνοικοδόμησιν τῶν κτισμάτων, διά τήν φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν, διά φιланθρωπικούς σκοπούς, διά τās ἀνάγκας λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Άρθρον 19

Σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα, ἐπισύροντα κανονικά κυρώσεις, ἤτοι ἐκκλησιαστικὰς ποινάς, ἀντιμετωπίζονται ἀπό πλειυράς οὐσιαστικοῦ δικαίου κατά τούς Ἱε-

ρούς Κανόνες καί ἀπό πλειυράς ἀρμοδίων ὀργάνων ἀσκήσεως τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου, κατά τούς Ἱεροῦς Κανόνες καί τās ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Νόμου.

Άρθρον 20 Σφραγίς

Ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρουσα εἰς τό κέντρον αὐτῆς τήν μορφήν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Βρεφοκρατούσης (Γοργοεπικόου) καί κύκλωθεν τήν ἐπωνυμίαν: ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΟΡΓΟΕΠΗΚΟΟΥ - ΜΑΝΔΡΑ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Άρθρον 21 Τηρούμενα Βιβλία

- α) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου
- β) Μοναχολόγιον
- γ) Δοκιμολόγιον
- δ) Πρωτόκολλον, βιβλίον εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων
- ε) Βιβλίον Ταμείου
- στ) Καθολικόν βιβλίον ἐσόδων-ἐξόδων
- ζ) Κτηματολόγιον
- η) Βιβλίον ἀγίων λειψάνων, ἱερῶν κειμηλίων

Άρθρον 22

Πάν θέμα μή προβλεπόμενον ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ρυθμίζεται ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου συμφώνως πρός τήν Μοναστικήν Παράδοσιν καί τὰ ὑπό τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί τῶν ἄλλων Ἁγίων Πατέρων παραδεδομένα.

Ὁ Παρῶν Ἑσωτερικός Κανονισμός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Γοργοεπικόου ἐψηφίσθη καί ἐνεκρίθη κατ' ἄρθρον καί ἐν συνόλῳ ἐν τῇ Συνεδρία τῆς 14ης Δεκεμβρίου 2014 τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (Πρᾶξις 5/14.12.2014).

Άρθρο 23

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἄρχει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἀπόφασις αὐτή νά δημοσιευθῇ εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 3 Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἐσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος Ταῶ Πεντέλης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ διὰ τοῦ ἄρθρου 51 πάρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἱσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α'/30.6.1972),
3. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2725/4.9.2015 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
4. τὸ ὑπ' ἀριθμ. 197/13.10.2015 Πρακτικόν συνεδριάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,
5. τὴν ἀπὸ 3.11.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀποφασίζει

ἐγκρίνει τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος Ταῶ Πεντέλης, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἔχοντα οὕτω:

Ἐσωτερικός Κανονισμός
Λειτουργίας τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς
Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος Ταῶ Πεντέλης

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄
Γενικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 1
Σύστασις

α) Ἰδρυτικὴ πράξις, διὰ τῆς ὁποίας συνεστήθη ἡ Ἱερά Μονή Παντοκράτορος Ταῶ, εἶναι τὸ «Βασιλικὸν Διάταγμα» 186/12 Μαρτίου 1971, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ΦΕΚ 57, τ. Α΄, τῆς 18 Μαρτίου 1971.

β) Ἡ Ἱερά Μονή Παντοκράτορος Ταῶ ἀποτελεῖ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου (συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1, παρ. 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», αὐτοτελὲς καὶ ἀνεξάρτητον, ὑπαγόμενον στὴν πνευματικὴ καὶ κανονικὴ δικαιοδοσία καὶ στὴ διοικητικὴ ἐπο-

πτεία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν διεπόμενον ὑπὸ τῶν περὶ μοναχικῶν καθεστώτων ὀριζομένων ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῶν Κανονιστικῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

γ) Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θεωρεῖται ὑφισταμένη καὶ λειτουργοῦσα καὶ ἐάν ἀκόμη ἀπομείνῃ ἐν αὐτῇ μία μόνον ἀδελφή, εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ὁποίας συγκεντρῶνται ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καὶ τὰ καθήκοντα, ὡς ἀναγράφονται ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ. Καὶ ταύτης ἀποθανούσης ἡ Ἱερά Μονή δέν θεωρεῖται διαλυθεῖσα, ἀλλὰ ὡς τελούσα ἐν διακοπαῖς, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλησιν καὶ διοίκησιν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 2

Κανονικὴ ὑπόστασις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
καὶ Κανονικὰ Δικαιώματα
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν

Ἡ Ἱερά Μονή τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ ἐπ' αὐτῆς τὴν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες πνευματικὴν ἐποπτεῖαν καὶ ἔχει τὰ ἀκόλουθα Κανονικὰ Δικαιώματα:

1. Μνημονεύεται τὸ Κανονικὸν αὐτοῦ ὄνομα εἰς ἀπάσας τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας καὶ ἐκκλησιαστικὰς τελετάς, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ τὰ μοναχικὰ θέσμια.

2. Μεριμνᾷ διὰ τὴν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες λειτουργίαν τῆς Μονῆς.

3. Ἐπικυροῖ καὶ ἐπευλογεῖ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀναδειχθείσης ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος Μοναχῆς ὡς Καθηγουμένης, χειροθετεῖ καὶ ἐνθρονίζει αὐτὴν δι' ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, καθὼς καὶ τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων.

4. Μεριμνᾷ διὰ τὰς πατρευτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς καὶ προτάσει τῆς Ἱγουμένης καὶ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου διορίζει τὸν προτεινόμενον ὑπ' αὐτῶν Πνευματικὸν τῆς Μονῆς, καὶ ἀποστέλλει τοὺς καταλλήλους Ἱερεῖς ἐκ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας.

5. Ἐγκρίνει καὶ τελεῖ τὴν κουράν τῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου Δοκίμων.

6. Μεριμνά διά τήν διαφύλαξιν τῆς ιερότητος ὄλων τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπό θορύβους ἀπρεπεῖς, διασκεδάσεις καί ἄλλας τοιαύτας ἐκδηλώσεις ἀντιτιθεμένας εἰς τήν βασικήν ἀρχήν τῆς Ἡσυχαστικῆς Κοινοβιακῆς Μονῆς.

7. Χορηγεῖ ἔγγραφον ἄδειαν εἰς τήν Καθηγουμένην, προκειμένου αὕτη ν' ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τοῦ δεκαημέρου.

8. Ἐγκρίνει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

9. Ἐγκρίνει τās ὑπό τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

10. Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ πειθαρχικόν ἔλεγχον εἰς τās τυχόν παρεκτρεπομένας Μοναχάς.

ἄρθρον 3 Σκοπός

Κατά τόν Ἅγιον Μάξιμον «*Μοναχός ἐστίν ὁ τῶν ὑλικῶν πραγμάτων τόν νοῦν ἀποχωρίσας καί δι' ἐγκρατείας καί ἀγάπης καί ψαλμωδίας καί προσευχῆς προσκαρτερῶν τῷ Θεῷ*». Εἰς αὐτόν τόν σκοπόν ἀποβλέπει ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί διά τήν ἐπίτευξίν του χρησιμοποιοῖ πάντα τά ὑπό τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας καί τῆς Ἱερᾶς Ἀσκητικῆς Παραδόσεως προβαλλόμενα μέσα, ἥτοι τήν θεῖαν Πατρίαν, τήν εἰς τά κελήια καί τά διακονήματα ἀσκησῶν διά τῆς ἀδιαλείπτου προσοχῆς ἐπί τῆς καρδίας, τήν σιωπήν, τήν εὐχήν, τήν μελέτην, τήν ἀγάπην, τήν χριστομίμητον ὑπακοήν, ὥστε δι' αὐτῶν νά ἀνακαινίζεται διαρκῶς ἐκάστη ἀδελφή καί νά γίνηται «*εὐθετος εἰς τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν*»² καί συγχρόνως νά ἀποβαίη φωτεινῆς καί νά ἀντανακλᾷ καί εἰς τοὺς ἄλλους τās ἐπιλάμψεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' Ἐσωτερική Ζωή τῆς Ἀδελφότητος

ἄρθρον 4 Ὅροι εἰσόδου εἰς τήν Μονήν

Διά νά γίνῃ δεκτὴ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὡς δόκιμος νέα ἀδελφή ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι:

α. Ἰκανός χρόνος ἐπικοινωνίας μετά τῆς Καθηγουμένης, τῶν ἀδελφῶν καί τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πρό τῆς εἰσόδου εἰς τήν Μονήν ὡς δόκιμου.

β. Ἐγγραφος αἰτήσεις τῆς ὑποψηφίας διά τήν ἐγγραφὴν τῆς εἰς τό Μοναχολόγιον τῆς Μονῆς, ὑποβαλλομένη μετά παρέλευσιν ἑξαμήνου τουλάχιστον παραμονῆς εἰς αὐτήν. Τό χρονικόν τοῦτο διάστημα θεωρεῖται ἀπαραίτητον, ἀφ' ἐνός μὲν διά νά γνωρίσῃ ἡ ὑποψηφία καλύτερον τήν μοναχικὴν ζωὴν, ἀφ' ἑτέρου δέ διά νά διαπιστωθῇ ὑπό τῆς Ἀδελφότητος ἡ πρός ὑπακοήν διάθεσις τῆς. Πρό τῆς αἰτήσεως τῆς ἡ δόκιμος λαμβάνει

γνώσιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Μονῆς καί ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωσιν νά σεβασθῇ καθ' ὅλην τήν ἐγκαταβίωσίν τῆς τās διατάξεις του.

γ. Ἡ εἰσόδος δοκίμου ἀδελφῆς εἰς τήν Ἱεράν Μονήν γίνηται κατόπιν συνεννοήσεως τῆς Καθηγουμένης, τοῦ Πνευματικοῦ καί τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ἄρθρον 5 Δόκιμοι ἀδελφαί

α. Ἡ γενομένη δεκτὴ ὡς δόκιμος ἀδελφή καί κατά τὰ ἀνωτέρω ἐγγραφείσα εἰς τό Μοναχολόγιον δοκιμάζεται ἐπὶ τρία (3) συναπτά ἔτη, τὰ ὅποια δύναται ν' αὐξήσῃ ἢ νά μειώσῃ τό Ἡγουμενοσυμβούλιον, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως τῆς δοκίμου εἰς τās πνευματικὰς ἀπαιτήσεις καί ἀσκήσεις τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς.

β. Ἡ ἐγγραφείσα εἰς τό Μοναχολόγιον παραδίδει πάντα τὰ ἑαυτῆς ὑπάρχοντα πρὸς φύλαξιν παρά τῆς Ἀδελφότητος, οὕτως ὥστε, ἐάν πρό τῆς ρασσευχῆς τῆς ἠθέληεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ ἀπὸ τῆς Μονῆς, νά μὴν ἔχη οὐδεμίαν οικονομικὴν ἀξίωσιν πέραν τῶν ὄσων ἐκείνη κατέθεσεν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα.

γ. Δόκιμος μοναχή, ἐάν ἐγκαταλείψῃ τήν Ἱεράν Μονήν, δέν γίνηται ἐκ νέου δεκτὴ.

δ. Κατά τήν κανονικὴν δοκιμασίαν ἐρευνᾶται ἡ ἐπιμονὴ τῆς δοκίμου εἰς τήν ἀσκησιν καί εἰς τόν ἀγῶνα ὑπερνεύσεως τῶν λογισμῶν, ἡ προσαρμογὴ εἰς τήν ἀτμόσφαιραν ὁμοψυχίας καί ἀγάπης, «*ἐάν πρὸς πᾶσαν ταπεινοφροσύνην ἀνεπαισχύντως διάκειται*»³, ὡς καί ἡ σταθερὰ διάθεσις διά τό «*ποιεῖν πᾶν πρᾶγμα κατὰ κέλευσιν τῆς Γεροντίσεως καί οὐ κατὰ τό ἴδιον θέλημα*»⁴.

ε. Μετά τήν κατά τὰ ἀνωτέρω δοκιμασίαν, ἡ δόκιμος μοναχή, προτάσει τῆς Καθηγουμένης καί τοῦ Πνευματικοῦ, ἀποφάσῃ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίσει δέ καί εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, προχειρίζεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς ρασσοφόρον.

στ. Αἱ δόκιμοι μοναχαί, μὴ οὔσαι μέλη τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δέν παρίστανται εἰς τās Γενικάς Συνελεύσεις αὐτῆς καί, ἐάν ἀδείξῃ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παραστοῦν, δέν ἔχουν δικαίωμα ψήφου. Ἡ δόκιμος καθίσταται μέλος τῆς Ἀδελφότητος μόνο διά τῆς ρασσευχῆς.

ζ. Ρασσοφόρος ἢ Μεγαλόσχημος μοναχή, προερχομένη ἐξ ἄλλης Ἀδελφότητος, κατά κανόνα δέν γίνηται δεκτὴ.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα καί ὑποχρεώσεις τῶν ἀδελφῶν

α. Ἄπασαι αἱ ἀδελφαί, μοναχαί καί δόκιμοι, ὑποχρεοῦνται νά ζοῦν συμφώνως πρὸς τās περί Μοναχισμοῦ διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτοι ἐν εὐσεβείᾳ καί σωφροσύνῃ, ἐν φόβῳ Θεοῦ, ἐν ἡσυχίᾳ καί ἐγκρατεῖᾳ, ἐν ὑπακοῇ καί φιλαδελφίᾳ, ἐν ἀγάπῃ καί ἐνότητι, «*ἵνα ὧσιν ἐν*»⁵, ἐπιδιδόμεναι εἰς τήν διηνεκὴ προσευχὴν καί τās διαφόρους ἄλλας πνευματικὰς ἀσκήσεις.

β. Ἡ δύναμις, ἡ ὁποία συγκροτεῖ καί συνέχει τὸ Κοινόβιον εἶναι ἡ εὐλογία τῆς Καθηγουμένης. Αὕτη καταργεῖ τὸ ἴδιον θέλημα καί διασφαλίζει τὴν ἐνότητα. Ὑπασαι αἱ ἀδελφαὶ ἀγωνίζονται ὅπως εἶναι σύμψυχοι, τὸ ἔν φρονούσαι μετὰ τῆς Καθηγουμένης.

γ. Αἱ ἀδελφαὶ οὐδὲν ἀποφασίζουν, λέγουν ἢ προσφέρουν ἄνευ εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

δ. Ἡ σχέση τῶν ὑποτακτικῶν πρὸς τὴν Γερόντισσαν, ἥτις ἀναζητεῖ εἰς τὴν καρδίαν τῆς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ, ἔχει ἱερόν χαρακτήρα καί εἶναι σχέσις «θεοειδοῦς» ἐμπιστοσύνης.

ε. Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ ἀσκοῦν τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην κατὰ τρόπον Εὐαγγελικόν καί κατὰ τὴν εὐρύτητα, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸ 1γ' κεφάλαιον τῆς πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς του, ἀποκλειομένης παντελῶς τῆς μερικῆς φιλίας. Εἶναι δὲ παντελῶς ξένον πρὸς τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἀδελφὴ νὰ σχολιάζῃ μετὰ δύο ἢ τριῶν ἀδελφῶν εἰς βάρους τῶν ὑπολοίπων.

στ. Οὐδεμία ἀδελφὴ ἐπιπηλῆται ἢ παρατηρεῖ ἢ διορθώνει ἀλλήλην, ἐκτός τῆς Καθηγουμένης ἢ τῆς ἀναπληρουσῆς αὐτὴν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς. Ἡ ὑπεύθυνος διακονήματος, ἐπίσης, δύναται νὰ διορθώσῃ, πρὸς ἀποφυγὴν σφάλματος. Αἱ σχέσεις τῶν ἀδελφῶν διέπονται ἀπὸ τὴν ἡλιθιότητα, τὴν εὐλάβειαν καί τὸν σεβασμόν.

ζ. Ἰδιαιτέρα σημασία δίδεται εἰς τὴν ἐν ἐλευθερίᾳ τήρησιν τῆς ὑπακοῆς καί τῆς κοπῆς τοῦ θελήματος. Αἱ ἀδελφαὶ, ἔχουσαι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου, καθὼς καί τὸ τοῦ μεγάλου Γέροντος Βαρσανουφίου «κράτει δὲ τὴν ὑπακοὴν τὴν ἀναφέρουσαν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὁμοίους τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ ποιοῦσαν τοὺς κτωμένους αὐτὴν»⁶ καί τὸ «αὕτη ἐστὶν ὑπακοή, τὸ μὴ ἔχειν ἐξουσίαν ἑαυτοῦ»⁷, ὑπακούουν ἄνευ ἀντιλογίας εἰς τὴν Καθηγουμένην, τύπον ἐχοῦσας τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ὡς καί εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Αὐτόνοτον ὅτι ἡ ὑπακοή καί ἡ κοπή τοῦ ἰδίου θελήματος δέον ὅπως χαρακτηρίζουν καί τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις, κατὰ τὸν ὕψιστον στόχον τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τὸ Τριαδικόν προτυπὸν⁸.

η. Ἐκάστη ἀδελφὴ ὀφείλει νὰ ἐξαγορεύηται τοὺς λογισμοὺς τῆς εἰς τὴν Καθηγουμένην, ἡ ὁποία, ὡσάκις κρίνει ἀπαραίτητον, παραπέμπει εἰς τὸν Πνευματικόν. Κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον «πᾶν ἁμάρτημα δεῖ τῷ Προεστῶτι ἢ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἡμαρτηκότος ἢ παρὰ τῶν συνεγνωκότων ἀναφέρεσθαι»⁹. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καί διὰ τὴν ἀπόκρυψιν ξένης κακίας, ἡ ὁποία σείει, ἔστω καὶ ἀνεπιγνώστως, τὰ θεμέλια τοῦ κοινοβίου. Κατὰ τοὺς ἁγίους Πατέρας, ἡ ἀποκρύπτουσα εἶναι ἀδελφοκτόνος.

θ. Αἱ ἀδελφαὶ προσφωνοῦν τὴν Καθηγουμένην διὰ τῆς ὀσιακῆς ἐπωνυμίας «Γερόντισσα», μετὰ τῶν δὲ προσφωνοῦνται μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν «ἀδελφὴ» καί τὸ ὄνομα ἐκάστης.

ι. Ἡ ἡμέρα τῆς Μοναχῆς κατανέμεται εἰς τὴν προσευχὴν, τὴν μελέτην, τὸ διακόνημα καί τὴν ἀνάπαυσιν, χωρὶς νὰ εἶναι αὐστηρῶς καθορισμένα τὰ χρονικά ὅρια αὐτῶν καί κοινὰ δι' ὅλης. Τὸ προσωπικὸν πρόγραμμα ἐκάστης διευθετεῖται ἀπὸ τὴν Ἡγουμένην, οὕτως ὥστε νὰ ὑποβοηθεῖται ἡ ἐν ἐλευθερίᾳ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικῆς ζωῆς ἐκάστης, ρυθμίζεται δὲ ἀναλόγως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐνότητος, τὰς προσωπικὰς ἀνάγκας τῆς ἀδελφῆς, τὴν ἡλικίαν, τὰ ἔτη μοναστικῆς ζωῆς, τὴν ὑγιείαν, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὴν μόρφωσιν.

ια. Αἱ ἀδελφαὶ προσέρχονται ἀνελλιπῶς καί ἐγκαίρως εἰς τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ Κοινοβίου καί δὲν ἀποχωροῦν πρὸ τοῦ τέλους, παρεκτός σοβαροῦ λόγου καί κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

ιβ. Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ ἀποσύρῳνται - κατὰ τὸ δυνατόν - ἐγκαίρως εἰς τὰ κελλία των τὸ ἑσπέρας, πρὸς ἀνάπαυσιν καί ἐπιτέλειαν τοῦ Μοναχικοῦ Κανόνος προσευχῆς καί μελέτης, ὅστις καθορίζεται μετὰ σύνεσιν ὑπὸ τῆς Γεροντίσσης δι' ἐκάστην ἀδελφὴν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀτομικὸς Κανὼν τελεῖται ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, φροντίζει αὕτη νὰ ἐγείρηται ὀλίγην ὥραν πρὸ τῆς ἐνάργεως τῆς Ἀκολουθίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ πρὸς πνευματικὴν προετοιμασίαν δι' αὐτὴν διὰ προσευχῆς.

ιγ. Αἱ ἀδελφαὶ μετέχουν εἰς τὰς νηστείας τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας. Τρῶγουν ἐν σιωπῇ εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν δὲς τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς νηστείας τῆς Μεγάλῆς Τεσσαρακοστῆς καί τῆς Παναγίας ἄπαξ τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φαγτοῦ γίνεται ὑπὸ ἀδελφῆς ὀριζομένης ἀπὸ τὴν Καθηγουμένην ἀνάγνωσις Συναξαρίου ἢ ἀλλῶν πατερικῶν κειμένων.

Μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης δύναται μία ἀδελφὴ νὰ ἀπουσιάσῃ διὰ λόγους ἀσθενείας ἢ ἀναγκαίου διακονήματος ἀπὸ τὴν κοινὴν Τράπεζαν.

Ἡ δίαιτα τῶν ἀδελφῶν ρυθμίζεται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει καταλλήλως καί μετὰ τὴν δέουσαν εὐαισθησίαν καί κατανόησιν περιπτώσεις ἀσθενῶν ἀδελφῶν.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ αὐτόβουλος μετὰθεσις τοῦ γεύματος, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ ἰδιορρυθμίαν καί καταφρόνησιν τοῦ κοινοῦ σώματος, τῆς κοινῆς ἀναγνώσεως καί διδαχῆς.

ιδ. Ὑπασαι αἱ ἀδελφαὶ ἀσκοῦν τὸ ἀνατιθέμενον εἰς αὐτὰς διακόνημα, οὐδὲν δὲ διακόνημα εἶναι ἰσόβιον ἢ ἀναπόσπαστον. Μὲ εἰσῆγησιν τῆς Καθηγουμένης καί ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τὰ διακονήματα ἀλλήλασσουν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Ἐρρησις ἀδελφῆς εἰς ἐκτέλειαν ἀνατιθεμένου διακονήματος, ἀδικαιολόγητος κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης, σημαίνει ἀνυπακοὴν καί παράβασιν βασικῆς ἀρχῆς τῆς Μοναχικῆς Πολιτείας.

Κατά τήν ἐργασίαν ἐπικρατεῖ ὁ κανὼν ὅτι οὐδεὶς ὀφείλει νά ἀφήνῃ τὰ ἔργα του εἰς ἄλλῳ, νά παραιτῆται ἀπὸ τὰ βαρύτερα, νά πράττῃ ἔργον ὑπὲρ ἢ παρὰ τὸ διατεταγμένον, νά ἐργάζεται μέ ἑπαρσιν ἢ γογγυσμόν. Ἐπασαὶ δέ αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσι νά φροντίζουσι διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιούμενα ἐργαλεῖα ἢ σκεύη «ὡς τῷ Θεῷ ἀνακειμένων».

ιε. Βάσει τῆς θεμελιακῆς μοναχικῆς ἀρχῆς τῆς ἀκτημοσύνης, ἡ ἀδελφὴ δὲν ἔχει τίποτε ἰδικόν της καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νά δωρίζῃ τι εἰς ἄλλῃν ἀδελφὴν ἢ συγγενικὰ πρόσωπα ἢ πτωχοὺς. Δῶρα, χρήματα ἢ εὐλογίαι, προερχόμενα ἀπὸ συγγενικά ἢ γνωστά πρόσωπα, παραδίδονται εἰς τὸ Κοινόβιον διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

Ἡ μοναχὴ ἀπὸ τῆς προσελθεύσεώς της ὡς δοκίμου εἰς τὴν Μονὴν ἀποξενοῦται τῶν ἰδίων χρημάτων καὶ πραγμάτων, πρὸ δὲ τῆς κατατάξεώς της εἰς τὴν Ἀδελφότητα διὰ τῆς κουρᾶς φροντίζει νά τακτοποιήσῃ μέ τοὺς γονεῖς καὶ τὰ ἀδέλφια της τὰ περιουσιακά της στοιχεῖα, ἀλλῶς ἢ κυριότης καὶ ἢ διαχείρισις τῆς ἀκινήτου περιουσίας καὶ τῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νά ἔχῃ, περιέρχονται εἰς τὴν Μονὴν¹⁰.

ιστ. Εἰς ὅλην τὴν Μονὴν ἐπικρατεῖ ἀτμόσφαιρα ἡσυχίας καὶ γαλήνης. Ὅμιλίαι κοσμικαὶ ἢ γέλιωτες ἀπρεπεῖς, φωναὶ καὶ ὁ,τιδήποτε ἄλλῳ διαταράσσει τὴν μοναστηριακὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν δὲν ἐπιτρέπονται.

Ἡ ἀναστροφή τῶν ἀδελφῶν χαρακτηρίζεται ἀπὸ λεπτότητα καὶ εὐγένειαν. Οὐδέποτε αἱ συζητήσεις στρέφονται εἰς ἀναπολήσεις τοῦ παρελθόντος βίου ἢ γενικῶς περὶ τὰ κοσμικά, οὔτε ἔχει χαρακτῆρα ἐκφράσεως παραπόνων ἢ ἀσκόπου φιληαρίας ἢ σχολιασμῶν ἢ κριτικῆς τῶν ἐνεργειῶν ἢ τῶν ἐπιλογῶν τῆς Γεροντίσσης.

ιζ. Ἐπισκέψεις ἀδελφῶν εἰς κελῖα ἄλλων ἀδελφῶν δὲν ἐπιτρέπονται. Ἐξαιροῦνται περιπτώσεις πολυχρονίων ἀσθενειῶν ἀδελφῶν.

ιη. Αἱ ἀδελφαὶ δέχονται τοὺς οικείους των εἰς τὴν Μονὴν μετὰ μοναχικῆς συνειδήσεως καὶ ἡθους. Ἡ ἐπικοινωνία των μετὰ συγγενικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐπισκεπτῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης καὶ δι' ὠρισμένον χρόνον εἰς τὸ Ἀρχονταρῖκιον τῆς Μονῆς. Τὰ τῆς φιλοξενίας ἐπιμελεῖται ἡ ἀρχοντάρισσα.

ιθ. Οὐδεμία μοναχὴ ἐξέρχεται τῆς Μονῆς ἄνευ ἀδείας καὶ εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης. Ἐάν παραστῇ ἀνάγκη ἐξέρχονται δύο ἀδελφαὶ ὀριζόμεναι ἀπὸ τὴν Καθηγουμένην. Αἱ ἐν λόγῳ μοναχαί, ἐξερχόμεναι τῆς Μονῆς μέ τὴν συνειδήσιν ὅτι διακονοῦν τὴν Ἀδελφότητα, ὀφείλουσι νά συμπεριφέρωνται κοσμίως καὶ, ἄνευ ἀσκόπου καθυστερήσεως, νά ἐπιστρέφουσι εἰς τὴν Μονὴν.

Οὐδέποτε διανυκτερεύουσι ἐκτὸς τῆς Μονῆς, οὔτε ἐπισκέπτονται οἰκίας συγγενῶν καὶ γνωρίμων ἢ ἄλλου τόπου ἄνευ εὐλογίας. Ἀποφεύγουσι τὰς περιττὰς συναντή-

σεις καὶ προσπαθοῦσι νά τηροῦν σιωπὴν. Ὅταν δὲ ἐπιστρέψουσι ὀφείλουσι νά ἀναφέρουσι εἰς τὴν Καθηγουμένην λεπτομερῶς τὰς ἐνεργείας των.

κ. Αἱ ἀδελφαὶ κατὰ κανόνα δὲν παρακολουθοῦσι ἐξόδιον συγγενοῦς. Ἐξαιρέσεις δύναται νά ἰσχύσῃ κατὰ τὴν κρίσιν, ἐντολήν ἢ εὐλογίαν τῆς Γεροντίσσης.

Ἄρθρον 7

Ἀποχώρησις ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

α. Ἀδελφὴ ἀποχωροῦσα ὀριστικῶς δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δύναται νά λάβῃ μεθ' ἑαυτῆς μόνον τὰ προσωπικά αὐτῆς εἶδη.

β. Ἐάν ἀδελφὴ εἰσερχομένη εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν ἔχῃ βιβλιῶριον καταθέσεων καὶ διαθέσῃ χρήματα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀποχωροῦσα ὀριστικῶς δὲν δύναται νά διεκδικήσῃ ταῦτα. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὅμως δύναται νά ἐπιστρέψῃ ἐν ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν οικονομικὴν δυνατότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ. Μετὰ τὴν κουράν ἢ ἀκίνητος περιουσία τῆς ἀδελφῆς περιέρχεται εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν κατὰ τὸν Νόμον, ὡς διευτυπῶθη ἐν τῷ 6ῳ ἄρθρῳ, παρ. ιε' τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἐάν συμβῇ μοναχὴ τις κεκαρμένη νά ζητήσῃ ἀπολυτήριον καὶ εἶχε περιουσίαν, ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου νά ἐπιστραφῇ ἢ ὄχι εἰς τὴν ἀποχωροῦσαν τμήμα αὐτῆς.

δ. Ἐάν ἀδελφὴ οἰκαιοθελῶς ἀποχωρήσῃ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δὲν γίνεται ἐκ νέου δεκτὴ εἰς αὐτήν, εἰ μὴ μόνον ἐφ' ἅπαξ μετὰ ἀπὸ εἰλικρινῆ μετάνοιαν καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἠθέληεν ἐγκρίνει ἡ πλειοψηφία τῶν 2/3 τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 8

Πειθαρχικός ἔλεγχος - Ποιναί

Δι' ἀπλῆς παραβάσεις πειθαρχικόν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν ἀσκεῖ ἡ Καθηγουμένη. Διὰ σοβαρότερα παραπτώματα τὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, συνεδριάζον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Καθηγουμένης. Εἰς ἐτι βαρύτερα παραπτώματα ἐπισύροντα ποινὴν ὀριστικῆς ἀποβολῆς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ ἡ Ὁλομέλεια τῆς Ἀδελφότητος. Τὰ κανονικά παραπτώματα τῶν ἀδελφῶν, μὴ δυνάμενον τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον νά τὰ ἐλέγξῃ, διαβιβάζει τὴν λύσιν αὐτῶν εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν.

Αἱ συνήθεις ἐπιβαλλόμεναι ποιναί εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α. Παραίνεσις καὶ νουθεσία ἢ ἐπιτίμσις τῆς παρεκτραπέσις ἀδελφῆς κατ' ἰδίαν ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, εἰς δεύτερον βαθμὸν ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ εἰς τρίτον ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

β. Ἐκπτώσις ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου μετὰ τρεῖς ἀδικαιολογήτους ἀπουσίας αὐτῆς ἐκ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

γ. Προσωρινή απομάκρυνση της αδελφής επί ώρισμένον χρονικόν διάστημα εις ἄλλην Μονήν, κατόπιν συνεννοήσεως μετά τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

δ. Ὅριστική ἀποβολή της αδελφής ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εις περίπτωσιν σοβαρᾶς κανονικῆς παρεκτροπῆς, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Διοικήσεις - ὄργανα αὐτῆς

ἄρθρον 9

Ἡ Καθηγουμένη

Ἡ Καθηγουμένη εἶναι αἰρετή καί ἀσκεῖ τό ἀξίωμα ἰσοβίως, μέ τήν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρου 39, παρ. 5 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἦν περιπέσει εἰς αἵρεσιν, ἢ διαπράξῃ βαρέα κανονικά ἢ ἐκκλησιαστικά παραπτώματα, καί συνεχίξῃ ἐκτρεπομένη καί μετά ἀπό ἔγγραφον σύστασιν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἀφ' ἐνός καί τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος ἀφ' ἐτέρου, τότε τό θέμα ἀναφέρεται ἐγγράφως ὑπό τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου εἰς τόν Μακαριωτάτον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ὅστις καί κατόπιν ἐξετάσεως τοῦ θέματος κηρύσσει τήν θέσιν τῆς Καθηγουμένης ἐν χρεΐα.

ἄρθρον 10

Ἡ ἐκλογή τῆς Καθηγουμένης

α. Ὅταν ἡ θέσις τῆς Καθηγουμένης, λόγῳ παραιτήσεως ἢ θανάτου ἢ ἀναπηρίας ἢ ἀνεπαρκείας σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἢ παρεκτροπῆς, κηρυχθῇ ἐν χρεΐα ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τό Ἱγουμενοσυμβούλιον καλεῖ τήν Ὀλομέλειαν τῆς Ἀδελφότητος εἰς Συνέλευσιν διά τήν ἐκλογήν νέας Καθηγουμένης, καί ὀρίζεται τοποτηρήτρια ἢ λαβοῦσα τās περισσοτέρας ψήφους ἀδελφῆ μέλος τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

β. Ὁ ὄργανον προετοιμασίας καί διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν εἶναι ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων καί τῆς ἀρχαιοτέρας καί τῆς νεωτέρας τῆ τάξει κουρᾶς ἀδελφῆς. Ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή γνωστοποιεῖ τήν ἡμέραν καί τήν ὥραν τῶν ἐκλογῶν πέντε ἡμέρας ἐνωρίτερον κατά τήν διάρκειαν τῆς μεσημβρινῆς Τραπεζῆς, ἀναρτᾷ δέ τήν γνωστοποίησιν εἰς τήν εἴσοδον τῆς Τραπεζῆς. Τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας προηγεῖται τριήμερος νηστεία καί ἐκτενῆς προσευχή.

γ. Δικαίωμα ψήφου καί ἐκλογῆς ἔχουν ἅπασαι αἱ ἀδελφαί, Ρασοφόροι καί Μεγαλόσχημοι, ἀσκέτως χρόνου προσελεύσεως εἰς τήν Ἱεράν Μονήν. Ἡ Ἱγουμενή εἶναι δυνατόν νά ὑποδειχθῇ, χωρίς τοῦτο νά εἶναι δεσμευτικόν διά τήν Ἀδελφότητα, προφορικῶς ἢ καί διά διαθήκης τῆς προηγουμένης Ἱγουμενῆς, ἡ ὁποία γνωρίζει κάλλιον παντός ἄλλου τās πνευματικᾶς ἰκανότητας

καί δυνατότητας ἐκάστης Ἀδελφῆς καί ἰδιαίτερος τό κομοῦν αὐτήν χάρισμα νά καθοδηγῇ ψυχάς εἰς σωτηρίαν.

δ. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀμέσως μετά τήν Θεΐαν Λειτουργίαν, διά μυστικῆς ψηφοφορίας καί διά ψηφοδελτίων ἐσφραγισμένων διά τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τό ὁποῖον ἔχουν ἀναγραφῆ ἅπαντα τά ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν τῶν ἔχουσῶν τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι. Δέν ἐπιτρέπεται δηλαδή εἰς οὐδεμίαν ἀδελφήν νά θέσῃ ὑποψηφιότητα ἀφ' ἑαυτῆς.

ε. Κατά τήν ὥραν τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας εἰς τό Καθολικόν εὐρίσκονται μόνον αἱ ἀδελφαί, αἱ ὁποῖαι ἔχουν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι (δικαίωμα ψήφου δηλαδή) καί οὐδεῖς ἄλλος (οὔτε κληρικῶς οὔτε λαϊκῶς).

Μετά τήν βεβαίωσιν τῆς παρουσίας ἁπασῶν τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τό δικαίωμα ψήφου ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἄρχεται ἡ ἐκλογική διαδικασία ὡς ἀκολούθως:

Ἐκάστη ἀδελφή, καθ' ἱεραρχικήν τάξιν, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τῆς νεωτέρας (τῆς πλεόν δηλαδή νεώκουρης), προσέρχεται εἰς τό τραπέζιον περὶ τό ὁποῖον εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή καί λαμβάνει φάκελλον καί ψηφοδέλτιον, ἐν ᾧ εἶναι δακτυλογραφημένα τά ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι, ἐσφραγισμένα, εἰσέρχεται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα καί θέτει τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ (+) πρό τοῦ ὀνόματος τῆς ἀδελφῆς τήν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς ἀξιωτέραν διά τό ἀξίωμα τῆς Ἱγουμενῆς. Μόνο ἓνα Σταυρόν εἰς ἓνα ὄνομα. Περισσότερα τοῦ ἐνός ὀνόματα «ἐσταυρωμένα» καθιστοῦν ἄκυρον τό ψηφοδέλτιον. Ἄκυρα θεωροῦνται καί τά ψηφοδέλτια πού εἶναι «σημαδεμένα». Στή συνέχεια ἡ ἀδελφή θέτει τό ψηφοδέλτιον ἐντός τοῦ φακέλου καί παρουσίᾳ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Ἀδελφότητος ρίπτει αὐτό εἰς τήν ψηφοδόχον (κάλλην), ὑπογράφει εἰς τόν κατάλογον τῶν ἐκλογῶν καί παραμένει ἐν τῷ Ναῷ μέχρι τό πέρας τῆς ἐκλογῆς.

Μετά τό τέλος τῆς ψηφοφορίας καί ἐνώπιον πασῶν τῶν ψηφισσῶν Ἀδελφῶν ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἀποσφραγίζει τήν ψηφοδόχον, ἀνοίγει τοὺς φακέλους, καταμετρά τά ψηφοδέλτια καί ἀνακοινῶναι τό ἀποτέλεσμα.

στ. Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα πλειονοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν, κατά τήν ὁποίαν οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συγκεντρώσῃ πλειονοψηφίαν, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς τῆς Συνελεύσεως. Καθηγουμένη δέ ἐκλέγεται ἐκείνη, ἡ ὁποία ἔλαβε τās περισσοτέρας ψήφους, ἡ ὁποία καί ἀναλαμβάνει εὐθέως τά καθήκοντά της.

Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς ἐνστάσεων κατά τήν ἐκλογήν, αὐταί ἐπιλύονται χωρίς νά διακοπῇ ἡ ἐκλογική διαδικασία, εἰς περίπτωσιν δέ ἀποδοχῆς αὐτῶν ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκλογή κατὰ τόν ἴδιον τρόπον.

Ἀκολουθῶς ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει Πρακτικὸν Ἐκλήθης, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρ' αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πασῶν τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἐψήφισαν, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ κοινοποιεῖται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ὅστις παρακαλεῖται νὰ δώσῃ τὴν εὐλογίαν του καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν δι' Ἐκκλησιαστικῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας χειροθεσίαν καὶ κατάστασιν τῆς Καθηγουμένης.

ἄρθρον 11

Δικαιοδοσίαι καὶ Καθήκοντα τῆς Καθηγουμένης

Ἡ Καθηγουμένη, ὡς ἡ πνευματικὴ μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος, ἀσκεῖ πᾶσαν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὅλων τῶν ἀδελφῶν. Παρακολουθεῖ ἀγρύπνως καὶ ἐποπτεύει τὴν ζωὴν ἐκάστης τούτων, ὡς καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς «*ιερουργοῦσα τῷ Θεῷ τὴν τῶν πειθόμενων αὐτῇ σωτηρίαν*»¹¹.

Μὲ ἀγάπην καὶ ταπεινοφροσύνην, μὲ διάκρισιν καὶ μακροθυμίαν, μὲ πραότητα καὶ εὐσπλαχνία μεριμνᾷ ἐν ἀγρυπνίᾳ καὶ προσευχῇ διὰ τὴν πνευματικὴν προκοπὴν τῆς Ἀδελφότητος.

Καθοδηγεῖ, βοηθεῖ, διαφωτίζει, ἐλέγχει, στηρίζει, ἐπιτιμᾷ, παρακαλεῖ, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ἐν ἀπλότητι καὶ κυρίως ἀγάπῃ Χριστοῦ, ρυθμίζουσα τὴν ἐν φόβῳ Θεοῦ, εὐσεβεῖα καὶ ὑπακοῇ ἐγκαταβίωσιν τῶν ἀδελφῶν.

Ἐπιμελεῖται τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, δίδουσα αὐτὴ πρώτη τὸ παράδειγμα.

Ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπουν ἡ ὑγεία καὶ αἱ ποιμαντικαὶ ὑποχρεώσεις της, προσέρχεται εἰς τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας, τὴν κοινὴν Τράπεζαν, ἐξελέγχει πᾶσαν τὴν ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος, τὴν ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν ἀδελφῶν, ρυθμίζει τὸ διαιτολόγιον καὶ γενικῶς οὐδὲν λαμβάνει χώραν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἄνευ γνώσεως καὶ ἀδείας αὐτῆς.

Ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρ' αὐτῆς μετὰ δικαιοσύνης ἀνατιθεμένων εἰς ἐκάστην τῶν ἀδελφῶν διακονημάτων.

Ὅριζι τὴν κατὰ τὴν κρίσιν της ἰκανοτέραν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τὴν ἔχουσιν τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς ἀδελφῶν, διὰ νὰ ἀντικαθιστᾷ αὐτὴν, ὅταν αὐτὴ ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἢ ὅταν ἀσθενῇ ἢ ὅταν ἀποσύρῃται διὰ νὰ ἐφησυχάσῃ. Ἡ ἀναπληρώτρια τῆς Ἡγουμένης ἐνεργεῖ μόνον ἐπὶ θεμάτων τρεχοῦσας φύσεως καὶ προεδρεύει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, περιοριζομένης αὐστηρᾶ εἰς τὰ πλάισια τὰ ὁποῖα καθόρισεν ἡ Ἡγουμένη.

Συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἰς συνεδρίασιν καὶ τὴν Ὀλομέλειαν τῆς Ἀδελφότητος εἰς Συνάξεις καὶ εἰσηγείται τὰ πρὸς συζητήσιν θέματα.

Συγκαλεῖ, ὅταν κρίνει ἀναγκαῖον, τὴν Ἀδελφότητα εἰς σύναξιν πνευματικὴν καὶ καθορίζει τὸν Κανόνα ἐκάστης

Ἀδελφῆς ὡς καὶ τὰ πρὸς ἀνάγνωσιν Ἱερὰ Βιβλία καὶ πνευματικὰ ἀναγνώσματα.

Φροντίζει διὰ τὴν διατροφήν, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν νοσηλείαν καὶ γενικῶς δι' ὅλους τοὺς ὄρους διαβιώσεως τῆς Ἀδελφότητος.

Παρέχει ἄδειαν εἰς τὰς Ἀδελφὰς, ὅταν συντρέχει λόγος μείζονος σημασίας (ἀσθένεια γονέων κ.λπ.), καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς χορηγεῖ ἀναλόγους ἡμέρας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν. 590/1977), παρ. 1 καὶ 3.

Προτείνει, κατόπιν συνεργασίας της μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ, εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὰς πρὸς ρασσοεχὴν ἢ μεγαλοσχημίαν ὠρίμους πνευματικῶς ἀδελφὰς.

Ἡ Καθηγουμένη ἢ ἡ ἀναπληρώτρια της δέχονται τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Μονῆς καὶ καθορίζουν τὰ τῆς φιλοξενίας.

Ἀποφασίζει τὴν ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς ἀδελφῆς εἰς ἰατρὸν καὶ τὴν συνοδεύει ἢ ὀρίζει ἀλλήν ἀδελφὴν ὡς συνοδόν. Οὐδέποτε δύναται νὰ μεταβῇ εἰς ἰατρὸν μόνη της ἀδελφῆς.

Ὅριζι πάντοτε συνοδόν ἀδελφὴν εἰς ἀδελφὴν ἢ ὁποῖα ἀποστέλλεται δι' ἐξωτερικὴν ἐργασίαν τῆς Μονῆς (Τράπεζαν, δημοσίαν ὑπηρεσίαν κ.λπ.).

Δέχεται ἐκάστην ὑποψηφίαν, συζητεῖ μετ' αὐτῆς, ἐξετάζει τὸ βᾶσιμον καὶ σταθερόν της ἀποφάσεως της ν' ἀκολουθήσῃ τὸν μονήρη βίον, ἐκθέτει εἰς αὐτὴν τοὺς κανονισμοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Γνωστοποιεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποψηφίας εἰς τὴν Ἀδελφότητα.

Ὑπογράφει πᾶν ἔγγραφον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κατὰ τὸν τύπον «Ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος Ταῶ καὶ αἱ σὺν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφαί», τὰ Πρακτικὰ καὶ τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱεράν Μονὴν ἐνώπιον παντός Δικαστηρίου καὶ πάσης Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς, Φορολογικῆς Ἀρχῆς καὶ παντός Δημοσίου Ὄργανισμοῦ καὶ Τραπεζῶν. Κωλυομένης δὲ ταύτης ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱεράν Μονὴν ἐν μέλῳ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ. Ἡ ἐκπροσώπησις δύναται νὰ ἀνατεθῇ μὲ ἀπόφασιν τῆς Ἡγουμένης καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ εἰς λαϊκὸν Δικηγόρον ἢ Νομικὸν Σύμβουλον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

ἄρθρον 12

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέλη, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ἀνέρχεται εἰς πέντε μέχρι καὶ δέκα πέντε, καὶ ἀπὸ πέντε μέλη, ὅταν ὁ ἀριθμὸς των εἶναι ἀνώτερος τῶν δέκα πέντε. Ἐν τῶν μελῶν τούτων εἶναι ἡ Καθηγουμένη.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον μετὰ τῆς Καθηγουμένης ἀποτελεῖ τὸ ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Τά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἶναι αἰρετά, ἡ δέ θτεία των πενταετής.

Ἐάν δι' οἰονδήποτε λόγον χρεύσῃ ἡ θέσις τῆς Καθηγουμένης, ἅμα τῇ ἐκλογῇ νέας τοιαύτης, δέν διακόπτεται ἡ θτεία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 13

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

α. Μετά τήν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τά ὑφιστάμενα μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, πλήν τῆς Καθηγουμένης, ὑποβάλλουν τήν παραίτησίν των, προκειμένου νά ἐκλεγῇ νέον Ἡγουμενοσυμβούλιον.

β. Ἡ ἐκλογὴ τῶν δύο μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὑπό τῆς Ἀδελφότητος γίνεται ὡς ἐξῆς:

Ἡ Καθηγουμένη, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελούμενης ἀπό τά μέλη τοῦ τέως Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἀνακοινώνει εἰς τὰς ἀδελφάς τήν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν πέντε ἡμέρας ἐνωρίτερον, κατὰ τήν ὥραν τῆς μεσημβρινῆς Τραπεζῆς. Πρὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν ἡ Καθηγουμένη μετὰ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτίζει τήν κατάστασιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι, καί ἰσάριθμα ψηφοδέλτια. Εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον ἀναγράφονται τά ὀνόματα τῶν ἔχουσῶν τό ἀνωτέρω δικαίωμα ψήφου ἀδελφῶν καί τίθεται ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἀδελφαί διατελέσασαι μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἔχουν δικαίωμα ἐπανεκλογῆς.

γ. Ἡ ἐν λόγῳ ἐκλογὴ γίνεται ὡς καί ἐκείνης τῆς Ἡγουμένης διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, μετὰ τό πέρας τῆς πρωινῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας, αἱ δέ ἀδελφαί ὑποχρεοῦνται νά παραμείνουν ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μέχρι πέρας τῶν ἐκλογῶν.

Αἱ ἀδελφαί προσέρχονται κατὰ τά πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς εἰς τήν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν καί λαμβάνουν ἐν ψηφοδέλτιον. Ἀποσύρονται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα τοῦ Ναοῦ καί θέτουν τό σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἔμπροσθεν τῶν δύο ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων ὀνομάτων, κατακλείουσαν αὐτὸ εἰς φάκελον ἐσφραγισμένον μὲ τήν σφραγίδα τῆς Μονῆς καί ρίπτουν τό ψηφοδέλτιον ἐντὸς κλειστῆς ψηφοδόχου καί ὑπογράφουν εἰς τήν ὀνομαστικὴν κατάστασιν.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνοίγει τήν ψηφοδόχον καί καταμετρᾷ τά ἔγκυρα ψηφοδέλτια καί τοὺς σταυροὺς προτιμήσεως εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον. Μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐκλέγονται ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὰς περισσότερας ψήφους.

Εἰς περίπτωσιν, κατὰ τήν ὁποῖαν ὑπάρχει ἰσοψηφία, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει ἀμέσως νέα ψηφοδέλτια μὲ τά ὀνόματα τῶν ἰσοψηφίων ἀδελφῶν καί συνεχίζει ἄνευ διακοπῆς τὰς ἐκλογάς.

Μετὰ τήν ὀλοκλήρωσιν τῶν ἐκλογῶν ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει Πρακτικὸν ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τό ὁποῖον προσυπογράφουν ἅπασαι αἱ ψη-

φίσασαι ἀδελφαί. Ἀντίγραφον τούτου, μερίμνη τῆς Καθηγουμένης, ἀποστέλλεται εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν καί ἐξαιτεῖται ἡ σχετικὴ ἔγκρισις.

δ. Εἰς περίπτωσιν παραιτήσεως μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀπερχομένου, ἐκλογὴ νέου μέλους, εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, γίνεται ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κατὰ πλειοψηφίαν, τῶν ἐκλογῶν διενεργουμένων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως ἢ παραιτήσεώς του. Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ γίνεται εἰς τὸν ὥρον συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε. Μετὰ τήν λήξιν τῆς θτείας, τά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὑποβάλλουν τὰς παραιτήσεις αὐτῶν διὰ τήν ἐκλογὴν νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου, πλήν τῶν κατὰ τήν περίοδον ἐκείνην μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα παραμένουν εἰσέτι δι' ἕν τρίμηνον ἢ ἐξάμηνον εἰς τήν θέσιν των διὰ τήν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν, μεθ' ἧς ὑποχρεοῦνται νά ὑποβάλλουν τήν παραίτησιν αὐτῶν. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται εἰς τὸν ὥρον συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 14

Δικαιοδοσίαι τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

α. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι τό συμβουλευτικὸν ὄργανον τῆς Καθηγουμένης καί ἀσχολεῖται μὲ τήν ὄλην ζωὴν καί δραστηριότητα τῆς Ἀδελφότητος, κυρίως δέ ἐπιλαμβάνεται τῶν διοικητικῶν, οικονομικῶν, περιουσιακῶν, διαχειριστικῶν ζητημάτων τῆς Μονῆς καί τῶν σχέσεων αὐτῆς μετὰ τρίτων προσώπων, φυσικῶν καί Νομικῶν.

β. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν πρὸς ἔγκρισιν, κατὰ τά ὀριζόμενα καί ἰσχύοντα περὶ προϋπολογισμοῦ καί ἀπολογισμοῦ τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

γ. Διὰ τήν διενέργειαν εἰσπράξεων καί πληρωμῶν ἐκλέγει ἐν μέλος του ὡς ταμίαν, καί ἑτέραν ἀδελφὴν ἐκ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν τῆς Μονῆς ὡς βοηθὸν αὐτῆς, ἧτις προσυπογράφει μετὰ τῆς Καθηγουμένης τὰ σχετικὰ γραμμάτια εἰσπράξεως καί πληρωμῆς καί τηρεῖ τὰ βιβλία τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τήν ταμειακὴν διαχείρισιν.

δ. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ὀφείλει ὅπως ἕνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς εἰς ρασοευχὴν κουρᾶς τῆς δοκίμου γνωστοποιήσει εἰς αὐτὴν δι' ἐγγράφου, καταχωριζόμενου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ ὅτι μετὰ τήν κουράν αὐτῆς ἅπασα ἡ τυχὸν περιουσία αὐτῆς θά ἀνήκῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, συμφώνως πρὸς τό ἄρθρον 6, παρ. ιδ' τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ε. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον συγκαλεῖ, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Ἀδελφότητος.

στ. Συνέρχεται εἰς συνεδριάσεις μετὰ πρόσκλησιν τῆς Καθηγουμένης, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη διὰ τήν λήψιν

ἀποφάσεων ἐπί προκυπτόντων ζητημάτων, ἔγκρισιν ἐκτάκτων δαπανῶν, ἀγοραπωλησιῶν καὶ λοιπῶν πράξεων χρηζουσῶν ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως, τὰς ὁποίας ὑποβάλλει στὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον πρὸς ἔγκρισιν.

ζ. Αἱ συνεδριάσεις λαμβάνουν χώραν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Τὰ τηρούμενα Πρακτικά καταχωροῦνται εἰς τὸ εἰδικόν πρὸς τοῦτο βιβλίον Πρακτικῶν καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τε τῆς Καθηγουμένης καὶ τῶν Συμβούλων.

η. Ἡ γραφικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐν γένει δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς μίαν τῶν Συμβούλων, ἥτις ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως καὶ τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία, ἢ εἰς ἕτεραν ἀδελφὴν ὀρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

θ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ ὀφείλουσιν ὅπως συμπεριφέρονται ἔναντι ἀλλήλων μὲ ἀπόλυτον σεβασμόν, μὲ σεμνοπρέπειαν καὶ πνευματικὴν ὑποταγὴν πρὸς τὴν Καθηγουμένην. Αἱ τυχόν διαφωνοῦσαι ἐκφέρουν τὴν γνώμην των μὲ σεμνότητα, ἀξιοῦσαι ὅπως καταγράφηται ἡ γνώμη των εἰς τὰ Πρακτικά.

ἄρθρον 15

Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος

α. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίῳ, ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

β. Συγκαλεῖται παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, πρότασι τῆς Καθηγουμένης:

1. Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὸ ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην ἀδελφὴν διακόνημα, εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

2. Πρὸς ἐκλογὴν Καθηγουμένης καὶ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

3. Ὅταν τοῦτο κρίνεται σκόπιμον, διὰ νὰ ζητηθῇ συμβουλευτικῶς ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ οἰουδήποτε ζητήματος.

Ἡ Καθηγουμένη δύναται νὰ συγκαλῆ τὴν Ἀδελφότητα τακτικῶς ἢ ἐκτάκτως, εἰς Συνάξεις φιλαδέλφου ἀναστροφῆς καὶ πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

ἄρθρον 16

Τηρούμενα Βιβλία

α. Ἡ ταμίαις μετὰ τῆς ὀρισθείσης βοηθοῦ αὐτῆς τηροῦν:

1. Τὸ Κτηματολόγιον
2. Τὸ Βιβλίον Ταμείου
3. Βιβλίον Ἐνταλήματων πληρωμῶν καὶ διπλοτύπων εἰσπράξεων

β. Ἡ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ ἀκόλουθα Βιβλία:

1. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου
 2. Δοκιμολόγιον καὶ Μοναχολόγιον, ἥτοι Μητρώων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος
 3. Βιβλίον Πρωτοκόλλου, ὡς καὶ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
 4. Βιβλίον ἱερῶν λειψάνων, ἱερῶν εἰκόνων, ἱερῶν σκευῶν, κειμηλίων καὶ τιμηλῶν
 5. Βιβλίον-Κτηματολόγιον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μονῆς
 6. Βιβλίον-Κτηματολόγιον ὑπαρχόντων Χειρογράφων
 7. Κτηματολόγιον κινήτου καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς
 8. Βιβλίον Πρακτικῶν καταμετρήσεων
 9. Πᾶν ἕτερον Βιβλίον προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων διὰ τὰ Ν.Π.Δ.Δ.
- Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω Βιβλία θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 17

Ἡ Σφραγίς

Ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλικὴ καὶ φέρει εἰς τὸ κέντρον παράστασιν τῆς εἰκόνας τοῦ Παντοκράτορος Κυρίου καὶ πέριξ αὐτῆς τὴν ἐπιγραφὴν «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΑΩ». Εἰς ἐξωτερικόν δέ κύκλον τὴν ἐπιγραφὴν «ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ». Τὰ ἔγγραφα θεωροῦνται ἔγκυρα ὅταν φέρουν τὴν σφραγίδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Καθηγουμένης ἢ τῆς Ἀναπληρωτῆρας αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ἄρθρον 18

Ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

α. Ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, κατόπιν προτάσεως τῆς Καθηγουμένης καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

β. Ὁ Πνευματικὸς διαμένει ἐκτός τοῦ οἰκήματος τῶν ἀδελφῶν, διατᾶται δὲ κατ' ἰδίαν καὶ μόνον εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὡς αἱ μεγάλαι τῆς Χριστιανοσύνης ἑορταί, παρακάθηται εἰς τὴν κοινήν Τράπεζαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

γ. Ὁ Πνευματικὸς ἐξομολογεῖ, συνεργάζεται μετὰ τῆς Καθηγουμένης διὰ πᾶν θέμα ἀνακύπτον ἐντὸς τῆς Ἀδελφότητος καί, ἐάν τὸ ἀπαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀδελφῶν, τελεῖ συνάξεις συγκαλούμενας ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, κατὰ τὰς ὁποίας συμβουλεύει τὰς ἀδελφὰς διὰ τὴν καλυτέραν πνευματικὴν ἐπίδοσιν, προκοπὴν καὶ πρόοδον κατὰ Χριστόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Ἄρθρον 19

Ἡ Φιλοξενία τῶν Προσκυνητῶν

Ἡ Ἱερά Μονή, ἀκολουθοῦσα τήν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καί τήν ἐν τῇ Μοναστικῇ Αὐτῆς ζωῇ τηρουμένην τακτικήν, παρέχει ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς φιλοξενίαν εἰς πρόσωπα πνευματικά, ὑπό τὰς ἀκολουθούσους προϋποθέσεις:

α. Ἄγνωστα πρόσωπα δέν φιλοξενοῦνται εἰς τήν Ἱεράν Μονήν.

β. Ἀπαγορεύεται ἡ διανυκτέρευσις-φιλοξενία ἀνδρῶν ἐντός τοῦ περιβόλου τῆς Μονῆς.

γ. Αἱ φιλοξενοῦμεναι δέον ὅπως παρακολουθοῦν τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας καί συμμετέχουν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἀδελφότητος, ἐφ' ὅσον τό δεύτερον τοῦτο θεωρεῖται σκόπιμον.

δ. Αἱ φιλοξενοῦμεναι, μὴ ἐξαιρουμένων καί τῶν στενῶν συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν, οὐδέποτε εἰσέρχονται εἰς τὰ κελῖα τῶν ἀδελφῶν καί κατά τό δυνατόν, οὔτε εἰς τὰ ἐργαστήρια.

ε. Αἱ φιλοξενοῦμεναι εἶναι ὑποχρεωμένοι νά δώσουν εἰς τήν Καθηγουμένην ἢ τήν ὑπεύθυνον τοῦ ξενῶνος ἀδελφήν, ὅταν τοῦτο θεωρητῆται ἀπαραίτητον, τὰ στοιχεῖα ταυτότητός των.

στ. Αἱ φιλοξενοῦμεναι καί οἱ προσκυνηταί ὀφείλουσιν νά γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἱερά Μονή εἶναι τόπος προσευχῆς, προσκυνήματος καί ἁγιασμοῦ. Διά τοῦτο ὀφείλουσιν νά φέρουν σεμνήν ἀμφίεσιν καί νά μὴ χρησιμοποιοῦν μουσικά ὄργανα καί ἄσματα, νά μὴ θορυβοῦν καί νά μὴ φωνασκοῦν ἀρρεπῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Οἰκονομικά

Ἄρθρον 20

Πρόσοδοι τῆς Ἱεράς Μονῆς

Ἔσοδα τῆς Ἱεράς Μονῆς εἶναι:

α. Τά ἐκ πωλήσεως κηροῦ προερχόμενα

β. Τά ἐκ τῆς καλλιέργειας τῶν ἐλαιοδένδρων ἢ καρποφόρων δένδρων αὐτῆς

γ. Τά ἐκ πωλήσεως τῶν ἐργοχείρων τῶν ἀδελφῶν καί εἰδῶν εὐλαβείας (εἰκόνες κ.λπ.)

δ. Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί

ε. Πάν ἄλλο ἔσοδον προερχόμενον ἐκ χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς

Ἄρθρον 21

Διάθεσις τῶν Πόρων

Αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν προερχόμενοι πρόσοδοι χρησιμοποιοῦνται:

α. Διά τήν συντήρησιν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱεράς Μονῆς

β. Διά τήν συντήρησιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τῶν λοιπῶν οἰκοδομημάτων τῆς Μονῆς

γ. Διά τήν προσθήκην νέων ἐγκαταστάσεων

δ. Διά τήν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τῆς Ἱεράς Μονῆς

ε. Διά τήν φιλοξενίαν

στ. Διά φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Πᾶσα δαπάνη μὴ προβλεπομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποφασίζεται ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 22

Περιουσία τῆς Ἱεράς Μονῆς

Περιουσία τῆς Ἱεράς Μονῆς θεωρεῖται:

α. Ἡ ἐλαιόφυτος καί μὴ ἔκτασις γῆς, ἡ περιλαμβανομένη εἰς τό Κτηματολόγιον τῆς Ἱεράς Μονῆς.

β. Τά τυχόν ἀνήκοντα εἰς ἀδελφάς ἀκίνητα καί μετά τήν κουράν περιελθόντα εἰς τήν Ἱεράν Μονήν κατά τόν Νόμον, ὡς καί τὰ ἐκ δωρεῶν τοιαῦτα.

Τά οὕτω περιερχόμενα εἰς τήν κυριότητα τῆς Μονῆς ἀκίνητα δύνανται, ἐάν δέν ὀρίζῃ ἄλλῶς ὁ δωρητής, νά ἐκποιηθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Περί Μετοχιῶν

α) Ἡ Ἱερά Μονή δύναται νά διατηρῇ Μετόχια, εἴτε ἐντός τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, εἴτε εἰς τὰς περιφερείας ἄλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων.

β) Διά τήν λειτουργίαν Μετοχίου εἰς ἄλλας Ἱεράς Μητροπόλεις ἀπαιτεῖται ἡ κανονική ἄδεια τοῦ ἐπίσκοπου τῆς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ λειτουργία γενικῶς τῶν Ἱερῶν Μετοχιῶν καί ἡ διαχειρίσις αὐτῶν ἀνήκει εἰς τό Ἡγουμενοσυμβούλιον.

δ) Εἰς τὰ Μετόχια ἐντός τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μνημονεύεται τό ὄνομα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί τῆς Καθηγουμένης τῆς Ἱεράς Μονῆς εἰς ἀπάσας τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας.

ε) Εἰς τὰ ἐκτός τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Μετόχια, μνημονεύεται τό ὄνομα τοῦ ἐπίσκοπου τῆς Μητροπόλεως καί τῆς Καθηγουμένης τῆς Ἱεράς Μονῆς.

στ) Ἀδελφῆ ἡ ὁποία διακονεῖ εἰς Μετόχιον τῆς Ἱεράς Μονῆς συγκαταριθμεῖται εἰς τὰς ἐγκαταβιούσας ἐν τῇ Ἱερά Μονῇ Ἀδελφάς καί ἰσχύουν δι' αὐτήν πάντα τὰ εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν ὀριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

Διάφοροι ἐπί μέρους Διατάξεις

Ἄρθρον 23

Καθ' ὅσας τὰς Δεσποτικές καί Θεομνησιακές ἐορτάς, ὡς ἐπίσης καί εἰς τὰς μνήμας μεγάλων Ἀγίων, ἡτοῦ Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, Μεγαλομαρτύρων καί Ὁσίων, τε-

λείται όλονύκτιος άγρυπνία, κατά τās δυνατότητας βεβαίως τής Άδελφότητας.

~ Άρθρον 24

Έντός τής Έρεās Μονής τελείται κατ' οικονομίαν μόνον τό μυστήριο τής βαπτίσεως.

~ Άρθρον 25

Η είσοδος τής Έρεās Μονής παραμένει άνοικτή κατά τās ώρας τās όποίας όρίζει η Άδελφότης αναλόγως τών εποχών.

Καθ' έκάστην Δευτέραν η έξώθυρα τής Έρεās Μονής παραμένει κλειστή διά νά έχουν τήν δυνατότητα αι άδελφαί νά επιδίδωνται μέ περισσότεραν άνεσιν καί ήσυχίαν εις τά πνευματικά των καθήκοντα.

Όσαύτως παραμένει κλειστή η έξώθυρα κατά τό πρώτον τριήμερον τής πρώτης εβδομάδος τών Νηστειών.

~ Άρθρον 26

Τροποποιήσις του παρόντος Κανονισμού

Έάν παραστή ανάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ή καί καταργήσεως άρθρου ή άρθρων του παρόντος

Κανονισμού, άποφασίζει η Έερά Σύνοδος επί προτάσεως του Έγουμενοσυμβουλίου, κατόπιν ήτιολογημένης είσηγήσεως τής Καθηγουμένης, έφ' όσον συμφωνήσουν προς τούτο τά 2/3 τών μελών αυτού, πλήν τών θεμελιωδών άρθρων τών άφορώντων εις τήν σύστασιν, τήν κανονικήν ύπόστασιν, τόν σκοπόν, τόν κοινοβιακόν τροπον ζωής, τήν έκλογήν Καθηγουμένης, διά τήν τροποποίησιν τών όποίων άπαιτείται η σύμφωνος γνώμη άπάντων τών μελών τής Άδελφότητας, τή έγκρίσει του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών.

~ Άρθρον 27

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από τής δημοσιεύσεως αυτού εις τό Έπίσημον Δελτίον τής Έκκλησίας τής Έλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Η Άπόφασις αυτή νά δημοσιευθί εις τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Άθήναι, 3 Νοεμβρίου 2015

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Άρχιγραμματεΐς

Ο Μεθώνης Κλήμης

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Μαξίμου Όμοιογητού, *Κεφάλαια περί άγάπης, Β' έκασοντάς*, ΡG 90, στ. 1001.
2. Λουκ. θ', 62.
3. Μ. Βασιλείου, *Όροι κατά πλάτος, Έρώτησις Ι'*, ΕΠΕ τόμ. 8, σελ. 244, στ. 8.
4. Άββά Βαρσανουφίου, *Άπόκρισις σν'*. Τό κείμενον έχει «του Άββά», έδώ μετηλλαγμένον λόγω του Γυναικείου τής Έρεās Μονής.
5. Ίω. ιζ', 21.
6. Άββά Βαρσανουφίου, *Άπόκρισις σνα'*.
7. Όπ.π., *Άπόκρισις σνγ'*.
8. Περί ύπακοής καί έκκοπής του θελήματος βñ. γενικώς: *Άνατολικός Όρθόδοξος Μοναχισμός*, τ. β', σσ. 324-437 καί 607-665.
9. Μ. Βασιλείου, *Όροι κατά πλάτος, Έρώτησις μστ'*, ΕΠΕ, τόμ. 8, σελ. 380.
10. Κανών στ' τής Πρωτοδευτέρας Συνόδου (861): *«Οί μοναχοί ούδέν ίδιον όφείλουσιν έχειν, πάντα δέ τά αυτών προσκυροΰσθαι τώ μοναστηρίω. Φησί γάρ ό μακάριος Λουκάς περί τών εις Χριστόν πιστευόντων καί τήν τών μοναχών πολιτείαν διατυπούντων, ως ούδεις τι τών υπάρχόντων αυτώ έλεγεν ίδιον εΐναι, αλλ' ήν αυτοίς άπαντα κοινά. Διό τοίς εθέλουσι μονάζειν άδειαν διδοται περί τών ύπαρχόντων αυτοίς διατίθεσθαι πρότερον καί οίς αν βούλοιντο προσώποις, μή κεκωλυμένοι δηλονότι παρά του νόμου τά αυτών παραπέμπεσθαι. Μετά γάρ τοι τό μονάσαι, τών προσόντων αυτοίς άπάντων τό μοναστήριον έχει τήν κυριότητα, καί ούδέν περί τών οικείων φροντίζειν ή διατίθεσθαι τούτοις παρακεχώρηται. ...Δήλον δέ ως άτινα περί μοναζόντων άνδρών η άγία σύνοδος έκάνονισε, τά αυτά καί περί μοναζουσών γυναικών κρατεΐν εδικαΐωσεν»*. Βñ. Βηλαίου Ίω. Φειδά, *Έεροι Κανόνες καί καταστατική Νομοθεσία τής Έκκλησίας τής Έλλάδος*, Άθήναι 1998, σελ. 293-294.
11. Μ. Βασιλείου, *Άσκητικαί Διατάξεις*, 22, 4 (ΡG 31, στ. 1.

Κανονισμός Συστάσεως και Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μέ τήν ἔπωνυμία Ἐκκλησιαστικός Οἶκος Εὐγηρίας “ὁ Καλός Σαμαρείτης” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1) τās διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἐτροποποιήθησαν διά τοῦ ἄρθρου 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14,

2) τās ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, τās ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,

3) τās ὑφισταμένες κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας,

4) τήν ὑπ' ἀριθμ. 617/2.11.2015 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ,

5) τήν ἀπό 3.11.2015 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τήν ἀπό 4.11.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τήν σύστασιν καί λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἔπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικός Οἶκος Εὐγηρίας “Ὁ Καλός Σαμαρείτης”» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας, ἡ λειτουργία τοῦ ὁποίου θά διέπεται ἀπό τόν κάτωθι Κανονισμό:

Κανονισμός Συστάσεως καί Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
μέ τήν ἔπωνυμία Ἐκκλησιαστικός Οἶκος Εὐγηρίας
“Ὁ Καλός Σαμαρείτης”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας
καί Φιλαδελφείας»

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

1. Στήν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας συνιστάται Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα, τό ὁποῖο λειτουργεῖ ὡς νομικό πρόσωπο ἰδιωτικοῦ

δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), ἰδίας διαχείρισις καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, ὑπαγόμενο στήν πνευματική καί διοικητική ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῆς ὁποίας τό φιλάνθρωπικό ἔργο ἐπικουρεῖ, φέρει δέ τήν ἔπωνυμία «Ἐκκλησιαστικός Οἶκος Εὐγηρίας “Ὁ Καλός Σαμαρείτης” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας».

2. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ Νέα Φιλαδέλφεια Ἀττικῆς. Τό Ἰδρυμα φέρει ἰδία στρογγυλή σφραγίδα, μέ δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία εἰς τό κέντρο φέρει τό μονόγραμμα ΧΡ, στόν ἐξωτερικό κύκλο τίς λέξεις «Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας» καί στόν ἐσωτερικό τήν ἔπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος «Ἐκκλησιαστικός Οἶκος Εὐγηρίας - Ὁ Καλός Σαμαρείτης». Τό ἴδρυμα διέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί στεγάζεται σέ κτίριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 2
Σκοπός

Τό παρόν ἴδρυμα λειτουργεῖ ὡς Μονάδα Φροντίδας Ἡλικιωμένων μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα. Σκοπός αὐτοῦ εἶναι ἡ στέγασις, ἡ σίτισις, ἡ περίθαλψις καί ἐν γένει ἡ φροντίδα αὐτοεξυπηρετούμενων ἢ μὴ ἠλικιωμένων ἀτόμων καί ἀναξιοπαθούντων ἐξασφαλίζοντας ὑποχρεωτικῶς:

Τήν ὑγιεινή διαμονή προσαρμοσμένη στίς ἀνάγκες κάθε κατηγορίας περιθαλπομένων, καθώς καί ἀσφαλῆ καί ἀνετη διαβίωσή τους.

- Τήν ὑγιεινή καί ἐπαρκῆ διατροφή ἀνάλογο μέ τήν κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ κάθε περιθαλπομένου μέ ἕλαχιστο ἡμερήσιο ὄριο τροφῆς τίς 1.600 θερμίδες μέ τήν σωστή ποιοτική σύνθεσις.
- Τή συνεχῆ φροντίδα γιά τήν ἀτομική καθαριότητά τους, καθώς καί τήν καθαριότητα τῶν χώρων τῆς Μονάδας.
- Τήν τακτική ἰατρική παρακολούθησις καθώς καί ἐγκαιρὴ καί κατάλληλη γιά κάθε περιθαλπομένο ἰατροφαρμακευτική βοήθεια καί πρόσκαιρη νοσηλεία. Ἡ νοσηλεία θά περιορίζεται στήν ἐγκαιρὴ διάγνωσις τῆς ἀσθένειας καί τῆ μέριμνα γιά τήν εἰσαγωγή στό ἐνδεδειγμένο νοσηλευτήριο.

- Τή δυνατότητα αυτοεξυπηρέτησης καί αυτοπροστασίας μέ τή λήψη τών κατάλληλων μέτρων διευκόλυνσης τών περιθαλπόμενων (χειρολαβές, χειρολισθήρες, άπλά καί ειδικά μπαστούνια, περιπατητήρες κ.λπ.).
- Τήν προσφορά καί διευκόλυνση άπασχόλησης, ψυχαγωγία, ψυχολογική βοήθεια, ανάλογα μέ τήν ηλικία, κατάσταση καί περίπτωση τοῦ περιθαλπόμενου.
- Τή φυσικοθεραπεία μέ τήν εφαρμογή άπλών φυσιοθεραπευτικών ή κινησιοθεραπευτικών μεθόδων ή μέριμνα γιά τήν περαιτέρω ειδική θεραπεία σέ φυσικοθεραπευτήρια, άν κριθεί άπαραίτητο, μέ σκοπό τή βελτίωση τών δυνατοτήτων αυτοεξυπηρέτησής τους, έφ' όσον αυτή κρίνεται έπιστημονικά έφικτή.
- Τή δυνατότητα άσκησης τών θρησκευτικών τους καθηκόντων καί συμμετοχή, έφ' όσον τό έπιτρέπει ή κατάσταση τους, σέ πολιτιστικές καί καλλιτεχνικές έκδηλώσεις.
- Τόν όφειλόμενο στήν ανθρώπινη άξια σεβασμό καί ένδιαφέρον, ανεξαρτήτως τής σωματικής ή πνευματικής κατάστασης τοῦ περιθαλπόμενου.

Άρθρον 3

Δικαιούχοι προστασίας

1. Στο Ίδρυμα εισάγονται καί χαίρουν διαμονής, διατροφής, άπασχόλησης καί έν γενέει περίθαλψης ως τρόφιμοι κατά προτεραιότητα οί μόνιμοι κάτοικοι έντός τών όρίων τής Έρεās Μητρόπολης Νέας Ίωνίας καί Φιλαδηφείας . Οί τρόφιμοι είναι άτομα ηλικίας άπό 65 έτών καί άνω, αυτοεξυπηρετούμενα καί μή υπό προϋποθέσεις, έφ' όσον καί κατά τήν κρίση τοῦ Διοικητικού Συμβουλίου τοῦ Ίδρύματος επιβάλλεται νά τύχουν συμπαραστάσεως.

2. Στο Ίδρυμα δέν μπορούν νά ένταχθοῦν άτομα πού πάσχουν άπό μολυσματικού ή μεταδοτικού τύπου νοσήματα ή άνίατες ασθένειες ή ψυχοπάθειες (καί έλαφρās μορφής) ή είναι διανοητικά άνάπηροι ή δέν μπορούν νά αυτοεξυπηρετηθοῦν. Σέ περίπτωση πού νοσήσει κατά τά άνωτέρω ένας περιθαλπόμενος τής Μονάδας, θά άπομακρύνεται άπό αυτήν.

Άρθρον 4

Διαδικασία εισαγωγής περιθαλπόμενων

1. Γιά τήν εισαγωγή τοῦ ηλικιωμένου ατόμου άπαιτείται αίτηση τοῦ ένδιαφερομένου επί τής όποίας άποφασίζει τό Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) ανάλογα μέ τήν πλήρωση ή μή τών άπαιτουμένων λόγων εισαγωγής, καί κατόπιν εισήγησης τής άρμόδιας ύπηρεσίας τοῦ Ίδρύματος γιά τήν άναγκαιότητα ή τήν έπιθυμία τοῦ ατόμου νά ένταχθεῖ στή Μονάδα.

2. Γιά τήν εισαγωγή καί έγγραφη τών περιθαλπόμενων στό Ίδρυμα άπαιτούνται τά ακόλουθα δικαιολογητικά:

α) Αίτηση τοῦ ένδιαφερομένου, στήν όποία νά δηλώνει ότι έπιθυμεί νά ένταχθεῖ στήν παρούσα Μονάδα Φρο-

ντίδας Ήλικιωμένων ή αντίστοιχη αίτηση προσώπου ένός εκ τών πλησιεστέρων συγγενών τοῦ αιτούντος πού έχει αναλάβει τήν φροντίδα του ή σέ περίπτωση μή ύπάρξεως συγγενών άπό τήν κοινωνική λειτουργό τής Κοινωνικής Πρόνοιας.

β) Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης καί Βεβαίωση μόνιμης κατοικίας τοῦ αιτούντος.

γ) Άντίγραφο τής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος τρέχοντος έτους ή έκκαθαριστικό έφορίας τοῦ προηγούμενου έτους. Σέ περίπτωση πού δέν ύποχρεούται νά ύποβάλει φορολογική δήλωση θά προσκομίζει βεβαίωση τής άρμόδιας Δ.Ο.Υ.

δ) Γνωμάτευση ιατροῦ τοῦ Δημοσίου, ΝΠΔΔ ή ασφαλιστικού όργανισμοῦ σχετικά μέ τήν κατάσταση ύγείας τοῦ ηλικιωμένου. Ή προσκόμιση ιατρικής γνωμάτευσης πιστοποιεί ότι δέν πάσχει άπό μολυσματικού ή μεταδοτικού τύπου νοσήματος καί διανοητικώς καί ψυχικώς είναι ύγιής.

3. Ή ένταξη όλοκληρώνεται μέ τή σύνταξη καί ύπογραφή ιδιωτικού συμφωνητικοῦ, στό όποιο άναγράφονται οί γενικοί καί ειδικοί όροι καί συμφωνίες συνεργασίας πού δεσμεύουν ρητά τό Ίδρυμα καί τήν πλευρά τοῦ περιθαλπόμενου ή/καί τοῦ οικογενειακοῦ του περιβάλλοντος, σύμφωνα καί μέ τήν σχετική γνωμάτευση τοῦ ιατροῦ τοῦ Ίδρύματος. Γιά τυχόν επανεγγραφή άπαιτούνται όλα τά προαναφερθέντα δικαιολογητικά.

4. Αιτήσεις έγγραφής ύποβάλλονται καθ' όλη τή διάρκεια τοῦ έτους, ξεετάζονται άπό τό Δ.Σ. καί έγκρίνονται έφ' όσον ύπάρχουν κενές θέσεις.

5. Σέ περίπτωση κάλυψης τών διατιθέμενων κλινών τής Μονάδας άπό τόν προβλεπόμενο αριθμό περιθαλπόμενων, δημιουργείται πίνακας σειράς προτεραιότητας τών ένδιαφερόμενων, κατόπιν αξιολόγησης τών άναγκών, καί τής ήμερομηνίας ύποβολής τής αίτήσεως τους καθώς καί τών κριτηρίων πού όρίζονται στό άρθρο 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Άρθρον 5

Ύποχρεώσεις περιθαλπόμενων

1. Οί περιθαλπόμενοι τοῦ Ίδρύματος ύποχρεούνται νά συμμορφώνονται άπόλυτα μέ τόν παρόντα Κανονισμό καί τίς άποφάσεις τοῦ Διοικητικού Συμβουλίου αὐτοῦ καί νά διαβιοῦν έντός της Μονάδας κατά τρόπο πού νά συντελεῖται ή μεταξύ τους άρμονική συμβίωση. Περαιτέρω, ύποχρεούνται νά έχουν άξιοπρεπή συμπεριφορά έντός καί έκτός της Μονάδας, έναντι τοῦ Δ.Σ., τοῦ Διευθυντή, τοῦ προσωπικοῦ, τών έπισκεπτών καί τών υπολοίπων τροφίμων.

2. Οί περιθαλπόμενοι ύποχρεούνται νά ακολουθοῦν τό πρόγραμμα, τό όποιο θά άναφέρεται στήν ώρα έγέρσεως, προγεύματος, γεύματος, δείπνου καί κατακλίσεως. Έπίσης βάσει προγράμματος θά καθορίζονται καί οί μέρες καί οί ώρες έπισκεπτηρίου.

3. Οι περιθαλπόμενοι μπορούν να εξέρχονται από τό κτίριο στέγασης, όταν τό επιθυμοῦν, ἐφ' ὅσον ζητήσουν ἄδεια ἀπό τόν προϊστάμενο αὐτῆς καί προσδιορίσουν τήν ἀκριβῆ ὥρα ἐπιστροφῆς τους.

4. Ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀποδεδειγμένα ἀνάγκη κάποιος τρόφιμος νά διανυκτερεύσει ἐκτός τῆς Μονάδας, του χορηγείται ἔγγραφη ἄδεια ἀπό τόν ὑπεύθυνο αὐτῆς. Σέ αὐτή τήν περίπτωση ὑποχρεούται νά ἐπιστρέψει ἐμπρόθεσμα.

5. Οἱ περιθαλπόμενοι στή Μονάδα ὀφείλουν νά φέρουν μαζί τους ἱματισμό καί τά προσωπικά ἀντικείμενα πού τοὺς εἶναι ἀπαραίτητα. Ἐπίσης ὀφείλουν νά φροντίζουν στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ γιά τήν εὐπρεπῆ ἐμφάνισή τους, γιά τήν καθαριότητα τοῦ ἀτομικοῦ τους χώρου καί τή διαφύλαξη τῶν ἐπίπλων καί σκευῶν, τά ὁποῖα ἔχουν διατεθεῖ στήν ἀτομική τους χρήση.

6. Στούς περιθαλπομένους παρέχεται ἰατρική καί φαρμακευτική περίθαλψη. Σέ περιπτώσεις βαριάς ἀσθένειας ἐνημερώνονται οἱ οἰκεῖοι συγγενεῖς.

7. Τό Διοικητικό Συμβούλιο, κατόπιν εἰσήγησης τοῦ ἀρμοδίου προϊσταμένου, ἀποφασίζει γιά τήν ἀπομάκρυνση τροφίμων πού δέν τηροῦν τοὺς Κανονισμούς τοῦ Ἰδρύματος ἢ πού παρουσιάζουν ἀνάρμοστη συμπεριφορά ἢ ἀποτελοῦν κίνδυνο γιά τήν ὁμαλὴ συμβίωση τῶν ὑπόλοιπων περιθαλπομένων.

8. Τό ὕψος τῶν τροφείων τῶν εὐπορων περιθαλπομένων καθορίζονται ἀπό τό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Μονάδας, μέ σκοπό τήν κάλυψη τῶν ἐξόδων λειτουργίας τῆς Μονάδας καί μόνο, καί καταβάλλονται τήν πρώτη ἐβδομάδα κάθε μήνα. Ἡ ἄρνηση ἢ ἡ ἀδικαιολόγητη καθυστέρηση πέραν τῶν 2 μηνῶν καταβολῆς τῶν τροφείων συνεπάγεται τήν ἀπομάκρυνση τοῦ τροφίμου ἀπό τή Μονάδα. Τό Διοικητικό Συμβούλιο ὑποχρεοῦται νά ἐξετάσει κατὰ περίπτωση τοὺς λόγους στοὺς ὁποῖους ὀφείλεται ἡ καθυστέρηση τῆς πληρωμῆς.

ἄρθρον 6

Διοίκηση - Διοικητικό Συμβούλιο

1. Τό ἴδρυμα διοικεῖται ἀπό ἐπταμελὲς Διοικητικό Συμβούλιο πού ἀπαρτίζεται ἀπό τόν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας, ὡς πρόεδρος καί ἀπό ἕξι (6) τακτικά μέλη, τά ὁποῖα διακρίνονται γιά τήν εὐσέβεια, τό ἦθος, τήν πνευματικὴ κατάρτιση, τήν ὠριμότητα καί τήν ἀφοσίωσή τους πρὸς τήν Ἐκκλησία καί τοὺς σκοπούς τοῦ Ἰδρύματος.

2. Τά ὡς ἄνω τακτικά μέλη διορίζονται ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη καί ἡ θητεία τοὺς εἶναι τριετής. Ἐπίσης διορίζεται ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη καί ἓνα πρόσωπο ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὁ ὁποῖος ἀναπληρώνει τόν Πρόεδρο σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ὁμοίως μέ τριετὴ θητεία.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ. πού δέν ἀνταποκρίνονται στά καθήκοντά τους ἢ προβαίνουν σέ ἐνέργειες πού ἔρχονται σέ

ἀντίθεση μέ τόν σκοπό τοῦ Ἰδρύματος, παύονται ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη καί ἀντικαθίστανται.

4. Τό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σέ σῶμα κατὰ τήν πρώτη συνεδρίαση αὐτοῦ καί ἐκλέγει τόν γραμματέα καί τόν ταμία του. Τό ἀξίωμα τῶν Μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

5. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικά μία φορά τό μήνα καί ἐκτακτά ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπό προφορική ἢ γραπτὴ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ τῶν ζητήσῃ ἐγγράφως τό ἓνα τρίτο (1/3) τῶν μελῶν του. Στήν τελευταία αὐτῆ περίπτωση, ὁ Πρόεδρος ἢ κωλυομένου αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὑποχρεοῦται νά συγκαλέσει τό Διοικητικό Συμβούλιο σέ συνεδρίαση ἐντός ἕξι ἡμερῶν ἀπό τήν ὑποβολή τῆς σχετικῆς αἴτησης. Ἡ πρόσκληση ἀναφέρει τόν τόπο, τόν χρόνο καί τά θέματα τῆς ἡμερήσιας διάταξης τῆς συνεδρίασης καί γνωστοποιεῖται στά μέλη τρεῖς τουλάχιστον ἡμέρες πρὶν τήν ἡμέρα κατὰ τήν ὁποῖα ὀρίζεται ἡ συνεδρίαση. Ἐπίσης ἡ πρόσκληση δέν ἀπαιτεῖται ἐφ' ὅσον ἔχουν καθοριστεῖ μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ὀρισμένες ἡμέρες συνεδριάσεως γιά ἕκαστο μήνα.

6. Ἄν κάποιο ἀπό τά μέλη τοῦ Δ.Σ. ἀπουσιάσει ἀδικαιολόγητα τρεῖς συνεχεῖς τακτικές συνεδριάσεις ἢ γιά χρονικό διάστημα τεσσάρων μηνῶν, τό Δ.Σ. εἰσηγείται στόν Πρόεδρο τήν ἀντικατάστασή του.

7. Τό Δ.Σ. βρίσκεται σέ ἀπαρτία ὅταν παρίστανται ὁποσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του - ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. καί τέσσερα (4) τουλάχιστον Μέλη αὐτοῦ, οἱ δέ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων Μελῶν. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου ἢ σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του - ἀντιπροέδρου τοῦ Δ.Σ.

8. Κατὰ τίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, στά ὁποῖα καταχωροῦνται οἱ ἀποφάσεις πού λαμβάνονται, ἀλλὰ καί οἱ ἀπόψεις τῶν μειοψηφούντων Μελῶν. Τά πρακτικά αὐτά ὑπογράφονται ἀπό ὅλα τά παρόντα Μέλη.

9. Στίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. εἰσηγεῖται τά θέματα τῆς ἡμερήσιας διάταξης ὁ Πρόεδρος κατόπιν εἰσήγησης τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Μονάδας.

10. Τά Πρακτικά ἐκάστης συνεδρίας ἐπικυρώνονται καί ὑπογράφονται κατὰ τήν ἐπόμενη συνεδρία καταχωριζόμενα μέ φροντίδα τοῦ Γραμματέως στό εἰδικό Βιβλίο Πρακτικῶν.

ἄρθρον 7

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τό Διοικητικό Συμβούλιο ἔχει τίς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

A. Λαμβάνει ἀποφάσεις γιά τά θέματα ὀργάνωσης, λειτουργίας καί διαχείρισης τοῦ Ἰδρύματος.

B. Ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν αἰτήσεων εἰσαγωγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐντάσσει τοὺς τρόφιμους, ὀρίζει τίς οικονομικές ὑποχρεώσεις τῶν εἰσαγομένων προσώπων (τρο-

φεία) ἢ τὴν παροχὴ χρηματικοῦ βοηθήματος σὲ αὐτὰ καὶ κρίνει πᾶν θέμα σχετικὰ μὲ τὴν εἰσαγωγὴν, διαμονὴν καὶ περιθαλψὴ τους.

Γ. Ἐκπονεῖ ἐπενδυτικὰ προγράμματα καὶ προγράμματα ἀνάπτυξης τῶν δραστηριοτήτων τοῦ νομικοῦ προσώπου καὶ ἐν γένει ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα πού εἶναι ἀρμόδιο ἀπὸ τὸ νόμο καὶ τὸν παρόντα Κανονισμό.

Δ. Συνεργάζεται μὲ τὸ Μητροπολιτικὸ καθὼς καὶ μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας, μὲ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα, μὲ διάφορους Πολιτιστικούς, Ἐπιστημονικούς καὶ ἰδίως Φιλανθρωπικούς Συλλόγους, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ τὴν Τοπικὴ καὶ Νομαρχιακὴ Αὐτοδιοίκηση καὶ τοὺς τοπικούς φορεῖς γιὰ τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Ε. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων, ἀπαραιτήτων γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος

ΣΤ. Συντάσσει καὶ ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος.

Ζ. Διορίζει καὶ παύει τὸ προσωπικὸ αὐτοῦ, καθορίζει τὶς ἀρμοδιότητες καὶ τὶς ἀποδοχὲς αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὴν ἰσχύουσα ἐργατικὴ νομοθεσία, καὶ τὰ λοιπὰ συναφῆ θέματα.

Η. Ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, καὶ εἰδικότερα περὶ ὧν ἀφοροῦν στὰ προσόντα, στὰ καθήκοντα καὶ στὶς προσλήψεις τοῦ προσωπικοῦ, σύμφωνα μὲ τὶς κείμενες διατάξεις, στὸν πειθαρχικὸ ἔλεγχο τῶν δαπανῶν καὶ στὴν ἐν γένει διαχείριση τῶν οικονομικῶν, στὴν ἰατρικὴ παρακολούθηση καὶ περιθαλψὴ τῶν ἀσθενῶν, στὸν καθορισμὸ ἐπιβολῆς ποινῆς γιὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν τροφίμων καὶ τοῦ προσωπικοῦ, στὴ διαδικασία βεβαίωσης καὶ ἐπιβολῆς τῶν ἀναγκαίων κυρώσεων καὶ ὅ,τι ἄλλο κριθεῖ ἀπαραίτητο κατὰ τὴν λειτουργία του.

Θ. Καταρτίζει εἰδικότερα τοὺς ὅρους εἰσαγωγῆς καὶ παραμονῆς τῶν τροφίμων στὸ Ἴδρυμα, οἱ ὁποῖοι θὰ γνωστοποιοῦνται καὶ θὰ ὑπογράφονται ὑποχρεωτικὰ ἀπὸ ὀρισμένο συγγενῆ ἕκαστου περιθαλπομένου καὶ τὸν ἑκάστοτε ὑπεύθυνο διοικητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

Ι. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖο δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα Κανονισμό.

ἄρθρον 8

Ἀρμοδιότητες τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.

Α. Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α) Ἐποπτεύει τὴν ὀργάνωση, διοίκηση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

β) Συγκαλεῖ σὲ συνεδρίαση τὸ Δ.Σ. καὶ εἰσγγεῖται τὰ πρὸς συζήτηση θέματα.

γ) Ὑπογράφει - ἐγκρίνει τὴν ἐνέργεια τῶν δαπανῶν πού ἔχουν ἀποφασισθεῖ ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

δ) Ἀποφασίζει γιὰ τὴ λήψη ἑκτακτων μέτρων καὶ ὑποβάλλει τὶς σχετικὲς ἀποφάσεις γιὰ ἐγκριση στὸ Δ.Σ.

ε) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς, δικαστικῆς, ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα.

στ) Ὑπογράφει μὲ τὸν ταμῖα τὰ οικονομικῆς φύσεως στοιχεῖα καὶ ἔγγραφα.

2. Κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως ἀναθέτει τὴν διαχείριση τρεχουσῶν ἀναγκῶν στὸν ἑκάστοτε ὑπεύθυνο Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ.

Β. Ἀρμοδιότητες Γραμματέα

1. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἰδρύματος: α) τηρεῖ βιβλίον πρωτοκόλλου, εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, β) ἐπιμελεῖται τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία καὶ γ) φυλάσσει μὲ προσωπικὴ του εὐθύνη τὸ ἀρχεῖο, τὰ ἔγγραφα, τὰ βιβλία καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

2. Τὸν γραμματέα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληρώνει ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., ὀριζόμενο μὲ ἀπόφαση αὐτοῦ.

Γ. Ἀρμοδιότητες ταμῖα

1. Ὁ ταμῖας: α) Ἐνεργεῖ εἰσπράξεις ἐν γένει, πού ἀφοροῦν στὸ Ἴδρυμα, ἐκδίδοντας διπλότυπες ἀριθμημένες ἀποδείξεις, τὶς ὁποῖες ὑπογράφει ὁ ἴδιος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ., β) ἐνεργεῖ κάθε εἶδους πληρωμὲς βάσει νομίμως ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων, γ) τηρεῖ τὰ διαχειριστικὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα τοῦ Ἰδρύματος, τὰ προβλεπόμενα στὸ ἄρθρο 11 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, δ) καταθέτει σὲ τραπεζικὸ λογαριασμὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος τὰ εἰσπραττόμενα ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος, δυνάμενος νὰ παρακρατεῖ ἀπὸ αὐτὰ ποσὸ σὲ μετρητὰ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τρεχουσῶν καὶ ἐκτάκτων ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου καθορίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., ε) προβαίνει σὲ ἀναλήψεις καταθέσεων κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. καὶ στ) ἐπιμελεῖται τῆς καταρτίσεως, ἐν σχεδίῳ, τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλει πρὸς τὸ Δ.Σ.

2. Τὰ διπλότυπα Γραμματίων Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν φέρουν τὴ θεώρηση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας.

3. Τὸν ταμῖα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληρώνει ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., ὀριζόμενο μὲ ἀπόφαση αὐτοῦ.

ἄρθρον 9

Προσωπικὸ

1. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται σὲ τακτικὸ καὶ ἐθελοθικὸ. Τὸ προσωπικὸ (ἔμμισθο καὶ ἄμισθο) διακρίνεται περαιτέρω σέ: Διοικητικὸ, Ἱατρικὸ, Νοσηλευτικὸ, Βοηθητικὸ καὶ Εἰδικό.

2. Τό έμμισθο προσωπικό προσλαμβάνεται καί απολύεται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τής κειμένης νομοθεσίας. Ό αριθμός του αναγκαίου προσωπικού καθορίζεται μέ απόφαση του Δ.Σ., σύμφωνα μέ τίς ανάγκες γιά εύρυθμη λειτουργία του Ίδρύματος.

3. Στή Μονάδα μπορεί νά απασχολείται καί προσωπικό άλλων ειδικοτήτων, ανάλογα μέ τίς ανάγκες των φιλοξενουμένων (έργοθεραπευτές, κ.λπ.). Στήν περίπτωση αυτή, εμπλοούνται οί δραστηριότητες του Κέντρου μέ αντίστοιχα προγράμματα (π.χ. εργοθεραπεία, κ.λπ.).

4. Τό προσωπικό πού θά απασχοληθεί στό Ίδρυμα, θά υποβάλλει πιστοποιητικό υγείας, τό όποιο θά ανανεώνεται κάθε 5 χρόνια καί υποχρεούται νά συμβάλλει στήν εύρυθμη λειτουργία αυτού, νά έκτελεί τά καθήκοντα πού του αναθέτουν καί νά φροντίζει μέ κάθε πρόσφορο μέσο τούς περιθαλιπόμενους.

5. Ό διοικητικώς υπεύθυνος, κατόπιν υπευθύνου δηλώσεως έθελοντικής προσφοράς του αίτουτος-αίτουσας, πιστοποιεί τήν ομάδα έθελοντών.

Άρθρον 10

Γενικά καθήκοντα καί υποχρεώσεις του προσωπικού

Τά γενικά καθήκοντα του προσωπικού του Ίδρύματος, ανεξάρτητα από τίς ειδικές υποχρεώσεις καί τά ειδικά καθήκοντα κάθε κατηγορίας, καθορίζονται ως ακολούθως:

α. Τήρηση του παρόντος κανονισμού, των αποφάσεων του Δ.Σ. καθώς καί των γενικών ή ειδικών όδηγιών του Διευθυντή του Ίδρύματος καί των υπευθύνων των διαφόρων τμημάτων του Ίδρύματος.

β. Τήρηση του ωραρίου εργασίας, όπως αυτό καθορίζεται ανάλογα μέ τίς ανάγκες του Ίδρύματος καί εντός των υπό των κειμένων διατάξεων καθοριζόμενων όριων κάθε κατηγορίας εργαζόμενου, κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ.

γ. Η ώρα προσέλευσης του προσωπικού στον χώρο εργασίας καί ή αποχώρησή του από αυτό, έλέγχεται από τον Διευθυντή. Αποχώρηση ενός εργαζόμενου από τήν εργασία, πριν από τή λήξη του ωραρίου, επιτρέπεται μόνο ύστερα από άδεια του Διευθυντού, ή όποια αναγράφεται στο ήμερολόγιο προσωπικού.

δ. Σέ περίπτωση όποιοδήποτε ανυπερβλήτου έμποδίου (ασθένεια) κ.λπ., λόγω του όποιου ό εργαζόμενος άδυνατεί νά προσέλθει στήν εργασία, υποχρεούται νά ειδοποιήσει έγκαιρα τον διοικητικά υπεύθυνο. Υποχρεούται επίσης νά προσκομίσει δικαιολογητικά τής άπουσίας του.

ε. Τό προσωπικό όφείλει:

Νά έπιδεικνύει προθυμία, ευγένεια, υπομονή, άνοχή καί καλοσύνη πρós τούς περιθαλιπόμενους καί τούς επισκέπτες τους καί νά συμπεριφέρεται πρós αυτούς μέ κατανόηση, άγάπη, στοργή καί προσήνεια.

Νά είναι ευπρεπώς έμφανίσμο.

Νά άποφεύγει τήν άδικοιολόγητη φθορά των έγκαταστάσεων καί των υλικών, νά προφυλάσσει καί νά διατηρεί σέ καλή κατάσταση όλους τους χώρους τής Μονάδας.

στ. Επιδάλλεται ή άθόρυβη έκτέλεση τής εργασίας, ή άποφυγή διαπληκτισμών καί κυρίως κριτικής, όταν άπουσιάζουν οί άρμόδιοι.

Άρθρο 11

Προσόντα καί κατηγορίες προσωπικού

Όρίζονται τά καθήκοντα καί τά προσόντα του προσωπικού γιά τήν κάλυψη των αναγκών του Ίδρύματος, όπως λεπτομερώς περιγράφονται κατωτέρω, χωρίς οί περιγραφές αυτές καί όπου περαιτέρω γίνεται λόγος γιά «θέσεις» νά αντίστοιχούν σέ «όργανικές θέσεις», καθ' όσον γιά τήν κάλυψη των περιγραφόμενων καθηκόντων θά συνάπτονται συμβάσεις έμμισθης ή έθελοντικής παροχής υπηρεσιών ή εργασίας ή έργου:

Α. Διοικητικό: Ό διοικητικός υπεύθυνος - Διευθυντής καί ή έπόπτρια είναι άρμόδιοι γιά τή όρθή λειτουργία τής Μονάδας.

Β. Ιατρικό: Ό ιατρός είναι υπεύθυνος γιά θέματα υγειονομικά έν γένει.

Γ. Νοσηλευτικό:

α) Ό προϊστάμενος πρέπει νά είναι κατ' άπόψη άπόφοιτος Σχολής τετραετούς φοίτησης Νοσηλευτών/τριών ή Επισκεπτών/τριών Υγείας ή Μαιών ή τριετούς φοιτήσεως, μέ διετή τουλάχιστον νοσηλευτική πείρα,

β) Οί νοσηλευτές ή βοηθοί νοσηλευτού πρέπει νά είναι άπόφοιτοι διετούς ή τριετούς φοιτήσεως (ΤΕ ή ΔΕ).

γ) Οί κοινωνικοί φροντιστές αναλογοϋν ένας γιά κάθε 25 αυτοεξυπηρετούμενους ή άνά 15 μή αυτοεξυπηρετούμενους περιθαλιπόμενους.

Δ. Ειδικό:

α) Φυσικοθεραπευτής Τ.Ε. ή γυμναστής μέ ώρομίσθια συνεργασία.

β) Κοινωνικός λειτουργός Π.Ε. ή ψυχολόγος Π.Ε. κατ' άπόψη νά έχει σχετική έμμισθη προϋπηρεσία σέ Μ.Φ.Η.

Ε. Βοηθητικό προσωπικό:

α) Μάγειρας ή βοηθός μάγειρα. Σέ περίπτωση πού δέν απασχολείται μάγειρας, ή Μονάδα προμηθεύεται έτοιμα φαγητά από έξωτερικές μονάδες τροφοδοσίας (Catering).

β) Καθαρίστρια γιά κάθε πενήντα κλίνες μέ ώρομίσθια απασχόληση, όταν είναι έμμισθη. Σέ περίπτωση πού δέν απασχολείται καθαρίστρια μπορεί νά χρησιμοποιηθούν υπηρεσίες συνεργείου καθαριότητας.

γ) Τραπεζοκόμος Υ.Ε. άνά πενήντα κλίνες μέ ώρομίσθια συνεργασία, όταν είναι έμμισθη.

Άρθρον 12

Καθήκοντα διοικητικού υπευθύνου

Α. Τά καθήκοντα καί οι αρμοδιότητες του διοικητικού υπευθύνου καί τῆς Ἐπόπτριας ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:

1. Προϊσταται τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Μονάδας καί κάθε ἐργαζομένου σέ αὐτό, ἐλέγχει καί κατευθύνει ὄλο τὸ προσωπικό γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων του καί ἐνεργεῖ πάντοτε σύμφωνα μέ τοὺς νόμους τῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν καί τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Εἰσηγεῖται στό Δ.Σ. κάθε θέμα πού ἔχει σχέση μέ τήν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς Μονάδας.

3. Μέ εἰσήγησή του καί ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ὀρίζονται τριμελεῖς ἐπιτροπές ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Μονάδας γιά τήν παραλαβὴ ὑλικοῦ, γιά τίς λειτουργικὲς ἀνάγκες τῆς (ἀναλώσιμο ἢ ὄχι ὑλικό).

4. Εὐθύνεται γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. πού ἀφοροῦν στήν ὀργάνωση, διοίκηση καί λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν διαταγῶν καί ἐγκυκλιῶν τοῦ Μητροπολίτη-Προέδρου.

5. Εἰσηγεῖται στό Δ.Σ. τήν κίνηση πειθαρχικῆς διαδικασίας σέ βάρος ὑπαλλήλων τῆς Μονάδας γιά παραπτώματά τους καί ἐφ' ὅσον ἔχουν γίνει προηγουμένως, δύο φορές, προσπάθειες συντίσεως αὐτῶν.

6. Εἰσηγεῖται στό Δ.Σ., σύμφωνα μέ τὸν νόμο, τὸν καταλογισμό σέ βάρος ὁποιοῦδήποτε ἀπὸ τὸ προσωπικό, τῆς ἀξίας ἀπολεσθέντων ἢ καταστραφέντων ὑλικῶν, καθὼς καί τῆς ὁποιας ζημίας, πού προκλήθηκε.

7. Καταρτίζει τὸν Προϋπολογισμό τῆς Μονάδας, τὸν ὁποῖο ὑποβάλλει γιά ἐγκριση στό Δ.Σ. αὐτῆς.

8. Λαμβάνει γνώση ὅλης τῆς εἰσερχόμενης ἀλληλογραφίας πού ἀφορᾷ στήν Μονάδα, τήν ὁποία μονογράφει, χαρακτηρίζει καί θέτει ὑπόψη τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

9. Ὑπογράφει ὄλη τήν ὑπηρεσιακὴ ἀλληλογραφία, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὴ πού ἔχει ἀρμοδιότητα ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

10. Χορηγεῖ τίς κανονικὲς ἀδειες στό προσωπικό, κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως τους.

11. Ἴχει δικαίωμα καί ὑποχρέωση καί λαμβάνει κατὰ τήν κρίση του τὰ ἐνδεικνυόμενα ἔκτακτα μέτρα γιά τήν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

12. Εἰσηγεῖται στό Δ.Σ. τήν ἀποδοχὴ ἢ τήν ἀπόρριψη τῶν αἰτήσεων εἰσαγωγῆς τῶν τροφίμων στό Ἰδρυμα, καθὼς καί τὴ λήψη μέτρων γιά τήν ὀρθή, ὁμαλὴ καί ἀπρόσκοπτη ὀργάνωση καί λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καί γιά ὄλα τὰ σχετικὰ θέματα.

13. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Εἰσαγωγῆς τροφίμων.

14. Ἐπιμελεῖται τίς προμήθειες τοῦ Ἰδρύματος.

15. Ἐπιβλέπει τήν ὑγεία τῶν τροφίμων, τήν παροχὴ ἰατροφαρμακευτικῆς καί κάθε ἀλλῆς περιθάλψεως σ' αὐτούς καί τήν καθαριότητα καί διατροφή τους.

16. Ἴσκει ἐποπτεία καί ἐλεγχο στό προσωπικό ὅσον ἀφορᾷ στήν τήρηση τῶν καθηκόντων τους καί ἐπιβλέπει τήν μισθοδοσία καί ἀσφάλιση αὐτοῦ, ἀναφερόμενος γιά τὰ πάσης φύσεως προβλήματα στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

Άρθρον 13

Καθήκοντα ἱατροῦ

1. Ὁ ἱατρός ὀρίζεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. μετὰ ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ διευθυντῆ.

2. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά τήν παροχὴ ἱατρικῶν φροντίδων στοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Ἰδρύματος.

3. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά τήν τήρηση τοῦ ἱατρικοῦ ιστορικοῦ καί τῶν ἀτομικῶν φακέλων τῶν περιθαληπομένων.

4. Ἴναγράφει καί ὑπογράφει τίς ἱατρικὲς συνταγὲς φαρμάκων, ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ, παραπεμπτικά, παρακλινικὲς ἐξετάσεις, κ.λπ.

5. Ἐγκρίνει καί ὑπογράφει τὸ διαιτολόγιο πού ἐφαρμόζει τὸ Ἰδρυμα γιά τοὺς περιθαληπομένους.

6. Εἰσηγεῖται στό Δ.Σ. τήν προμήθεια τοῦ ἐλλήπουσ καί τήν ἀντικατάσταση τοῦ ἐφθαρμένου κάθε εἶδους ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ καί ἱατρικῶν μηχανημάτων.

7. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά τήν πιστὴ τήρηση τῶν κανόνων εὐπρέπειας, καθαριότητας καί γενικὰ τῆς σωστῆς ἐπιστημονικῆς φροντίδας στοὺς ἀσθενεῖς.

8. Σέ περίπτωση ἀσθενείας περιθαληπομένου τροφίμου, πού κατὰ τήν κρίση τοῦ ἔχει ἀνάγκη νοσοκομειακῆς περιθαληψης, γιά τὴ μεταφορά του σέ νοσηλευτικὸ ἴδρυμα, συνεργάζεται μέ τὸν νοσηλευτὴ γιά τήν μεταφορά καί τὴ συνοδεία του στό Νοσοκομεῖο.

9. Συντάσσει κάθε χρόνο μέσα στό μήνα Ἰανουάριο ἐκθεση στατιστικῆς τῆς ὅλης ἐπιστημονικῆς κίνησης τοῦ Ἰδρύματος, τήν ὁποία καί ὑποβάλλει πρὸς ἐνημέρωση στό Δ.Σ. τῆς Μονάδας.

10. Ἴχει τήν ὑγειονομικὴ εὐθύνη τοῦ Ἰδρύματος.

11. Ἴχει τὸ δικαίωμα ἐλέγχου τοῦ παρασκευαζομένου συσσιτίου ποιοτικῶς καί ποσοτικῶς, ὅποτε κρίνει αὐτὸ ἀναγκαῖο.

12. Συμβουλεῖ ἐπιστημονικά, ὅποτε κληθεῖ ἀπὸ τήν ἐπιτροπὴ παραλαβῆς τροφίμων, γιά τήν ποιότητα πού παραλαμβάνεται.

13. Εἶναι ὑποχρεωμένος, ὅποτε κληθεῖ ἀπὸ ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος, νά παρέχει τήν ἐπιστημονικὴ γνώση του.

14. Ὁ ὀριζόμενος ἱατρός παύει νά εἶναι ἱατρός τοῦ Ἰδρύματος, ὅταν τοῦ κοινοποιηθεῖ σχετικὸ ἔγγραφο τοῦ Δ.Σ. ἢ μετὰ τήν πάροδο (30) ἡμερῶν ἀπὸ τήν ὑποβολὴ ἐκ μέρους του ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὰ καθήκοντά του, ἢ ὁποία κοινοποιεῖται στό Δ.Σ. μέ ὁποιοδήποτε τρόπο. Ἢ ἀντικατάσταση τοῦ ἱατροῦ κοινοποιεῖται καί στόν οἰκεῖο ἱατρικὸ Σύλλογο.

15. Ιατρός δύναται νά εἶναι καί ἐθελοντής ιατρός ἢ ἐπίμισθῶ ἢ καί συνταξιούχος.

ἄρθρον 14

Καθήκοντα προϊστάμενου νοσηλείας

1. Τήν θέση καταλαμβάνει μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. μετά ἀπό εἰσήγηση τοῦ Διευθυντῆ.

2. Προϊσταται ὅλου του νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ του Ἰδρύματος.

3. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά τήν καλύτερη νοσηλεία καί φροντίδα τῶν ἀσθενῶν καί γιά τήν καλή λειτουργία τοῦ νοσηλευτικοῦ τμήματος.

4. Φέρει τήν εὐθύνη γενικά τῆς ρύθμισης τῆς νοσηλείας, καθορίζει στίς νοσοκόμες τά ἐκάστοτε καθήκοντά τους καί ἔχει τήν ὑποχρέωση νά ἐξασφαλίζει τήν ἀκριβῆ ἐκτέλεση τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ἱατροῦ, σχετικά μέ τήν νοσηλεία, τήν δίαιτα καί γενικά τήν καθαριότητα καί θεραπεία τῶν ἀσθενῶν.

5. Περιέρχεται κάθε πρῶτό τμήμα καί τοὺς θαλάμους, ὅπου ἐνημερώνεται ἀπό τήν ὑπεύθυνη νοσοκόμα γιά ὅλα τά συμβάντα τοῦ 24ωρου, ἐνημερώνεται καί ὑπογράφει τό βιβλίον λογοδοσίας σέ συνεννόηση μέ τοὺς λοιπούς ὑπεύθυνους.

6. Ἐνημερώνει τόν ἱατρό τοῦ Ἰδρύματος γιά τήν πορεία τῶν ἀσθενῶν, καθώς καί γιά κάθε ἄλλο θέμα πού ἔχει σχέση μέ τό νοσηλευτικό τμήμα τοῦ Ἰδρύματος καί ἀποφασίζουν μαζί γιά τήν ἐπίλυσή τους.

7. Ἀκολουθεῖ τόν ἱατρό στίς ἐπισκέψεις στοὺς θαλάμους καί τηρεῖ τό βιβλίον ἱατρικῶν ἐντολῶν, ἐνημερώνοντας κατόπιν τίς ὑπεύθυνες νοσοκόμες.

8. Συνοπογράφει τίς ἀποδείξεις δοσοληψίας τοῦ τμήματος μέ τήν διαχείριση ὑλικοῦ γιά τά εἶδη νοσηλείας καί ἐλέγχει γιά τήν καλή διάθεση αὐτῶν.

9. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά τό φαρμακεῖο τοῦ Ἰδρύματος ὅσον ἀφορᾷ στήν φύλαξη, διάθεση, ἔλεγχο τῶν φαρμάκων καί τήν παραλαβή ἀπό τήν ἐπιτροπή παραλαβῆς φαρμάκων, καί τηρεῖ τά ἀναγκαῖα βιβλία εἰσαγωγῆς καί ἐξαγωγῆς αὐτῶν.

10. Ἐπιθεωρεῖ τοὺς θαλάμους τῶν ἀσθενῶν καί λοιπά διαμερίσματα τοῦ Ἰδρύματος ὁποιαδήποτε ὥρα θελήσει.

11. Ὁ προϊστάμενος μπορεῖ, ὅταν ἀπουσιάζει ὁ διευθυντής καί ὁ ἱατρός, νά προβαίνει στίς ἐνδεικνυόμενες ἐνέργειες γιά ἐπείγοντα ζητήματα ἱατρικῆς φύσεως καί νά εἰδοποιεῖ τό ταχύτερο τόν διευθυντή καί τόν ἱατρό τῆς Μονάδας.

12. Τόν προϊστάμενο σέ περίπτωση ἀπουσίας ἀναπληρώνει ἄλλος νοσηλευτής ἢ νοσηλεύτρια μέ ἀπόφαση τοῦ διευθυντῆ.

ἄρθρον 15

Καθήκοντα νοσηλευτῶν

1. Οἱ βοηθοὶ νοσηλευτές ὀφείλουν αὐστηρῆ ὑπακοή καί πειθαρχία στίς ἐντολές τοῦ ἱατροῦ καί τοῦ προϊσταμέ-

νου νοσηλείας. Πρέπει νά φέρονται μέ ἀνάλογο σεβασμό καί νά συμβουλεύονται γιά κάθε ἀπορία.

2. Εἶναι ὑπεύθυνοι γιά τήν σωστή νοσηλεία καί φαρμακευτική ἀγωγή τῶν ἀσθενῶν πού ὑποδεικνύονται ἀπό τόν ἱατρό καί τόν προϊστάμενο Νοσηλείας.

3. Παρακολουθοῦν τήν ἐπίσκεψη τοῦ ἱατροῦ καί ἀναγράφουν τίς ἐντολές στό βιβλίον ἱατρικῶν ἐντολῶν ὅσο καί στά δεητῖα νοσηλείας καί τίς ἐκτελοῦν μέ κάθε ἀκρίβεια.

4. Ἀναγράφουν στό βιβλίον λογοδοσίας λεπτομερῶς τήν κατάσταση τῶν βαρέως πασχόντων κατά τό διάστημα τοῦ 24ωρου.

5. Βοηθοῦν τόν ἱατρό στήν ἐξέταση τῶν ἀσθενῶν, χορηγοῦν τά ἀπαιτούμενα φάρμακα, ἐργαλεῖα καί ὑγιονομικό ὑλικό.

6. Περιθάλλουν ὅλους τους ἀσθενεῖς, ἐκτελοῦν τήν νοσηλεία σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες τοῦ προϊσταμένου καί φροντίζουν ἰδιαίτερα γιά τοὺς βαρέως πάσχοντας.

7. Ἐπιμελοῦνται τήν καθαριότητα, τόν καταλιθλο φωτισμό, ἀερισμό τῶν θαλάμων, τήν ἀλληλαγῆ σεντονιῶν, θερμομετροῦν τοὺς ἀσθενεῖς καί φροντίζουν γιά τή σωστή λήψη τῆς τροφῆς τους.

8. Ἀναφέρουν ἀκόμα στόν προϊστάμενο ὅ,τι ἀντιληφθοῦν πού ἔχει σχέση μέ τοὺς ἀσθενεῖς.

9. Ὁ βοηθός - νοσηλευτής τῆς νύχτας παραλαμβάνει τήν ὑπηρεσία ἀπό τό νοσοκόμο/α τῆς ἡμέρας, φροντίζει γιά τή νοσηλεία τῆς νύχτας, ἰδίως τῶν βαρέως πασχόντων, σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες τοῦ ἱατροῦ.

10. Χορηγοῦν προσωπικῶς τά φάρμακα στοὺς ἀσθενεῖς καί ὑπογράφουν στήν εἰδική στήλη τῶν δεητῶν νοσηλείας.

11. Ἐνημερώνουν λεπτομερῶς, προφορικῶς, τήν πρωινή βάρδια, σέ ὅ,τι ἀφορᾷ στοὺς ἀσθενεῖς.

ἄρθρον 16

Καθήκοντα κοινωνικῶν φροντιστῶν

1. Τό ἔργο τῶν κοινωνικῶν φροντιστῶν ἀφορᾷ στήν παροχή ἀτομικῆς ὑποστήριξης πρὸς τοὺς ἐξυπηρετούμενους βάσει τῶν ἀναγκῶν τους.

2. Τά κύρια καθήκοντα εἶναι νά α) ὑποδέχονται τοὺς περιθαλλόμενους, β) φροντίζουν γιά τήν ἀτομική ὑγιεινή καί καθαριότητα τῶν ἠλικιωμένων καί τοὺς ὑποστηρίζουν στή λήψη φαρμάκων, γ) ὑποστηρίζουν σέ μεταφορά - μετακίνηση - συνοδεία καί δ) ἐκτελοῦν ἐργασίες πού ἀντιθέτουν ἀπ' τόν ὑπεύθυνο τῆς Μονάδας ἢ τόν προϊστάμενο ἢ τόν νοσηλευτή.

ἄρθρον 17

Καθήκοντα φυσικοθεραπευτῆ

1. Ἐκτελεῖ φυσικοθεραπευτικές πράξεις κατόπιν γραπτῆς ἐντολῆς τοῦ ἱατροῦ, ὅπου ὀρίζεται τό εἶδος καί ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν γιά τοὺς ἀσθενεῖς πού ἔχουν ἀνάγκη.

2. Τηρεῖ ἱστορικά τῶν ἀσθενῶν, ὅπου ἀναγράφονται οἱ ἐκάστοτε ἐκτελούμενες φυσικοθεραπευτικές πράξεις.

3. Ύστερα από έντολή του ιατροῦ πρέπει νά ἐκτελεῖται φυσικοθεραπεία πάνω στήν κλίνη καί ὄχι μέσα στό φυσικοθεραπευτήριο γιά ἀσθενεῖς πού δέν μποροῦν νά μετακινηθοῦν.

4. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά ὅλα τά μηχανήματα, τά ὁποῖα ἔχουν σχέση μέ τήν φυσικοθεραπεία τῶν ἀσθενῶν.

5. Ὁ φυσικοθεραπευτής ἔχει τήν ὑπευθυνότητα τῆς φυσικοθεραπείας τῶν ἀσθενῶν, τήν ὁποία προγραμματίζει, καί θέτει ὑπόψη τοῦ ιατροῦ, ὁ ὁποῖος δίδει τίς ἀνάλογες ἐντολές γιά ἐφαρμογή.

6. Συνεργάζεται μέ τό λοιπό νοσηλευτικό προσωπικό του Γηροκομείου ὅσον ἀφορᾷ στήν καλύτερη καί ἀνώδυνη δυνατή μεταφορά τοῦ ἀσθενοῦς στό φυσικοθεραπευτήριο.

7. Εἰσηγείται στόν Διευθυντή γιά κάθε ἀπαραίτητο ὑλικό φυσικοθεραπείας, πλὴν τοῦ φαρμακευτικοῦ, γιά τό ὁποῖο ἀπευθύνεται στόν ἰατρό γιά τήν προμήθεια αὐτοῦ.

ἄρθρον 18

Καθήκοντα κοινωνικοῦ λειτουργοῦ

Ὁ κοινωνικός λειτουργός ἔχει τήν εὐθύνη τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας πού ἐφαρμόζεται σέ δύο στάδια:

α) Στάδιο ὑποδοχῆς:

1. Ὑποδέχεται καί κατευθύνει τίς ἀναφερόμενες γιά εἰσαγωγή περιπτώσεις.

2. Παραπέμπει τίς περιπτώσεις πού δέν ἐμπίπτουν στήν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἰδρύματος σέ ἄλλες ὑπηρεσίες.

3. Συντάσσει ἔκθεση κοινωνικῆς ἔρευνας καί ὑποβάλλει αὐτή στήν Διεύθυνση.

β) Στάδιο παραμονῆς τοῦ ἀσθενοῦς στό Ἰδρυμα: Στό στάδιο αὐτό ὁ κοινωνικός λειτουργός εἶναι τό ἀρμόδιο πρόσωπο ἐπικοινωνίας μεταξύ:

1. Τοῦ Ἰδρύματος - Μονάδας καί τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος τοῦ τροφίμου, δηλαδή εἶναι αὐτός πού ἀνακοινώνει στόν ἀσθενῆ καί στοὺς οἰκείους του τήν ἀπόφαση γιά τήν εἰσαγωγή του στή Μονάδα καί τοὺς ἐτοιμάζει γιά τήν ἐπιτυχή προσαρμογή του στίς συνθήκες τῆς Μονάδας.

2. Τοῦ τροφίμου καί τῆς οἰκογενείας του, δηλαδή φροντίζει νά εἶναι ἐποικοδομητική καί διαρκῆς ἡ σχέση μεταξύ τῶν τροφίμων καί τῶν οἰκείων τους.

3. Φροντίζει γιά τή δημιουργία καί ἀνάπτυξη προγραμμάτων ἢ δραστηριοτήτων πού ἀποβλέπουν στήν ἱκανοποίηση κοινωνικῶν, πολιτιστικῶν καί ψυχαγωγικῶν ἀναγκῶν τῶν τροφίμων.

4. Φροντίζει γιά τήν ἐνθάρρυνση καί δραστηριοποίηση τοῦ τροφίμου καί τήν ἀξιοποίηση τόσο τῶν παρεχομένων ἐντός καί ἐκτός τοῦ Ἰδρύματος μέσων καί ὑπηρεσιῶν ὅσο καί δικῶν τοῦ δραστηριοτήτων.

5. Φροντίζει γιά τήν ἀνάπτυξη καί ἀξιοποίηση τῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς ὑπηρεσιῶν πού διατίθενται στήν κοινότητα καί πού εἶναι δυνατόν νά διατεθοῦν στοὺς τροφίμους.

6. Φροντίζει κατόπιν ἐντολῆς τοῦ διευθυντῆ γιά τήν ἐπικοινωνία καί συνεργασία μέ ἀρμόδιους παράγοντες,

ἀρχές ὑπηρεσιῶν, ὀργανισμῶν, ἰδρυμάτων καί ἄλλων πού ἀσχοιοῦνται καί πού μπορεῖ νά ἐπιβληθοῦν μέ τή ρύθμιση θεμάτων γιά ἀντιμετώπιση προβλημάτων τῶν τροφίμων.

7. Συνεργάζεται μέ τόν ἰατρό καί τό ἀρμόδιο προσωπικό τοῦ Ἰδρύματος.

8. Τηρεῖ στατιστικά στοιχεῖα, μελέτες, κριτικές καί ἀνακοινώσεις τοῦ Τύπου πού ἀφοροῦν στό Ἰδρυμα.

9. Παρέχει πληροφορίες γιά τόν τρόπο καί τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά εἰσαγωγῆς ἀσθενῶν στό Γηροκομεῖο.

10. Δέχεται καί προωθεῖ κάθε αἴτηση ἐνδιαφερομένου στή Διεύθυνση τοῦ Ἰδρύματος.

11. Φροντίζει γιά τή διαφύλαξη τῆς ἐπιστημονικῆς βιβλιοθήκης τῶν τροφίμων.

ἄρθρον 19

Ψυχολογική ὑποστήριξη

Ὁ ψυχολόγος παρακολουθεῖ τοὺς τροφίμους καί προσπαθεῖ νά διαγνώσει συμπτώματα καί σημεῖα ὅπως:

- 1) Ἀδυναμία συγκέντρωσης καί προσοχῆς
- 2) Μειωμένη ἀντίληψη περιβάλλοντος
- 3) Δυσκολία στήν ἐπέλευση τοῦ ὕπνου, ἐφιάλτες
- 4) Διαταραχή μνήμης
- 5) Ἀποπροσανατολισμός σέ χώρο, χρόνο καί πρόσωπα
- 6) Παραισθήσεις καί ψευδαισθήσεις
- 7) Ψυχοκινητικές διαταραχές
- 8) Ἀόριστος φόβος, εὐερεθιστότητα, ἀπάθεια
- 9) Μειωμένη κρίση καί ἱκανότητα λήψης ἀποφάσεων.

Σκοπός του πρέπει νά εἶναι ἡ κάθε εἶδους καί μέ κάθε τρόπο ψυχολογική ὑποστήριξη τῶν τροφίμων.

ἄρθρον 20

Καθήκοντα τραπεζοκόμου

1. Παραλαμβάνει ἀπό τό μαγειρεῖο τό πρὸς διανομή συσσίτιο καί σερβίρει αὐτό στοὺς τροφίμους εἴτε στήν τραπεζαρία εἴτε στοὺς θαλάμους.

2. Ἐτοιμάζει τήν τραπεζαρία τῶν τροφίμων καί τοῦ προσωπικοῦ γιά τό σερβίρισμα τοῦ συσσιτίου.

3. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά ὅλα τά εἶδη ἐστίασης, μαχαιροπήρουνα, πιάτα, ποτήρια κ.λπ., ὅταν αὐτά εὐρίσκονται ἐκτός του μαγειρείου, ἐκτός τῶν εἰδῶν παρασκευῆς συσσιτίου ἀκόμα καί σέ περιπτώσεις ἀδικαιολόγητης φθορᾶς αὐτῶν.

4. Συνεργάζεται μέ τοὺς μαγείρους καί τοὺς βοηθοὺς γιά τήν ἔγκαιρη παρασκευὴ καί σερβίρισμα τοῦ συσσιτίου.

ἄρθρον 21

Καθήκοντα καθαριστριῶν

1. Ἐπιμελοῦνται τῆς καθαριότητας ὄλων τῶν χώρων τοῦ κέντρου, τῶν θαλάμων, διαδρόμων, καθιστικῶν, τραπεζαριῶν χώρων ἐργασιοθεραπείας, κλιμάκων, φυ-

σιοθεραπείας, μπάνιων, γραφείων, έξωτερικών χώρων και λοιπών χώρων της Μονάδας.

2. Έκτελούν τις εντολές της προϊσταμένης καθαριότητας, ή όποια θα καταλαμβάνει την θέση κατόπιν απόφασης του διευθυντή.

3. Συνεργάζονται με τους μαγείρους για την μέ υπομονή και στοργή σίτιση των Τροφίμων που δέν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν, σύμφωνα με τις εντολές του ιατρού και του διευθυντού.

Άρθρον 22

Τηρούμενα βιβλία

1. Τό Ίδρυμα, μέ μέριμνα του γραμματέα του Δ.Σ. και του διευθυντού ή του προϊσταμένου του προσωπικού τηρεί τά άναγκαία βιβλία και στοιχεία:

- i) Ήμερολόγιο εισερχομένων και έξερχομένων στό Ίδρυμα τροφίμων - περιθαλιπόμενων
 - ii) Άτομικός φάκελος για κάθε περιθαλιπόμενο πλήρως ένημερωμένος, πού θά περιέχει καρτέλα φαρμακευτικής άγωγής και δίαιτας (όταν ύπάρχει ειδικός λόγος), παρατηρήσεις και μεταβολές σχετικές μέ τή διαμονή και περιθαλιψη του, τά έγγραφα πού προσκομίζονται ή συντάσσονται μέ τήν εισαγωγή του στην Μονάδα, και έξιτήριο ή αντίγραφο πιστοποιητικού θανάτου για περιθαλιπόμενο πού απέβισε μέσα σέ αύτήν. Στόν άτομικό φάκελο περιλαμβάνονται και τά δικαιολογητικά εισαγωγής των περιθαλιπόμενων στή Μονάδα καθώς και στοιχεία (όνοματεπώνυμο - τηλέφωνα) των πλησιέστερων συγγενών του. Οί φάκελοι αύτοί φυλάσσονται στό Ίατρείο/ Έφημερείο Νοσηλευτικής μέ μέριμνα του διοικητικού υπεύθυνου της Μονάδας, για μία πενταετία από τήν καθ' όποιοδήποτε τρόπο άποχώρηση του περιθαλιπόμενου.
 - iii) Βιβλίο συμβάντων
 - iv) Βιβλίο ή κατάσταση παρουσίας προσωπικού
 - v) Βιβλίο Πρωτοκόλλου
 - vi) Βιβλίο Πρακτικών των συνεδριάσεων του Δ.Σ.
 - vii) Βιβλίο Ταμείου και διπλότυπα γραμμάτια εισπράξεων και έντάληματα πληρωμών
 - viii) Βιβλίο Κτηματολογίου, στό όποίο καταχωρίζεται ή άκίνητη περιουσία του Ίδρύματος
 - ix) Βιβλίο Ύθλιου, στό όποίο καταγράφεται ή κίνητη περιουσία του ή Βιβλίο Άποθήκης τροφίμων και
 - x) Βιβλίο Άποθήκης Ύθλιου άναλωσίμου.
2. Όλα τά άνωτέρω έγγραφα μπορούν να τηρούνται και σέ ηλεκτρονική μορφή.

Άρθρον 23

Πόροι του Ίδρύματος

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

- 1) Οί υπέρ αυτού προσφορές της Ίερās Μητροπόλεως Νέας Ίωνίας και Φιλαδηλεφείας και των Ίερών Ναών και Ίερών Μονών αυτής

2) Δωρεές, κληρονομίες, κληροδοτήματα και κληροδοσίες κινητών και άκινήτων φυσικών ή νομικών προσώπων

3) Προαιρετικές εισφορές, σέ είδος ή σέ χρήμα, φίλων του Ίδρύματος

4) Προϊόν έράνων πού διενεργούνται νόμιμα κατόπιν αποφάσεων του Δ.Σ. υπέρ των ευαγών σκοπών του Ίδρύματος

5) Κρατικές έπιχορηγήσεις, Κοινοτικές έπιχορηγήσεις, από κονδύλια ειδικών Προγραμμάτων της Εύρωπαϊκής Ένώσεως, έπιχορηγήσεις έκ μέρους της Νομαρχιακής ή της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, Ύργανισμών και άλλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, έπιχορηγήσεις έκ μέρους φυσικών προσώπων και κάθε νόμιμη υπέρ αυτού έπιχορήγηση

6) Τόκοι από καταθέσεις του Ίδρύματος και πρόσδοι από τήν κίνητη και άκίνητη περιουσία του

7) Κάθε άλλη πρόσδοδος, σύμφωνη μέ τό όρθόδοξο χριστιανικό πνεύμα, προερχομένη από πάσα νόμιμη πηγή και μή κατονομαζόμενη ρητά στόν παρόντα Κανονισμό

8) Τά νοσήλια Άσφαλιστικών Ταμείων.

Άρθρον 24

Διάθεση των πόρων

Οί άνωτέρω πόροι του Ίδρύματος, κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. διατίθενται:

- 1) Για τήν διατροφή των τροφίμων και για τήν παροχή σέ αυτούς ιατροφαρμακευτικής και κάθε άλλης περίθαλιψης
 - β) Για τήν συντήρηση και λειτουργία του Ίδρύματος, καθώς και για τήν άποπεράτωση των κτιριακών έγκαταστάσεών του
 - γ) Για τήν άγορά του άπαιτούμενου έξοπλισμού του Ίδρύματος
 - δ) Για τήν άπόδοση κάθε όφειλης άναγραφόμενης στόν Προϋπολογισμό
 - ε) Για τίς άμοιβές του ύπηρετούντος έμμισθου προσωπικού, καθώς και για τίς άσφαλιστικές έργοδοτικές εισφορές σύμφωνα μέ τίς διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας
 - στ) Για κάθε δαπάνη ή όποια άποσκοπεί στην έπίτευξη των σκοπών του Ίδρύματος
2. Ή παροχή ειδικών ιατρικών ύπηρεσιών περιθάλιψεως θά καλιύπτεται κατά περίπτωση κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. του Ίδρύματος.
3. Τό τυχόν χρηματικό πλεόνασμα από τήν οικονομική διαχείριση του Ίδρύματος, τό όποίο ύπερβαίνει τό ποσό περί του όποιου άποφασίζει τό Δ.Σ., κατατίθεται σέ τραπεζικό λογαριασμό έπ' όνόματι του Ίδρύματος.

Άρθρον 25

1. Τό παρόν Ίδρυμα καταργείται από τή Διαρκή Ίερά Σύνοδο ύστερα από όμόφωνη άπόφαση και παρουσία

όλων των μελών του Δ.Σ. του Ίδρύματος, όταν δέν εκπληρώνει τίς ἐκκλησιολογικές αὐτοῦ προϋποθέσεις καί τήν ἀποστολή του ἢ ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του καί καταστεί ἀδύνατη ἡ λειτουργία του.

2. Σέ περίπτωση διάλυσης ἡ περιουσία τοῦ Ίδρύματος, κινητή καί ἀκίνητη, περιέρχεται αὐτοδικαίως στό νομικό πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας.

ἄρθρο 26

Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται μέ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί ἐγκρίνεται ἀπό τήν Διарκή Ἱερά Σύνοδο.

ἄρθρον 27

Ἰσχύς

Ἡ σύσταση καί κατάργηση τοῦ Ίδρύματος καί ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί τῶν τροποποιήσεων

αὐτοῦ ἄρχονται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 28

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπό τίς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνα, 4 Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός Συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «Στέγη Γερόντων Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἐτροποποιήθησαν διά τοῦ ἄρθρου 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/2014.

2) Τάς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, τās ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους.

3) Τάς ὑφισταμένες κοινωνικές, ποιμαντικές καί πνευματικές ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

4) Τήν ὑπ' ἀριθμ. 3364/2.11.2015 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

5) Τήν ἀπό 2.11.2015 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6) Τήν ἀπό 4.11.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

Τροποποιεῖ καί κωδικοποιεῖ τόν Κανονισμόν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Στέγη Γερόντων Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (Φ.Ε.Κ. 2187/Β/12.10.2015), ὡς ἑξῆς:

Κανονισμός Συστάσεως
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
«Στέγη Γερόντων Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης»
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα-Σφραγίδα

Συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικό Ἴδρυμα στόν Ἱερό Ἐνοριακό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τό ὁποῖο λειτουργεῖ ὡς αὐτοτελές Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, ὑπαγόμε-

νο στήν πνευματική καί διοικητική ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, νομίμως ἐκπροσωπούμενης ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, κατ' ἄρθρ. 1 παρ. 2-4, 29 παρ. 1-2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Τό Ἴδρυμα φέρει τήν ἐπωνυμία «Στέγη Γερόντων Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Κυψέλης» καί διέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῶν κειμένων νόμων.

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι τό ἐπί τῆς ὁδοῦ Κεφαλληνίας 19 ἰδιόκτητο κτίριο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Κυψέλης, τό ὁποῖο παραχωρεῖται σ' αὐτό γιά τήν στέγαση καί λειτουργία του. Τό Ἴδρυμα ἔχει ἴδια στρογγύλη σφραγίδα, μέ δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία εἰς τό κέντρο φέρει τήν εἰκόνα τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, στόν ἐξωτερικό κύκλο τίς λέξεις «Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν» καί στόν ἐσωτερικό τήν ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος «Στέγη Γερόντων Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Κυψέλης».

Ἄρθρον 2

Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχή σέ εἰδικά ἐξοπλισμένους χώρους, στέγης, τροφῆς, ἰατροφαρμακευτικῆς καί ἀλλῆς μορφῆς περίθαλψης, ψυχαγωγίας καί προστασίας σέ ἠλικιωμένα ἄτομα, ἄνδρες καί γυναῖκες, πού κατοικοῦν πρωτίστως στά ὄρια τῆς Ἐνορίας Ἀγ. Γεωργίου Κυψέλης καί ἀλλοῦ. Τό Ἴδρυμα περιθάλπει ἄπορα ἄτομα, ἀλλά καί μὴ ἄπορα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει δυνατότης σέ κλῖνες, ἔναντι ποσοῦ κατά μήνα, τό ὕψος τοῦ ὁποῖου προσδιορίζεται μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἀναλογικῶς πρὸς κάλυψη τῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καί μόνο.

Ἄρθρον 3

Διοίκηση - Διοικητικό Συμβούλιο

1) Τό Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπό Πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, τό ὁποῖο ἀπαρτίζεται ἀπό:
α. Πρόεδρος εἶναι αὐτοδικαίως, κατ' ἄρθρ. 59 παρ. 2 τοῦ

Ν. 590/77, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος δύναται νά ὀρίζει ὡς νόμιμο ἀναπληρωτή του, ἐκ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Κυψέλης, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου καί

β. τέσσερα μέλη, διοριζόμενα ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καί ἐκ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Κυψέλης.

Τά ὡς ἄνω τακτικά μέλη, καθώς καί δύο αὐτῶν ἀναπληρωματικά τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διορίζονται γιά μία τριετία ἢ παύονται ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Τό ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο, ἐνῶ ἡ θητεία τους δύναται νά ἀνανεωθεῖ.

2) Τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σέ σῶμα κατά τήν πρώτη συνεδρίαση αὐτοῦ καί ἐκλέγει τοὺς Ἀντιπρόεδρο, Γραμματέα καί Ταμῖα.

3) Τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος συνέρχεται τακτικῶς κάθε μήνα καί ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπό πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του καί τούτου κωλυομένου, τοῦ Ἀντιπροέδρου. Ἐπίσης συγκαλεῖται ἐκτάκτως ὕστερα ἀπό ἐγγραφή αἴτηση πρὸς τόν Πρόεδρο ἢ τόν Ἐφημέριου τόν ἀναπληρῶναι τριῶν (3) μελῶν τοῦ Δ.Σ.

4) Τό Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σέ ἀπαρτία παρισταμένου τοῦ Προέδρου, ἢ σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου καί δύο μελῶν του.

5) Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατά πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν.

6) Σέ κάθε συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται ἀπό τόν Γραμματέα Πρακτικά, στά ὁποῖα καταχωρίζονται οἱ ἀποφάσεις πού λαμβάνονται ὡς καί οἱ ἀπόψεις τῶν μειοψηφούντων μελῶν. Τά πρακτικά ὑπογράφονται ἀπό ὅλα τὰ παρόντα μέλη τοῦ Δ.Σ. στήν ἀμέσως ἐπομένη συνεδρίασή του.

ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τίς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α) Ἀποφασίζει γιά κάθε θέμα πού ἀφορᾶ στήν ὀργάνωση, διοίκηση, λειτουργία, διαχείριση καί ἀξιοποίηση ἐν γένει τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καί διάθεση τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος, καθώς καί γιά κάθε ἐνέργεια, πού σχετίζεται μέ τήν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Μεριμνᾷ γιά τήν ὀρθή, ὁμαλή καί ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Καταρτίζει τόν ἐτήσιο προϋπολογισμό καί ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει στό Μν-

τροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν πρὸς ἔγκριση.

δ) Καθορίζει τίς ἀναγκαῖες γιά τήν εὐρυθμῆ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος θέσεις τοῦ προσωπικοῦ καί ἀποφασίζει γιά τήν πρόσληψη καί ἀπόλυση αὐτοῦ, γιά τὰ καθήκοντα, τίς ἀρμοδιότητες καί τίς ἀποδοχές του καθώς καί γιά λοιπά συναφῆ ζητήματα, σύμφωνα πάντα μέ τίς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

ε) Ἀποφασίζει γιά τήν ἀποδοχή ἢ τήν ἀποποίηση δωρεῶν, κληρονομιῶν καί κληροδοσιῶν καθώς καί γιά τήν ἀνακήρυξη δωρητῶν, εὐεργετῶν καί μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ Ἰδρύματος.

στ) Ἀποφασίζει ἐπί τῶν αἰτήσεων εἰσαγωγῆς ἠλικιωμένων ἀτόμων στό Ἰδρυμα, γιά τόν χρόνο παραμονῆς κάθε περιθαληπομένου σέ αὐτό, γιά τὰ σχετικά μέ τήν καταβολή ποσοῦ κατά μήνα τῶν εἰσερχομένων (μὴ ἀπόρων καί τῶν μὴ ἐνοριτῶν) καί ἐν γένει γιά κάθε ἄλλο θέμα, τό ὁποῖο δέν προβλέπεται στόν παρόντα Κανονισμό.

ζ) Συντάσσει καί ψηφίζει τόν Ἐσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες Προέδρου

1) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος ἢ ὁ ὀρισθεῖς ἀπό αὐτόν νόμιμος ἀναπληρωτῆς του ὡς ἀσκῶν καθήκοντα Προέδρου: α) ἐκπροσωπεῖ τό Ἰδρυμα ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, διοικητικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς, ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, Τραπεζῶν καί Ὄργανισμῶν, ὡς καί στίς μετά τρίτων (νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων) σχέσεις του, β) συγκαλεῖ τό Διοικητικό Συμβούλιο τακτικῶς καί ἐκτάκτως, κηρύσσει τήν ἔναρξη καί λήξη τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ καί διευθύνει τίς συζητήσεις, γ) ἐντέλλεται τήν πληρωμὴ οἰασδῆποτε δαπάνης, ἢ ὁποῖα ἀναγράφεται στόν ἐγκεκριμένο προϋπολογισμό, ὑπογράφει τήν ἀλληλογραφία, κάθε ἐγγραφο τοῦ Δ.Σ. καί ἐκτελεῖ τίς ἀποφάσεις του.

2) Τίς ἀρμοδιότητες αὐτές ἀσκεῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα Γραμματέα

1) Ὁ Γραμματέας τοῦ Ἰδρύματος: α) τηρεῖ βιβλίον πρωτοκόλλου, εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, β) ἐπιμελεῖται τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ. καί διεκπεραιώνει τήν ἀλληλογραφία καί γ) φυλάσσει μέ προσωπική του εὐθύνη τό ἀρχεῖο, τὰ ἐγγραφα, τὰ βιβλία καί τήν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

2) Τό Γραμματέα ἀπόντα ἢ κωλυόμενο ἀναπληρῶναι ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., ὀριζόμενο μέ ἀπόφαση αὐτοῦ.

Άρθρον 7 Καθήκοντα ταμία

1) Ο ταμίας: α) ενεργεί εισπράξεις εν γένει, πού αφορούν στο Ίδρυμα, εκδίδοντας διπλότυπες αριθμημένες αποδείξεις, τίς οποίες υπογράφει ο ίδιος και ο Πρόεδρος του Δ.Σ., β) ενεργεί κάθε είδους πληρωμές βάσει νομίμως εκδιδόμενων ένταλμάτων, γ) τηρεί τά διαχειριστικά βιβλία και στοιχεία του Ίδρύματος, τά προβλεπόμενα στο άρθρο 9 του παρόντος Κανονισμού, δ) καταθέτει σέ τραπεζικό λογαριασμό επ' όνόματι του Ίδρύματος τά εισπραττόμενα έσοδα του Ίδρύματος, δυνάμενος νά παρακρατεί από αυτά ποσό εις μετρητά για τήν αντιμετώπιση τρεχουσών και έκτάκτων αναγκών του Ίδρύματος, τό ύψος του οποίου καθορίζεται μέ απόφαση του Δ.Σ., ε) προβαίνει σέ αναλήψεις καταθέσεων κατόπιν σχετικής απόφασεως του Δ.Σ. και στ) επιμελείται τής κατάρτισεως, εν σχεδίω, του προϋπολογισμού, απολογισμού και ισολογισμού του Ίδρύματος, τά όποια υποβάλλει πρός τό Δ.Σ.

2) Τά διπλότυπα Γραμματίων Εισπράξεων και Πληρωμών φέρουν τή θεώρηση τής Ιερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

3) Τόν Ταμία άπόντα ή κωλυόμενο αναπληρώνει άλλο μέλος του Δ.Σ., όριζόμενο μέ απόφαση αυτού.

Άρθρον 8 Προσωπικό του Ίδρύματος

Τό προσωπικό του Ίδρύματος διακρίνεται σέ έθελοντικό (άνευ άμοιβής) και έμμισθο.

1) Τό έμμισθο προσωπικό προσλαμβάνεται και άπολύεται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τής κειμένης νομοθεσίας. Οι θέσεις του προσωπικού καθορίζονται μέ απόφαση του Δ.Σ., σύμφωνα μέ τίς ανάγκες για εύρυθμη λειτουργία του Ίδρύματος.

2) Τό Δ.Σ. δύναται νά προσλάβει Διευθυντή για τήν άσκηση τής διοικήσεως του Ίδρύματος, τά καθήκοντα του οποίου άποφασίζει τό Δ.Σ.

Άρθρον 9 Τηρούμενα βιβλία και Στοιχεία

α) Τό Ίδρυμα, μέ μέριμνα του Γραμματέα του Δ.Σ. και του Διευθυντού ή τής Προϊσταμένης του προσωπικού, τηρεί τά αναγκαία βιβλία και στοιχεία, θεωρημένα για κάθε νόμιμη χρήση υπό τής Ιερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών ή κάθε άλλη άρμόδια αρχή. Ήτοι:

- 1) Βιβλίο Πρωτοκόλλου
- 2) Βιβλίο Πρακτικών των συνεδριάσεων του Δ.Σ.
- 3) Ημερολόγιο εισερχομένων και έξερχομένων στο Ίδρυμα τροφίμων
- 4) Βιβλίον Ταμείου και διπλότυπα γραμμάτια εισπράξεων και έντάλματα πληρωμών

5) Βιβλίο Μητρώου Προσωπικού, τηρούμενο κατά κατηγορία άπασχολουμένων στο Ίδρυμα, ή σχετική κατάσταση του οποίου (προσωπικού) νομίμως θεωρημένη θά άναρτάται στο γραφείο τής Διεύθυνσης

6) Βιβλίο Κτηματολογίου, στο όποιο καταχωρίζεται ή άκίνητη περιουσία του Ίδρύματος

7) Βιβλίο Υλικού, στο όποιο καταγράφεται ή κινητή περιουσία του

8) Βιβλίο Αποθήκης τροφίμων

9) Βιβλίο Συμβάντων και

10) Βιβλίο Αποθήκης Υλικού άναλωσίμου.

β) Τό Ίδρυμα τηρεί και άλλα βιβλία, τά όποια κρίνονται από τό Δ.Σ. άπαραίτητα για τή λειτουργία του.

Άρθρον 10 Πόροι του Ίδρύματος και διάθεσή τους

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

1) α) έπιχορηγήσεις του Ιερού Ναού Αγ. Γεωργίου Κυψέλης και προαιρετικές εισφορές των Ν.Π.Δ. ή Ι.Δ. β) τόκοι καταθέσεων του Ίδρύματος και πρόσδοδοι από τήν άξιοποίηση περιουσίας του, γ) πρόσδοδοι από τήν πραγματοποίηση πλαχειοφόρων άγορών και έράνων, προσκυνηματικών έκδρομών και λοιπών έκδηλώσεων, δ) προαιρετικές εισφορές σέ είδος ή σέ χρήμα φίλων του Ίδρύματος, ε) δωρεές εν ζωή ή αίτια θανάτου, κληρονομίες, κληροδοτήματα και κληροδοσίες κινητών και άκινήτων φυσικών ή νομικών προσώπων, στ) Κρατικές έπιχορηγήσεις, Κοινοτικές έπιχορηγήσεις, έπιχορηγήσεις τής Περιφερειακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Όργανισμών ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και ζ) πέραν των ποσών τροφείων κατά μήνα, στίς περιπτώσεις πού ή καταβολή αυτών προβλέπεται στον παρόντα Κανονισμό, προαιρετικές εισφορές όποιουδήποτε είδους έκ μέρους των περιθαληπομένων.

Ο Πρόεδρος υπογράφει τά σχετικά έγγραφα για άνάληψη χρημάτων, τίς εκδιδόμενες τραπεζικές έπιταγές κ.τ.λ.

2) Οι άνωτέρω πόροι του Ίδρύματος, κατόπιν απόφασεως του Δ.Σ. αυτού, διατίθενται διά: α) τή διατροφή, διαμονή και περίθαλψη των τροφίμων, β) τήν αντιμετώπιση των δαπανών συντήρησης των εν γένει έγκαταστάσεων και των τρεχουσών δαπανών διοίκησης και λειτουργίας του Ίδρύματος, γ) τήν προμήθεια του άπαιτούμενου έξοπλισμού και άναλωσίμων ειδών πρός κάλυψη των σχετικών αναγκών, δ) τήν πληρωμή των άποδοχών του υπηρετούντος έμμισθου προσωπικού, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τής κειμένης νομοθεσίας, ε) τήν κάλυψη κάθε άλλης δαπάνης πού προβλέπεται στον έγκεκριμένο προϋπολογισμό και άποσκοπεί στην έπίτευξη των σκοπών του Ίδρύματος.

~Άρθρον 11

Δωρητές - Ευεργέτες - Μεγάλοι Ευεργέτες

Τό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος μπορεῖ νά ἀνακηρύσσει δωρητές, ευεργέτες καί μεγάλους ευεργέτες του, εἴτε ἐν ζωῇ εὐρισκομένους εἴτε μετά θάνατον.

~Άρθρον 12

Διαδικασία Εἰσαγωγῆς στό Ἴδρυμα

Ἡ διαδικασία εἰσαγωγῆς καί οἱ ὑποχρεώσεις τῶν περιθαλπομένων διέπονται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

~Άρθρον 13

Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται μέ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος καί ἐγκρίσεως αὐτῆς ὑπό τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Κυψέλης.

~Άρθρον 14

Διάλυση τοῦ Ἰδρύματος

Τό Ἴδρυμα διαλύεται ὅταν καί ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει, μέ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν,

μετά ἀπό πρόταση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος. Στήν περίπτωση αὐτή ἡ περιουσία του, κινητή καί ἀκίνητη, καθῶς καί κάθε δικαίωμα ἢ ἀξίωση αὐτοῦ, περιέρχεται στόν Ἱερό Ἐνοριακό Ναό Ἀγ. Γεωργίου Κυψέλης.

~Άρθρον 15

Ἴσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος ἰσχύει ἀπό τή δημοσίευσή του στό ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία» καί στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

~Άρθρον 16

Ἀπό τήν παροῦσα Ἀπόφαση δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν Νομικῶν Προσώπων τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης καί τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 4 Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός ἀριθμ. 281/2015
«Περί συστάσεως καί λειτουργίας
τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

- 1) Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 περίπτ. ε', 9 παρ. 2 καί 4, 10 παρ. 4 καί 5 καί 42 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,
2. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 57/30.10.2015 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
3. Τήν ἀπό 8.12.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

Ψηφίζει καί ἐγκρίνει τόν Κανονισμόν 281/2015, ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός ἀριθμ. 281/2015
«Περί συστάσεως καί λειτουργίας
τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου
Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»

Ἄρθρον 1

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμοῦσα νά ἀναδείξει τόν θρησκευτικό, ἱστορικό, πολιτισμικό καί οἰκολογικό πλοῦτο τόν ἀποθησαυρισμένο στό Ἱερά Σκηνώματα τῆς Πίστεώς μας, δηλαδή τίς Ἱερές Μονές καί τά λοιπά Ἱερά Προσκυνήματα τῆς Πατρίδος μας, συνιστᾷ παρά τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὑπηρεσιακή μονάδα ἐπιπέδου Γραφείου μέ τήν ὀνομασία «Συνοδικό Γραφεῖο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Σκοπός τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου αὐτοῦ εἶναι ἡ ὀργάνωση καί προώθηση, ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος, τῶν προσκυνηματικῶν περιηγήσεων καί ἡ ἀνάπτυξη ὄλων τῶν μορφῶν τουρισμοῦ θρησκευτικοῦ ἐνδιαφέροντος, γιά τήν προβολή τῶν ποικίλων ἱερῶν θρησκευτικῶν Μνημείων καί Ἱερῶν Μονῶν καί Προσκυνημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί γιά τήν ὠφέλεια καί πνευματική οἰκοδομή τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτά.

Ἄρθρον 2

Τό Συνοδικό Γραφεῖο διοικεῖται ἀπό Διοικοῦσα Ἐπιτροπή πού τελεῖ ὑπό τόν ἱεραρχικό ἔλεγχο τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (ΔΙΣ) καί τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή εἶναι ἐνδεκαμελής (11) καί διορίζεται ὑπό τῆς ΔΙΣ μέ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου, Προέδρου Αὐτῆς, γιά τριετή θτεία καί ἀπαρτίζεται:

- (α) ἀπό τρεῖς (3) Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
 - (β) ἀπό ὀκτώ (8) λαϊκοῦς πού ἔχουν εἰδικές γνώσεις καί ἐμπειρία ἐπί τῶν θεμάτων τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐπιτροπῆς
- Πρόεδρος τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς καλούμενος ὡς «Πρόεδρος τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου» ὀρίζεται ὁ Ἀρχιερεὺς πού ἔχει τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης, καί ἀναπληρώνεται ἀπό τόν ἐπόμενο στήν τάξη Ἀρχιερέα.

Τό ἀξίωμα τῶν Μελῶν τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς εἶναι τιμητικόν καί ἄμισθον.

Ἄρθρον 3

Στό Συνοδικό Γραφεῖο διορίζεται ὡς Γραμματεὺς αὐτοῦ, κληρικός πού διαθέτει τὰ ἀπαραίτητα τυπικά καί οὐσιαστικά προσόντα, δηλαδή γνώση δύο (2) τουλάχιστον ἐυρωπαϊκῶν γλωσσῶν, χρήση ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ, διαδικτύου καί κάθε ἄλλη ἐμπειρία καί γνώση πού ἔχει σχέση μέ τοὺς σκοποὺς τοῦ Γραφείου.

Ὁ γραμματεὺς διορίζεται ὑπό τῆς ΔΙΣ ὕστερα ἀπό πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς καί παράλληλα ἀσκεῖ καθήκοντα γραμματέως τῆς κατὰ τό ἄρθρο 2 Διοικούσας Ἐπιτροπῆς. Ἐχει τήν εὐθύνη τῆς ὀργανώσεως, τοῦ προσωπικοῦ καί τῆς λειτουργίας τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου καί τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς, τῆς προωθήσεως τῶν θεμάτων αὐτῶν, ἐκπροσωπεῖ, τό Συνοδικό Γραφεῖο σέ ἐκδηλώσεις καί δραστηριότητες σχετικές μέ τοὺς σκοποὺς του, ἐντός Ἑλλάδος μέ ἄδεια τοῦ Προέδρου τοῦ Γραφείου καί ἐκτός Ἑλλάδος ὕστερα ἀπό σχετική πρόταση τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καί ἐγκριση τῆς ΔΙΣ.

Ἄρθρον 4

Γιά τήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν του τό Συνοδικό Γραφεῖο, διά τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς του, χρησιμοποιεῖ τὰ προσηγορότερα μέσα, τὰ ὁποῖα ἐνδεικτικά εἶναι:

α) Ἡ συγκρότηση, στήν Ἀθήνα ἢ ἀλλοῦ, ομάδων ἐργασίας καί ὑπο-ἐπιτροπῶν, στελεχωμένων μέ κατάλληλα πρόσωπα, κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Γραφείου καί ἐγκρίσεως τῆς ΔΙΣ. Τῶν ομάδων ἐργασίας καί τῶν ὑπο-ἐπιτροπῶν πάντοτε θά προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Γραφείου ἢ μέ τήν ἐγκρισή του ἓνα ἀπό τά Ἀρχιερατικά Μέλη ἢ/καί ὁ γραμματεὺς τοῦ Γραφείου.

β) Ἡ συνεργασία μέ τίς Ἐκκλησιαστικές-Θρησκευτικές καί Πολιτικές Ἀρχές καί Φορεῖς, ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος.

γ) Ἡ συνεργασία μέ τά Ὑπουργεῖα, τίς Ἀποκεντρωμένες Διοικήσεις τοῦ Κράτους, τοὺς Ὄργανισμούς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κάθε βαθμοῦ καί τά θυγατρικά τους νομικά πρόσωπα καί φορεῖς, καί γενικά ὅλους τους φορεῖς Γενικῆς Κυβερνήσεως καθώς καί ἀντίστοιχους φορεῖς καί ἐκτός Ἑλλάδος.

δ) Ἡ δημοσιοποίηση μέ κάθε πρόσφορο μέσο τοῦ ἔργου, τῶν δραστηριοτήτων καί ἐνεργειῶν τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου, ὅπως μέ ἔντυπα, ἠλεκτρονικά, τηλεοπτικά καί ραδιοφωνικά μέσα καί ἐν γένει νέες τεχνολογίες, καθώς καί ἡ συνεργασία, κατά περίπτωση μέ τοὺς φορεῖς ἐκείνους πού διαθέτουν ἀξιοπιστία, ἐγκυρότητα καί ὑπευθυνότητα, γιά τήν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου.

ἄρθρον 5

Τό Συνοδικό Γραφεῖο συνεργάζεται ἐπίσης μέ ὅλες τίς ὑπηρεσίες, Συνοδικές καί Εἰδικές Συνοδικές Ἐπιτροπές τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί μέ ὅλα τά ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου καί ἰδιωτικοῦ δικαίου, κατά περίπτωση, καθώς καί μέ κάθε θεσμικό ἢ ἐπαγγελματικό φορέα τοῦ Τουρισμοῦ καί μέ ἀλλοῦς σχετικούς μέ τό ἀντικείμενο αὐτό κλάδων, ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἢ ἡ δραστηριότητα συνάδουν πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου, συμπεριλαμβανομένων καί κερδοσκοπικῶν ἢ μὴ κερδοσκοπικῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου καί Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ὁμοίως συνεργάζεται μέ τοὺς ὀριζόμενους, ἀπό τοὺς οἰκείους Μητροπολίτες, Ἐκπροσώπους ἐπὶ τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, ἐκάστης Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων τὸν συντονισμό ἔχει ὁ Γραμματεὺς τοῦ Γραφείου.

Τό Συνοδικό Γραφεῖο δύναται νά συνεργάζεται κατά περίπτωση καί μέ μεμονωμένα, φερέγγυα καί ἀξιόπιστα, νομικά πρόσωπα ἢ ἐπιχειρήσεις τοῦ εὐρύτερου Δημόσιου ἢ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Τομέα, πού ἔχουν ἐκφράσει ἐνδιαφέρον ὑποστήριξης, ἐνίσχυσης καί ὑλοποιήσεως τῶν σκοπῶν, τῶν δράσεων καί δραστηριοτήτων τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου.

Τέλος, τό Συνοδικό Γραφεῖο μέ ἀπόφαση τοῦ Προέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ δύναται νά παρέχει τήν αἰγίδα του, κατά περίπτωση, σέ δράσεις, δραστη-

ριότητες ἢ ἐκδηλώσεις πού συνάδουν πρὸς τοὺς σκοποὺς του.

ἄρθρον 6

Στό Συνοδικό Γραφεῖο, πρὸς ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ἐκάστη Ἱερά Μητρόπολις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διαθέτει κατάλληλο ἔντυπο, ὀπτικοακουστικό καί ἄλλο ὑλικό καί πληροφορίες περὶ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων, τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί τῶν Ἱερῶν Θρησκευτικῶν Μνημείων αὐτῆς. Ἐπίσης παρέχει πρακτικές πληροφορίες πρὸς ἐνημέρωση τῶν ομάδων τῶν προσκυνητῶν πού ἐπιθυμοῦν νά ἐπισκέπτονται τὰ ὡς ἄνω, καί ἐφ' ὅσον τελοῦν πάντα ὑπὸ τὴν συστατικὴ ὑπόδειξη τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου.

ἄρθρον 7

Τό Συνοδικό Γραφεῖο δύναται νά συνεργάζεται μέ δημοσίες καί ἰδιωτικές Σχολές τῶν ξεναγῶν, καθώς καί μέ Ἀνώτερα καί Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά καί Τεχνολογικά Ἰδρύματα, μέ στόχο πάντοτε τὴν καλύτερη καί ἀποτελεσματικότερη προώθηση τῶν σκοπῶν του.

Δύναται ἐπίσης, νά ὀργανώνει, νά συντονίζει, νά ὑποστηρίζει Συνέδρια, Ἡμερίδες, Συναντήσεις καί Δράσεις ἐνημέρωσης καί κατάρτισης, περὶ τῶν προσκυνηματικῶν περιηγήσεων, ὡς καί νά συμμετέχει σέ παρόμοιες, ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος, ἐκδηλώσεις, μέ σκοπὸ τὴν κατάλληλη προετοιμασία τῶν ἀσχολουμένων μέ τὰ θέματα τοῦ τουρισμοῦ θρησκευτικοῦ ἐνδιαφέροντος, καί νά συμμετέχει καί ὑλοποιεῖ πάσης φύσεως προγράμματα κρατικά ἢ εὐρωπαϊκά ἢ διακρατικά.

ἄρθρον 8

Τό Συνοδικό Γραφεῖο ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον κάθε ἀρχῆς ἐκκλησιαστικῆς, θρησκευτικῆς, νομοθετικῆς, πολιτικῆς, διοικητικῆς, αὐτοδιοικητικῆς, νομικῶν προσώπων δημοσίου καί ἰδιωτικοῦ δικαίου, φυσικῶν προσώπων καί ἐνώσεων ἀπὸ τὸν Πρόεδρο ἢ ἀπὸ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ, κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Προέδρου, ἢ ἀπὸ ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἀπὸ τὰ Μέλη τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου. Σέ περίπτωση, ὅμως, ἀναλήψεως ὁποιασδήποτε μορφῆς δεσμεύσεως ἐναντι τρίτων ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκριση ἀπὸ τὴν ΔΙΣ, ὕστερα ἀπὸ εἰσήγηση πρὸς Αὐτὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου.

ἄρθρον 9

Οἱ ἀνάγκες καί ὁ συνοδικὸς ὄγκος τοῦ ἐπιτελούμενου ἀπὸ τό Συνοδικό Γραφεῖο πολὺπλευροῦ ἔργου μπορεῖ νά καλύπτεται ἄμεσα καί μέ ἐσωτερικὲς μετακινήσεις ἢ ἀποσπάσεις λαϊκῶν ὑπαλλήλων μέ τὰ ἴδια προσόντα πού ἔχει καί ὁ Γραμματεὺς, ἀπὸ τὴν Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ἢ καί τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία.

Μέ πρόταση τοῦ Προέδρου τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου καί σχετικὴ πάντοτε ἀπόφαση τῆς ΔΙΣ μπορεῖ νά ἀνατίθε-

ται συγκεκριμένο έργο για όρισμένο χρόνο σέ πρόσωπο ή πρόσωπα μέ τά κατάλληλα πρός τούτο προσόντα, τά όποια θά λειτουργοῦν ὡς Εἰδικοί Συνεργάτες τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου ὑπό τήν εὐθύνη, τόν συντονισμό καί τήν καθοδήγηση τοῦ γραμματέως αὐτοῦ. Ἡ δέ σχετική δαπάνη θά καλύπτεται στήν περίπτωση αὐτή ἀπό τόν Προϋπολογισμό τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου.

ἄρθρον 10

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή συνεδριάζει μέ βάση Ἡμερήσια Διάταξη καί ὕστερα ἀπό ἔγγραφη πρόσκληση τοῦ Προέδρου αὐτῆς τουλάχιστον μία φορά ἀνά δύο (2) μήνες. Ἐκτακτες Συνεδριάσεις μποροῦν νά ὀρίζονται ἀπό τόν Πρόεδρο εἴτε κατά τήν κρίση του, εἴτε κατόπιν σχετικοῦ αἰτήματος πέντε τουλάχιστον μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

Οἱ προσκλήσεις γιά τίς τακτικές Συνεδριάσεις ἀποστέλλονται στά μέλη γιά ἑβδομάδα τουλάχιστον πρῖν τήν ἡμερομηνία τῆς ὀριζομένης συνεδρίασεως.

Στίς Συνεδριάσεις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τηροῦνται Πρακτικά γραμμένα ἰδιοχείρως ἢ σέ ἠλεκτρονική μορφή, ἀπό τόν Γραμματέα ἐπικουρούμενο ὑπό τῶν κατὰ τό ἄρθρο 9 παραγράφου 1 καί 2 προσώπων. Τά Πρακτικά ὑπογράφονται ὑπό τοῦ Προέδρου καί ὄλων τῶν μελῶν κατὰ τήν ἀμέσως προσεχῆ Συνεδρίαση αὐτῆς. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή στά Γραφεῖα της μεταξύ τῶν ἄλλων τηρεῖ βιβλία 1) Πρωτοκόλλου, 2) Ἀλληλογραφίας, 3) Ἀρχείου καί 4) Βιβλίου Πρακτικῶν

ἄρθρον 11

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή συντάσσει κάθε χρόνο τόν ἐτήσιο Προϋπολογισμό της, ὁ ὁποῖος κατόπιν ἐπεξεργασίας ὑπό τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας (Ε.Κ.Υ.Ο.) ἐγκρίνεται ἀπό τήν Δ.Ι.Σ καί καλύπτει τίς δαπάνες λειτουργίας τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου συνολικά. Ἡ οἰκονομική διαχείριση τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου εἶναι αὐτή πού ἰσχύει καί γιά ὅλες τίς ἄλλες Συνοδικές καί Εἰδικές Συνοδικές Ἐπιτροπές τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 12

Γιά κάθε ζήτημα πού τυχόν ἀνακύπτει καί δέν προβλέπεται ὁ τρόπος ἐπιλύσεώς του ἀπό τόν παρόντα Κανονισμό,

ἐπιλαμβάνεται γιά ἐπίλυσή του ἡ ΔΙΣ εἴτε ὕστερα ἀπό σχετική εἰσήγηση τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς εἴτε διά εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

ἄρθρον 13

Ὁ παρών Κανονισμός ἐφαρμόζεται ὑπό τήν εὐθύνη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου. Τροποποιεῖται δέ, ὕστερα ἀπό σχετική εἰσήγηση τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς μέ τήν ἴδια διαδικασία.

ἄρθρον 14

Ἀπό τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ ἀπό 23ης Νοεμβρίου 2000 Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καταργεῖται.

Ἡ ὀρισθεῖσα ἀπό τήν ΔΙΣ καί λειτουργοῦσα σήμερα Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων ἐξακολουθεῖ νά λειτουργεῖ ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μέ τήν ἴδια σύνθεση, δηλαδή μέ τόν ἴδιο Πρόεδρο, Μέλη καί Γραμματέα, ὡς Διοικοῦσα Ἐπιτροπή κατὰ τό ἄρθρο 2 τοῦ παρόντος καί γιά τρία (3) ἀκόμη ἡμερολογιακά ἔτη ἀπό τήν ἰσχύ τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ σύμφωνα μέ τό 16ον ἄρθρο.

ἄρθρον 15

Ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη σέ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 16

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ παρών Κανονισμός νά δημοσιευθεῖ καί στό ἐπίσημο δεητήριο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καί στόν ἐπίσημο ιστότοπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ παρών Κανονισμός νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήναι, 8 Δεκεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ**Ἱερά Μητρόπολις Ἱερισσοῦ,
Ἁγίου Ὑόρου καί Ἀρδαμερίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Βαρβάρας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὑόρου καί Ἀρδαμερίου
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 8.2.2016

**Ἱερά Μητρόπολις
Μονεμβασίας καί Σπάρτης**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Σπυρίδωνος Ἐλαφονήσου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 25ῃ Ἰανουαρίου 2016

† Ὁ Μονεμβασίας καί Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 817/19778 τ. Α' «Περί ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν Θεμάτων», καί τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 582/2.7.1980 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περί κατανομῆς θέσεων Ἱεροκλήρων εἰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τήν πλήρωσιν κενῆς Β' θέσεως Ἱεροκλήρου τῆς καθ'

ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως καί καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τήν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησιν των.

Ἐν Θήρᾳ τῇ 4ῃ Φεβρουαρίου 2015

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱεράς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Εὐαγγελιστρίας Καρδίτσας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰς περαιτέρω.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου 2016

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 2.3.2016

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 3.2.2016

Συνήλθε τὴν Τετάρτη, 3 Φεβρουαρίου 2016, στὴν πρώτη Συνεδρία Της γιὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριο, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴ σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός ἐνημέρωσε πλήρως τὴν Ἱερά Σύνοδο γιὰ τὴ Σύναξη τῶν Προκαθημένων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὴ Γενεὴν, στὴν ὁποία ἐκπροσώπησε τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο.

Ἀκολούθησε εὐρύτατη συζήτηση γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ γιὰ τὴν μέλλουσα νὰ συγκληθῇ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ἐκπροσωπηθεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Μακαριώτατος κατέθεσε σφραγισμένο φάκελο, τὸν ὁποῖο χαρακτήρισε ἀπόρρητο, προκειμένου νὰ φυλαχθεῖ στὸ ἐμπιστευτικὸ Ἀρχεῖο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χωρὶς πρὸς τὸ παρόν νὰ γίνῃ περαιτέρω χρῆση του. Μὲ τὸ ὕλικό του φακέλου ἐπιστηρίζεται, ὅτι οἱ λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ Μακαριώτατος δέν παρέστη στὴ Σύνοδο τῶν Προκαθημένων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας δέν ἦσαν προσωπικοί, ὅπως ἐγράφη στὸ ἐπίσημο ἀνακοινωθέν, ἀλλὰ προέρχονταν ἀπὸ ἐνέργειες πού ὑπονομεύουν τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ κῦρος τῆς.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔκανε ὁμόφωνα ἀποδεκτὴ τὴν παραίτηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρπενησίου κ. Νικολάου καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειά τῆς γιὰ τὴν 58 ἐτῶν διακονία του ὡς κληρικοῦ.

Κατόπιν ἀποφάσισε νὰ ἀποσταλεῖ συχαρητήριο Γράμμα στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Τσεχίας καὶ Σλοβακίας κ. Ραστισλάβο περὶ ἀναγνωρίσεως

αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὡς κανονικοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τσεχίας καὶ Σλοβακίας.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσχολήθηκε μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 4 καὶ 5.2.2016

Συνήλθε τὴν Παρασκευή 5 Φεβρουαρίου 2016, στὴν τρίτη Συνεδρία Της γιὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριο, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν χθεσινὴ καὶ τὴν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῶν προηγουμένων Συνεδριῶν.

Ἀκολούθως ἀποφάσισε ὅπως ἡ μέλλουσα νὰ συγκληθεῖ Ἑκτακτος Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνημερωθεῖ ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἡλείας κ. Γερμανό γιὰ τὴ Σύναξη τῶν Προκαθημένων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὴ Γενεὴν καὶ γιὰ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἐπίσης θὰ προβεῖ στὴν πλήρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρπενησίου καὶ τυχόν κενωθσομένων Ἱερῶν Μητροπόλεων, στὴν ψήφισιν Κανονισμῶν καὶ θὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καὶ Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος ἐνημέρωσαν τὴν Δ.Ι.Σ. γιὰ τὴ συνάντησή τους μὲ τὸν Ὑπουργό Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Νικόλαο Φίλη, στὸν ὁποῖο ἐπέδωκαν ἐπιστολή περιέχουσα τὴν ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σχετικὰ μὲ τὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

Κατόπιν ἀναγνώσθηκε ἡ κατατεθεῖσα ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφεί-

ας κ. Γαβριήλ Ἐκθεση πεπραγμένων τῆς Ὑψηλοῦ Ἐπιπέδου Συναντήσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν περί τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος στήν Εὐρώπη, ἡ ὁποία συνδιοργανώθηκε μέ τό Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν, μετά ἀπό πρόσκληση ὄλων τῶν ἐμπλεκομένων διεθνῶν ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὡς ἀντικείμενο τήν ἀντιμετώπιση μεγάλων ἀνθρωπιστικῶν κρίσεων.

Στή διμερίδα αὐτή, πού εἶχε ὡς κεντρικό θέμα τήν ἐξεύρεση λύσεων στό μείζον ἀνθρωπιστικό πρόβλημα τοῦ μεγάλου προσφυγικοῦ κύματος πού πλήττει τήν Εὐρώπη, καί πραγματοποιήθηκε στή Γενεύη στίς 18 καί 19 Ἰανουαρίου 2016, παρακάθισαν: ἡ Ὑπατη Ἀρμοστεία Προσφύγων (UNHCR), ὁ Διεθνῆς Ὄργανισμός Μετανάστευσης (IOM), ἡ UNICEF καί τό Παγκόσμιο Ταμεῖο Ἀνθρωπίνων Πόρων (UNFPA) μαζί μέ ἐκπροσώπους τῆς Γερμανικῆς, Σουηδικῆς, Βρετανικῆς, Γαλλικῆς, Οὐγγρικῆς, Ἰταλικῆς καί Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Στή συνάντηση αὐτή ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γαβριήλ ἐκπροσώπησε τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Κεντρικό πρόσωπο τῆς διμερίδας ὑπῆρξε ὁ Γερμανός Ὑπουργός Ἐσωτερικῶν καί Ἀμύνης κ. Thomas De la Maiziere, ὁ ὁποῖος καί ἀνέπτυξε στήν ὁμιλία τοῦ τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἀντιμετωπίζει ἡ Εὐρώπη στό σύνολό της τήν προσφυγική καί μεταναστευτική ροή.

Ἡ Πρόεδρος τῆς Ὑπάτης Ἀρμοστείας Προσφύγων Ms. Janice Marshal ἀναφέρθηκε στήν τεράστια ἀνθρωπιστική κρίση πού παρατηρεῖται στίς εἰσόδους τῶν προσφύγων καί κάνοντας λεπτομερῆ ἀναφορά γιά τή χώρα μας τόνισε τήν ἄριστη σχέση της μέ τήν Ἑλληνική Ἐκκλησία καί τοὺς διάφορους Ὄργανισμούς Αὐτῆς (Οἰκουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων, ΑΠΟΣΤΟΛΗ, τοπικές Μητροπόλεις τῶν σχετικῶν περιοχῶν καί ἄλλες ὑπηρεσίες).

Στήν Ἐκθεσή του ὁ Σεβασμιώτατος κάνοντας ἀναφορά στήν παρουσίαση ἀπό πλευρᾶς τοῦ Διεθνoῦς Ὄργανισμοῦ Μετανάστευσης ἐπισημαίνει χαρακτηριστικά: «Τό δυστυχέστερο ὄλων βεβαίως τυγχάνει ἡ τραγική διαπίστωση τῶν ἐμπεριστατωμένων στοιχείων πού παρουσιάστηκαν ἀναφορικά μέ τήν γηραιά μας ἡπειρο. Τό ἔτος 2050, ἔχουν προβλέψει μείωση τοῦ συνολικοῦ εὐρωπαϊκοῦ

πληθυσμοῦ κατά 120% ἀπό τήν στιγμή πού ἀπό τὰ 450.000.000 πολιτῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἡπείρου σήμερα, θά ἔχουν ἀπομείνει μόλις 310.000.000, γεγονός τό ὁποῖο δημιουργεῖ νέες προκλήσεις καί πραγματικότητες. Μοῦ προξένησε ἰδιαίτερη ἐντύπωση ὁ κυνισμός μέ τόν ὁποῖο παρουσιάστηκαν τά ὡς ἄνω στοιχεῖα. Τά συνέδεσαν μάλιστα μέ τό συνταξιοδοτικό πρόγραμμα κάθε χώρας, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀποδεικνύεται ἡ ἀδυναμία τῶν ταμείων νά συντηρήσουν πολλούς ὑπερήλικες συνανθρώπους μας. Ἡ διαπίστωσή τους λοιπόν ἦταν ὅτι χρειάζεται περισσότερο ἀπό ποτέ ἡ Εὐρώπη τό προσφυγικό ρεῦμα, καί ὅπως χαρακτηριστικά ἐλέχθη, ἀκόμα καί ἂν δέν ὑπῆρχε ἡ συριακή ἔξοδος ἔπρεπε νά εἶχαμε δημιουργήσει μία παρόμοια. Ἀντιλαμβάνεται, λοιπόν, κανείς τόν κυνισμό, ὅπως καί προανέφερα, ἀλλά καί τήν μεγάλη ἀλλαγή πού ἐτοιμάζεται νά βιώσει ἡ Εὐρώπη ἐξ αἰτίας τῆς ὑπογεννητικότητας καί τοῦ ὑψηλοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου πού σαφῶς ἀποτρέπει τήν τάλαιπωρία τῶν νέων οἰκογενειῶν. Εἶναι δύσκολο γιά μία σύγχρονη οἰκογένεια νά ἐπιλέξει τήν ἀπόκτηση περισσοτέρων του ἑνός τέκνου, γεγονός τελείως ἀντίθετο μέ ὅ,τι παρατηρεῖται στίς ἀντίστοιχες ἰσλαμικές οἰκογένειες. Ὁ Ὄργανισμός Μετανάστευσης ζήτησε ἀπό τοὺς ἐκπροσώπους τῶν θρησκειῶν νά βοηθήσουν στήν διαδικασία ἐνσωμάτωσης».

Ἐπίσης ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσχολήθηκε μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα.

Ὁ Συνοδικός Ἐορτασμός τῆς μνήμης τοῦ Μεγάλου Φωτίου

Στήν Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης τιμήθηκε στίς 6.2.2016, ὅπως κάθε χρόνο, ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου, ὁ ὁποῖος εἶναι καί ὁ Προστάτης τῆς Ἱεραῖς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἐορτασμός ξεκίνησε μέ τό μυστήριο τῆς Θείας εὐχαριστίας τό ὁποῖο τέλεσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος.

Παρέστησαν Συνοδικοί Ἱεράρχες καί ἄλλοι Ἀρχιερεῖς, ἐνῶ παρόντες ἦταν Καθηγητές τῶν Θεολογικῶν σχολῶν Ἀθήνας καί Θεσσαλονίκης. Ἀμέσως μετά, πραγματοποιήθηκε στήν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος, ἡ καθιερωμένη κοινή σύσκεψη τῆς Ἱεραῆς Συνόδου μέ τούς Καθηγητές τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν.

Στόν καιρετισμό τοῦ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε στόν Μέγα Φῶτιο λέγοντας μεταξύ ἄλλων πώς «ὕπῆρξε ἡ ἐξοχότερη πνευματική φυσιογνωμία τῆς ἐποχῆς του καί μία ἀπό τίς σπουδαιότερες ὄλων τῶν ἐποχῶν. Διέπρεπε σέ ὅλους τους τομεῖς. Πνεῦμα προικισμένο μέ σπάνιες ἀρετές». Σέ ἄλλο σημεῖο τοῦ καιρετισμοῦ τοῦ ἐπεσήμανε πώς «ἡ ἀγάπη εἶναι αὐτή πού δίνει ἀξία σέ ὅλα τά ἄλλα χαρίσματα πού μᾶς δίνονται ἀπό τόν Θεό».

Στόν ἐφετινό ἐορτασμό ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. Θωμάς Ἰωαννίδης, Καθηγητής καί Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέ θέμα: «Ἡ ἔννοια τῆς ἀγάπης κατά τόν Ἀπόστολον Παῦλον καί τόν Ἅγιον Φῶτιον».

Ὁ κ. Ἰωαννίδης ἀναφέρθηκε στήν ἀγάπη ὅπως αὐτή διανθίζεται στήν Παύλεια θεολογία λέγοντας πώς ὁ Παῦλος μέσῳ τῆς διδασκαλίας τῆς ἀγάπης συνέβαλε, ὥστε νά ἀποφεύγεται κάθε μορφή ξενοφοβίας, μισαλλοδοξίας καί φανατισμοῦ.

Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στόν Ἅγιο Φῶτιο λέγοντας πώς ἦταν ἀγωνιστής, δίκαιος, φιλεύσπλαχνος καί ὅσο ἦταν Πατριάρχης ἐνσάρκωσε τήν Παύλεια Θεολογία τῆς ἀγάπης στήν ποιμαντική διακονία του, ὥστε νά ἐπικρατήσει ἡ ἐνότητα στήν Ἐκκλησία.

Ἐπεσήμανε πώς οἱ λόγοι καί τῶν δύο παραμένουν διαχρονικοί, ἀφυπνιστικοί καί ὑποδειγματικοί χαρακτηρίζοντάς τους παραδείγματα γνησιότητας καί αὐθεντίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος στή συνέχεια σχολίασε πώς «κάποτε ἡ κοινότητα ἦταν καί ἡ ἐνορία. Ἡ Ἐκκλησία ἦταν καί ὁ Δῆμος. Σήμερα βλέπουμε διαφορετικά πράγματα. Ὑπάρχει μία μεγάλη μερίδα ἀνθρώπων πού λέει πώς δέ θέλει νά μᾶς ξέρει ἢ νά ἐνδιαφερόμαστε γιά αὐτούς. Ἐμεῖς, ὅμως, ἔχουμε καθῆκον νά τούς ἀγαπᾶμε. Ἐχουμε καθῆκον νά ἐνδιαφερόμαστε, εἴτε εἶναι λευκοί εἴτε μαῦροι, εἴτε εἶναι πιστοί εἴτε μέτρια πιστοί. Ἡ ἀγάπη μας, ὅμως, αὐτή, μᾶς δίνει τό δικαίωμα νά μποῦμε στή ζωή τους καί νά τούς ὑποδείξουμε τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά ζοῦν;» ἀναρωτήθηκε ὁ

Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισημαίνοντας πώς «εἶναι ἕνα ἐρώτημα γιά μένα ὡς χριστιανό, ὡς ποιμένα, ὡς Ἀρχιεπίσκοπο, ἀλλά ἀκόμη καί ὡς ἄνθρωπο πού πρέπει νά προβληματίζεται».

Ἀμέσως μετά πραγματοποιήθηκε συζήτηση μεταξύ τῶν παρισταμένων.

Ἡ Ἐκδημία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φωτικῆς (πρώην Κοζάνης) κυροῦ Ἀμβροσίου

Ἐκοιμήθη στίς 26.1.2016 ὁ Μητροπολίτης Φωτικῆς κυρός Ἀμβρόσιος, ὁ πρώην Σερβίων καί Κοζάνης.

Γεννήθηκε στό Κεράμιο Καλλονῆς Λέσβου τό 1940. Σπούδασε στή θεολογική σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καί ἀναγορεύθηκε διδάκτωρ φιλοσοφίας στό πανεπιστήμιο τοῦ Κέιμπριτζ (St. John's College)· παράλληλα ἐργάστηκε ἐρευνητικά στό πανεπιστήμιο τῆς Ὁξφόρδης (1989-90).

Τό 1967 χειροτονήθηκε διάκονος καί τό 1974 πρεσβύτερος. Ὑπηρέτησε ὡς προϊστάμενος σέ ἱερούς ναούς τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Ἀγγλίας, ὡς πανεπιστημιακός ἐφημέριος γιά τούς ὀρθόδοξους φοιτητές στό πανεπιστήμιο τοῦ Ἔσεξ (1984-88), καί διατέλεσε διευθυντής τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τοῦ Κέιμπριτζ καί τοῦ Ἰδρύματος Νεότητας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (1991-94). Κατά τήν περίοδο 1991-98 ὑπηρέτησε ὡς προϊστάμενος στόν ἱερό ναό Παναγίας Φανερωμένης Χολαργοῦ.

Στίς 11 Ὀκτωβρίου 1998 χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης. Ὡς μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης ἀνέπτυξε πνευματική, κοινωνική καί φιλανθρωπική δραστηριότητα· ἐξελέγη πρόεδρος διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων (Τιάλειον Ἐκκλησιαστικό Γηροκομεῖο Κοζάνης, Γκέρτσειον καί Σωκράτειον Μπλιούρκειον Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα), καί ἐξέδιδε, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί τό δελτίο Πρὸς τόν Ἱερόν Κλῆρον.

Παραιτήθηκε ἀπό τή θέση τοῦ Μητροπολίτη τόν Φεβρουάριο τοῦ 2004 γιά λόγους ὑγείας.

Τό τελευταῖο διάστημα ὁ μακαριστός νοσηλεύσαν σέ νοσοκομεῖο τῆς Ἀθήνας.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία καί ἡ ταφή τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φωτικῆς κυροῦ Ἀμβροσίου ἐτελέσθησαν στό Ἅγιον Ὅρος.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Τό επίσημο Ἀνακοινωθέν
τῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων*

Προσκλήσει τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ἐπραγματοποιήθη ἡ Σύναξις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν εἰς τό Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς Σαμπεζύ - Γενεύης ἀπό 21ης - 28ης Ἰανουαρίου 2016.

Παρέστησαν οἱ Προκαθημένοι:

Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος

Ἱεροσολύμων Θεόφιλος

Μόσχας Κύριλλος

Σερβίας Εἰρηναῖος

Ρουμανίας Δανιήλ

Βουλγαρίας Νεόφυτος

Γεωργίας Ἡλίας

Κύπρου Χρυσόστομος

Ἀλβανίας Ἀναστάσιος

καί Τσεχίας καί Σλοβακίας Ρασισλάβος.

ἐνῶ ἐκωλύθησαν νά παραστοῦν οἱ Μακαριώτατοι, Πατριάρχης Ἀντιοχείας Ἰωάννης καί Μητροπολίτης Βαρσοβίας καί πάσης Πολωνίας Σάββας, ἐκ λόγων ὑγείας, καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερώνυμος, διὰ προσωπικούς λόγους, ἐκπροσωπηθέντες ὅμως δι' ἐπισήμων ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν.

Οἱ Προκαθημένοι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν συνῆλθον διὰ νά ὀλοκληρώσουν τά θέματα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου. Εἰς τό πλαίσιον τῆς Συνάξεως, τήν Κυριακήν, 24ην Ἰανουαρίου, ἐτελέσθη Συλλειτουργοῦν εἰς τόν Σταυροπηγιακόν Ναόν τοῦ Ἀπ. Παύλου, προεξάρχοντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί συλλειτουργούντων τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων καί ἀρχηγῶν τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πλὴν τοῦ ἐπί κεφαλῆς τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας.

Κατά τήν Σύναξιν, τά μέλη αὐτῆς, «ἀλθεύοντες ἐν ἀγάπῃ» κατά το ἀποστολικόν (Ἐφεσ. 4,15), διεξήγαγον τὰς ἐργασίας τῶν ἐν πνεύματι ὁμοιοῦς καί κατανοήσεως.

Οἱ Προκαθημένοι ἐπεβεβαίωσαν τήν ἀπόφασιν αὐτῶν νά συγκληθῆ ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος.

Αὕτη θά πραγματοποιηθῆ εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἀκαδημίαν τῆς Κρήτης ἀπό 16ης ἕως 27ης Ἰουνίου 2016.

Ἐπί τῷ σκοπῷ τούτῳ οἱ Προκαθημένοι ταπεινῶς ἐπικαλοῦνται τήν χάριν καί εὐλογίαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί ἐκζητοῦν τὰς θερμάς προσευχάς τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, κληρικῶν καί λαϊκῶν, κατά τήν περίοδον τήν ὀδηγοῦσαν πρὸς τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον καί κατά τήν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Τά ἐπισημῶς ἐγκριθέντα θέματα πρὸς ὑποβολήν εἰς τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον καί υἱοθέτησιν ὑπ' αὐτῆς, εἶναι: ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τόν σύγχρονον κόσμον, ἡ Ὁρθόδοξος Διασπορά, τό Αὐτόνομον καί ὁ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ, τό μυστήριον τοῦ γάμου καί τά κωλύματα αὐτοῦ, ἡ σπουδαιότης τῆς νηστείας καί ἡ τήρησις αὐτῆς σήμερον, σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τόν λοιπόν χριστιανικόν κόσμον.

Ἀποφάσει τῶν Προκαθημένων ὅλα τά ἐγκριθέντα κείμενα θά δημοσιευθοῦν.

Οἱ Προκαθημένοι ἀπεφάσισαν ἐπίσης τήν σύστασιν Πανορθοδόξου Γραμματείας, τόν κανονισμόν λειτουργίας τῆς Συνόδου, τήν συμμετοχὴν ἑτεροδόξων Παρατηρητῶν κατά τήν ἔναρξιν καί λῆξιν τῶν ἐργασιῶν, καί τήν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς Συνόδου.

Προσέτι, οἱ Προκαθημένοι ἐξέφρασαν τήν στήριξιν αὐτῶν πρὸς τοὺς διωκομένους Χριστιανούς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί τήν συνεχιζομένην ἀγωνίαν τῶν διὰ τήν ἀπαγωγὴν τῶν δύο Μητροπολιτῶν, Παύλου Yazigi τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας καί Γρηγορίου Yohanna Ibrahim τῆς Συροϊακωβιτικῆς Ἐκκλησίας.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Συνάξεως ἔληξαν τό ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, 27ης Ἰανουαρίου 2016, μέ τόν κατα-

λπηκτήριον χαιρετισμόν τοῦ Προέδρου αὐτῆς Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

Ἐν τῷ Ὁρθοδόξῳ Κέντρῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Σαμπεζύ Γενεύης, τῇ 27ῃ Ἰανουαρίου 2016.

**Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον
- Ἐκκλησία τῆς Κρήτης**

*Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Μητροπολίτου
Πέτρου καί Χερρονήσου*

Μέ λαμπρότητα καί σέ κλίμα συγκίνησης, πραγματοποιήθηκε, στίς 23.1.2016 στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τῆς Παναγίας στή Νεάπολη Λασηθίου, ἡ τελετή ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Μητροπολί-

τη Πέτρου καί Χερρονήσου κ. Γερασίμου. Παρουσία πλήθους πιστῶν, ὁ νέος Μητροπολίτης Πέτρου ἀνέφερε στόν ἐνθρονιστήριο λόγο του ὅτι «ἦρθα ὡς ἐπίσκοπος ὄλων. Μακριά ἀπό ἐμένα φιλαργυρίες, ἐπιλεκτικές φιλίες καί φατρίες», μέ τούς παρευρισκομένους νά φωνάζουν «Ἄξιος».

Στήν ἐνθρόνισις, τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη ἐκπροσώπησε ὁ Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Ἀμφιλόχιος, καί ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἦταν ὁ Μητροπολίτης Ρεθύμνης καί Αὔλοποτάμου κ. Εὐγένιος, πού μίλησε μέ τά θερμότερα λόγια γιά τόν νέο Μητροπολίτη. Μετά τήν τελετή ἐνθρονίσεως τελέστηκε τρισάγιο, ὑπό τόν νέο Μητροπολίτη, στόν τάφο τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Πέτρου καί Χερρονήσου κυροῦ Νεκταρίου.